

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-173-25
UC21

Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi
projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz
niektórych innych ustaw.

Ma on na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został
upoważniony Minister Cyfryzacji.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2000, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 25, str. 399, Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107);
- 2) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107).”;

2) w art. 1:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1d w brzmieniu:

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawę z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej oraz ustawę z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.

- „1a) zasady i tryb wydawania nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazów usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu;
- 1b) tryb certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów;
- 1c) tryb przyznawania statusu zaufanych podmiotów sygnalizujących;
- 1d) tryb przyznawania statusu zweryfikowanego badacza;”;
- b) uchyla się pkt 2,
- c) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4–7 w brzmieniu:
 - „4) zadania właściwych organów, o których mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, w tym koordynatora do spraw usług cyfrowych;
 - 5) postępowanie w sprawach naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065;
 - 6) odpowiedzialność cywilną za naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i postępowanie przed sądem;
 - 7) administracyjne kary pieniężne za naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.”;
- 3) w art. 2:
 - a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:
 - „1a) dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej – usługodawcę świadczącego usługę platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej, wobec których Komisja Europejska przyjęła decyzję, o której mowa w art. 33 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065;
 - 1b) dostawca usługi pośredniej – usługodawcę świadczącego usługę pośrednią;”;
 - b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a–2e w brzmieniu:
 - „2a) interfejs internetowy – interfejs internetowy, o którym mowa w art. 3 lit. m rozporządzenia 2022/2065;

³⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

- 2b) koordynator do spraw usług cyfrowych – koordynatora do spraw usług cyfrowych, o którym mowa w art. 49 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065;
- 2c) nielegalne treści – nielegalne treści, o których mowa w art. 3 lit. h rozporządzenia 2022/2065;
- 2d) obrót – obrót, o którym mowa w art. 3 lit. x rozporządzenia 2022/2065;
- 2e) platforma internetowa – platformę internetową, o której mowa w art. 3 lit. i rozporządzenia 2022/2065;”;
- c) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
„5a) usługa pośrednia – usługę pośrednią, o której mowa w art. 3 lit. g rozporządzenia 2022/2065;”;
- d) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:
„9) właściwy organ – właściwy organ, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065;
10) wyszukiwarka internetowa – wyszukiwarkę internetową, o której mowa w art. 3 lit. j rozporządzenia 2022/2065.”;
- 4) w art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług komunikacji elektronicznej, z wyłączeniem rozdziałów 2a i 4a–4f;”;
- 5) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:
„Rozdział 2a

Nakazy podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, nakazy usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu oraz nakazy udzielenia informacji

Art. 11a. 1. Prokurator, Policja, organ Krajowej Administracji Skarbowej, usługobiorca lub zaufany podmiot sygnalizujący może złożyć wniosek o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich:

- 1) których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 119 § 1, art. 148a § 1, art. 151, art. 156a, art. 189a, art. 190 § 1, art. 190a § 2, art. 191a § 1, art. 200 § 3 i 5, art. 200a, art. 200b, art. 202 § 1, 3–4c, art. 224a, art. 256 § 1–2, art. 257, art. 286 § 1 i 2, art. 287 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383), w art. 116 ustawy z dnia 4 lutego

- 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 24), w art. 12c pkt 5 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1162 oraz z 2025 r. poz. 427 i 799), w art. 305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170);
- 2) odnoszących się do nielegalnej sprzedaży towarów lub nielegalnego świadczenia usług, które mogą wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2025 r. poz. 633);
 - 3) pochwalających lub nawołujących do popełnienia czynu zabronionego określonego w pkt 1 lub 2.

2. Usługobiorca może złożyć wniosek o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065, lub na podstawie dobrowolnych czynności sprawdzających, jeżeli ograniczenia zostały nałożone ze względu na fakt, że informacje przekazane przez usługobiorcę stanowią potencjalnie nielegalną treść.

3. W przypadku dostawcy usługi hostingu usługobiorca lub zaufany podmiot sygnalizujący może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 1, po skorzystaniu z mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 11b. Organami właściwymi do rozpatrzenia wniosków, o których mowa w art. 11a, są:

- 1) Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie treści występujących w usłudze świadczonej przez platformę udostępniania wideo, o której mowa w art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji;
- 2) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, w zakresie innych treści.

Art. 11c. 1. W przypadku dostawcy usługi hostingu usługobiorca lub zaufany podmiot sygnalizujący może złożyć wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065.

2. Usługobiorca może złożyć wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 2, w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzasadnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065.

3. W przypadku gdy dostawca usługi hostingu nie powiadomił usługobiorcy lub zaufanego podmiotu sygnalizującego o decyzji, zgodnie z art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie od drugiego dnia następującego po dniu zgłoszenia przez podmiot, o którym mowa w art. 11a ust. 1, usługobiorcę lub zaufany podmiot sygnalizujący nielegalnych treści w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065.

4. W przypadku gdy dostawca usługi hostingu nie przekazał usługobiorcy uzasadnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, termin, o którym mowa w ust. 2, biegnie od drugiego dnia następującego po dniu, w którym dostawca usługi hostingu nałożył na usługobiorcę ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 11d. Przepisu art. 11a ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) treści o charakterze terrorystycznym, o których mowa w art. 2 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/784 z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie przeciwdziałania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym (Dz. Urz. UE L 172 z 17.05.2021, str. 79);
- 2) danych informatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającym popełnienie przestępstwa szpiegostwa, lub określonych usług teleinformatycznych służących lub wykorzystywanych do spowodowania zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającego popełnienie przestępstwa szpiegostwa, o których mowa w art. 32c ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902);
- 3) naruszeń prawa ochrony konsumentów;
- 4) audycji, wideo lub innych przekazów niezgodnych z art. 47o ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

Art. 11e. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i siedzibę wnioskodawcy;

- 2) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i siedzibę przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika wnioskodawcy, jeżeli został ustanowiony;
- 3) opis stanu faktycznego, którego dotyczy wniosek, w szczególności informację o skorzystaniu z mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065;
- 4) opis naruszenia;
- 5) informacje umożliwiające identyfikację i dokładne miejsce zamieszczenia nielegalnej treści, takie jak dokładny adres URL lub dokładne adresy URL, lub dodatkowe informacje umożliwiające identyfikację nielegalnych treści, stosownie do rodzaju treści i konkretnego rodzaju usługi pośredniej;
- 6) podpis wnioskodawcy albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, jeżeli został ustanowiony.

2. Do wniosku dołącza się powiadomienie, o którym mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, w przypadku jego otrzymania oraz dowody uprawdopodobniające nielegalny charakter treści będącej przedmiotem wniosku.

Art. 11f. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 2, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i siedzibę wnioskodawcy;
- 2) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i siedzibę przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika wnioskodawcy, jeżeli został ustanowiony;
- 3) opis stanu faktycznego będącego podstawą wniosku, w tym wskazanie treści, które dostawca usług hostingu uznał za nielegalne;
- 4) żądanie usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065;
- 5) podpis wnioskodawcy albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, jeżeli został ustanowiony.

2. Do wniosku dołącza się uzasadnienie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 11g. 1. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku niezwłocznie zawiadamia dostawcę usług pośrednich o otrzymaniu wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1, oraz

o możliwości przedstawienia przez usługobiorcę, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, stanowiska w sprawie.

2. Dostawca usług pośrednich niezwłocznie przekazuje usługobiorcy informacje, o których mowa w ust. 1.

3. Usługobiorca przedstawia organowi właściwemu do rozpatrzenia wniosku stanowisko w sprawie w terminie 2 dni od dnia otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1.

4. Do stanowiska usługobiorcy przepisy art. 11e ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 7 oraz art. 11j ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 11h. 1. Dostawca usług pośrednich przekazuje organowi właściwemu do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1:

- 1) dane usługobiorcy wymienione w art. 18 ust. 1, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, jeżeli je posiada, oraz
- 2) materiały, którymi dysponuje, dotyczące przedmiotu wniosku, a w przypadku usługi hostingu, w szczególności materiały zgromadzone w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065.

2. Dostawca usług pośrednich przekazuje dane i materiały, o których mowa w ust. 1, w terminie 24 godzin od dnia zawiadomienia o wniesionym wniosku, pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. Dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu.

Art. 11i. Stronami postępowania przed organem właściwym do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1, są:

- 1) wnioskodawca;
- 2) dostawca usług pośrednich;
- 3) usługobiorca, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku.

Art. 11j. 1. Postępowanie dowodowe przed organem właściwym do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1 i 2, jest ograniczone do dowodów przekazanych przez wnioskodawcę wraz z wnioskiem, dowodów przekazanych przez dostawcę usług pośrednich, o których mowa w art. 11h, dowodów przekazanych przez usługobiorcę, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, oraz dowodów możliwych do ustalenia na podstawie materiałów, którymi dysponuje organ właściwy do rozpatrzenia wniosku.

2. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku w sprawach szczególnie skomplikowanych może przeprowadzać dowody z zeznań świadków, przesłuchania stron, opinii biegłych oraz oględzin.

3. Wnioskodawca jest obowiązany przedstawić, wraz z wnoszonym wnioskiem, wszystkie dowody pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. Dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu, chyba że wnioskodawca uprawdopodobni, że ich powołanie we wniosku nie było możliwe.

4. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku może pominąć dowód zmierzający w sposób oczywisty do przedłużenia postępowania.

Art. 11k. Wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 1 i 2, oparty na tych samych podstawach faktycznych co wniosek wcześniej rozpoznany pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 11l. 1. W wyniku postępowania przeprowadzonego na skutek wniesienia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1 i 2, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku wydaje decyzję, w której:

- 1) nakazuje uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, o którym mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1, lub pochwalających lub nawołujących do popełnienia takiego czynu zabronionego, jeżeli dowody zgromadzone w postępowaniu w sposób niebudzący wątpliwości świadczą o nielegalnej treści;
- 2) nakazuje usunięcie ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w postępowaniu nie świadczą o nielegalnej treści;
- 3) odmawia nakazania uniemożliwienia dostępu do treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w postępowaniu w sposób niebudzący wątpliwości nie świadczą o nielegalnej treści;
- 4) odmawia nakazania usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na

usługobiorcę, jeżeli dowody zgromadzone w postępowaniu świadczą o nielegalnej treści.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku może określić zakres uniemożliwienia dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich w przypadku nielegalnych treści, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Art. 11m. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1, może nadać rygor natychmiastowej wykonalności decyzji, o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1, jeżeli jest to niezbędne ze względu na rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody albo ze względu na interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Art. 11n. 1. W przypadku braku skutecznych środków, które mogą doprowadzić do wykonania decyzji, o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1, w stosunku do nielegalnych treści występujących w usłudze, o której mowa w art. 4 rozporządzenia 2022/2065, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku może zgłosić domenę internetową na listę ostrzeżeń, o której mowa w art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1803).

2. Zgłoszeniu na listę ostrzeżeń podlega domena internetowa, która jest wykorzystywana przez stronę internetową objętą decyzją organu właściwego do rozpatrzenia wniosku, o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1. Przepisów art. 21 i art. 22 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej nie stosuje się.

Art. 11o. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1 i 2, wydaje decyzję:

- 1) o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1, w terminie 7 dni od dnia upływu terminu na zajęcie stanowiska, o którym mowa w art. 11g ust. 3;
- 2) o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1, w terminie 2 dni od dnia upływu terminu na zajęcie stanowiska, o którym mowa w art. 11g ust. 3, jeżeli wnioskodawcą jest Policja lub prokurator;
- 3) o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1, w terminie 21 dni od dnia upływu terminu na zajęcie stanowiska, o którym mowa w art. 11g ust. 3, w sprawach szczególnie skomplikowanych;

- 4) o której mowa w ust. 11l ust. 1 pkt 2, w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 2.

Art. 11p. 1. Od decyzji organu właściwego do rozpatrzenia wniosku, o której mowa w art. 11l ust. 1, nie przysługuje odwołanie ani wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

2. Strona może wnieść sprzeciw od decyzji organu właściwego do rozpatrzenia wniosku w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

3. Sprzeciw wnosi się do sądu powszechnego za pośrednictwem organu, który wydał decyzję, o której mowa w art. 11l ust. 1.

4. Organ, który wydał decyzję, o której mowa w art. 11l ust. 1, przekazuje sprzeciw sądowi powszechnemu, wraz z aktami postępowania, w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

5. Przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu, decyzja, o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1 i 2, nie ulega wykonaniu, chyba że decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

6. Termin na wniesienie sprzeciwu przez usługobiorcę, który umieścił treść będącą przedmiotem decyzji, któremu nie można doręczyć decyzji z uwagi na brak danych, o których mowa w art. 18 ust. 1, lub który nie przedstawił stanowiska w sprawie na podstawie art. 11g ust. 3, biegnie od dnia przekazania przez dostawcę usług pośrednich informacji, o których mowa w art. 9 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065. Do sprzeciwu usługobiorca dołącza dowód otrzymania informacji, o których mowa w art. 9 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065.

7. Sąd rozpoznaje sprzeciw w trybie postępowania nieprocesowego. Sprzeciw zastępuje wniosek w postępowaniu sądowym. Wydając postanowienie, sąd stosuje odpowiednio art. 11l.

8. Od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu lub umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie przysługuje skarga kasacyjna.

9. W postępowaniu sądowym prokuratorowi i Policji przysługuje zdolność sądowa oraz zdolność procesowa.

Art. 11q. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do postępowania przed organami, o których mowa w art. 11b, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769), z wyłączeniem art. 28 oraz art. 31 tej ustawy.

Art. 11r. W postępowaniach, o których mowa w niniejszym rozdziale, organy, o których mowa w art. 11b, doręczają pisma dostawcom usług pośrednich na adres punktu kontaktowego, w sposób określony w art. 11 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 11s. Uprawnienia Policji, o których mowa w niniejszym rozdziale, przysługują także organom Straży Granicznej w zakresie wniosku o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 189a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

Art. 11t. Ilekroć przepisy szczególne regulują nakazy udzielenia informacji w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nakazy te spełniają warunki, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.”;

- 6) uchyla się rozdział 3;
- 7) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Właściwe organy, koordynator do spraw usług cyfrowych i Krajowa Rada do spraw Usług Cyfrowych

Art. 15a. 1. Właściwymi organami są:

- 1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK”, w zakresie:
 - a) naruszeń przez dostawców platform internetowych obowiązków, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065,
 - b) innych naruszeń rozporządzenia 2022/2065 skutkujących naruszeniem interesów konsumentów w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;
- 2) Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie spraw dotyczących platform udostępniania wideo, o których mowa w art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, z wyłączeniem spraw, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065;
- 3) Prezes UKE – w zakresie spraw innych niż wskazane w pkt 1 i 2.

2. Spory o właściwość między właściwymi organami w zakresie spraw, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, rozstrzyga Prezes Rady Ministrów.

3. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed właściwymi organami stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

4. Od decyzji właściwego organu, wydanych na podstawie art. 22zzc ust. 1, art. 22zzd ust. 1, art. 22zze ust. 1 oraz 22zzh ust. 1, stronie nie przysługują środki prawne wzruszenia decyzji przewidziane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego dotyczące wznowienia postępowania, uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do postanowień właściwego organu.

6. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do decyzji właściwego organu, o których mowa w rozdziałach 4a–4c.

Art. 15b. Koordynatorem do spraw usług cyfrowych jest Prezes UKE.

Art. 15c. Koordynator do spraw usług cyfrowych współpracuje z Prezesem UOKiK oraz Przewodniczącym Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie realizacji zadań określonych w niniejszej ustawie, w szczególności w art. 15d ust. 2, art. 22b ust. 6, art. 22i ust. 4 pkt 2 oraz w art. 22o ust. 4 pkt 2.

Art. 15d. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych uczestniczy w posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych.

2. Prezes UOKiK i Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji uczestniczą, wspólnie z koordynatorem do spraw usług cyfrowych, w posiedzeniu Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych w przypadku, gdy przedmiotem posiedzenia są sprawy będące we właściwości Prezesa UOKiK lub Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Art. 15e. 1. W celu przygotowania jednego sprawozdania obejmującego działalność wszystkich właściwych organów, o którym mowa w art. 55 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065:

- 1) Prezes UOKiK przekazuje koordynatorowi do spraw usług cyfrowych roczne sprawozdanie ze swojej działalności, o której mowa w art. 15a ust. 1 pkt 1, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie;
- 2) Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przekazuje koordynatorowi do spraw usług cyfrowych roczne sprawozdanie ze swojej działalności, o której mowa w art. 15a ust. 1 pkt 2, oraz informacje, o których mowa w art. 55 ust. 2

rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie lub informacja.

2. Koordynator do spraw usług cyfrowych może zwrócić się do Prezesa UOKiK lub Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z wnioskiem o uzupełnienie sprawozdania lub informacji w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia jego otrzymania.

Art. 15f. 1. Przy koordynatorze do spraw usług cyfrowych działa Krajowa Rada do spraw Usług Cyfrowych, zwana dalej „Radą”.

2. Rada jest organem opiniodawczo-doradczym koordynatora do spraw usług cyfrowych w zakresie spraw związanych z zapewnieniem bezpiecznego, przewidywalnego i budzącego zaufanie funkcjonowania rynku usług cyfrowych.

3. Do zadań Rady należy:

- 1) przedstawianie propozycji dotyczących poprawy funkcjonowania organów pozasądowego rozstrzygania sporów i zaufanych podmiotów sygnalizujących oraz wniosków dotyczących ich funkcjonowania;
- 2) przedstawianie propozycji i wniosków dotyczących realizacji prawa dostępu do danych dla zweryfikowanych badaczy;
- 3) wyrażanie opinii w przedmiocie realizacji obowiązków dostawców usług pośrednich wynikających z rozporządzenia 2022/2065;
- 4) wyrażanie opinii w innych sprawach z zakresu funkcjonowania rynku usług cyfrowych.

4. W skład Rady wchodzi:

- 1) przewodniczący Rady;
- 2) zastępca przewodniczącego Rady;
- 3) pozostali członkowie Rady w liczbie 10.

5. Przewodniczący Rady, zastępca przewodniczącego Rady oraz pozostali członkowie Rady są powoływani przez koordynatora do spraw usług cyfrowych spośród kandydatów zgłaszanych przez organy pozasądowego rozstrzygania sporów, zaufane podmioty sygnalizujące, podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.⁴⁾), organizacje społeczne oraz gospodarcze związane z rynkiem usług cyfrowych.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622 i 1162.

6. Koordynator do spraw usług cyfrowych może odwołać przewodniczącego Rady, zastępcę przewodniczącego Rady lub innego członka Rady przed upływem kadencji Rady na wniosek podmiotu, który zgłosił jego kandydaturę.

7. W miejsce odwołanego przewodniczącego Rady, zastępcy przewodniczącego Rady lub innego członka Rady koordynator do spraw usług cyfrowych powołuje nowego przewodniczącego Rady, zastępcę przewodniczącego Rady lub innego członka Rady. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio.

8. Koordynator do spraw usług cyfrowych powołuje sekretarza Rady spośród osób zatrudnionych w urzędzie zapewniającym jego obsługę. Koordynator do spraw usług cyfrowych odwołuje sekretarza Rady.

9. Ta sama osoba może pełnić funkcję przewodniczącego Rady nie dłużej niż przez dwie kadencje Rady.

10. Kadencja Rady trwa 4 lata.

11. Przewodniczący Rady kieruje pracami Rady oraz reprezentuje Radę na zewnątrz.

12. Obsługę administracyjną Rady zapewnia urząd zapewniający obsługę Prezesa UKE.

13. Wydatki związane z działalnością Rady pokrywa się ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest Prezes UKE.

14. Urząd zapewniający obsługę Prezesa UKE zwraca członkom Rady koszty przejazdów na posiedzenia Rady, na zasadach określonych w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

15. Tryb pracy Rady określa regulamin ustalony przez koordynatora do spraw usług cyfrowych.

Art. 15g. 1. Organy pozasądowego rozstrzygania sporów, o których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, mogą otrzymywać dotację celową z budżetu państwa z części, której dysponentem jest Prezes UKE, na realizację zadań w zakresie rozstrzygania sporów dotyczących decyzji podjętych przez dostawcę platformy internetowej, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065.

2. Zaufane podmioty sygnalizujące, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, mogą otrzymywać dotację celową z budżetu państwa z części, której dysponentem jest Prezes UKE, na realizację zadań w zakresie zgłaszania nielegalnych

treści za pośrednictwem mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065.

3. Dotacji, o której mowa w ust. 1 i 2, udziela się w drodze otwartego i niedyskryminacyjnego naboru wniosków o udzielenie dofinansowania.

4. Warunkiem ubiegania się o udzielenie dofinansowania jest spełnienie wymagań określonych każdorazowo dla danego naboru wniosków o udzielenie dofinansowania.

5. Łączną kwotę dotacji, o której mowa w ust. 1 i 2, określa ustawa budżetowa.”;

8) po rozdziale 4 dodaje się rozdziały 4a–4f w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Certyfikacja organów pozasądowego rozstrzygania sporów

Art. 22a. Certyfikacji, o której mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, dokonuje koordynator do spraw usług cyfrowych na okres 5 lat, na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065.

Art. 22b. 1. Podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji składa do koordynatora do spraw usług cyfrowych wniosek o dokonanie certyfikacji.

2. Wniosek sporządza się na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej i opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym.

3. Wniosek zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji;
- 2) adres siedziby albo adres miejsca prowadzenia działalności gospodarczej podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji;
- 3) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji;
- 4) kategorie spraw, w zakresie których podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji dysponuje wiedzą ekspercką oraz w zakresie których ubiega się o dokonanie certyfikacji;
- 5) język urzędowy lub języki urzędowe instytucji Unii Europejskiej, w których dany podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji może rozstrzygać spory.

4. Do wniosku dołącza się dokumenty, które zawierają informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22c. 1. Przed dokonaniem certyfikacji koordynator do spraw usług cyfrowych zasięga opinii organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych

z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji w celu oceny, czy podmiot ten posiada wiedzę dotyczącą konkretnego obszaru nielegalnych treści lub wiedzę dotyczącą stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej.

2. Organ administracji publicznej przedstawia opinię w terminie 30 dni od dnia doręczenia mu wniosku o jej wydanie.

3. Jeżeli organ administracji publicznej nie zajmie stanowiska w wyznaczonym terminie, uznaje się, że wymóg uzyskania opinii został spełniony.

Art. 22d. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych rozpatruje wniosek, o którym mowa w art. 22b ust. 1, w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia.

2. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w art. 22b ust. 3, lub nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 22b ust. 2 lub 4, koordynator do spraw usług cyfrowych wzywa podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji do jego uzupełnienia wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 22e. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji o jej dokonaniu.

2. Dokumentem potwierdzającym dokonanie certyfikacji jest certyfikat wydawany przez koordynatora do spraw usług cyfrowych.

3. Certyfikat zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów;
- 2) nazwę organu dokonującego certyfikacji oraz wskazanie adresu jego siedziby;
- 3) numer lub oznaczenie certyfikatu;
- 4) okres na jaki została dokonana certyfikacja;
- 5) datę wydania certyfikatu;
- 6) informacje, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia 2022/2065;
- 7) podpis organu dokonującego certyfikacji albo osoby przez niego upoważnionej.

Art. 22f. W okresie, na jaki została dokonana certyfikacja, certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów jest obowiązany spełniać warunki certyfikacji, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22g. 1. Na wniosek certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów koordynator do spraw usług cyfrowych przedłuża okres na jaki została dokonana

certyfikacja na kolejne 5 lat, jeżeli organ ten spełnia warunki, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.

2. Wniosek składa się nie później niż 30 dni przed dniem upływu okresu na jaki została dokonana certyfikacja.

3. Wniosek zawiera informacje, o których mowa w art. 22b ust. 3. Do wniosku dołącza się oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22h. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych prowadzi i na bieżąco aktualizuje wykaz certyfikowanych organów pozasądowego rozstrzygania sporów zawierający następujące informacje:

- 1) nazwę certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów wraz z numerem certyfikatu;
- 2) adres siedziby albo adres miejsca prowadzenia działalności gospodarczej certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów;
- 3) adres poczty elektronicznej certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów;
- 4) konkretne sprawy, w zakresie których certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów dysponuje wiedzą ekspercką oraz w zakresie których dokonano jego certyfikacji;
- 5) język urzędowy lub języki urzędowe instytucji Unii Europejskiej, w których certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów może rozstrzygać spory.

2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zamieszcza wykaz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu zapewniającego obsługę Prezesa UKE.

Art. 22i. Koordynator do spraw usług cyfrowych odmawia, w drodze decyzji, dokonania certyfikacji, jeżeli podmiot ubiegający się dokonanie certyfikacji nie spełnia warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22j. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych jest uprawniony, w celu oceny spełniania warunków certyfikacji, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065, do przeprowadzenia czynności sprawdzających dotyczących podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji oraz certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów.

2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot albo organ, o którym mowa w ust. 1, o zamiarze przeprowadzenia czynności sprawdzających.

3. Czynności sprawdzające przeprowadza się nie wcześniej niż po upływie 7 dni i nie później niż przed upływem 30 dni od dnia doręczenia podmiotowi albo organowi, o którym mowa w ust. 1, zawiadomienia o zamiarze ich przeprowadzenia. Jeżeli czynności sprawdzające nie zostaną rozpoczęte w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, ich przeprowadzenie wymaga ponownego zawiadomienia.

4. Czynności sprawdzające przeprowadza się na podstawie wydanego przez koordynatora do spraw usług cyfrowych imiennego upoważnienia, które zawiera następujące informacje:

- 1) imię i nazwisko osoby przeprowadzającej czynności sprawdzające;
- 2) nazwę podmiotu albo organu, o którym mowa w ust. 1;
- 3) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia czynności sprawdzających;
- 4) zakres czynności sprawdzających;
- 5) datę i miejsce jego wystawienia;
- 6) podpis koordynatora do spraw usług cyfrowych albo osoby przez niego upoważnionej.

Art. 22k. 1. Osoba przeprowadzająca czynności sprawdzające jest uprawniona do:

- 1) wstępu na grunt oraz do obiektów budowlanych, a także do pomieszczeń i lokali znajdujących się w budynkach, w dniach i godzinach pracy podmiotu albo organu, o którym mowa w art. 22j ust. 1;
- 2) wglądu do dokumentów i informacji w zakresie objętym czynnościami sprawdzającymi;
- 3) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień w zakresie objętym czynnościami sprawdzającymi.

2. Czynności sprawdzających dokonuje się w obecności podmiotu albo organu, o którym mowa w art. 22j ust. 1, lub osoby przez niego upoważnionej.

3. Z czynności sprawdzających sporządza się projekt protokołu, który przekazuje się podmiotowi albo organowi, o którym mowa w art. 22j ust. 1.

4. Projekt protokołu zawiera w szczególności następujące informacje:

- 1) nazwę podmiotu albo organu, o którym mowa w art. 22j ust. 1;
- 2) określenie zakresu czynności sprawdzających;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności sprawdzających;

- 4) imiona i nazwiska osób przeprowadzających czynności sprawdzające;
- 5) opis przebiegu czynności sprawdzających;
- 6) ustalenia z przeprowadzonych czynności sprawdzających;
- 7) informację o spełnianiu albo niespełnianiu warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065;
- 8) podpis koordynatora do spraw usług cyfrowych albo osoby przez niego upoważnionej.

5. Podmiotowi albo organowi, o którym mowa w art. 22j ust. 1, przysługuje prawo wniesienia do koordynatora do spraw usług cyfrowych zastrzeżeń do otrzymanego projektu protokołu, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego projektu.

6. W przypadku wniesienia zastrzeżeń, osoba przeprowadzająca czynności sprawdzające dokonuje ich analizy i, w razie potrzeby, podejmuje dodatkowe czynności, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienia lub uzupełnia odpowiednią część projektu protokołu.

7. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości albo części koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje podmiotowi albo organowi, o którym mowa w art. 22j ust. 1, informację o tym wraz z uzasadnieniem.

8. Protokół podpisują koordynator do spraw usług cyfrowych albo osoba przez niego upoważniona oraz podmiot albo organ, o którym mowa w art. 22j ust. 1.

9. O odmowie podpisania protokołu koordynator do spraw usług cyfrowych czyni wzmiankę w protokole.

10. Od protokołu nie przysługują środki odwoławcze.

Art. 22l. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych cofa, w drodze decyzji, certyfikację w przypadku stwierdzenia, że certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów nie spełnia już warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja o cofnięciu certyfikacji podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 22m. Od decyzji koordynatora do spraw usług cyfrowych, o których mowa w art. 22i i art. 22l ust. 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Art. 22n. 1. Certyfikowane organy pozasądowego rozstrzygania sporów przekazują koordynatorowi do spraw usług cyfrowych sprawozdanie, o którym mowa w art. 21 ust. 4 zdanie pierwsze rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

2. W terminie 14 dni od dnia otrzymania sprawozdania koordynator do spraw usług cyfrowych może wezwać certyfikowany pozasądowy organ rozstrzygania sporów do uzupełnienia sprawozdania, o którym mowa w art. 21 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia 2022/2065. Certyfikowany pozasądowy organ rozstrzygania sporów uzupełnia sprawozdanie w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. Do przekazania sprawozdania lub jego uzupełnienia stosuje się odpowiednio przepis art. 22b ust. 2.

Rozdział 4b

Przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego

Art. 22o. Przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dokonuje koordynator do spraw usług cyfrowych na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065.

Art. 22p. 1. Podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego składa do koordynatora do spraw usług cyfrowych wnioski o przyznanie takiego statusu. Do złożenia wniosku stosuje się odpowiednio przepis art. 22b ust. 2.

2. Wniosek o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 2) adres siedziby podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 3) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 4) konkretne dziedziny, w których podmiot ubiega się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego i w zakresie których dysponuje wiedzą ekspercką oraz kompetencjami;
- 5) informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

3. Do wniosku dołącza się dokumenty zawierające informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22q. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych przed przyznaniem statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w celu oceny spełnienia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065:

- 1) występuje do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych o informację dotyczącą podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu w zakresie prawomocnie zakończonych rozstrzygnięć w postępowaniach, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781), dotyczących środków technicznych i organizacyjnych stosowanych przez ten podmiot w celu ochrony danych osobowych;
- 2) zasięga opinii innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w celu oceny posiadania, czy podmiot ten posiada wiedzę dotyczącą konkretnego obszaru nielegalnych treści lub wiedzę dotyczącą stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, przedstawiają informację albo opinię, w terminie 30 dni od dnia doręczenia im wniosku o jej wydanie.

3. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 1, nie przedstawią informacji albo opinii w terminie, o którym mowa w ust. 2, uznaje się, że wymóg jej uzyskania został spełniony.

Art. 22r. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych rozpatruje wniosek, o którym mowa w art. 22p ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia jego złożenia.

2. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w art. 22p ust. 2, nie jest opatrzony odpowiednim podpisem lub nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 22p ust. 3, koordynator do spraw usług cyfrowych wzywa podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego do uzupełnienia wniosku wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 22s. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego o przyznaniu tego statusu.

2. Dokumentem potwierdzającym przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego jest zaświadczenie wydawane przez koordynatora do spraw usług cyfrowych, zawierające następujące informacje:

- 1) nazwę podmiotu, któremu przyznano status zaufanego podmiotu sygnalizującego;

- 2) nazwę organu przyznającego status zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz wskazanie adresu jego siedziby;
- 3) numer lub oznaczenie zaświadczenia;
- 4) datę wydania zaświadczenia;
- 5) informacje o dziedzinach, w których podmiot, któremu przyznano status zaufanego podmiotu sygnalizującego, dysponuje wiedzą ekspercką;
- 6) podpis organu przyznającego status zaufanego podmiotu sygnalizującego albo osoby przez niego upoważnionej.

Art. 22t. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych prowadzi i na bieżąco aktualizuje wykaz zaufanych podmiotów sygnalizujących, zawierający następujące informacje:

- 1) nazwę zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 2) adres siedziby zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 3) adres poczty elektronicznej zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 4) konkretne dziedziny, w zakresie których zaufany podmiot sygnalizujący dysponuje wiedzą ekspercką.

2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zamieszcza wykaz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu zapewniającego obsługę Prezesa UKE.

Art. 22u. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych odmawia, w drodze decyzji, przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, jeżeli podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.

Art. 22v. 1. W celu oceny spełnienia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, koordynator do spraw usług cyfrowych jest uprawniony do przeprowadzenia czynności sprawdzających u podmiotu ubiegającego się o status zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz u podmiotu, któremu przyznano taki status. Przepisy art. 22j ust. 2–4 oraz art. 22k stosuje się odpowiednio.

2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiesza, w drodze postanowienia, status zaufanego podmiotu sygnalizującego na okres trwania czynności sprawdzających w przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 6 rozporządzenia 2022/2065. Na postanowienie nie przysługuje zażalenie.

Art. 22w. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych cofa, w drodze decyzji, status zaufanego podmiotu sygnalizującego w przypadku stwierdzenia, że podmiot, któremu przyznano ten status, przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 22x. Od decyzji koordynatora do spraw usług cyfrowych, o których mowa w art. 22u ust. 1 i art. 22w ust. 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Art. 22y. 1. Zaufane podmioty sygnalizujące przekazują koordynatorowi do spraw usług cyfrowych coroczne sprawozdanie dotyczące zgłoszeń dokonanych zgodnie z art. 16 rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

2. Do złożenia sprawozdania stosuje się odpowiednio przepis art. 22b ust. 2.

Rozdział 4c

Status zweryfikowanego badacza

Art. 22z. Koordynator do spraw usług cyfrowych przyznaje status zweryfikowanego badacza, o którym mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, w celu udzielenia dostępu do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22za. 1. Podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoba ubiegająca się o przyznanie takiego statusu składa wniosek dotyczący potrzeby przeprowadzenia konkretnych badań, o których mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065. Do złożenia wniosku stosuje się odpowiednio przepis art. 22b ust. 2.

2. Wniosek zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo imię i nazwisko osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu;
- 2) adres siedziby podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo adres zamieszkania osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu;
- 3) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu;
- 4) informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

3. Do wniosku dołącza się dokumenty zawierające informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22zb. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych przed przyznaniem statusu zweryfikowanego badacza:

- 1) występuje do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych o informację dotyczącą podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu w zakresie prawomocnie zakończonych rozstrzygnięć w postępowaniach, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, dotyczących środków technicznych i organizacyjnych stosowanych przez ten podmiot albo osobę w celu ochrony danych osobowych;
- 2) zasięga opinii innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem badań objętych zakresem wniosku o dostęp do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, w celu oceny, czy we wniosku wykazano, że oczekiwane wyniki badań przyczynią się do realizacji celów wykrywania, identyfikacji i zrozumienia ryzyka systemowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, oraz do oceny adekwatności, efektywności i skutków środków zmniejszających ryzyko, o których mowa w art. 35 rozporządzenia 2022/2065.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1, przedstawia informację albo opinię w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku o jej wydanie.

3. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1, nie przedstawi informacji albo opinii w terminie, o którym mowa w ust. 2, uznaje się, że wymóg jej uzyskania został spełniony.

Art. 22zc. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych rozpatruje wniosek, o którym mowa w art. 22za ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia jego złożenia.

2. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w art. 22za ust. 2 i 3, koordynator do spraw usług cyfrowych wzywa podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osobę ubiegającą się o przyznanie takiego statusu do uzupełnienia wniosku wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 22zd. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osobę ubiegającą się o przyznanie takiego statusu o przyznaniu statusu zweryfikowanego badacza.

2. Dokumentem potwierdzającym przyznanie statusu zweryfikowanego badacza jest zaświadczenie wydawane przez koordynatora do spraw usług cyfrowych.

Art. 22ze. Koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje wniossek, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej.

Art. 22zf. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych, w drodze decyzji, wyraża zgodę albo nie wyraża zgody na zmianę wniosku, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, na wniosek bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, złożony na podstawie art. 40 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 22zg. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych odmawia, w drodze decyzji, przyznania statusu zweryfikowanego badacza, jeżeli podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoba ubiegająca się o przyznanie takiego statusu nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.

Art. 22zh. 1. W celu oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, koordynator do spraw usług cyfrowych jest uprawniony do przeprowadzenia czynności sprawdzających u:

- 1) podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoby ubiegającej się o przyznanie takiego statusu;
- 2) podmiotu, któremu przyznano status zweryfikowanego badacza albo osoby, której przyznano ten status.

2. Do oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, przepisy art. 22j ust. 2–4 oraz art. 22k stosuje się odpowiednio.

Art. 22zi. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych wydaje decyzję o zakończeniu dostępu do danych dla podmiotu, któremu przyznano status zweryfikowanego badacza albo osoby, której przyznano taki status w przypadku stwierdzenia, że ten podmiot albo osoba przestała spełniać warunki, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. O wydanej decyzji, o której mowa w ust. 1, koordynator do spraw usług cyfrowych informuje zainteresowanego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej

lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej oraz cofa wniosek, o którym mowa w art. 40 ust. 4 lub 6 rozporządzenia 2022/2065, skierowany do takiego dostawcy.

Art. 22zj. Od decyzji koordynatora do spraw usług cyfrowych, o których mowa w art. 22zf ust. 1, art. 22zg ust. 1 i art. 22zi ust. 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Rozdział 4d

Odpowiedzialność dostawców usług pośrednich

Art. 22zk. 1. Usługobiorca lub inny podmiot, o którym mowa w art. 53 rozporządzenia 2022/2065, może wnieść do koordynatora do spraw usług cyfrowych skargę na dostawcę usług pośrednich w związku z zarzucanym naruszeniem obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej.

2. Skarga zawiera następujące informacje:

- 1) informacje o dostawcy usług pośrednich, któremu jest zarzucane naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 oraz wskazanie usługi pośredniej, której dotyczy skarga;
- 2) opis stanu faktycznego będącego podstawą skargi;
- 3) wskazanie naruszenia przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065;
- 4) wskazanie przepisu rozporządzenia 2022/2065, którego naruszenie zarzuca skarżący;
- 5) uprawdopodobnienie naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065;
- 6) dane identyfikujące skarżącego.

3. Do skargi dołącza się dokumenty albo ich kopie, które mogą stanowić dowód naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, w szczególności materiały, zrzuty ekranu, nagrania lub inne elementy potwierdzające stan faktyczny będący podstawą skargi.

4. Koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje skarżącemu, w terminie określonym w art. 35–37 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, informację o sposobie rozpatrzenia skargi wraz z uzasadnieniem.

5. Koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje skarżącemu informację o przekazaniu skargi koordynatorowi do spraw usług cyfrowych innego państwa

członkowskiego Unii Europejskiej, właściwego dla miejsca siedziby dostawcy usług pośrednich, którego dotyczy skarga.

6. Koordynator do spraw usług cyfrowych może żądać od skarżącego przedstawienia tłumaczenia na język polski sporządzonej w języku obcym skargi i materiałów, o których mowa w ust. 3, przedłożonych przez skarżącego.

Art. 22zl. 1. Postępowanie przed właściwym organem jest prowadzone jako postępowanie wyjaśniające albo postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. Postępowanie wyjaśniające może poprzedzać wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22zm. 1. Właściwy organ może wsząć z urzędu, w drodze postanowienia, postępowanie wyjaśniające, jeżeli okoliczności wskazują na możliwość naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. Postępowanie wyjaśniające może mieć na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

3. Zakończenie postępowania wyjaśniającego następuje w drodze postanowienia.

4. Postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 4 miesiące, a w sprawach szczególnie skomplikowanych – nie dłużej niż 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

Art. 22zn. 1. Właściwy organ wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. Stroną postępowania jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

3. Właściwy organ wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 oraz zawiadamia o tym strony postępowania.

Art. 22zo. 1. W toku postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, w celu realizacji uprawnień, o których mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ może przeprowadzić kontrolę podmiotu, wobec którego zostało wszczęte postępowanie oraz kontrolę innych osób działających w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową dostawców usług pośrednich, w przypadku których można zasadnie oczekiwać, że dysponują informacjami

związanymi z podejrzeniem naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, zwanych dalej „podmiotem kontrolowanym”, w zakresie objętym tym postępowaniem.

2. Właściwy organ wszczyna kontrolę z urzędu.

Art. 22zp. 1. Kontrola może być przeprowadzona przez upoważnionego pracownika urzędu obsługującego właściwy organ, zwanego dalej „kontrolującym”.

2. Właściwy organ może upoważnić do udziału w kontroli:

- 1) pracownika koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 60 rozporządzenia 2022/2065;
- 2) osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli są niezbędne tego rodzaju wiadomości.

Art. 22zq. 1. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli albo do udziału w kontroli zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę właściwego organu przeprowadzającego kontrolę;
- 2) imię, nazwisko i stanowisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej, a w przypadku upoważnienia do udziału w kontroli osób, o których mowa w art. 22zp ust. 2 – imiona i nazwiska tych osób oraz numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
- 4) oznaczenie podmiotu kontrolowanego;
- 5) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 6) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 7) imię, nazwisko oraz podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska;
- 8) pouczenie o prawach i obowiązkach podmiotu kontrolowanego;
- 9) datę i miejsce wystawienia upoważnienia.

2. Kontrolujący doręcza podmiotowi kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz okazuje legitymację służbową, a osoby upoważnione do udziału w kontroli, o których mowa w art. 22zp ust. 2, okazują paszport albo inny dokument potwierdzający tożsamość.

3. W przypadku nieobecności podmiotu kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz legitymacja służbowa, paszport lub inny dokument potwierdzający tożsamość mogą być okazane innemu

pracownikowi podmiotu kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, lub przywołanemu świadkowi, którym powinien być funkcjonariusz publiczny niebędący jednak pracownikiem właściwego organu przeprowadzającego kontrolę. W takim przypadku upoważnienie doręcza się niezwłocznie podmiotowi kontrolowanemu, nie później jednak niż trzeciego dnia od dnia wszczęcia kontroli.

Art. 22zr. 1. Kontrolujący jest uprawniony do:

- 1) wstępu na grunt oraz do obiektów budowlanych, a także do pomieszczeń i lokali znajdujących się w budynkach, w dniach i godzinach pracy podmiotu kontrolowanego;
- 2) żądania udostępnienia związanych z przedmiotem kontroli akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju pism, dokumentów oraz ich odpisów i wyciągów, korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną, informatycznych nośników danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. 1006, 1019 i 1158), innych urządzeń zawierających dane informatyczne lub udostępnienia systemów informatycznych, w tym zapewnienia dostępu do systemów informatycznych będących własnością innego niż podmiot kontrolowany podmiotu, zawierających dane podmiotu kontrolowanego związane z przedmiotem kontroli, w zakresie, w jakim podmiot kontrolowany ma do nich dostęp;
- 3) sporządzania notatek z materiałów, o których mowa w pkt 2;
- 4) żądania sporządzenia przez podmiot kontrolowany kopii lub wydruków materiałów, o których mowa w pkt 2, oraz kopii lub wydruków informacji zgromadzonych na nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, o których mowa w pkt 2;
- 5) przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym objętym przedmiotem kontroli;
- 6) żądania udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień od pracowników podmiotu kontrolowanego;
- 7) zabezpieczania materiałów, o których mowa w pkt 2, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych;
- 8) opieczutowania lokali, pomieszczeń lub przedmiotów w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli.

2. Osobie upoważnionej do udziału w kontroli, o której mowa w art. 22zp ust. 2, przysługują uprawnienia kontrolującego, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3.

Art. 22zs. 1. Właściwy organ może zwrócić się do Policji lub Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej – Państwowego Instytutu Badawczego, zwanej dalej „NASK-PIB”, o udzielenie pomocy w przeprowadzeniu kontroli, jeżeli jest to niezbędne do jej przeprowadzenia.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, zapewniają pomoc w przeprowadzeniu kontroli.

3. Pomoc udzielana przez:

- 1) Policję polega na zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania kontroli i osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w tym miejscu, a także na ustaleniu tożsamości tych osób;
- 2) NASK-PIB polega na udzieleniu wsparcia w ustaleniu stanu faktycznego w zakresie bezpieczeństwa korzystania z sieci komputerowych.

4. Właściwy organ występuje z wnioskiem o udzielenie pomocy do komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli lub do NASK-PIB co najmniej 7 dni przed planowanym dniem wszczęcia kontroli. W przypadkach niecierpiących zwłoki właściwy organ występuje z wnioskiem co najmniej 3 dni przed planowanym dniem rozpoczęcia kontroli.

5. Koszty poniesione przez Policję lub NASK-PIB z tytułu udzielonej pomocy w przeprowadzeniu kontroli ponosi właściwy organ. Do ustalania poniesionych kosztów przepis art. 105ca ust. 4 zdanie drugie ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1616 oraz z 2025 r. poz. 794) stosuje się odpowiednio.

Art. 22zt. 1. Kierownik podmiotu kontrolowanego, osoba przez niego upoważniona lub inny pracownik podmiotu kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, jest obowiązany:

- 1) udzielać kontrolującemu wszelkich potrzebnych informacji;
- 2) zapewnić kontrolującemu warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli, w tym:
 - a) sporządzanie kopii lub wydruków materiałów, o których mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 2, oraz kopii lub wydruków informacji zgromadzonych na nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, o których mowa w tym przepisie,

- b) w miarę możliwości samodzielne zamknięte pomieszczenie, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli,
 - c) wydzielone miejsce do przechowywania dokumentów i zabezpieczonych przedmiotów,
 - d) środki łączności, którymi dysponuje, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia kontroli;
- 3) umożliwić kontrolującemu wstęp na grunt oraz do obiektów budowlanych, a także do pomieszczeń i lokali znajdujących się w budynkach;
 - 4) udostępnić kontrolującemu materiały, o których mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 2, lub inne przedmioty mogące stanowić dowód w sprawie;
 - 5) umożliwić kontrolującemu dostęp do informatycznych nośników danych, urządzeń lub systemów informatycznych, o których mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 2, w zakresie informacji zgromadzonych na tych nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, w tym do korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną.

2. Podmiot kontrolowany dokonuje potwierdzenia za zgodność z oryginałem sporządzonych kopii dokumentów i wydruków. W przypadku odmowy potwierdzenia za zgodność z oryginałem potwierdza je kontrolujący, o czym czyni wzmiankę w protokole kontroli.

Art. 22zu. 1. Kontrolujący lub osoby upoważnione do udziału w kontroli, o których mowa w art. 22zp ust. 2, ustalają stan faktyczny na podstawie dowodów zebranych w toku kontroli, w szczególności na podstawie dokumentów, przedmiotów, oględzin, ustnych lub pisemnych wyjaśnień i oświadczeń oraz innych nośników informacji.

2. Dowody zebrane w toku kontroli mogą zostać zabezpieczone przez:

- 1) pozostawienie ich w wydzielonym lub oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu u podmiotu kontrolowanego;
- 2) złożenie, za pokwitowaniem udzielonym podmiotowi kontrolowanemu, na przechowanie w pomieszczeniu urzędu obsługującego właściwy organ.

Art. 22zv. 1. Właściwy organ w toku kontroli może wydać postanowienie o zajęciu akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju pism, dokumentów, korespondencji lub informatycznych nośników danych, urządzeń, o których mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 2, oraz innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, na czas niezbędny do przeprowadzenia kontroli, nie dłuższy niż 7 dni.

2. Osobę posiadającą przedmioty, o których mowa w ust. 1, kontrolujący wzywa do ich wydania dobrowolnie, a w przypadku odmowy ich wydania może przeprowadzić ich odebranie w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Na postanowienie o zajęciu przedmiotów zażalenie przysługuje osobom, których prawa zostały naruszone. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania postanowienia.

4. Do zabezpieczenia na miejscu kontroli, w celu wykonywania czynności w toku kontroli, akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju pism, dokumentów, korespondencji, informatycznych nośników informacji, urządzeń, o których mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 2, oraz innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, jak również do zabezpieczenia pomieszczeń podmiotu kontrolowanego, w których znajdują się te przedmioty, w tym do opieczętowania, o którym mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 8, przepisów ust. 1–3 nie stosuje się.

5. Przedmioty podlegające zajęciu należy po dokonaniu oględzin i sporządzeniu protokołu zajęcia zabrać albo oddać na przechowanie osobie godnej zaufania z zaznaczeniem obowiązku ich przedstawienia na żądanie właściwego organu.

6. Protokół zajęcia zawiera następujące informacje:

- 1) oznaczenie sprawy, z którą zajęcie ma związek;
- 2) dokładne wskazanie godziny rozpoczęcia i zakończenia czynności;
- 3) dokładną listę zajętych przedmiotów i, w miarę potrzeby, ich opis;
- 4) wskazanie postanowienia właściwego organu o zajęciu;
- 5) podpis kontrolującego, który dokonał zajęcia, i podmiotu kontrolowanego albo osoby upoważnionej przez podmiot kontrolowany.

7. Kontrolujący, który dokonał zajęcia, jest obowiązany do natychmiastowego wręczenia osobom zainteresowanym pokwitowania stwierdzającego, jakie przedmioty zostały zajęte, oraz do niezwłocznego powiadomienia podmiotu kontrolowanego, którego przedmioty zostały zajęte, o dokonanym zajęciu.

8. Zajęte przedmioty zwraca się niezwłocznie po stwierdzeniu, że są one zbędne dla postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, albo po uchyleniu przez Sąd Okręgowy w Warszawie – sąd ochrony konkurencji i konsumentów, zwany dalej „sądem ochrony konkurencji i konsumentów”, postanowienia o zajęciu przedmiotów, jednak nie później niż po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 22zw. Czynności kontrolne mogą być prowadzone w sposób zdalny za pomocą środków komunikacji elektronicznej, jeżeli może to usprawnić przeprowadzenie kontroli lub przemawia za tym charakter działalności prowadzonej przez podmiot kontrolowany.

Art. 22zx. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół kontroli, który doręcza się podmiotowi kontrolowanemu.

2. Protokół kontroli zawiera w szczególności następujące informacje:

- 1) oznaczenie podmiotu kontrolowanego;
- 2) określenie zakresu kontroli;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- 4) imię i nazwisko kontrolującego;
- 5) opis przebiegu kontroli;
- 6) ustalenia z przeprowadzonej kontroli;
- 7) podpis kontrolującego i podmiotu kontrolowanego.

3. Podmiotowi kontrolowanemu przysługuje prawo wniesienia do protokołu kontroli zastrzeżeń, które wnosi do właściwego organu w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu projektu protokołu kontroli.

4. W przypadku wniesienia zastrzeżeń kontrolujący dokonuje ich analizy i, w razie potrzeby, podejmuje dodatkowe czynności kontrolne, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienia lub uzupełnia odpowiednią część protokołu kontroli w formie aneksu do tego protokołu.

5. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości albo części, kontrolujący przekazuje podmiotowi kontrolowanemu informacje o tym wraz z uzasadnieniem.

6. Od protokołu kontroli nie przysługują środki odwoławcze.

7. O odmowie podpisania protokołu kontroli kontrolujący czyni wzmiankę w tym protokole.

Art. 22zy. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, w przypadku gdy podmiotem kontrolowanym jest przedsiębiorca, do kontroli stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 22zz. 1. Właściwy organ, kontrolujący oraz osoby upoważnione do udziału w kontroli, o których mowa w art. 22zp ust. 2, są obowiązani do ochrony tajemnicy

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621, 622, 769 i 1168.

przedsiębiorstwa oraz innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, jak również ochrony innych informacji pozyskanych w związku z wykonywaniem czynności kontrolnych, w tym:

- 1) informacji znanych ograniczonej liczbie osób, których ujawnienie może wywołać negatywne skutki dla osoby, która te informacje przedstawiła, lub dla osoby trzeciej, w sytuacji gdy interes, który może być naruszony wskutek ujawnienia tych informacji, zasługuje na ochronę;
- 2) dokumentów sporządzonych na użytek wewnętrzny właściwego organu, Komisji Europejskiej lub koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz korespondencji między tymi organami.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do informacji powszechnie dostępnych, informacji o wszczęciu postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, oraz informacji o wydaniu decyzji kończących to postępowanie i o ustaleniach zawartych w tych decyzjach.

Art. 22zza. 1. Jeżeli w toku kontroli podmiot kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona oświadczy, że ujawnione w toku kontroli materiały, o których mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 2, w tym informacje zawarte na nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, o których mowa w tym przepisie:

- 1) zawierają pisemną komunikację między podmiotem kontrolowanym a niezależnym od podmiotu kontrolowanego adwokatem, radcą prawnym, prawnikiem z Unii Europejskiej w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 823) lub osobą, o której mowa w art. 2a tej ustawy, wytworzoną w celu realizacji prawa podmiotu kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez właściwy organ, w toku którego jest przeprowadzana kontrola, lub
- 2) zostały sporządzone wyłącznie w celu realizacji prawa podmiotu kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej od osób, o których mowa w pkt 1, w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez właściwy organ, w toku którego jest przeprowadzana kontrola

– kontrolujący pozostawia te materiały, w tym pisma lub dokumenty, w miejscu kontroli.

2. W przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, kontrolujący może zapoznać się pobieżnie z pismem lub dokumentem, w sposób pozwalający na ustalenie autora, adresata, tytułu oraz przedmiotu pisma lub dokumentu oraz daty jego

sporządzenia. Kontrolujący jest uprawniony do żądania od podmiotu kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej dodatkowych ustnych wyjaśnień w przedmiocie złożonego oświadczenia oraz przygotowania wersji pisma lub dokumentu niezawierającej informacji objętych ochroną zgodnie z ust. 1, jeżeli jest to możliwe.

3. Jeżeli oświadczenie podmiotu kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, o którym mowa w ust. 1, budzi wątpliwości w zakresie spełnienia przez dany dokument lub pismo przesłanek, o których mowa w ust. 1, kontrolujący niezwłocznie, nie później niż po zakończeniu kontroli, przekazuje pismo lub dokument, którego dotyczy wątpliwość, sądowi ochrony konkurencji i konsumentów w sposób zapewniający należyte zabezpieczenie przed ujawnieniem treści tego pisma lub dokumentu.

4. Na podmiocie kontrolowanym spoczywa ciężar dowodu, że materiały, o których mowa w ust. 1, spełniają przesłanki określone w tym przepisie.

5. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów po zapoznaniu się z pismami lub dokumentami, o których mowa w ust. 3, wydaje w terminie miesiąca od dnia ich przekazania postanowienie o ich zwrocie podmiotowi kontrolowanemu w całości albo w części, jeżeli spełniają one przesłanki, o których mowa w ust. 1, albo wydaje postanowienie o ich zwrocie w całości albo w części właściwemu organowi na potrzeby prowadzonego postępowania. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji. Postanowienie podlega wykonaniu z chwilą uprawomocnienia.

Art. 22zzb. 1. Bez wszczynania odrębnego postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, właściwy organ może przeprowadzić kontrolę na wniosek Komisji Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 69 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ może upoważnić do udziału w kontroli:

- 1) pracownika właściwego organu;
- 2) pracownika Komisji Europejskiej;
- 3) osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli są niezbędne tego rodzaju wiadomości.

3. W przypadku gdy dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub inna odpowiednia osoba sprzeciwiają się przeprowadzeniu przez Komisję Europejską kontroli w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów rozporządzenia 2022/2065, osobom upoważnionym przez właściwy organ do

udziału w tej kontroli, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, przysługują w toku kontroli uprawnienia, o których mowa w art. 22zr ust. 1, art. 22zs, art. 22zt, art. 22zu, art. 22zv i art. 22zw.

Art. 22zzc. 1. Właściwy organ wydaje decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, nakazującą zaprzestania naruszeń, jeżeli stwierdzi naruszenie tych obowiązków.

2. W decyzji właściwy organ wskazuje środki usunięcia skutków naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 w celu zapewnienia wykonania nakazu, w tym w szczególności może:

- 1) zobowiązać dostawcę usług pośrednich do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonych w decyzji;
- 2) nakazać publikację decyzji w całości lub w części, z zaznaczeniem, czy decyzja ta jest prawomocna, w określonej w niej formie, na koszt dostawcy usług pośrednich.

3. W przypadku braku innych skutecznych środków, które mogą doprowadzić do usunięcia skutków naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ w decyzji nakazuje dostawcy usług pośrednich:

- 1) zamieszczenie wyraźnego ostrzeżenia dla usługobiorców wchodzących na interfejs internetowy;
- 2) uniemożliwienie dostępu do treści naruszającej rozporządzenie 2022/2065.

4. Środki, o których mowa w ust. 23, powinny być proporcjonalne do wagi i rodzaju naruszenia.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może podlegać natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 22zzd. 1. Jeżeli dostawca usług pośrednich zaprzestał w trakcie prowadzonego postępowania naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ wydaje decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i stwierdzającą zaniechanie ich naruszania. Przepisy art. 22zzc ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

2. Ciężar udowodnienia zaprzestania naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w ust. 1, spoczywa na dostawcy usług pośrednich.

Art. 22zze. 1. Jeżeli w toku postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, że dostawca usług pośrednich:

- 1) naruszył obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do podjęcia określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub zaniechania określonych działań skutkujących naruszeniem oraz do usunięcia skutków tego naruszenia,
 - 2) zaprzestał naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia
- właściwy organ może, w drodze decyzji, zobowiązać dostawcę usług pośrednich do wykonania tych zobowiązań.

2. W decyzji właściwy organ może określić termin wykonania zobowiązań lub zobowiązać dostawcę usług pośrednich do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji, lub do publikacji decyzji w całości albo w części na koszt dostawcy usług pośrednich.

3. W decyzji właściwy organ nakłada na dostawcę usług pośrednich obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

4. Właściwy organ uchyla decyzję, w przypadku gdy:

- 1) została ona wydana w oparciu o nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub dokumenty;
- 2) dostawca usług pośrednich nie wykonuje zobowiązań lub obowiązków, o których mowa w ust. 23.

5. Właściwy organ może, za zgodą dostawcy usług pośrednich, z urzędu uchylć decyzję w przypadku, gdy nastąpiła zmiana okoliczności, mających istotny wpływ na wydanie decyzji.

6. W przypadku uchylenia decyzji właściwy organ orzeka co do istoty sprawy.

Art. 22zzf. 1. Jeżeli w toku postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, że dostawca usług pośrednich naruszył obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065, a dalsza działalność dostawcy usług pośrednich może spowodować poważne i trudne do usunięcia szkody, właściwy organ, w celu zapobieżenia ryzyku wystąpienia tych szkód, może, w drodze postanowienia, zobowiązać dostawcę, któremu jest zarzucane naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, do ograniczenia zakresu świadczonych usług lub zmiany praktyk naruszających te obowiązki.

2. W postanowieniu właściwy organ określa termin obowiązywania ograniczenia zakresu świadczonych usług lub termin zmiany praktyk, o których mowa w ust. 1, nie

dłuższy niż do dnia wydania decyzji kończącej postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

3. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

4. W przypadku wniesienia zażalenia na postanowienie właściwy organ przekazuje je wraz z aktami sprawy do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 10 dni od dnia otrzymania zażalenia.

5. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów rozpoznaje zażalenie w terminie 2 miesięcy od dnia jego przekazania przez właściwy organ.

Art. 22zzg. 1. Właściwy organ może bez wszczynania postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, wystąpić do dostawcy usług pośrednich w sprawie podejrzenia naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. Dostawca usług pośrednich, do którego właściwy organ skierował wystąpienie, może w terminie określonym przez ten organ przekazać stanowisko w tej sprawie.

3. Termin, o którym mowa w ust. 2, nie może być krótszy niż 7 dni, licząc od dnia doręczenia wystąpienia dostawcy usług pośrednich.

Art. 22zzh. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ może żądać, w drodze decyzji, aby organ zarządzający dostawcy usług pośrednich zbadał sytuację oraz przyjął i przedłożył właściwemu organowi plan działania, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2022/2065.

2. W decyzji właściwy organ określa termin przedłożenia planu działania, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2022/2065.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ może złożyć wniosek do sądu ochrony konkurencji i konsumentów o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi, której dotyczy naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, lub do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia tych obowiązków.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, sąd ochrony konkurencji i konsumentów wydaje postanowienie w przedmiocie nakazu, które uzasadnia z urzędu.

5. Na postanowienie sądu ochrony konkurencji i konsumentów przysługuje zażalenie. Zażalenie wnosi się do sądu drugiej instancji za pośrednictwem sądu ochrony

konkurencji i konsumentów. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania nakazu, o którym mowa w ust. 3.

6. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów przedstawia akta sprawy sądowi drugiej instancji w terminie 7 dni od dnia wpływu zażalenia oraz doręcza stronie postępowania odpis zażalenia.

7. Strona postępowania może wnieść odpowiedź na zażalenie w terminie 7 dni od dnia doręczenia jej odpisu zażalenia.

8. Sąd drugiej instancji rozpoznaje zażalenie niezwłocznie i wydaje postanowienie w przedmiocie zażalenia, które uzasadnia z urzędu.

9. Na postanowienia sądu drugiej instancji skarga kasacyjna nie przysługuje.

Art. 22zzi. 1. W toku postępowania, o którym mowa w art. 22zm ust. 1 lub art. 22zn ust. 1, dostawcy usług pośrednich są obowiązani do udzielania wszelkich koniecznych informacji, w tym przekazywania dokumentów na żądanie właściwego organu.

2. Żądanie zawiera:

- 1) wskazanie celu żądania;
- 2) wskazanie zakresu informacji;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

3. Każdy ma prawo składania na piśmie – z własnej inicjatywy lub na prośbę właściwego organu – wyjaśnień dotyczących istotnych okoliczności sprawy.

4. Osoba fizyczna, do której zostało skierowane żądanie, o którym mowa w ust. 1, może odmówić udzielenia informacji tylko wtedy, gdy naraziłoby to ją lub jej małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osoby pozostające w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą we wspólnym pożyciu, na odpowiedzialność karną. Prawo odmowy udzielenia informacji trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

Art. 22zzj. 1. Od decyzji wydanych przez właściwy organ na podstawie art. 22zzc ust. 1, art. 22zdz ust. 1, art. 22zze ust. 1 oraz art. 22zzh ust. 1 przysługuje odwołanie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. W przypadku wniesienia odwołania od decyzji właściwy organ przekazuje je wraz z aktami sprawy do sądu ochrony konkurencji i konsumentów niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wniesienia odwołania.

3. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 i 1841 oraz z 2025 r. poz. 620 i 1172) o postępowaniu w sprawach usług świadczonych drogą elektroniczną.

4. Jeżeli właściwy organ uzna odwołanie za słuszne, może – nie przekazując akt sądowi ochrony konkurencji i konsumentów – uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub w części, o czym bezzwłocznie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję, od której stronie przysługuje odwołanie. Uchylając albo zmieniając decyzję, właściwy organ stwierdza jednocześnie, czy decyzja ta została wydana bez podstawy prawnej albo z rażącym naruszeniem prawa.

5. Przed przekazaniem odwołania do sądu ochrony konkurencji i konsumentów lub uchyleniem albo zmianą decyzji właściwy organ może również, w uzasadnionych przypadkach, przeprowadzić dodatkowe czynności zmierzające do wyjaśnienia zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Art. 22zzk. W sprawach dotyczących dowodów w postępowaniu przed właściwym organem w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio art. 227–315 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

Art. 22zzl. W postępowaniach, o których mowa w niniejszym rozdziale, właściwy organ doręcza pisma dostawcom usług pośrednich na adres punktu kontaktowego, w sposób określony w art. 11 rozporządzenia 2022/2065.

Rozdział 4e

Odpowiedzialność cywilna i postępowanie przed sądami

Art. 22zzm. 1. W zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu 2022/2065, do roszczeń usługobiorców z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 tego rozporządzenia, stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

2. W sprawach o roszczenia z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 rozporządzenia 2022/2065, jest właściwy sąd okręgowy.

Art. 22zzn. 1. O wniesieniu pozwu oraz prawomocnym orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, o którym mowa w art. 54 tego rozporządzenia, sąd zawiadamia niezwłocznie właściwy organ.

2. Właściwy organ zawiadomiony o toczącym się postępowaniu niezwłocznie informuje sąd o każdej sprawie dotyczącej tego samego naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, która toczy się przed właściwym organem albo została zakończona. Właściwy organ niezwłocznie informuje sąd również o wszczęciu każdego postępowania w sprawie dotyczącej tego samego naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065.

3. Sąd zawiesza postępowanie, jeżeli sprawa dotycząca tego samego naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 została wszczęta przed właściwym organem.

4. Sąd umarza postępowanie w zakresie, w jakim prawomocna decyzja właściwego organu o stwierdzeniu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 uwzględnia roszczenie dochodzone przed sądem.

5. Ustalenia prawomocnej decyzji właściwego organu o stwierdzeniu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 wiążą sąd w postępowaniu o naprawienie szkody wyrządzonej na skutek naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 co do stwierdzenia naruszenia tych przepisów.

Art. 22zzo. 1. W sprawach o roszczenia z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, które mogą być dochodzone w postępowaniu przed sądem, właściwy organ lub zaufany podmiot sygnalizujący może wytaczać powództwa na rzecz usługobiorcy z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, za jego zgodą, a także wstępować, za zgodą powoda, do postępowania w każdym jego stadium.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, do właściwego organu lub zaufanego podmiotu sygnalizującego stosuje się odpowiednio art. 55–60 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

Art. 22zzp. Właściwy organ, jeżeli uzna, że przemawia za tym interes publiczny, przedstawia sądowi opinię w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22zzq. Do postępowania w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54

rozporządzenia 2022/2065, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

Rozdział 4f

Przepisy o karach pieniężnych

Art. 22zrz. 1. Dostawca usług pośrednich, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa w:

- 1) art. 9 ust. 1 i 5 rozporządzenia 2022/2065,
- 2) art. 11 rozporządzenia 2022/2065,
- 3) art. 12 rozporządzenia 2022/2065,
- 4) art. 13 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 2022/2065,
- 5) art. 14 ust. 1–4 rozporządzenia 2022/2065,
- 6) art. 15 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065

– podlega administracyjnej karze pieniężnej.

2. Dostawca usługi hostingu, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa w:

- 1) art. 16 ust. 1, 2 i 4–6 rozporządzenia 2022/2065,
- 2) art. 17 ust. 1, 3 i 4 rozporządzenia 2022/2065,
- 3) art. 18 rozporządzenia 2022/2065

– podlega administracyjnej karze pieniężnej.

3. Dostawca platformy internetowej, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa w:

- 1) art. 20 rozporządzenia 2022/2065,
- 2) art. 21 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065,
- 3) art. 22 ust. 1 i 6 rozporządzenia 2022/2065,
- 4) art. 23 rozporządzenia 2022/2065,
- 5) art. 24 ust. 1–3 i 5 rozporządzenia 2022/2065,
- 6) art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065,
- 7) art. 26 rozporządzenia 2022/2065,
- 8) art. 27 rozporządzenia 2022/2065,
- 9) art. 28 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2022/2065,
- 10) art. 30 rozporządzenia 2022/2065,
- 11) art. 31 rozporządzenia 2022/2065,
- 12) art. 32 rozporządzenia 2022/2065

– podlega administracyjnej karze pieniężnej.

4. Dostawca wyszukiwarki internetowej, który nie wypełnia obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, podlega administracyjnej karze pieniężnej.

5. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–4, nakłada właściwy organ, w drodze decyzji, w wysokości nie większej niż 6 % światowego obrotu osiągniętego przez dostawcę usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

6. Właściwy organ może również nałożyć na dostawcę usług pośrednich, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 1 % rocznego dochodu albo światowego obrotu osiągniętego przez dostawcę usług pośrednich w roku obrotowym, jeżeli dostawca ten:

- 1) nie udzielił informacji żądanych przez właściwy organ na podstawie art. 22zzh ust. 1 bądź udzielił nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd informacji lub nie poprawił tych informacji;
- 2) nie poddaje się kontroli na podstawie art. 22zo ust. 1 lub art. 22zzb, w tym nie wykonuje obowiązków określonych w art. 22zt ust. 1.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, właściwy organ może również nałożyć administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 1 % rocznego dochodu na:

- 1) inne osoby działające w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową dostawcy usług pośrednich, w przypadku których można zasadnie oczekiwać, że dysponują informacjami związanymi z podejrzeniem naruszenia rozporządzenia 2022/2065, w tym od organizacji przeprowadzających audyty, o których mowa w art. 37 i art. 75 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065;
- 2) członka personelu lub przedstawiciela dostawcy usług pośrednich.

8. Niezależnie od administracyjnej kary pieniężnej nałożonej na podstawie ust. 6, właściwy organ może nałożyć na dostawcę usług pośrednich, w drodze decyzji, okresową karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 5 % średniego dziennego obrotu dostawcy usług pośrednich osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary za każdy dzień opóźnienia:

- 1) w wykonaniu decyzji wydanych na podstawie art. 22zzc ust. 1, art. 22zzd ust. 1 oraz art. 22zze ust. 1,
- 2) w wykonaniu żądania właściwego organu, o którym mowa w art. 22zzh ust. 1,

3) w przypadku uniemożliwiania lub utrudniania rozpoczęcia lub przeprowadzenia kontroli na podstawie art. 22zo ust. 1 lub art. 22zzb

– w celu przymuszenia tego dostawcy do wykonania nałożonych na niego obowiązków.

9. Okresową karę pieniężną, o której mowa w ust. 8, nakłada się, licząc od daty wskazanej w decyzji o nałożeniu tej kary.

10. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–4, mogą zostać nałożone także w przypadku, gdy dostawca usług pośrednich zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli właściwy organ uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

Art. 22zsz. 1. Obrót, o którym mowa w art. 22zzr ust. 5, 6 i 8, oblicza się jako sumę:

- 1) przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat – w przypadku dostawcy usług pośrednich sporządzającego taki rachunek na podstawie przepisów o rachunkowości;
- 2) przychodów wykazanych w sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy równoważnych przychodom prezentowanym w rachunku zysków i strat sporządzanym na podstawie przepisów o rachunkowości lub wykazanych w innym dokumencie podsumowującym przychody w roku obrotowym, w tym w sprawozdaniu z wykonania budżetu – w przypadku dostawcy usług pośrednich, który nie sporządza rachunku zysków i strat na podstawie przepisów o rachunkowości;
- 3) udokumentowanych przychodów uzyskanych w roku obrotowym – w przypadku braku dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 2.

2. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych podmiotów, to przy obliczaniu wysokości jego obrotu, o którym mowa w art. 22zzr ust. 5, 6 i 8, właściwy organ uwzględnia obrót osiągnięty przez te podmioty w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

3. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary nie osiągnął obrotu, właściwy organ nakładając administracyjną karę pieniężną na podstawie art. 22zzr ust. 1–4 oraz 6 i 8 uwzględnia średni obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary.

4. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim, o którym mowa w ust. 3, wysokość administracyjnej kary pieniężnej nałożonej

przez właściwy organ na podstawie art. 22zzr ust. 1–4 oraz 6 i 8 nie przekracza równowartości 6 000 euro.

5. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich przed wydaniem decyzji nakładającej administracyjną karę pieniężną nie dysponuje danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia obrotu za rok obrotowy poprzedzający rok nałożenia kary, właściwy organ, nakładając karę pieniężną na podstawie art. 22zzr ust. 1–4 oraz 6 i 8, uwzględnia:

- 1) obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym ten rok;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 3 – średni obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających ten rok; przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

6. Przeliczenie wartości euro na złote jest dokonywane według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

Art. 22zzt. Właściwy organ ustala wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 22zzr ust. 1–4 i 6–8, w sposób skuteczny, proporcjonalny i odstraszący, uwzględniając charakter, ciężar, powtarzalność i czas trwania naruszenia oraz mając na uwadze interes publiczny, zakres i rodzaj prowadzonej działalności, jak również możliwości ekonomiczne podmiotu dopuszczającego się naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22zzu. Środki z administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 22zzr ust. 1–4 i 6–8, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 22zzv. 1. Administracyjne kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

2. Administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 22zzr ust. 5, stała się ostateczna.

Art. 22zzw. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja

podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111⁶⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują właściwemu organowi nakładającemu administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 22zzr ust. 1–4 i 6–8.

Art. 22zzx. 1. Od decyzji właściwego organu w sprawie nałożenia kary przysługuje odwołanie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

2. Do postępowania w sprawach odwołania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach usług świadczonych drogą elektroniczną.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 i 1841 oraz z 2025 r. poz. 620 i 1172) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 17 w pkt 4⁵ kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4⁶ w brzmieniu:
„4⁶) o roszczenia odszkodowawcze, o których mowa w rozdziale 4e ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513 oraz z 2025 r. poz. ...).”;
- 2) w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII po dziale IVf dodaje się dział IVfa w brzmieniu:

„DZIAŁ IVfa

Postępowanie w sprawach usług świadczonych drogą elektroniczną

Art. 479^{8a}. Sąd Okręgowy w Warszawie – sąd ochrony konkurencji i konsumentów jest właściwy w sprawach:

- 1) odwołań od decyzji, o których mowa w art. 22zzc ust. 1, art. 22zzd ust. 1, art. 22zze ust. 1 oraz art. 22zzh ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, właściwego organu, o którym mowa w art. 15a ust. 1 tej ustawy, zwanego dalej w przepisach niniejszego działu „właściwym organem”;
- 2) wniosków o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi, której dotyczy naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.⁷⁾),

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 497, 621, 622, 769, 820, 1203 i 1235.

⁷⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

- zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, lub do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia tych obowiązków;
- 3) zażeń na postanowienia właściwego organu w postępowaniach w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

Art. 479^{88b}. § 1. Odwołanie od decyzji właściwego organu, o których mowa w art. 22zm ust. 3, art. 22zv ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną wnosi się za jego pośrednictwem do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

§ 2. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów odrzuca odwołanie wniesione po upływie terminu do jego wniesienia, niedopuszczalne z innych przyczyn, a także wtedy, gdy w wyznaczonym terminie nie uzupełniono braków odwołania.

Art. 479^{88c}. § 1. Właściwy organ niezwłocznie przekazuje odwołanie wraz z aktami sprawy do sądu ochrony konkurencji i konsumentów, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wniesienia odwołania.

§ 2. Jeżeli właściwy organ uzna odwołanie za słuszne, może – nie przekazując akt sądowi ochrony konkurencji i konsumentów – uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub w części, o czym bezzwłocznie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję, od której stronie służy odwołanie. Uchylając albo zmieniając decyzję, właściwy organ stwierdza jednocześnie, czy decyzja ta została wydana bez podstawy prawnej albo z rażącym naruszeniem prawa.

§ 3. Przed przekazaniem odwołania do sądu ochrony konkurencji i konsumentów lub uchyleniem albo zmianą decyzji na podstawie § 2, właściwy organ może również, w uzasadnionych przypadkach, przeprowadzić dodatkowe czynności, zmierzające do wyjaśnienia zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Art. 479^{88d}. Odwołanie od decyzji właściwego organu powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także wnioski o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub w części.

Art. 479^{88e}. § 1. W sprawach z zakresu usług świadczonych drogą elektroniczną stronami są także właściwy organ i zainteresowany.

§ 2. Zainteresowanym jest ten, czyje prawa lub obowiązki zależą od rozstrzygnięcia procesu. Jeżeli zainteresowany nie został wezwany do udziału w sprawie, sąd ochrony konkurencji i konsumentów wezwie go na wniosek strony albo z urzędu.

Art. 479^{88f}. Pełnomocnikiem właściwego organu może być pracownik Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji albo Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Art. 479^{88g}. W przypadku wniesienia odwołania od decyzji właściwego organu, sąd ochrony konkurencji i konsumentów może na wniosek strony, która wniosła odwołanie, wstrzymać wykonanie decyzji do czasu rozstrzygnięcia sprawy.

Art. 479^{88h}. § 1. W sprawach, o których mowa w art. 479^{88a} pkt 1, strony mogą zawrzeć ugodę w sprawie odwołania do sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

§ 2. W sprawach, o których mowa w art. 479^{88a} pkt 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 479³⁰ § 2, 479^{30a}–479^{30f} i art. 479^{31a}–479³³.

Art. 479⁸⁸ⁱ. § 1. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów oddala odwołanie od decyzji właściwego organu, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia.

§ 2. W przypadku uwzględnienia odwołania, sąd ochrony konkurencji i konsumentów uchyla zaskarżoną decyzję albo ją zmienia w całości lub w części i orzeka co do istoty sprawy.

Art. 479^{88j}. Przepisy art. 479³² § 1, art. 479^{88b} § 2 i art. 479^{88c}–479⁸⁸ⁱ stosuje się odpowiednio do zażaleń na postanowienia właściwego organu.

Art. 479^{88k}. Skarga kasacyjna od orzeczenia sądu drugiej instancji przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620) w art. 17 § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, do zażaleń na postanowienia, o których mowa w art. 34 § 2, wydanych przez wierzycieli, dla których organem wyższego stopnia jest minister albo w stosunku do których brak organu wyższego stopnia, stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96 i 1222) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. Przewodniczący Krajowej Rady jest właściwym organem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.⁸⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, w zakresie spraw dotyczących platform udostępniania wideo, z wyłączeniem spraw, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 tego rozporządzenia.”;

2) w art. 47t:

a) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Decyzję, o której mowa w ust. 6, Przewodniczący Krajowej Rady przekazuje do wiadomości koordynatorowi do spraw usług cyfrowych, o którym mowa w art. 15b ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, wraz z informacją o sposobie jej wykonania przez dostawcę platformy udostępniania wideo.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W zakresie uregulowanym w niniejszym rozdziale przepisu art. 6 rozporządzenia 2022/2065 nie stosuje się.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 24) w art. 22¹ ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do publicznego udostępniania, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.⁹⁾).”.

Art. 6. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170) w art. 296 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisu nie stosuje się do osoby, której odpowiedzialność jest wyłączona na podstawie art. 4–6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany

⁸⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

⁹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾).”.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1616 oraz z 2025 r. poz. 794) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 29 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Prezes Urzędu jest właściwym organem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.¹¹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, w zakresie:

- 1) naruszeń przez dostawców platform internetowych obowiązków, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065;
- 2) innych naruszeń rozporządzenia 2022/2065 skutkujących naruszeniem interesów konsumentów.”;

2) w art. 31 po pkt 7b dodaje się pkt 7ba w brzmieniu:

„7ba) wykonywanie zadań właściwego organu, określonych w rozporządzeniu 2022/2065, w zakresie określonym w art. 29 ust. 2b;”.

Art. 8. W ustawie z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1803) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) lista ostrzeżeń – jawną listę ostrzeżeń dotyczących domen internetowych, które służą do rozpowszechniania nielegalnych treści lub wyłudzeń danych i niekorzystnego rozporządzenia mieniem użytkowników internetu;”;

2) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu ochrony użytkowników internetu przed stronami internetowymi wykorzystywanymi do:

- 1) rozpowszechniania nielegalnych treści w rozumieniu art. 3 lit. h rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy

¹⁰⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

¹¹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.¹²⁾),

- 2) wyłudżającymi dane, w tym dane osobowe, oraz doprowadzającymi użytkowników internetu do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem – między Prezesem UKE, ministrem właściwym do spraw informatyzacji, Naukową i Akademicką Siecią Komputerową – Państwowym Instytutem Badawczym oraz przedsiębiorcą telekomunikacyjnym lub przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi może zostać zawarte porozumienie dotyczące prowadzenia listy ostrzeżeń oraz uniemożliwienia dostępu do tych stron.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na listę ostrzeżeń wpisuje się domeny internetowe:

 - 1) których podstawowym celem jest wprowadzenie w błąd użytkowników internetu i doprowadzenie do wyłudzenia ich danych lub niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem oraz
 - 2) wymienione w decyzji, o której mowa w art. 111 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513 oraz z 2025 r. poz. ...).”,
- c) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Każdy może zgłosić domenę internetową, o której mowa w ust. 3 pkt 1, do CSIRT NASK.”,
- d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Zgłoszenia domeny internetowej, o której mowa w ust. 3 pkt 2, dokonuje organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 111 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, na podstawie art. 11n tej ustawy.”,
- e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. CSIRT NASK z inicjatywy własnej lub po otrzymaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 4, wpisuje na listę ostrzeżeń domenę internetową, o której mowa w ust. 3 pkt 1.”,
- f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

¹²⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

„5a. W przypadku, o którym mowa w ust. 4a, wpis przez CSIRT NASK na listę ostrzeżeń następuje po otrzymaniu zgłoszenia organu właściwego do wydania decyzji, o której mowa w art. 111 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, na podstawie art. 11n tej ustawy.”,

g) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w ust. 8, przedsiębiorca telekomunikacyjny przekieruje połączenia odwołujące się do nazw domen internetowych wpisanych na listę ostrzeżeń do strony internetowej prowadzonej przez CSIRT NASK zawierającej informację skierowaną do użytkowników internetu zawierającą w szczególności informacje o lokalizacji listy ostrzeżeń, wpisaniu szukanej nazwy domeny internetowej na listę ostrzeżeń oraz o decyzji, o której mowa w art. 111 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, lub możliwej próbie wyłudzenia danych lub niekorzystnego rozporządzania mieniem.”;

3) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. Przepisów art. 21 i art. 22 nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w art. 20 ust. 3 pkt 2.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221 oraz z 2025 r. poz. 637 i 820) w art. 419 w ust. 1 w pkt 23 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 24 w brzmieniu:

„24) realizacja obowiązków nałożonych na Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych, wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych).”.

Art. 10. 1. Porozumienie, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, staje się porozumieniem, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Strony porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, stają się stronami porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Lista ostrzeżeń prowadzona na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, staje się listą ostrzeżeń, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. W terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu ustawy strony porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, mogą złożyć oświadczenie woli o braku zgody na stanie się stroną porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy wymienionej zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Wprowadzenie

Opracowanie projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw wynika z konieczności zapewnienia stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych), zwanego dalej „Rozporządzeniem”.

Rozporządzenie reguluje zasady świadczenia usług pośrednich, do których zalicza się:

- usługi zwykłego przekazu – polegające na transmisji w sieci telekomunikacyjnej informacji do odbiorcy usługi, lub na przekazaniu do tępu do sieci internet;
- usługi cachingu – polegające na transmisji informacji obejmującej automatyczne i krótkotrwale pośrednie przechowywanie danych w celu przyspieszenia ponownego dostępu do nich na żądanie innego podmiotu;
- usługi hostingu – polegające na przechowywaniu informacji dostarczonych przez odbiorcę usługi i na jego żądanie (np. przetwarzanie w chmurze), usługi umożliwiające udostępnianie treści i informacji online, usługi przechowywania i udostępniania plików.

Podzbiorem tej ostatniej kategorii (hostingu) są platformy internetowe (np. platformy handlu elektronicznego, serwisy społecznościowe) usługa hostingu, w której na żądanie odbiorcy usługi dostawca przechowuje i udostępnia publicznie informacje. Do usług pośrednich zalicza się również wyszukiwarki internetowe. Szczególną kategorię podmiotów regulowanych przez Rozporządzenie, na które akt ten nakłada dodatkowe obowiązki chroniące użytkowników, są bardzo duże platformy i bardzo duże wyszukiwarki¹⁾. Podmioty te podlegają zasadniczo nadzorowi ze strony Komisji Europejskiej.

Rozporządzenie ma na celu stworzenie bezpieczniejszego środowiska internetowego dla konsumentów i przedsiębiorstw w Unii Europejskiej (UE), wprowadzając zestaw przepisów, których zadaniem jest:

- skuteczną ochronę odbiorców usługi i ich praw podmiotowych;
- określenie obowiązków dla dostawców usług pośrednich;

¹⁾ Za bardzo dużą platformę lub bardzo dużą wyszukiwarkę internetową uznaje się podmiot, który świadczy usługi dla więcej niż 45 mln aktywnych użytkowników miesięcznie i na podstawie decyzji Komisji Europejskiej został za taki podmiot uznany.

- zwalczanie nielegalnych treści, usług lub produktów, m.in. przez obowiązek wdrożenia przez dostawców usług hostingu mechanizmu zgłaszania i działania (ang. notice and action);
- osiągnięcie większej przejrzystości przez lepszą sprawozdawczość i nadzór.

Należy podkreślić, że zgodnie z regułami obowiązującymi w zakresie aktów prawnych uchwalanych przez instytucje UE, rozporządzenia są aktami prawnymi bezpośrednio wiążącymi przeznaczonymi do jednolitego stosowania na całym obszarze UE. W związku z tym Rozporządzenie, w tym wspomniane obowiązki dostawców usług pośrednich, obowiązują bezpośrednio w polskim systemie prawnym. Ponadto warto wskazać, iż pierwsza grupa wyznaczonych decyzją Komisji Europejskiej bardzo dużych platform i bardzo dużych wyszukiwarek ma obowiązek bezpośrednio stosować przepisy Rozporządzenia od dnia 25 sierpnia 2023 r.

Rozporządzenie w przeciwieństwie do dyrektywy nie wymaga zatem wdrożenia, a co więcej nie powinno się powielać jego postanowień. Do krajowego porządku prawnego należy natomiast wprowadzić przepisy, które zapewnią skuteczne stosowanie przepisów Rozporządzenia, bez ich powielania i unikając kolizji z treścią tych przepisów. Uregulowania w prawie krajowym wymagają zatem w szczególności następujące kwestie mające odzwierciedlenie w przedmiotowym projekcie ustawy:

- przepisy instytucjonalne dotyczące wyznaczenia koordynatora do spraw usług cyfrowych (Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej) i właściwych organów (Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) wraz z określeniem zakresu ich właściwości;
- zasady postępowania przed organami i współpracy między organami, w tym:
 - prowadzenia postępowania wyjaśniającego, kontroli i postępowań przed właściwymi organami, związanych z naruszeniem przez dostawców usług pośrednich obowiązków wynikających z Rozporządzenia (w projekcie ustawy przewidziano jednolitą procedurę przeprowadzania postępowania w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia i kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził),
 - proceduralne aspekty nakładania kar (przy czym maksymalna wysokość samych kar wynika wprost z art. 52 Rozporządzenia),
 - proceduralne aspekty wnoszenia skarg, o których mowa w art. 53 Rozporządzenia, na dostawców usług pośrednich;

- – kwestie wymagające ustanowienia procedur, przy uwzględnieniu wymogów i warunków wskazanych w Rozporządzeniu, tj. procedury dokonywania przez koordynatora do spraw usług cyfrowych:
- – – nadania statusu zweryfikowanego badacza, o którym mowa w art. 40 ust. 8 Rozporządzenia; rolę zweryfikowanego badacza jest przeprowadzanie konkretnych badań w oparciu o dane przetwarzane przez określonego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej; tytuł zweryfikowanego badacza przysługujący od pełnienia określonych przesłanek i nadawany jest przez koordynatora do spraw usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby danej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, zapewniając dostawcy pewność, iż dane będą udostępniane przy zachowaniu odpowiednich zasad bezpieczeństwa,
- – – nadania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego (ang. trusted flaggers), o których mowa w art. 22 Rozporządzenia; są to niezależne podmioty, których zgłoszenia treści uznanych za nielegalne dokonywane dostawcy usług pośrednich mają być traktowane przez dostawców w sposób priorytetowy,
- – – certyfikacji orgánów państwowego rozwiązywania sporów;
- – dostosowania wymogów względem nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazów udzielenia informacji (wskazane w rozporządzeniu minimalne informacje, które powinny się znaleźć w nakazie), które są wydawane przez organy administracyjne bądź sądy, na podstawie prawa unijnego lub krajowego, do wymogów Rozporządzenia;
- – zasady dotyczące odpowiedzialność cywilnej i postępowania przed sądami, w przypadku dochodzenia odszkodowania z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia;
- – związane z wejściem w życie Rozporządzenia zmiany w przepisach innych ustaw, które zawierają przepisy niezgodne z Rozporządzeniem lub powielają jego regulacje.

Regulacje zawarte w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513), zwanej dalej „ustawą o świadczeniu usług drogą elektroniczną”, służyły implementacji do polskiego prawodawstwa przepisów dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz. Urz. WE L 178 z

17.07.2000, str. 1, z późn. zm.). Wraz z wejściem w życie Rozporządzenia, część przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym uległa uchyleniu i przeniesieniu do Rozporządzenia. Zmiany te mają w konsekwencji wpływ na treść odpowiednich regulacji w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną wynikających z dyrektywy o handlu elektronicznym.

Mając powyższe na uwadze, konieczne było opracowanie nowelizacji ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, celem przystosowania polskich przepisów do treści Rozporządzenia.

Konstrukcja prawna Rozporządzenia, wyznaczając zakres kompetencji państw członkowskich we wdrażaniu przepisów Rozporządzenia, w sposób ścisły wskazała obszary pozostawione w gestii państw członkowskich.

Tym samym przepisy projektowanej nowelizacji służą zaktualizowaniu przepisów ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w taki sposób, aby z jednej strony dostosować ustawę do zmienianej przepisami Rozporządzenia dyrektywy o handlu elektronicznym, a z drugiej strony, aby ustawa ta stanowiła podstawę dla należytego stosowania przepisów Rozporządzenia w polskim porządku prawnym, w zakresie wskazanym wyżej.

Co istotne, ze względu na wprowadzone w Rozporządzeniu zmiany dotyczące przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym, zmianie uległ zakres przedmiotowy ustawy. Ujmowane do tej pory w ramach ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną zasady wyłączenia odpowiedzialności usługodawcy z tytułu świadczenia usług drogą elektroniczną wyrażone zostały bezpośrednio w przepisach Rozporządzenia. Należy podkreślić jednak, że zakres wyłączenia stosowania przepisów nowelizowanej ustawy nie uległ zmianie. Przepisy związane z wyłączeniem stosowania przepisów ustawy, które do tej pory odwoływały się do implementowanych w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym, od tej pory stosowane będą z uwzględnieniem bezpośrednio stosowanych przepisów Rozporządzenia, w których zawarte są analogiczne przepisy, z uwzględnieniem zmian, o których wspomniano poniżej.

Zmiany w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną

Art. 1 projektu ustawy przewiduje wprowadzenie zmian do ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

W art. 1 w pkt 1 wprowadzono odnośnik do ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną informujący o umożliwieniu stosowania Rozporządzenia.

W art. 1 w pkt 2 dostosowano zakres ustawy do zmian wynikających z Rozporządzenia, ustalając, iż ustawa określa także tryb certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów, tryb przyznawania statusu zaufanych podmiotów sygnalizujących, tryb przyznawania statusu zweryfikowanego badacza, zadania właściwych organów i koordynatora do spraw usług cyfrowych, postępowanie w sprawach naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia, odpowiedzialność cywilną za naruszenie obowiązków wynikających z Rozporządzenia i postępowanie przed sądem, a także administracyjne kary pieniężne za naruszenie obowiązków wynikających z Rozporządzenia.

W art. 1 w pkt 3 projektu ustawy zaktualizowano słowniczek definicji wykorzystywanych w ustawie, wprowadzający wyjaśnienia wyrażeń wykorzystywanych w ustawie, zdefiniowanych w oparciu o przepisy Rozporządzenia. Zdefiniowane zostało między innymi pojęcie dostawcy usługi pośredniej, który – zgodnie z przywołanym wyżej rozumieniem usługi pośredniej – obejmować będzie także dostawców usług zwykłego przekazu, cachingu i hostingu.

Zmiana w art. 1 w pkt 4 służy dostosowaniu przepisów dotyczących wyłączenia ze stosowania artykułów ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, związanemu z uchynieniem art. 12–15 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Ze względu na ujęcie wyłączenia obecnie w przepisach Rozporządzenia, w związku z tą zmianą przepisy ustawy nadal nie będą stosowane do świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, abstrahując od obowiązków wynikających wprost z Rozporządzenia względem określonych w Rozporządzeniu przedsiębiorców. Dodatkowo wskazanych w tym artykule w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną przedsiębiorców obowiązywać będą przepisy ustanowione w projektowanych art. 11a–11s i rozdziałach 4a–4f (ze względu na fakt świadczenia przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych usług pośrednich w rozumieniu Rozporządzenia). W przypadku tych ostatnich, trzeba zwrócić uwagę, iż przepisy te, chociaż co do zasady dotyczą działań organów, to jednakże realizowanych w stosunku do dostawców i w związku z kwestiami uregulowanymi w Rozporządzeniu. Zawierają przy tym pojedyncze przepisy, które nakładają na dostawcę określone obowiązki, w związku z czym konieczne jest zastosowanie wskazanych przepisów względem wymienionych przedsiębiorców.

Rozdział 2a. Nakazy podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, nakazy usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu oraz nakazy udzielenia informacji

W ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną proponuje się dodanie rozdziału 2a, który umożliwi stosowanie przepisów art. 9 i 10 Rozporządzenia. Omawiane przepisy

rozporządzenia stanowią w swojej istocie konkretyzację orzecznictwa TSUE, w szczególności zapoczątkowanego wyrokiem TSUE w sprawie UPC Telekabel Wien (C-314/12), kształtującego się na podstawie stosowania art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz. Urz. UE L 167 z 22.06.2001, str. 10, z późn zm.). W prawie polskim nie istnieje szczególna podstawa prawna, która umożliwiałaby złożenie wniosku do sądu lub organu administracji o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, jedynym wyjątkiem jest art. 32c ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. 2025 r. poz. 902) (wdrożenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/784 z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie przeciwdziałania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym; (Dz. Urz. UE L 172 z 17.05.2021, str. 79) – dot. treści terrorystycznych, stanowi lex specialis do art. 9 Rozporządzenia). Brak szczególnej procedury do wydawania nakazów w projekcie ustawy spowoduje, że ochrona prawna obywateli Rzeczypospolitej Polskiej będzie słabsza niż obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

Niniejszy projekt nie narusza przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z 2025 r. poz. 595), które przewidują blokadę dostępu do strony internetowej wykorzystującej domenę wpisaną do Rejestru Domen Służących do Oferowania Gier Hazardowych Niezgodnie z Ustawą o Grach Hazardowych dostępnych na stronie hazard.mf.gov.pl. Wpisowi do rejestru podlega nazwa domeny internetowej, która wykorzystywana jest do urządzania gier hazardowych lub służącej do reklamowania lub promowania gier hazardowych niezgodnie z przepisami prawa dostępnej dla znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej użytkowników sieci Internet. Zakresy zastosowania obu regulacji mają zatem charakter rozłączny.

Projekt ustawy uprawnia prokuratora, Policję, organ Krajowej Administracji Skarbowej, Straż Graniczną w zakresie przestępstwa określonego w art. 189a Kodeksu karnego (handel ludźmi), usługobiorcę oraz zaufany podmiot sygnalizujący do złożenia wniosku o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, a także pochwalających lub nawołujących do popełnienia czynu zabronionego. W projekcie enumeratywnie wymienione zostały czyny zabronione, których dotyczy procedura nakazowa:

- art. 119 § 1 Kodeksu karnego, który dotyczy stosowania przemocy lub groźby karalnej ze względu na rasę, pochodzenie narodowe lub etniczne, wyznanie bądź bezwyznaniowość i przynależność polityczną. Może obejmować groźby i nękanie w mediach społecznościowych lub innych platformach internetowych;
- art. 148a § 1 Kodeksu karnego, który dotyczy przyjęcia zlecenie zabójstwa człowieka w imieniu państwa lub obywatela korzystać męską lub obojętną;
- art. 151 Kodeksu karnego, który obejmuje namowę lub pomoc w doprowadzeniu do samobójstwa. Może obejmować cyberbullying, namawianie do samobójstwa w ramach platform społecznościowych, co jest szczególnie niebezpieczne w odniesieniu do młodych użytkowników sieci;
- art. 156a Kodeksu karnego, który dotyczy nakłaniania innej osoby do spowodowania u niej ciężkiego obrażenia narkotykami;
- art. 189a Kodeksu karnego, który dotyczy handlu ludźmi, którego elementem może być wzbudzenie pośrodków usług świadczonych przez doświadczonego usług pośrodków;
- art. 190 § 1 Kodeksu karnego, który dotyczy stosowania groźby karalnej, tj. popełnienia przestępstwa na szkodę osoby lub jej bliskich. W kontekście możliwości popełnienia tego przestępstwa online będzie to obejmowało wiadomości umieszczane w ramach portali społecznościowych;
- art. 190a § 2 Kodeksu karnego, który obejmuje wykorzystanie wizerunku pokrzywdzonego, tak jakby uczynił to on sam w swoim imieniu, przez co wyrządza jej obrażenia męską lub obojętną;
- art. 191a § 1 Kodeksu karnego, który obejmuje utrwalanie wizerunku nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej, używając w tym celu wobec niej przemocy, groźby bezprawnej lub podstęp, albo rozpowszechnianie wizerunku nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej publicznie;
- art. 200 § 3 i 5 Kodeksu karnego, który dotyczy prezentowania małoletniemu poniżej lat 15 treści pornograficznych albo rozpowszechniania treści pornograficznych w sposób umożliwiający takiemu małoletniemu pozbawienie go;
- art. 200a Kodeksu karnego, który dotyczy nawiązywania kontaktu z małoletnim poniżej 15 lat, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego lub sieci telekomunikacyjnej, w celu popełnienia przestępstwa seksualnego. Obejmuje on grooming, czyli nawiązywanie kontaktu z dziećmi przez internet w celu wykorzystania seksualnego;

- art. 200b Kodeksu karnego, który dotyczy publicznego propagowania lub pochwalania zachowań o charakterze pedofilskim. Obejmuje on publikowanie treści pedofilskich;
- art. 202 § 1, 3–4c Kodeksu karnego, który dotyczy publicznego prezentowania, produkcji, rozpowszechniania, przechowywania treści pornograficznych, zwłaszcza z udziałem małoletnich. W kontekście możliwości popełnienia tego przestępstwa obejmuje on dystrybucję pornografii dziecięcej przez internet, przechowywanie takich treści na serwerach;
- art. 224a Kodeksu karnego, który dotyczy zawiadomienie o nieistniejącym zagrożeniu, wywołującego działania instytucji publicznych. Obejmuje on rozsyłanie fałszywych listów bombowych pracom dyplomatycznym;
- art. 256 § 1–2 Kodeksu karnego, który dotyczy przestępstw związanych z propagowaniem totalitarnych ideologii (nazizmu, komunizmu, faszyzmu lub innego ustroju totalitarnego) oraz nawoływaniem do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość. Obejmuje on treści propagujące totalitaryzm w internecie, zachęcanie do aktów przemocy, może obejmować tworzenie i udostępnianie plików cyfrowych (np. zdjęć, filmów, dokumentów) zawierających takie treści;
- art. 257 Kodeksu karnego, który dotyczy publicznego znieważenia grupy ludności albo osoby lub naruszenia nietykalności cielesnej osoby z powodu przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, wyznaniowej. Obejmuje on mowę nienawiści w mediach społecznościowych;
- art. 286 § 1 i 2 Kodeksu karnego, który dotyczy doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie w błąd. Obejmuje on phishing, oszustwa na platformach społecznościowych;
- art. 287 § 1 Kodeksu karnego, który dotyczy oszustwa komputerowego. Obejmuje on działania polegające na bezprawnym wpływie na automatyczne przetwarzanie, gromadzenie lub przekazywanie danych informatycznych, a także na zmianie, usuwaniu lub wprowadzaniu nowych zapisów danych informatycznych, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub wyrządzenia szkody;
- art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 24), który dotyczy naruszenia praw autorskich przez rozpowszechnianie utworów bez zgody autora. W ramach tego artykułu mieści się udostępnianie pirackich

kopii filmów, muzyki, książek w ramach usług świadczonych przez dostawców usług pośrodkich;

- art. 12c pkt 5 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1162, z późn. zm.), który obejmuje sprzedaż przez Internet wyrobów tytoniowych, papierosów elektronicznych i pojemników papierowych oraz ich części, także wyrobów nikotynowych;
- art. 305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170), który dotyczy obrotu towarami oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi.

Wydanie nakazu może dotyczyć także treści odnoszących się do nielegalnej sprzedaży towarów lub nielegalnego świadczenia usług, które mogą wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy.

Kryteria, które zostały przyjęte przy enumeratywnym odesłaniu do konkretnych czynów zabronionych, są trzy:

- 1) zakwalifikowanie danego przestępstwa jako przestępstwa internetowego rozumianego jako przestępstwo związane z internetem według sposobu działania (modus operandi) przestępcy;
- 2) przestępstwo internetowe jako związane z rozpowszechnianiem treści;
- 3) uniemożliwienie dostępu do treści nie powoduje negatywnych skutków dla dyskursu obywatelskiego i procesów wyborczych.

Za organy właściwe do rozpatrzenia wniosku uznane zostały Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji – w zakresie treści występujących w usłudze świadczonej przez platformę udostępniania wideo oraz Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej – w zakresie innych treści.

Postępowanie w przedmiocie nakazu uniemożliwienia dostępu do nielegalnej treści powinno być skorelowane z postępowaniem w przedmiocie nakazania przywrócenia dostępu do treści, do której dostęp został bezzasadnie ograniczony. Wprowadzenie takich przepisów w prawie krajowym umożliwia wprost motyw 39 rozporządzenia nr 2022/2065, który stanowi, że niniejsze rozporządzenie nie powinno zatem uniemożliwiać odpowiednim krajowym organom sądowym lub administracyjnym wydawania, na podstawie mającego zastosowanie prawa Unii lub prawa krajowego, nakazu przywrócenia treści, w przypadku gdy treści te były zgodne

z warunkami korzystania z usług dostawcy usług pośrednich, ale zostały błędnie uznane przez tego dostawcę za nielegalne i usunięte.

Usługobiorca będzie mógł złożyć wniosek do organu właściwego o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli ograniczenia zostały nałożone ze względu na fakt, że informacje przekazane przez usługobiorcę stanowią potencjalnie nielegalną treść.

W celu umożliwienia wypełnienia obowiązków przez dostawców usług hostingowych podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom w ramach mechanizmu zgłaszania i działania (art. 16 Rozporządzenia) usługobiorca lub zaufany podmiot sygnalizujący może złożyć wniosek o wydanie nakazu w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia od dostawcy usługi hostingowej, o którym mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, czyli będącej odpowiedzią na zgłoszenie.

W celu zabezpieczenia sytuacji, w której dostawca usług hostingowych nie informuje o swojej decyzji w stosunku do dokonanego zgłoszenia, termin na złożenie wniosku biegnie od drugiego dnia następującego po dniu zgłoszenia.

W celu umożliwienia uzyskania pełniejszego obrazu sytuacji, do wniosku, podmiot, którego dobra osobiste są naruszane, usługobiorca, lub zaufany podmiot sygnalizujący dołącza również informacje o sposobie rozpatrzenia zgłoszenia złożonego za pośrednictwem mechanizmu zgłaszania i działania. W tym samym celu organ właściwy zawiadamia dostawcę usług pośrednich o wniesionym wniosku. Dostawca usług pośrednich jest zobowiązany przekazać materiały, którymi dysponuje, dotyczące przedmiotu wniosku, a w przypadku usług hostingowych, w szczególności materiały zgromadzone w ramach mechanizmu zgłaszania i działania.

W przypadku dostawców usługi hostingu, postępowanie powinno być poprzedzone dobrowolną próbą załatwienia sprawy, dlatego też procedura administracyjna uzależnia możliwość jej uruchomienia od wykorzystania mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 Rozporządzenia.

Stronami postępowania przed organem właściwym do rozpatrzenia wniosku są wnioskodawca, dostawca usług pośrednich oraz i usługobiorca, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku. Jednocześnie dostawca usług pośrednich będzie zobowiązany do przekazania zawiadomienia o wniesionym wniosku usługobiorcy, który opublikował treść. Usługobiorca

ten będzie miał z kolei możliwość przedstawienia stanowiska w sprawie w terminie 2 dni od otrzymania zawiadomienia. Rozwiązanie to z jednej strony odpowiada na potrzebę uznania praw użytkownika, a z drugiej strony umożliwi sprawne procedowanie.

Postępowanie dowodowe co do zasady ograniczone jest do dowodów przekazanych przez wnioskodawcę łącznie z wnioskiem, dowodów przedstawionych przez dostawcę usług pośrednich, w szczególności materiałów zgromadzonych w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, dowodów przekazanych przez usługobiorcę oraz dowodów możliwych do ustalenia na podstawie danych, którymi dysponuje organ właściwy. Wnioskodawca jest obowiązany przedstawić wszystkie dowody najpóźniej wraz z wniesieniem wniosku, pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. Dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu, chyba że strona uprawdopodobni, iż ich powołanie we wniosku nie było możliwe. Organ postępowania może przeprowadzić dowód z zeznań świadków, przesłuchania stron, opinii biegłych oraz oględzin tylko w sprawach szczególnie skomplikowanych. Wskazane regulacje modyfikują przepisy dotyczące dowodów, przewidziane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (k.p.a.) (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769).

Skutkiem przeprowadzonego postępowania może być wydanie przez organ właściwy do rozpatrzenia wniosku decyzji zawierającej:

- nakaz uniemożliwienia dostępu do nielegalnych treści (może przy tym określić zakres uniemożliwienia dostępu do treści – w przypadku nielegalnych treści, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, o którym mowa w art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawnictwie i prawach pokrewnych);
- nakaz usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a–d;
- odmowę nakazu uniemożliwienia dostępu do treści;
- odmowę nakazu usunięcia ograniczeń.

W przypadku braku innych skutecznych środków, które mogą doprowadzić do wykonania decyzji nakazującej uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści, w stosunku do nielegalnych treści występujących w usłudze, o której mowa w art. 4 Rozporządzenia, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku może zgłosić domenę internetową na listę ostrzeżeń, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1803) – takie rozwiązanie dotyczy tych stron internetowych, których mechanizm działania jest oparty na publikacji treści naruszających cudze prawa, w szczególności publikując bez uprawnień cudze utwory.

Rozwiązanie zawarte w projektowanym art. 111 ust. 2 dotyczy sytuacji, w których mamy do czynienia z rozszerzoną odpowiedzialnością dostawców usług pośrednich, o której mowa w art. 22² ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych – dostawca ma obowiązek dołożenia należytej staranności, aby uniemożliwić w przyszłości dostęp do zgłoszonych wcześniej nielegalnych treści.

Aby zapewnić stronom postępowania ścieżkę odwoławczą, została wprowadzona możliwość wniesienia sprzeciwu do sądu powszechnego, który rozpatrzy go w trybie nieprocesowym.

Rozpatrzenie sprzeciwu powinno nastąpić w postępowaniu nieprocesowym, ponieważ nie występuje tu klasyczny spór o prawo. Projekt zapewnia wysoki standard ochrony usługobiorców, ponieważ sąd będzie badał czy dana treść informacji wypełnia znamiona czynu zabronionego, określonego w art. 11a, a więc poprzez odwołanie do kryterium obiektywnego. Powierzając sądom realizację tego społecznie ważnego zadania, projektodawca kieruje się dynamiką szkód wyrządzanych przez rozpowszechnianie nielegalnych treści w internecie.

W związku z faktem, że sprzeciw nie jest klasycznym odwołaniem w rozumieniu k.p.a., dlatego też konieczny jest przepis analogiczny do art. 130 § 1 i 2 k.p.a. Z tego powodu projekt ustawy zawiera postanowienie, że przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu, decyzja, o której mowa w art. 111 ust. 1 pkt 1 i 2, nie ulega wykonaniu, chyba że decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

Projektując regulacje dotyczące postępowania nakazowego projektodawca kierował się realną potrzebą wprowadzenia w polskim systemie prawnym przystających do funkcjonujących obecnie w sieci form komunikacji, środków prawnych zapewniających jak najszybszą ochronę prawną. Dzięki przyjętemu modelowi postępowania wnioskodawcy zyskają możliwość uzyskania bardzo szybkiej ochrony prawnej.

Mając zatem na względzie specyfikę postępowania w sprawie wydania nakazów blokowania dostępu do nielegalnych treści uznano, że odesłanie do szeregu przepisów ustawy k.p.a. nie byłoby celowe. W szczególności należy zwrócić uwagę, iż w projekcie ustawy zawarto autonomiczne regulacje odnoszące się między innymi do oznaczenia stron postępowania, do katalogu dowodów, których dopuszczenie jest możliwe przed Prezesem UKE, a także ich trybu procedowania. Specyfika postępowania w sprawie nakazów blokowania dostępu do nielegalnych treści, ze względów „technicznych”, np. z uwagi na czas trwania postępowania, nie pozwala na udział organizacji społecznych, zasady wysłuchania stron oraz zawiera

autonomiczną regulację np. co do tego, kto jest stroną i w jakiej formie następuje przedstawienie stanowiska strony.

W art. 11s wskazano, że uprawnienia Policji, o których mowa w art. 11a, przysługują także organom Straży Granicznej w zakresie wniosku o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 189a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (przestępstwo handlu ludźmi).

W art. 11t doprecyzowano, iż ilekroć przepisy szczególne regulują nakazy udzielenia informacji w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nakazy te muszą spełniać warunki, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

W art. 1 w pkt 6 przewidziano uchylenie rozdziału 3. Zgodnie z przepisami Rozporządzenia, odesłania do art. 12–15 dyrektywy 2000/31/WE odczytuje się jako odesłania odpowiednio do art. 4, 5, 6 i 8 niniejszego Rozporządzenia, zaś wskazane artykuły dyrektywy 2000/31/WE zostały uchylone. Artykuły te dotyczyły odpowiedzialności usługodawców będących pośrednikami, określając wyłączenia odpowiedzialności w przypadku spełnienia odpowiednich kryteriów podczas świadczenia usług zwykłego przekazu, cachingu i hostingu, jak również przewidując brak ogólnego obowiązku w zakresie nadzoru informacji, które przekazują lub przechowują usługodawcy świadczący wymienione usługi. W obecnym brzmieniu Rozporządzenia zasady dotyczące odpowiedzialności tych usługodawców ujęte zostały w przepisach art. 4, 5, 6 i 8, a więc regulacje te będą obowiązywały bezpośrednio w polskim systemie prawnym. Uchylenie wskazanych przepisów dyrektywy 2000/31/WE, które wdrożone zostały przepisami art. 12–15 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, oznacza utratę podstawy prawnej takiej implementacji i konieczność ich uchylenia.

Rozdział 3a. Właściwe organy, koordynator do spraw cyfrowych i Krajowa Rada do Spraw Usług Cyfrowych

W rozdziale 3a określono właściwe organy w rozumieniu Rozporządzenia i wyznaczono jeden z organów do pełnienia funkcji koordynatora do spraw usług cyfrowych (dodawane art. 15a i 15b). Uregulowano również funkcjonowanie Krajowej Rady do Spraw Usług Cyfrowych.

Zgodnie z art. 49 Rozporządzenia każde państwo członkowskie zobowiązane jest wyznaczyć co najmniej jeden organ, któremu powierzy zadanie nadzorowania stosowania i w razie potrzeby egzekwowania niniejszego Rozporządzenia. W przypadku powierzenia tych zadań

jednemu organowi, ten wyznaczony organ w każdym państwie członkowskim powinien nosić miano koordynatora do spraw usług cyfrowych. Koordynator do spraw usług cyfrowych m.in. pełni rolę pojedynczego punktu kontaktowego w odniesieniu do wszystkich spraw związanych ze stosowaniem Rozporządzenia dla Komisji, Rady Usług Cyfrowych, koordynatorów do spraw usług cyfrowych z innych państw członkowskich, jak również dla ewentualnych innych właściwych organów danego państwa członkowskiego. Rozporządzenie przewiduje możliwość wyznaczenia w państwie więcej niż jednego właściwego organu do spraw określonych w Rozporządzeniu. W przypadku gdy w danym państwie członkowskim zadania wynikające z niniejszego Rozporządzenia powierzono kilku organom, jeden z wybranych organów pełnić powinien rolę koordynatora do spraw usług cyfrowych. Koordynator do spraw usług cyfrowych powinien pełnić funkcje koordynacyjne i współpracować z tymi organami zgodnie z prawem krajowym określającym ich odpowiednie zadania, bez uszczerbku dla niezależnej oceny przeprowadzonej przez pozostałe właściwe organy. Państwa członkowskie powinny również zapewnić współpracę pomiędzy koordynatorem do spraw usług cyfrowych a innymi właściwymi organami wyznaczonymi na poziomie krajowym, w stosownych przypadkach przy wykorzystaniu odpowiednich narzędzi, takich jak łączenie zasobów, wspólne grupy zadaniowe, wspólne czynności sprawdzające i mechanizmy współpracy.

Rolą koordynatora jest zatem w szczególności zapewnienie na poziomie krajowym koordynacji w zakresie kwestii poruszanych w Rozporządzeniu, między innymi w kontekście koordynacji działań poszczególnych właściwych organów. Celem Rozporządzenia jest ochrona rynku wewnętrznego i poprawienia jego funkcjonowania poprzez ustanowienie zestawu jednolitych, skutecznych i proporcjonalnych zasad na poziomie Unii, które umożliwiłyby wprowadzanie innowacyjnych usług cyfrowych na rynku wewnętrznym i zwiększenie ich skali. Jak wspomniane jest to w preambule Rozporządzenia, związane jest to między innymi z koniecznością wyjścia naprzeciw nowym zagrożeniom, jakie przyniosły odbiorcom usług cyfrowych rozwój internetowych serwisów społecznościowych i internetowych platform umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, które pozwoliły użytkownikom biznesowym i konsumentom przekazywanie i uzyskiwanie dostępu do informacji oraz zawieranie transakcji na nowe sposoby.

Wobec tego projektodawca zdecydował się na podział przewidzianych m.in. w art. 49 Rozporządzenia uprawnień i obowiązków związanych z nadzorem i egzekwowaniem Rozporządzenia na trzy właściwe organy. Zgodnie z dodanymi w nowelizacji art. 15a i art. 15b, za właściwe organy uznani zostali: Prezes UKE, Prezes UOKiK oraz Przewodniczący Krajowej

Rady Radiofonii i Telewizji. Prezesowi UKE przyznano przy tym funkcję koordynatora do spraw usług cyfrowych. Zakres spraw powierzonych Prezesowi UKE jako właściwemu organowi ograniczony jest sprawami zastrzeżonymi do właściwości innych organów. Podział obowiązków przewidziany w art. 15a podyktowany jest intencją utrzymania odpowiednich zakresów przepisów Rozporządzenia w kompetencji organów, które obecnie pełnią rolę właściwych organów w sprawach podobnych lub analogicznych do tych przewidzianych przepisami Rozporządzenia. W tym kontekście Prezesowi UOKiK powierzono sprawy w zakresie naruszeń przez dostawców platform internetowych obowiązków, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 Rozporządzenia oraz innych naruszeń Rozporządzenia skutkujących naruszeniem interesów konsumentów w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny. Zawierają się w tym zakresie sprawy dotyczące dostawców platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość. Mając na uwadze, iż przepisy te w głównej mierze odnoszą się do nadzoru nad przedsiębiorcami i ochrony praw konsumenta, uznano, iż właściwym organem do ich nadzoru i egzekwowania będzie Prezes UOKiK.

W przypadku spraw obejmujących swym zakresem platformy udostępniania wideo, w rozumieniu art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96 i 1222), właściwym organem będzie Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie został wskazany jako jeden z właściwych organów w rozumieniu Rozporządzenia, mimo ujęcia w przepisach Rozporządzenia zadań związanych z ochroną danych osobowych, w szczególności spraw określonych w art. 26 ust. 3 i 28 ust. 2 Rozporządzenia. Podyktowane jest to zakresem obowiązywania Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.) i ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781), na podstawie którego Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych będzie właściwy zajmować się sprawami dotyczącymi przetwarzania danych osobowych, o których mowa w Rozporządzeniu. Mając na uwadze wysoką korelację między zadaniami określonymi w Rozporządzeniu, w kontekście ochrony danych osobowych, a zakresem podległym Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych, w celu utrzymania jednolitych zasad przeprowadzania postępowania i pewności

prawa, jak i zapobieżeniu potencjalnej dyskryminacji określonych podmiotów czy nierównemu ich traktowaniu, zasadne jest pozostawienie regulowania spraw dotyczących ochrony danych osobowych przepisom ogólnego rozporządzenia o ochronie danych.

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych w przypadku wystąpienia korelacji między przepisami Rozporządzenia a przepisami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, wykonywać będzie zatem swoje obowiązki w oparciu o przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych oraz ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych.

W projekcie ustawy przewidziano także regulację na wypadek, gdy zarówno Prezes UKE, jak i Prezes UOKiK uznają się za właściwych w sprawie albo żaden z nich nie uzna się za właściwy. W takim przypadku, celem zachowania i w tym aspekcie należytej niezależności zainteresowanych organów, spór kompetencyjny będzie rozstrzygany przez Prezesa Rady Ministrów.

W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed właściwymi organami stosuje się ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Projektowany przepis ustanawia zasadę, w której do postępowania przed właściwym organem stosuje się przede wszystkim przepisy ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Wynika to z faktu, że postępowania przed właściwymi organami wyróżniają się swoją specyficznością, że nie mogą podlegać przepisom proceduralnym ustanowionym dla postępowań w klasycznych sprawach indywidualnych osób fizycznych. Gospodarczy charakter i duży stopień złożoności materialnych spraw dużych dostawców usług pośrednich wymagają rozwiązań specyficznych na większości etapów postępowania przed właściwym organem – od wszczęcia postępowania, przez postępowanie kontrolne, po decyzje kończące postępowanie i środki prawne służące ich weryfikacji (odwołania do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów). Regulacja proceduralna postępowań przed właściwymi organami nie jest jednak kompleksowa. Tam, gdzie projektodawca nie uznał specyfiki spraw z zakresu świadczeniu usług drogą elektroniczną, tam stworzył możliwość stosowania kodeksu postępowania administracyjnego.

Ze względu na obowiązek spoczywający na koordynatorze do spraw usług cyfrowych, określony w art. 55 Rozporządzenia, dotyczący sporządzenia sprawozdania z działalności, Prezes UOKiK i Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji zobowiązani są do złożenia Prezesowi UKE corocznego sprawozdania ze swojej działalności w związku z wykonywaniem zadań wynikających z Rozporządzenia, które pozostają w ich właściwości. Sprawozdania te konieczne są do pełnego zobrazowania działalności podjętych w polskim

systemie prawnym w związku z wykonywaniem zadań określonych w Rozporządzeniu, w ramach sprawozdania wykonywanego przez Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych.

Zdecydowanie się na powyższą konstrukcję opartą na podziale zadań w związku z wyszczególnionymi sektorami podyktowane jest z koniecznością utrzymania spójności oraz pewności prawa – wobec realizowanych na podstawie odrębnych ustaw obowiązków i uprawnień organów m.in. w zakresie przeprowadzania postępowań w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia, kontroli, kar pieniężnych i egzekwowania przepisów. W związku z postępem technologii, w tym rozwojem komunikacji elektronicznej czy sztucznej inteligencji, należy spodziewać się zwiększenia liczby regulacji dotyczących m.in. coraz dynamiczniej rozwijających się platform internetowych. Obecnie w polskim systemie prawnym brakuje organu, w którego zakres właściwości w pełni wpisywałyby się obowiązki związane z nadzorem nad platformami internetowymi i powiązanymi z tymi prawami ich użytkowników. Prezes UKE, regulujący kwestie rynku komunikacji elektronicznej i dostarczania internetu odznacza się cechami kwalifikującymi go do pełnienia tej roli ze względu na konieczność spojrzenia na kwestię platform jako jednego z elementów ekosystemu cyfrowego, który niewątpliwie funkcjonuje dzięki usługom telekomunikacyjnym – tj. m.in. dostarczaniu internetu.

Należy dodatkowo wskazać, że już obecnie tradycyjne usługi telekomunikacyjne oraz usługi świadczone drogą elektroniczną (czyli usługi także objęte zakresem Rozporządzenia) wzajemnie się przenikają. Na mocy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej²⁾, regulacją zostały objęte nowe kategorie usług, które nie wykorzystują numeracji (usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów). Zaliczają się do tego m.in. komunikatory internetowe i poczta elektroniczna. Usługi te, zaliczane do tzw. usług OTT (Over-the-Top) powiązane są niewątpliwie z platformami. W związku z przepisami wdrażającymi Europejski kodeks łączności elektronicznej do polskiego porządku prawnego, nadzór Prezesa UKE zostanie rozszerzony również na usługi OTT. Powierzenie Prezesowi UKE nadzoru również nad platformami internetowymi umożliwiłoby holistyczne podejście do problematyki komunikacji elektronicznej i usług świadczonych drogą elektroniczną.

²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36, z późn. zm.).

zwiększając przy tym pewność prawa. Ponadto Rozporządzenie reguluje odpowiedzialność dostawców usług pośrednich – w tym usług „zwykłego przekazu”, która obejmuje również przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Co więcej, Europejski kodeks łączności elektronicznej wyposaża regulatora w możliwość żądania informacji od innych niż przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, podmiotów – działających w sektorze komunikacji elektronicznej lub ściśle powiązanych sektorach, co obejmuje również żądanie informacji od dostawców platform internetowych. Wyznaczenie Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych ułatwi zatem komunikację z tymi podmiotami a także uzyskanie informacji dla regulatora jak te sektory na siebie wzajemnie oddziałują.

Warto nadmienić przy tym, iż we właściwości sektora cyfryzacji, w tym Prezesa UKE jako organu nadzorczego, znajdują się aktualnie kwestie wykraczające poza sprawy tradycyjnych dostawców usług telekomunikacyjnych – chodzi tu m.in. o dyrektywę o prywatności i projektowane rozporządzenie ePrivacy³⁾ – przepisy dotyczące chociażby plików cookies, stosowania innych technik śledzących, marketingu elektronicznego mają zastosowanie nie tylko do dostawców komunikacji elektronicznej ale i dostawców innych usług, w tym platform. Ostatecznie powierzenie tych kompetencji regulatorowi, jakim jest Prezes UKE, zabezpieczyłoby spójność działań prawnych w kontekście ciągle rozwijającego się rynku cyfrowego, również w odniesieniu do znajdujących się obecnie na etapie projektowania dyrektyw i rozporządzeń Unii Europejskiej regulujących nowe technologie, komunikację elektroniczną, szeroko rozumiany internet i sztuczną inteligencję.

Rozporządzenie przewiduje także utworzenie Europejskiej Rady do spraw Usług Cyfrowych (Rady Usług Cyfrowych), która stanowi grupę doradczą koordynatorów do spraw usług cyfrowych. Każdemu koordynatorowi przysługuje miejsce w Radzie Usług Cyfrowych. Wprowadzone w art. 15d przepisy mają na celu umożliwić również Prezesowi UOKiK i Przewodniczącemu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji uczestnictwo w posiedzeniach Rady Usług Cyfrowych. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, w której w trakcie posiedzenia Rady Usług Cyfrowych rozpatrywane będą sprawy pozostające we właściwości któregoś z wyznaczonych właściwych organów innych niż koordynator do spraw usług cyfrowych.

Projektodawca proponuje powołanie społecznego organu opiniodawczo-doradczego działającego przy koordynatorze do spraw usług cyfrowych. Zadaniem Krajowej Rady do

³⁾ Wniosek Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poszanowania życia prywatnego oraz ochrony danych osobowych w łączności elektronicznej i uchylające dyrektywę 2002/58/WE (rozporządzenie w sprawie prywatności i łączności elektronicznej).

Spraw Usług Cyfrowych będzie w szczególności przedstawianie propozycji oraz wniosków dotyczących poprawy funkcjonowania pozasądowych organów rozstrzygania sporów i zaufanych podmiotów sygnalizujących oraz dostępu do danych dla zweryfikowanych badaczy oraz wyrażanie opinii w przedmiocie egzekwowania przez właściwe organy obowiązków dostawców usług pośrednich wynikających z Rozporządzenia.

Zgodnie z art. 15g organy pozasądowego rozstrzygania sporów, o których mowa w art. 21 ust. 3 Rozporządzenia oraz zaufane podmioty sygnalizujące, o których mowa w art. 22 ust. 2 Rozporządzenia będą mogły otrzymywać dotacje celowe z budżetu państwa z części, której dysponentem jest Prezes UKE. Łączną kwotę dotacji określać będzie ustawa budżetowa.

Przyznanie dotacji pozasądowym organom rozstrzygania sporów oraz zaufanym podmiotom sygnalizującym przez koordynatora do spraw usług cyfrowych pozwoli na zapewnienie usługobiorcom możliwość łatwego i skutecznego zaskarżania niektórych decyzji dostawców platform internetowych dotyczących nielegalnych treści lub ich niezgodności z warunkami korzystania z usług, jeżeli decyzje takie mają dla nich negatywne skutki oraz umożliwi priorytetowe traktowanie zgłoszeń dokonywanych przez zaufane podmioty sygnalizujące. Zasadne jest, żeby podmiotem udzielającym dotacji był koordynator do spraw usług cyfrowych, który ma uprawnienia kontrolne wobec takich podmiotów przez możliwość wykonywania czynności sprawdzających na podstawie Rozporządzenia. Takie rozwiązanie pozwoli na najbardziej efektywną kontrolę prawidłowego wydatkowania środków publicznych w formie dotacji celowej.

Rozdział 4a. Certyfikacja organów pozasądowego rozstrzygania sporów

W projektowanym rozdziale 4a uregulowano procedurę certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów.

Przepisy Rozporządzenia przewidują, iż odbiorcy usługi powinni mieć możliwość łatwego i skutecznego zaskarżania niektórych decyzji dostawców platform internetowych dotyczących nielegalnych treści lub ich niezgodności z warunkami korzystania z usług. Rozporządzenie wskazuje na możliwość rozstrzygania sporów przez certyfikowane organy, wykazujące się niezbędną niezależnością, środkami i wiedzą ekspercką, które umożliwiają im wykonywanie swoich działań w sposób sprawiedliwy, szybki i oszczędny. Dotyczy to sytuacji, w której osoby zainteresowane rozstrzygnięciem sporu, w dobrej wierze angażują się w pozasądowe rozstrzyganie sporów, w tym sporów których zadowalające rozstrzygnięcie z wykorzystaniem wewnętrznych systemów rozpatrywania skarg nie było możliwe. Niezależność pozasądowych

organów rozstrzygania sporów należy zapewnić również na poziomie osób fizycznych odpowiedzialnych za rozstrzyganie sporów, w tym za pomocą zasad dotyczących konfliktu interesów.

Organy te zobowiązane są do poddania się uprzednio procedurze certyfikacji, zgodnej z warunkami określonymi w art. 21 Rozporządzenia. Art. 21 ust. 3 Rozporządzenia nie przyznał państwom członkowskim swobody wyboru podmiotu certyfikującego, wskazując certyfikowanie jako zakres kompetencji koordynatora do spraw usług cyfrowych. W związku z tym w projekcie przewidziano, iż certyfikacji dokonywał będzie Prezes UKE jako koordynator do spraw usług cyfrowych.

Mając na uwadze merytorykę powierzonego Prezesowi UKE zadania określono, iż przed dokonaniem certyfikacji Prezes UKE powinien zasięgnąć opinii organów administracji publicznej w sprawach z zakresu dziedzin, które są reprezentowane przez podmiot ubiegający się o certyfikację w celu oceny posiadania przez ten podmiot wiedzy w konkretnym obszarze nielegalnych treści lub w odniesieniu do stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej. Właściwość organu zależna jest od zakresu spraw, które pozostają w zgodności z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie certyfikację, i w oparciu o zidentyfikowany przedmiot tej działalności o odpowiednią opinię winien wystąpić Prezes UKE. Przewidziano przy tym termin 30 dni na przedstawienie opinii od dnia otrzymania wniosku o przedstawienie opinii. W przypadku braku przedstawienia opinii, o którą wystąpił Prezes UKE, uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony.

Certyfikacji dokonuje się na wniosek organu pozasądowego rozstrzygania sporów. W projekcie określono dokładne wymogi formalne, jakie musi spełniać wniosek o certyfikację, wskazując informacje konieczne do podania przez podmiot ubiegający się o certyfikację. Wniosek nie jest obarczony koniecznością uiszczenia opłaty.

Certyfikacja dokonywana jest w oparciu o kryteria określone w przepisach Rozporządzenia. Postępowanie w sprawie udzielenia certyfikacji może zakończyć się wydaniem certyfikatu albo wydaniem decyzji odmowie certyfikacji. Ponadto w przypadku, w którym podmiot przestanie spełniać warunki określone w Rozporządzeniu, cofa się certyfikat. W takim przypadku również wydana zostanie decyzja cofająca certyfikację. Zgodnie z przepisem art. 21 ust. 3 Rozporządzenia, certyfikacji udziela się na maksymalny okres 5 lat. Przez cały ten okres certyfikowany podmiot pozasądowego rozstrzygania sporów jest obowiązany spełniać kryteria certyfikacji, określone w art. 21 ust. 3 Rozporządzenia. Dokumentem potwierdzającym

certyfikację jest przyznany certyfikat. Certyfikowane w ten sposób organy zobowiązane będą składać corocznie sprawozdania z własnej działalności, w oparciu o przepisy Rozporządzenia zawarte w art. 21 ust. 4 zdanie 1.

Spełnienie warunków przez podmiot certyfikowany będzie także kontrolowane w ramach czynności sprawdzających przez Prezesa UKE w trakcie okresu na jaki zostanie dokonana certyfikacja (maksymalnie 5 lat). W przypadku gdy w wyniku czynności sprawdzających zostanie stwierdzone niespełnianie przez podmiot certyfikowany wymogów Rozporządzenia, Prezes UKE poinformuje o tym fakcie w projekcie protokołu po czynnościach sprawdzających, do którego podmiot certyfikowany będzie mógł wnieść zastrzeżenia do projektu protokołu. Podmioty certyfikowane zobowiązane są przekazywać Prezesowi UKE sprawozdanie z działalności, w oparciu o wytyczne określone w Rozporządzeniu.

Ze względu na zapewnienie należytej przejrzystości i ułatwienia możliwości skorzystania przez odbiorców usług z opcji pozasądowego rozstrzygania sporów, zgodnie z przepisami Rozporządzenia Prezes UKE zobowiązany będzie przekazywać Komisji Europejskiej informację o przyznanych i cofniętych certyfikatach. Informacja publikowana będzie przez Komisję Europejską na stronie internetowej.

Rozdział 4b. Przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego

W rozdziale 4b uregulowano procedurę przyznawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.

Jak wynika z Rozporządzenia (art. 22), zaufane podmioty sygnalizujące, które działają w wyznaczonych dziedzinach i dysponują wiedzą specjalistyczną, przy wykorzystaniu odpowiednich mechanizmów wdrożonych przez platformy internetowe mogą zgłaszać tym platformom nielegalne treści, a zgłoszenia te powinny być traktowane priorytetowo. Odbywać się to ma bez uszczerbku dla wymogu przetwarzania wszystkich zgłoszeń dokonywanych w ramach mechanizmów rozpatrywania zgłoszeń i podejmowania decyzji w ich sprawie w sposób terminowy i niearbitralny oraz z zachowaniem należytej staranności.

Należy podkreślić, że jedną z wartości działalności zaufanych podmiotów sygnalizujących jest możliwość reprezentowania przez nie grup osób, których prawa nie są odpowiednio chronione ze względu na brak odpowiedniej ich reprezentacji lub wręcz nieobecność w internecie. Zgodnie z przepisami Rozporządzenia, przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego należy do kompetencji koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym osoba ubiegająca się o ten status ma siedzibę. Status ten powinien

być uznawany przez wszystkich dostawców platform internetowych objętych zakresem stosowania Rozporządzenia. Jak wskazano w motywie 61 Rozporządzenia, status zaufanego podmiotu sygnalizującego przyznawany powinien być wyłącznie podmiotom, a więc nie osobom, na podstawie kryteriów określonych w art. 22 Rozporządzenia, które wykazały między innymi, że posiadają szczególną wiedzę ekspercką i kompetencje w zakresie zwalczania nielegalnych treści oraz że działają w sposób dokładny, obiektywny i z zachowaniem należytej staranności. W celu realizacji przepisów Rozporządzenia w projekcie ustawy uregulowano procedurę ubiegania się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, zawieszenia takiego statusu i w określonych przypadkach cofnięcia statusu.

Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, o którym mowa w art. 22 Rozporządzenia będzie prowadził Prezes UKE (zgodnie z dodawanym art. 22o).

Przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dokonuje się na wniosek podmiotu. Motyw 61 Rozporządzenia stanowić może wytyczną co do określenia rodzaju tych podmiotów, które mogą ubiegać się o status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Stanowi on, iż „podmioty takie mogą mieć charakter publiczny, na przykład w przypadku treści o charakterze terrorystycznym mogą to być jednostki ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie krajowych organów ścigania lub Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania („Europol”); mogą być to także organizacje państwowe i podmioty prywatne lub międzynarodowe, takie jak organizacje należące do sieci gorących linii stowarzyszenia INHOPE służących do zgłaszania materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz organizacje zajmujące się zgłaszaniem nielegalnych treści rasistowskich i ksenofobicznych w internecie. Aby uniknąć obniżenia wartości dodanej takiego mechanizmu, ogólna liczba osób, którym przyznano status zaufanych podmiotów sygnalizujących na mocy niniejszego rozporządzenia, powinna być ograniczona. W szczególności do ubiegania się o status zaufanych podmiotów sygnalizujących zachęca się stowarzyszenia branżowe reprezentujące interesy swoich członków.

Przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dokonywane jest w oparciu o kryteria określone w przepisach Rozporządzenia. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, w przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, kończy się wydawaniem przez Prezesa UKE zaświadczenia (art. 22s ust. 2).

Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, jeżeli podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065 (art. 22j).

Prezes UKE przed przyznaniem statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego występuje do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych o informację dotyczącą podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu w zakresie prawomocnie zakończonych rozstrzygnięć w postępowaniach, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, dotyczących środków technicznych i organizacyjnych stosowanych przez ten podmiot w celu ochrony danych osobowych, a także zasięga opinii innych organów administracji publicznej w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w celu oceny posiadania przez ten podmiot wiedzy w konkretnym obszarze nielegalnych treści lub w odniesieniu do stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej. Przy określaniu organu do wystąpienia z prośbą o opinię, Prezes UKE powinien kierować się ich umiejscowieniem w polskim systemie prawnym oraz posiadaną przez nie wiedzą ekspercką i doświadczeniem w sektorach, w których wykonują swoje kompetencje, zapewniające możliwość adekwatnej oceny wskazanych podmiotów operujących w danym sektorze. Przewidziano termin 30 dni na przedstawienie opinii od dnia otrzymania wniosku o przedstawienie opinii. W przypadku braku przedstawienia opinii w terminie uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony.

Przepisy Rozporządzenia określają sytuację, w której konieczne jest cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego. Cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego również następowało będzie w drodze decyzji. Ponadto zgodnie z art. 22 ust. 6 Rozporządzenia, Prezes UKE po uzyskaniu informacji, iż zaufany podmiot sygnalizujący dokonał znacznej liczby niewystarczająco precyzyjnych, niedokładnych lub nieodpowiednio uzasadnionych zgłoszeń, może zawiesić status zaufanego podmiotu sygnalizującego na czas trwania kontroli. W przypadku stwierdzenia, w ramach postępowania prowadzonego z własnej inicjatywy albo na podstawie informacji otrzymanych od osób trzecich, w tym informacji udzielonych przez dostawcę platform internetowych na podstawie art. 22 ust. 6 Rozporządzenia, iż podmiot nie spełnia wymaganych warunków, Prezes UKE po negatywnym dla zaufanego podmiotu sygnalizującego wyniku czynności sprawdzających wydaje decyzję, w której cofa przyznany status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Na czas trwania czynności sprawdzających status

zaufanego podmiotu sygnalizującego ulega zawieszeniu w formie postanowienia, na które nie służy zażalenie.

Na podmiotach, którym przyznano status zaufanego podmiotu sygnalizującego spoczywa przy tym obowiązek przekazania sprawozdania do koordynatora do spraw usług cyfrowych. Sprawozdanie dotyczy liczby zgłoszeń wykonanych przez podmiot. Zarówno złożenie wniosku, jak i przekazanie sprawozdania, dokonywane jest w postaci elektronicznej. Podobnie jak w przypadku pozasądowych organów rozstrzygania sporów, Komisja Europejska w oparciu o informacje dot. danych kontaktowych zaufanych podmiotów sygnalizujących, uzyskane od koordynatorów do spraw usług cyfrowych, prowadzić będzie publicznie dostępną bazę danych tych podmiotów. Baza danych ułatwi dostawcom ewentualne zrewidowanie działalności podmiotów sygnalizujących.

Rozdział 4c. Status zweryfikowanego badacza

Projektowany rozdział 4c reguluje postępowanie w sprawie przyznania statusu zweryfikowanego badacza. Badacze, powiązani z organizacją badawczą w rozumieniu art. 2 dyrektywy (UE) 2019/790⁴⁾, mogą ubiegać się o uzyskanie statusu zweryfikowanego badacza. Pojęcie „organizacje badawcze”, zgodnie z rozumieniem motywu 97 Rozporządzenia, może obejmować organizacje społeczeństwa obywatelskiego prowadzące badania naukowe, których głównym celem jest wspieranie ich zadań leżących w interesie publicznym. Zweryfikowani badacze mogą wnioskować, poprzez koordynatora do spraw usług cyfrowych, o dostęp do danych bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych. Wnioski o dostęp do danych mogą dotyczyć na przykład liczby wyświetleń lub, w stosownych przypadkach, innych rodzajów dostępu odbiorców usługi do treści przed ich usunięciem przez dostawców bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych.

Przyznanie statusu zweryfikowanego badacza dokonywane jest w oparciu o kryteria określone w przepisach Rozporządzenia (art. 40 ust. 8 Rozporządzenia) przez koordynatora do spraw usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby, tj. koordynatora, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy bardzo dużej platformy internetowej albo bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2001/29/WE (Dz. Urz. UE L 130 z 17.05.2019 r., str. 92).

Postępowanie w sprawie przyznania statusu zweryfikowanego badacza będzie prowadził na gruncie krajowym Prezes UKE w celu udzielenia dostępu do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065. Potwierdzeniem przyznania statusu zweryfikowanego badacza będzie wydanie przez Prezesa UKE zaświadczenia. Odmowa nadania takiego statusu kończy się decyzją. Należy podkreślić, że rolą zweryfikowanego badacza jest przeprowadzenie konkretnych badań w oparciu o dane przetwarzane przez określonego dostawcę. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zweryfikowanego badacza występuje do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych o informację dotyczącą podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu w zakresie prawomocnie zakończonych rozstrzygnięć w postępowaniach, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, dotyczących środków technicznych i organizacyjnych stosowanych przez ten podmiot albo osobę w celu ochrony danych osobowych i zasięga opinii innych organów administracji publicznej w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o status zweryfikowanego badacza w celu oceny czy we wniosku wykazano, iż oczekiwane wyniki badań przyczynią się do realizacji celów wykrywania, identyfikacji i zrozumienia ryzyka systemowego, o którym mowa w art. 34 Rozporządzenia oraz do oceny adekwatności, efektywności i skutków środków zmniejszających ryzyko, o których mowa w art. 35 Rozporządzenia. Prezes UKE w przypadku zasięgania opinii powinien kierować się własną wiedzą i doświadczeniem oraz znajomością polskiego systemu prawnego w określeniu właściwości organów działających w dziedzinie zainteresowania danego badacza reprezentującego określoną organizację badawczą.

Wydanie zaświadczenia o nadaniu statusu zweryfikowanego badacza może być oparte o wniosek przekazany przez koordynatora do spraw usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie członkowskim, w przypadku gdy badacz starający się o status zweryfikowanego badacza jest członkiem organizacji badawczej innego państwa członkowskiego. Ze względu na konstrukcję Rozporządzenia, sytuację tę przewidzianą w art. 40 ust. 9 Rozporządzenia, wyczerpują wprowadzane rozwiązania ustawowe, gdyż niezależnie od przekazywania wniosku przez koordynatora do spraw usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie, decyzję wydaje się na wniosek badacza – w tym wypadku złożony na ręce tego innego koordynatora.

Koordynator do spraw usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych zobowiązany jest przekazać tym platformom lub wyszukiwarkom wniosek złożony przez zweryfikowanego badacza celem udzielenia dostępu do danych tym badaczom. Dodawany art. 22zf przewiduje

sytuację, w której dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zwraca się do koordynatora do spraw usług cyfrowych z własnym wnioskiem o zmianę pierwotnie złożonego przez koordynatora wniosku. W takim przypadku koordynator zobowiązany jest rozpatrzyć sprawę zgodnie z przepisami Rozporządzenia określonymi w art. 40 ust. 6, a następnie przekazać dostawcy wniosek z uwzględnionymi zmianami lub informację o nieuwzględnieniu wniosku o zmianę. Przyjęty w nowelizacji przepis ma za zadanie uszczegółwić, iż kontakt odbywa się poprzez pojedynczy punkt kontaktowy dostawcy.

W Rozporządzeniu określono także sytuację, kiedy cofa się status zweryfikowanego badacza. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza również następowało będzie w drodze decyzji. Zgodnie z art. 40 ust. 10 Rozporządzenia, Prezes UKE po stwierdzeniu, iż zweryfikowany badacz nie spełnia wymaganych warunków określonych w Rozporządzeniu, wydaje decyzję, w której cofa przyznany status zweryfikowanego badacza. Wiąże się to z cofnięciem dostępu do danych, do jakich dostęp miał badacz, którego status zweryfikowanego badacza został cofnięty. Prezes UKE informuje dostawcę bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych o cofnięciu statusu zweryfikowanego badacza oraz wycofuje wniosek o udzielenie danych przekazany temu dostawcy. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza może być poprzedzone kontrolą przeprowadzoną przez Prezesa UKE. W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na niespełnianie przez badacza warunków określonych w rozporządzeniu i cofnięcia wniosku o udzielenie danych Prezes UKE informuje w formie projektu protokołu o ustaleniach podjętych w ramach czynności sprawdzających zweryfikowanego badacza, który może odnieść się do ustaleń postępowania sprawdzającego w poprzez zgłoszenie zastrzeżeń do projektu protokołu. W przypadku statusu zweryfikowanych badaczy, ze względu na zakres działalności badaczy, konkretną sprawę, w której działają, jak i zakres danych osobowych przetwarzanych w związku z rozpatrywanym wnioskiem, nie zdecydowano się na utworzenie rejestru badaczy posiadających status zweryfikowanego badacza. Koordynatorzy do spraw usług cyfrowych zobowiązani będą jednak, zgodnie z przepisami Rozporządzenia (art. 40 ust. 11), do przekazywania Radzie Usług Cyfrowych informacji o osobach lub podmiotach, którym nadano taki status.

Rozdział 4d. Odpowiedzialność dostawców usług pośrednich

W projektowanym rozdziale 4d uregulowano odpowiedzialność dostawców usług pośrednich. Projekt zawiera niezbędne aspekty proceduralne umożliwiające składanie skarg na dostawców usług pośrednich, o których mowa w art. 53 Rozporządzenia. Na mocy art. 53 Rozporządzenia

usługobiorcy, a także podmioty, organizacje i zrzeszenia upoważnione do działania w ich imieniu, mogą wnosić skargi na dostawców usług pośrednich w związku z zarzucanym naruszeniem przepisów Rozporządzenia. Skarga taka jest składana do koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym znajduje się lub ma siedzibę odbiorca usługi. Skargi składane przez usługobiorców mogą być impulsem do wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia. Skarżący musi być poinformowany przez koordynatora do spraw usług cyfrowych o sposobie rozpatrzenia skargi wraz z uzasadnieniem – w tym zakresie również o przekazaniu skargi koordynatorowi do spraw usług cyfrowych innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwego dla miejsca siedziby dostawcy usług pośrednich, którego dotyczy skarga.

Projekt przyznaje koordynatorowi do spraw usług cyfrowych uprawnienie do żądania od skarżącego przedstawienia tłumaczenia na język polski skargi oraz dokumentacji przedłożonych w języku obcym. Obowiązek sporządzenia tłumaczenia obciąża stronę. Rozwiązanie to pozwala zachować elastyczność i efektywność działania organu, gdyż na etapie wstępnej oceny koordynator do spraw usług cyfrowych będzie mógł analizować treść skargi sporządzonej w języku obcym, w szczególności w języku angielskim, bez konieczności żądania tłumaczenia. Dopiero w przypadku podjęcia decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego lub prowadzonego w przedmiocie stwierdzenia naruszenia przepisów Rozporządzenia, strona będzie mogła zostać zobowiązana do przedstawienia tłumaczenia na język polski. Wprowadzenie przepisu pozwalającego koordynatorowi do spraw usług cyfrowych żądać tłumaczenia eliminuje ryzyko, że organ będzie zmuszony ponosić koszty przekładu obszernych dokumentów, które mogą być istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Po wszczęciu postępowania naruszeniowego przez właściwy organ, skarżący ma prawo składania na piśmie – z własnej inicjatywy lub na prośbę właściwego organu – wyjaśnień dotyczących istotnych okoliczności sprawy.

Jeżeli skarga podlega kompetencji innego właściwego organu w jego państwie członkowskim, koordynator do spraw usług cyfrowych, który ją otrzymał, zobowiązany jest przekazać ją temu organowi.

Rozdział reguluje zasady prowadzenia postępowania w sprawach naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia. W ustawie określono m.in. procedurę prowadzenia postępowania wyjaśniającego i wydania nakazu zaprzestania naruszeń. W projekcie ustawy przewidziano jednolitą procedurę, niezależnie od tego przez jaki podmiot prowadzone będzie postępowanie. Zachowanie odrębnych procedur postępowania właściwych dla poszczególnych

organów mogłoby skutkować sytuacją, że postępowania o wydanie nakazu związanego z naruszeniem obowiązków wynikających z Rozporządzenia byłyby prowadzone w różny sposób na podstawie odmiennych przepisów, co nie byłoby zrozumiałe i przejrzyste dla stron postępowania. Z tego względu w projekcie ustawy zaproponowano jednolitą odrębną procedurę.

Postępowanie zaczynać się będzie od wydania przez właściwy organ postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia oraz zawiadomienia o tym stron postępowania. W toku postępowania właściwe organy uprawnione są do przeprowadzenia kontroli. Zgodnie z przyjętym rozwiązaniem kontrola będzie mogła być prowadzona przez koordynatora do spraw usług cyfrowych – Prezesa UKE, Prezesa UOKiK albo Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, jako właściwe organy, w zakresie wynikającym z Rozporządzenia i ich właściwości. Z uwagi na fakt, że kontrola będzie dotyczyła przestrzegania przez podmioty kontrolowane przepisów Rozporządzenia, w projekcie ustawy przewidziano jedną wspólną procedurę kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził. Jak wskazano wcześniej, również w przypadku kontroli jest to podyktowane koniecznością zapewnienia stosowania przy kontroli jednolitych procedur i uprawnień organu prowadzącego kontrolę, a także zagwarantowaniem takich samych praw kontrolowanemu bez względu, na to który organ przeprowadzi kontrolę. Przepisy projektowanego rozdziału będą miały zastosowanie w przypadku czynności kontrolnych prowadzonych w ramach postępowania w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia.

Kontrolę wszczyna się z urzędu. Kontrolę będą mogli przeprowadzić pracownicy urzędu obsługującego właściwy organ, a wziąć w niej udział również pracownicy koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 60 Rozporządzenia oraz osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości. Przepisy przewidują elementy niezbędne do zawarcia w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli. Elementy upoważnienia wzorowane są na analogicznym katalogu z art. 49 ust. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.). Projektowane przepisy na wzór regulacji obecnie stosowanych, zawartych w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1616 oraz z 2025 r. poz. 794) zawierają katalog czynności, do których przeprowadzający kontrolę jest upoważniony. Są to uprawnienia w szczególności dotyczące dostępu do materiałów, dokumentów, wstępu do obiektów, nieruchomości. Obok tego, ze względu na potrzebę zapewnienia efektywności,

sprawności przeprowadzania kontroli, w szczególności w przypadku czynności wymagających eksperckiej wiedzy, wprowadzono regulację dopuszczającą udział w czynnościach kontrolnych również innych osób – posiadających wiadomości specjalne. Osoby takie będą musiały również dysponować upoważnieniem udzielonym przez organ przeprowadzający kontrolę. Z kontroli sporządza się protokół kontroli, do którego kontrolowanemu przysługuje prawo wniesienia zastrzeżeń, w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia.

Właściwy organ podczas kontroli będzie mógł zwrócić się do Policji w celu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku w miejscu dokonywania kontroli przez pracowników kontrolującego. Asysta funkcjonariuszy Policji ma zapewnić sprawny i bezpieczny przebieg czynności kontrolnych. W tym celu funkcjonariusze asystują kontrolującemu przy wejściu do siedziby kontrolowanego, zapewniają kontrolującemu bezpieczne przeniesienie zebranych w toku kontroli materiałów do siedziby kontrolującego oraz legitymują osoby obecne w miejscu kontroli.

Projekt przewiduje również możliwość zwrócenia się przez właściwy organ o pomoc w przeprowadzeniu kontroli do NASK-PIB w celu wsparcia podmiotu kontrolującego w ustaleniu stanu faktycznego w zakresie bezpieczeństwa korzystania z sieci komputerowych, biorąc pod uwagę doświadczenie NASK-PIB w zakresie realizacji swoich zadań statutowych (w tym prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych w zakresie cyberbezpieczeństwa, prowadzenie działań w cyberprzestrzeni, w tym testów bezpieczeństwa oraz działalność CSIRT NASK). Pomoc NASK-PIB polega w szczególności na interpretacji dzienników systemowych w celu ustaleniu stanu faktycznego dotyczącego aktywności w korzystaniu usługobiorców z usług świadczonych przez dostawców usług pośrednich.

Możliwość udziału Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w kontroli w celu nadzoru nad przestrzeganiem art. 26 ust. 3 oraz art. 28 ust. 2 Rozporządzenia zagwarantowana będzie przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego – dzięki instytucji zagadnienia wstępnego. Organ właściwy zawieszałby postępowanie w trybie art. 97 § 1 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli prawdopodobnym byłoby naruszenie przez podmiot kontrolowany art. 26 ust. 3 lub art. 28 ust. 2 Rozporządzenia dotyczących przetwarzania danych w ramach reklamy behawioralnej na platformach internetowych. Postępowanie byłoby zawieszone do czasu rozstrzygnięcia tej kwestii przez Prezesa UODO jako zagadnienia wstępnego. Rozwiązanie to odpowiada na potrzebę zapewnienia gwarancji niezależności organu nadzorczego, której poszanowanie jest wymagane mocą art. 8 ust. 3 Karty Praw Podstawowych UE oraz art. 51 ust. 1 ogólnego rozporządzenia o

ochronie danych w związku z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, a także wielokrotnie podkreślanej w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Po zakończeniu postępowania właściwy organ uprawniony będzie:

- wydawać decyzję o uznaniu praktyki dostawcy za naruszającą obowiązki wynikające z Rozporządzenia i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie obowiązków wynikających z Rozporządzenia. W decyzji tej właściwy organ będzie mógł też określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia obowiązków w celu zapewnienia wykonania nakazu, w szczególności zobowiązać dostawcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji;
- nie wydawać decyzji, jeżeli dostawca zaprzestał naruszania obowiązków wynikających z Rozporządzenia;
- wydawać decyzję o uznaniu praktyki dostawcy za naruszającą obowiązki wynikające z Rozporządzenia i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania.

Należy przy tym zwrócić uwagę, iż ciężar udowodnienia okoliczności, o których mowa w przypadku wydawania decyzji o uznaniu praktyki przedsiębiorcy za naruszającą obowiązki wynikające z Rozporządzenia i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania spoczywa na dostawcy.

Dodano również uprawnienie do wydawania decyzji nakazującej dostawcy usług pośrednich zamieszczenia wyraźnego ostrzeżenia dla usługobiorców wchodzących na interfejs internetowy oraz uniemożliwienia dostępu do treści naruszającej Rozporządzenie.

Obok tego, jeżeli w toku postępowania w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy – że dostawca naruszył obowiązki wynikające z Rozporządzenia, a dostawca zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, właściwy organ będzie mógł, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę do wykonania tych zobowiązań. W takiej decyzji właściwy organ może określić termin wykonania zobowiązań lub zobowiązać dostawcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji lub do publikacji decyzji w całości lub w części na koszt dostawcy, z zaznaczeniem, czy decyzja ta jest prawomocna.

Projektodawca umożliwił również stosowanie środków tymczasowych, o których mowa w art. 51 ust. 2 lit. e Rozporządzenia – jeżeli dalsza działalność dostawcy usług pośrednich może

spowodować poważne i trudne do usunięcia skutki, właściwy organ, w celu zapobieżenia tym skutkom, może, w drodze postanowienia, zobowiązać dostawcę, któremu jest zarzucane naruszenie przepisów Rozporządzenia, do ograniczenia zakresu świadczonych usług lub zmiany praktyk naruszających przepisy Rozporządzenia.

Ponadto w projekcie ustawy zawarto rozwiązanie, zgodnie z którym właściwy organ mógł, bez wszczynania postępowania, wystąpić do dostawcy w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia, aby umożliwić dostawcy w określonym terminie, nie krótszym niż 14 dni, przekazać stanowisko w sprawie, której dotyczy wystąpienie. W tym kontekście projektowana ustawa wprowadza analogiczne rozwiązania na wzór przepisów innych aktów Unii Europejskiej, w tym Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej.

Projektowany art. 22zzh ust. 3 zapewnia stosowanie art. 51 ust. 3 Rozporządzenia, umożliwiając złożenie wniosku do Sądu ochrony konkurencji i konsumentów o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi, której dotyczy naruszenie obowiązków wynikających z Rozporządzenia lub do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia. Złożenie wniosku musi być poprzedzone żądaniem, aby organ zarządzający dostawcy bez zbędnej zwłoki zbadał sytuację, przyjął i przedłożył plan działania określający niezbędne środki mające na celu zaprzestanie naruszenia. Żądanie przedłożenia planu działania może nastąpić, jeżeli wszystkie inne uprawnienia, o których mowa w art. 51 Rozporządzenia, zostały wyczerpane, a naruszenie nie zostało usunięte lub nadal trwa i wyrządza poważne szkody, których nie można uniknąć w drodze wykonania innych uprawnień.

Jak określono w art. 15a ust. 3, zgodnie z projektem w sprawach nieuregulowanych w ustawie przewiduje się stosowanie Kodeksu postępowania administracyjnego do postępowań prowadzonych przez właściwy organ. Jak określono w kolejnych przepisach ustawy, przed właściwymi organami mogą toczyć się postępowania administracyjne, związane z regulacjami Rozporządzenia z zakresu prawa procesowego oraz kontrolą w celu weryfikacji przestrzegania przepisów Rozporządzenia, którą sprawują właściwe organy w zakresie swoich właściwości. Tego typu konstrukcja podyktowana jest koniecznością uniknięcia sytuacji, w której w ramach próby stworzenia szczegółowego postępowania w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia pominięte zostałyby określone, niezbędne elementy postępowania, oraz z drugiej strony uniknięcia konieczności nadmiernego odwoływania do przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

W projektowanym art. 15a ust. 4 ustawodawca przewidział, że od decyzji właściwego organu stronie nie przysługują środki prawne wzruszenia decyzji przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego dotyczące wznowienia postępowania, uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji. Oznacza to, że wyłącznym trybem weryfikacji decyzji właściwego organu na wniosek strony będzie jej zaskarżenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Ratio legis tego przepisu polega na wykluczeniu możliwości uruchomienia przez stronę tego samego postępowania przed właściwym organem dwóch różnych trybów kontroli prawidłowości decyzji właściwego organu – zwyczajnego (SOKiK na zasadach określonych w Kodeksie postępowania cywilnego) i nadzwyczajnego (na podstawie k.p.a.). Projektowany przepis wyeliminuje w ten sposób zarówno konkurencyjne, jak i następcze stosowanie środków prawnych wzruszenia zarówno decyzji, jak i postanowień właściwego organu. Takie rozwiązanie jest zasadne z punktu widzenia wyspecjalizowanego charakteru spraw wynikających ze stosowania Rozporządzenia i zapewnienia bezpieczeństwa prawnego.

Cele stawiane przez Rozporządzenie wskazują na wymóg zapewnienia skutecznej i odpowiedniej ochrony praw osób, których prawa wskazane w Rozporządzeniu zostały naruszone, i zgodne są z założeniem projektodawcy, co przekłada się również na poszanowanie wartości określonych w Konstytucji.

Rozdział 4e. Odpowiedzialność cywilna i postępowanie przed sądami

W projektowanym rozdziale 4e uregulowano kwestie odpowiedzialności cywilnej i postępowania przed sądami.

Zgodnie z motywem 121 Rozporządzenia, „bez uszczerbku dla ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu przepisów dotyczących wyłączenia z odpowiedzialności w odniesieniu do informacji przekazywanych lub przechowywanych na żądanie odbiorcy usługi, dostawca usług pośrednich powinien ponosić odpowiedzialność za szkody poniesione przez odbiorców usługi spowodowane naruszeniem obowiązków określonych w niniejszym Rozporządzeniu przez tego dostawcę. Takie odszkodowanie powinno być zgodne z przepisami i procedurami określonymi w obowiązującym prawie krajowym i powinno pozostawać bez uszczerbku dla innych możliwości odwołania się dostępnych na mocy przepisów o ochronie konsumentów”. Mając na względzie powyższe w projekcie ustawy zawarto regulacje dotyczące odpowiedzialność cywilnej i postępowania przed sądami, w przypadku dochodzenia odszkodowania z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia.

W art. 54 Rozporządzenia uregulowano, że odbiorcy usługi mają prawo dochodzić od dostawców usług pośrednich, zgodnie z prawem UE i prawem krajowym, odszkodowania za wszelkie szkody lub straty poniesione w wyniku naruszenia przez tych dostawców ich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

W projekcie ustawy w celu zagwarantowania odbiorcy usługi prawa dochodzenia od dostawców usług pośrednich odszkodowania za wszelkie szkody lub straty poniesione w wyniku naruszenia przez tych dostawców ich obowiązków wynikających z Rozporządzenia, przesądzono, że w zakresie nieuregulowanym w Rozporządzeniu do roszczeń odbiorców usług z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia, o których mowa w art. 54 tego rozporządzenia, stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071 i 1172). Zdecydowano również, iż sądem właściwym będzie sąd okręgowy. Jest to podyktowane ciężarem oraz skomplikowaniem tych spraw, dotyczących często szczególnie chronionych danych odbiorcy usługi.

W dodawanym art. 22z proponuje się także, analogicznie jak w innych sprawach dotyczących np. ochrony praw konsumentów, przyznanie właściwym organom i zaufanym podmiotom sygnalizującym prawa wytaczania powództwa na rzecz odbiorcy usługi z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia, za jego zgodą, a także wstępowania, za zgodą powoda, do postępowania w każdym jego stadium.

Rozporządzenie przewiduje, że usługobiorcy mają prawo umocować podmiot, organizację lub zrzeszenie (spełniające określone kryteria) „do wykonania w ich imieniu praw przyznanych niniejszym rozporządzeniem” (art. 86). Ustawa umożliwiającą stosowanie rozporządzenie powinna zawierać zatem zasady doprecyzowujące kwestię reprezentowania osób, których prawa wynikające z Rozporządzenia zostały naruszone, przez organizacje społeczne w postępowaniach przed sądami krajowymi (przepisy Kodeksu postępowania cywilnego w kontekście postępowań sądowych nie zapewniają w tym zakresie obecnie wystarczającej podstawy prawnej).

Rozdział 4f. Przepisy o karach pieniężnych

W projektowanym rozdziale 4f uregulowano nakładanie i wysokość kar pieniężnych.

Projektowany art. 22z uprawnia właściwy organ – zgodnie z jego właściwością, do nałożenia kar pieniężnych w drodze decyzji za niewypełnianie lub nienależyte wypełnianie obowiązków określonych w poszczególnych przepisach Rozporządzenia.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż przesłanki nakładania i maksymalne wysokości kar wynikają wprost z Rozporządzenia (art. 52). Właściwy organ będzie mógł nałożyć na podmiot obowiązany do przestrzegania przepisów Rozporządzenia karę pieniężną na podstawie i na warunkach określonych w Rozporządzeniu, w wysokości do 6% światowego obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Należy podkreślić, iż wysokość maksymalnej kary, wynosząca 6% światowego obrotu, wynika wprost z Rozporządzenia. W związku z tym unijny prawodawca nie przewidział możliwości odstąpienia od tej wysokości w kierunku przewyższającym tę wartość. Trzeba zwrócić uwagę, iż w przypadku wystąpienia ewentualnego sporu co do wysokości kary za dane naruszenie, w oparciu o odrębne przepisy krajowe, to do właściwego organu należy obowiązek wskazania odpowiedniej podstawy prawnej, a co za tym idzie doboru odpowiedniej wysokości kary, w wartościach wskazanych w przepisach.

Ponadto właściwy organ będzie mógł nałożyć na podmiot obowiązany do przestrzegania przepisów Rozporządzenia karę pieniężną na podstawie i na warunkach określonych w Rozporządzeniu, w wysokości do 1% światowego obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary – w przypadku, jeżeli podmiot ten nie poddaje się kontroli lub nie wypełnia obowiązków związanych z udzieleniem informacji, o których mowa w Rozporządzeniu, a które związane są z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową tych podmiotów. W takich przypadkach kara w wysokości nie większej niż 1% rocznego dochodu może być również nałożona na wszelkie inne osoby działające w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową dostawcy usług pośrednich, lub członka personelu lub przedstawiciela dostawcy usług pośrednich.

Wprowadza się również możliwość nałożenia okresowej kary pieniężnej, której maksymalna dzienna wysokość wynosi nie więcej niż 5% średniego dziennego światowego obrotu lub dochodu danego podmiotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Wprowadzenie okresowych kar pieniężnych podyktowane jest zapewnieniem zaprzestania naruszenia zgodnie z wydaną decyzją nakazującą usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.

Zgodnie z Rozporządzeniem Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby grzywny lub okresowe kary pieniężne nakładane za naruszenia powinny być skuteczne, odstraszające i proporcjonalne w zależności od zaistniałych okoliczności analizowanych w każdym przypadku indywidualnie, poprzez ustanowienie krajowych przepisów i procedur zgodnie

z Rozporządzeniem, z uwzględnieniem wszystkich kryteriów dotyczących ogólnych warunków nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych.

Organ powinien przy wymierzaniu kary brać pod uwagę w szczególności charakter, ciężar, powtarzalność i czas trwania naruszenia lub podejrzenia naruszenia, a w stosownych przypadkach także zdolność ekonomiczną, techniczną i operacyjną danego podmiotu obowiązującego do przestrzegania przepisów Rozporządzenia.

Wysokość kar, zgodnie z Rozporządzeniem, uzależniona jest od światowego obrotu wykazanego przez podmiot. W tym kontekście wskazać należy, iż pojęcie to wykorzystywane jest w unijnych rozporządzeniach, w tym w Rozporządzeniu, o którym mowa w niniejszym uzasadnieniu, oraz w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych, jak i w polskim prawodawstwie, w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów. Wpływa to na potencjalny wymiar kary, różnicując ją w tym zakresie od kar przewidzianych dotychczasowymi przepisami właściwymi dla właściwych organów, a więc wykluczając możliwość powstania ewentualnej dysproporcji. Podyktowane jest to charakterem obowiązków przewidzianych w Rozporządzeniu.

Administracyjne kary pieniężne będą stanowiły dochód budżetu państwa.

W odniesieniu do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.), który dotyczy między innymi zobowiązań podatkowych, kwestii zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę, wygaśnięcia zobowiązań podatkowych, ulg, przedawnień, nadpłaty, odpowiedzialności solidarnej i podatkowej osób trzecich, a także praw i obowiązki następców prawnych i podmiotów przekształconych.

Ze względu na specyfikę spraw, których dotyczą nałożone kary, przewidziano w dodawanym art. 22zzx, iż od decyzji w sprawie nałożenia kar przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Podyktowane jest to wysokim poziomem wyspecjalizowania obowiązków i stosunkowo wąskiego zakresu podmiotów, które mogą być objęte karą, tj. dostawców usług pośrednich.

Zmiany w przepisach innych ustaw – art. 2–10

W przepisach zmieniających zawarto zmiany w obowiązujących ustawach mających na celu spójność wprowadzanych zmian z obowiązującymi przepisami prawa.

W art. 2 wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, z późn. zm.) wynikające z dodania właściwości rzeczowej dla sądu okręgowego (roszczenia wynikające z naruszenia obowiązków Rozporządzenia) oraz dla sądu ochrony konkurencji i konsumentów (wnioski o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi lub do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich oraz odwołania od decyzji właściwego organu).

W art. 3 wprowadza się zmianę w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2025 r. poz. 132 i 620) podlegającą na modyfikacji art. 17 § 1a, zgodnie z którym do zażaleń na postanowienia wydanych przez wierzycieli, dla których organem wyższego stopnia jest minister albo w stosunku do których brak organu wyższego stopnia, stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

W art. 4 wprowadza się zmiany w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, polegające na: wskazaniu, iż Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji jest właściwym organem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 Rozporządzenia oraz na zobowiązaniu Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do przekazywania do wiadomości koordynatorowi do spraw usług cyfrowych decyzji nałożonej na dostawcę platformy udostępniania wideo, o której mowa w art. 47t ust. 6 ustawy o radiofonii i telewizji. Modyfikuje się ponadto ust. 8 w art. 47t w związku z dezaktualizacją zawartego w nim odesłania.

W art. 5 wprowadza się zmianę w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych polegającą na aktualizacji odesłania znajdującego się w ust. 3 w art. 22¹.

W art. 6 wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, w związku z uchyleniem art. 12–15 w ustawie o świadczeni usług drogą elektroniczną. Podyktowane jest to koniecznością ujednolicenia odesłania do uchylonych w niniejszej ustawie przepisów rozdziału 3 dotyczących wyłączenia odpowiedzialności usługodawcy z tytułu świadczenia usług drogą elektroniczną, przez zastąpienie ich odesłaniami do odpowiednich przepisów Rozporządzenia.

Projektowany art. 7 dokonuje zmiany w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów polegającej na wskazaniu Prezesa UOKiK jako właściwego organu, o którym mowa w art. 49 ust. 1 Rozporządzenia.

Projektowany art. 8 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1803), stanowiący dostosowanie do

projektowanej w art. 11a ust. 22 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną możliwości wpisania na listę ostrzeżeń domeny internetowej wykorzystywanej przez stronę internetową, której mechanizm działania jest oparty na publikacji treści naruszających cudze prawa, w szczególności publikując bez uprawnień cudze utwory. Lista ostrzeżeń będzie dotyczyła nie tylko wyłudzeń danych i niekorzystnego rozporządzenia mieniem użytkowników internetu, ale również nielegalnych treści, o których mowa w art. 11a ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Mechanizm odwoławczy od wykonania decyzji Prezesa UKE w tym zakresie będzie prowadzony na podstawie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

Ze zmianą ustawy o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej związany jest przepis przejściowy (art. 10), zgodnie z którym porozumienie, na podstawie którego funkcjonuje aktualnie lista ostrzeżeń dotycząca domen internetowych, które służą do wyłudzeń danych i niekorzystnego rozporządzenia mieniem użytkowników internetu, zostanie rozszerzona o nielegalne treści, których mowa w art. 11a ust. 1. Aktualne strony porozumienia w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy będą mogły zgłosić oświadczenie woli o braku zgody na stanie się stroną porozumienia rozszerzonej listy ostrzeżeń.

Projektowany art. 9 dokonuje zmiany w ustawie z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221, z późn. zm.) polegającej na wskazaniu Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych.

Przepisy końcowe

Mając na względzie, że Rozporządzenie weszło w życie z dniem 16 listopada 2022 r., niezbędne jest, aby projektowane zmiany zostały wprowadzone do polskiego porządku prawnego jak najszybciej.

Zgodnie z art. 93 Rozporządzenia jest ono stosowane od dnia 17 lutego 2024 r. Do tego dnia państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej oraz przekazują Komisji i Radzie Usług Cyfrowych nazwę swojego właściwego organu wyznaczonego na koordynatora do spraw usług cyfrowych wraz z jego danymi do kontaktu oraz nazwy innych właściwych organów, wraz z wyznaczonymi im odpowiednimi zadaniami.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji.

Projekt ustawy jest zgodny z przepisami prawa Unii Europejskiej i służy ich stosowaniu.

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało wpływ na funkcjonowanie gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w związku z wyposażeniem właściwych organów w kompetencje kontrolne, zmierzające do zapewnienia skuteczności i egzekwowalności przepisów Rozporządzenia. Tym samym, w związku z wynikiem kontroli przeprowadzonej przez właściwy organ, podmioty zobowiązane do przestrzegania przepisów Rozporządzenia.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało wpływ na rodzinę, obywateli, gospodarstwa domowe, osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne – użytkownicy usług oferowanych przez usługodawców, np. użytkownicy platform społecznościowych, w związku z wejściem w życie Rozporządzenia zostaną wyposażeni w możliwość składania skarg na działalność usługodawców do Prezesa UKE na zasadach określonych w Rozporządzeniu. Ponadto projektowana ustawa przewiduje możliwość dochodzenia odszkodowania za poniesione przez użytkownika straty związane z działaniem usługodawcy w ramach postępowania prowadzonego przed sądem powszechnym.

Projekt ustawy stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408) został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Dariusz Standerski, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Cyfryzacji Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Mateusz Sztobryn, Departament Współpracy Międzynarodowej mateusz.sztobryn@cyfra.gov.pl Jarosław Sekuła, Wydział Zarządzania Internetem i Międzynarodowych Regulacji Cyfrowych, Departament Współpracy Międzynarodowej Jaroslaw.Sekula@cyfra.gov.pl	Data sporządzenia 18.09.2025 Źródło: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UC21
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W dniu 4 października 2022 r. przyjęte zostało przez Radę do Spraw Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych), zwane dalej „rozporządzeniem 2022/2065”. Ministerstwo Cyfryzacji jest odpowiedzialne za zapewnienie skutecznego stosowania przepisów wynikających z tego rozporządzenia w polskiej przestrzeni prawnej. Organem odpowiedzialnym za przygotowanie nowej regulacji prawnej w tym zakresie jest minister właściwy do spraw informatyzacji, gdyż do jego zadań, zgodnie z art. 12a ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej należą sprawy dotyczące rozwoju usług świadczonych drogą elektroniczną.

Rozporządzenie 2022/2065 jest aktem bezpośrednio stosowanym i każde z państw członkowskich zobowiązane jest do zapewnienia jego skutecznego stosowania w swoim porządku prawnym przez przyjęcie właściwych przepisów wewnętrznych. W rozporządzeniu 2022/2065 do uregulowania na poziomie krajowym przekazano wyznaczenie organu pełniącego rolę koordynatora ds. usług cyfrowych, tj. regulatora odpowiadającego za przestrzeganie przepisów rozporządzenia 2022/2065 w Polsce oraz nadanie mu odpowiednich uprawnień z tym związanych.

Niezbędne jest wprowadzenie:

- 1) procedur krajowych wynikających z rozporządzenia 2022/2065, tj. certyfikacji, przyznawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego i przyznawania statusu zweryfikowanego badacza,
- 2) przepisów dotyczących przeprowadzania kontroli,
- 3) regulacji dotyczących kar pieniężnych.

Proponowane działania legislacyjne zostały oparte na założeniu, iż regulacja na poziomie krajowym dotyczyć będzie wyłącznie przepisów, które zostały przez prawodawcę unijnego wprost przekazane do uregulowania w prawie krajowym lub takich, w których rozporządzenie 2022/2065 zostawiło swobodę regulacyjną państwom członkowskim.

Przyjęcie zmian w przepisach oraz prace wdrożeniowe służyć będą realizacji celów, dla których podjęta została inicjatywa unijna. Zapewnienie skutecznego nadzoru nad przestrzeganiem przepisów, stanowiące jeden z wymogów prawidłowego wdrożenia rozporządzenia 2022/2065, przyczyni się m.in. do bardziej efektywnej ochrony przed nielegalnymi treściami w Internecie (m.in. poprzez ujednolicenie procedury usuwania takich treści tzw. procedura notice-and-action). Stosowanie procedur wynikających z rozporządzenia 2022/2065 pomoże lepiej chronić użytkownika przed potencjalnie nadmiarowym usuwaniem treści (mechanizmy odwołania od decyzji platformy o usunięciu lub blokadzie treści). Mechanizmy nadzoru nad działalnością platform (w ramach współpracy regulatorów wyznaczonych w państwach członkowskich oraz Komisji Europejskiej) zwiększą skuteczność egzekwowania przepisów także wobec dużych platform internetowych działających transgranicznie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W ramach prac wdrożeniowych rozporządzenia 2022/2065 rekomenduje się nowelizację ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, stanowiącej implementację dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym), zmienianej przepisami rozporządzenia 2022/2065. Prace wdrożeniowe wymagać będą również nowelizacji innych aktów prawnych, w których zawarte są odesłania do zmienianych przepisów ww. ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, jak i odpowiednich przepisów sektorowych.

Nowelizacja ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną przewiduje:

- 1) uchylenie przepisów dotyczących zasad wyłączenia odpowiedzialności usługodawców z tytułu świadczenia usług drogą elektroniczną, które stanowią implementację dyrektywy 2000/31/WE, w zakresie zmienianym przez rozporządzenie 2022/2065, a które wraz z wejściem w życie rozporządzenia 2022/2065 będą stosowane bezpośrednio w państwach członkowskich;
- 2) wprowadzenie procedury wydawania nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazów przeciwdziałania do treści;
- 3) wskazanie Prezesa UKE jako właściwego organu sprawującego nadzór nad stosowaniem przepisów rozporządzenia 2022/2065 oraz powierzenie mu roli koordynatora ds. usług cyfrowych w rozumieniu rozporządzenia 2022/2065. Wraz z wejściem w życie ustawy nowelizującej kompetencje Prezesa UKE rozszerzone zostaną o obowiązki organu nadzorczego oraz koordynatora ds. usług cyfrowych wskazane w rozporządzeniu 2022/2065, m.in. konieczność przeprowadzania kontroli nad podmiotami zobowiązanymi do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065, nakładanie administracyjnych kar pieniężnych, współpraca z koordynatorami innych państw członkowskich oraz z Radą Usług Cyfrowych i Komisją Europejską;
- 4) wskazanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”, oraz Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji jako właściwych organów sprawujących nadzór nad stosowaniem przepisów rozporządzenia 2022/2065 w zakresie właściwości, określonej przepisami ustawy;
- 5) uregulowanie trybu i trybu tryfikacji organów państwa do rozstrzygnięć;
- 6) uregulowanie trybu i trybu przeciwdziałania podmiotowi usługodawcy;
- 7) uregulowanie trybu i trybu przeciwdziałania w tryfikacji organów państwa;
- 8) określenie zasad prowadzenia postępowania kontrolnego związanego z przestrzeganiem przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez podmioty do tego obowiązujące;
- 9) uregulowanie kwestii dotyczących administracyjnych kar pieniężnych możliwych do nałożenia przez właściwe organy w związku ze stwierdzeniem nieprzestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez podmioty do tego zobowiązane. Maksymalne wartości dotyczących wymiaru kar pieniężnych wdrożonych w rozporządzeniu 2022/2065;
- 10) zmiany w innych ustawach wymagane ujednoliceniem przepisów ze względu na zmianę odesłań spowodowanych uchyleniem rozdziału 3 nowelizowanej ustawy.

Zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065 każde państwo członkowskie zobowiązane jest wyznaczyć organ, któremu powierzono zadanie nadzorowania stosowania i, w razie potrzeby, egzekwowania stosowania niniejszego rozporządzenia, który w każdym państwie członkowskim – koordynatora ds. usług cyfrowych. Koordynator ds. usług cyfrowych powinien działać jako pojedynczy punkt kontaktowy w odniesieniu do wszystkich spraw związanych ze stosowaniem rozporządzenia 2022/2065 dla Komisji, Rady Usług Cyfrowych, koordynatorów ds. usług cyfrowych z innych państw członkowskich, jak również dla innych właściwych organów danego państwa członkowskiego. W szczególności, w przypadku gdy w danym państwie członkowskim zadania wynikające z niniejszego rozporządzenia powierzono kilku właściwym organom, koordynator ds. usług cyfrowych powinien pełnić funkcje koordynacyjne i współpracować z tymi organami zgodnie z prawem krajowym określającym ich odpowiednie zadania, bez uszczerbku dla niezależnej oceny przeprowadzonej przez pozostałe właściwe organy. Państwa członkowskie powinny również zapewnić współpracę pomiędzy koordynatorem ds. usług cyfrowych a innymi właściwymi organami wyznaczonymi na poziomie krajowym, w stosownych przypadkach przy wykorzystaniu odpowiednich narzędzi, takich jak łączenie zasobów, wspólne grupy zadaniowe, wspólne czynności sprawdzające i mechanizmy współpracy. W projekcie ustawy przewidziano funkcjonowanie działającej przy Prezesie UKE Krajowej Rady do Spraw Usług Cyfrowych. Będzie to organ opiniotwórczo-doradczy Prezesa UKE w zakresie spraw związanych z zapewnieniem bezpiecznego, przewidywalnego i budzącego zaufanie funkcjonowania rynku usług cyfrowych. W skład Rady będą wchodzić przedstawiciele pozasądowych organów rozstrzygania sporów, zaufanych podmiotów sygnalizujących, podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, organizacje społeczne oraz gospodarcze związane z rynkiem usług cyfrowych. Prace Rady będą służyły regularnemu zbieraniu opinii interesariuszy w kwestii egzekwowania przepisów rozporządzenia 2022/2065. Mając na względzie powyższe, w projekcie ustawy wskazano właściwe organy w sprawach z zakresu określonego w rozporządzeniu 2022/2065 oraz koordynatora do spraw usług cyfrowych, którego rolę pełnić będzie Prezes UKE. Jednocześnie w projekcie ustawy, z uwagi na zakres właściwości, przewidziano, że część obowiązków związanych ze stosowaniem rozporządzenia 2022/2065, będzie wykonywana przez właściwe organy, czyli przez Prezesa UOKiK, Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Prezesa UKE w zakresie wynikającym z rozporządzenia 2022/2065.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano minimalne elementy jakie powinny zawierać nakazy podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazy udzielenia informacji. W prawie polskim nie istnieje szczególna podstawa prawna, która umożliwiałaby złożenie wniosku do sądu o wydanie takiego nakazu, jedynym wyjątkiem jest art. 32c ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902) (rozporządzenie

2021/784 dotyczące treści terrorystycznych stanowi lex specialis w stosunku do art. 9 rozporządzenia 2022/2065). Z tego względu, aby zapewnić możliwość stosowania art. 9 i 10 rozporządzenia 2022/2065 w Polsce, w projekcie umieszczona została procedura wydawania nakazów.

Projekt zawiera tryb administracyjny wydawania nakazów w stosunku do nielegalnych treści:

- 1) których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 119 § 1, art. 148a § 1, art. 151, art. 156a, art. 189a, art. 190 § 1, art. 190a § 2, art. 191a § 1, art. 200 § 3 i 5, art. 200a, art. 200b, art. 202 § 1, 3–4c, art. 224a, art. 256 § 1–2, art. 257, art. 286 § 1 i 2, art. 287 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383) lub w art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, lub
- 2) pochwalających lub nawołujących do popełnienia czynu zabronionego określonego w pkt 1.

Projekt ustawy uprawnia prokuratora, Policję, Straż Graniczną w zakresie przestępstwa określonego w art. 189a Kodeksu karnego (handel ludźmi), usługobiorcę oraz zaufany podmiot sygnalizujący do złożenia wniosku o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich. Za organy właściwe do rozpatrzenia wniosku uznani zostali Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji – w zakresie treści występujących w usłudze świadczonej przez platformę udostępniania wideo oraz Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej – w zakresie innych treści.

Usługobiorca będzie również mógł złożyć wniosek o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli ograniczenia zostały nałożone ze względu na fakt, że informacje przekazane przez usługobiorcę stanowią potencjalnie nielegalną treść.

W wyniku przeprowadzonego postępowania, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku wydaje decyzję, w której:

- 1) nakazuje uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego wskazanego w przepisach ustawy, lub pochwalają lub nawołują do popełnienia czynu zabronionego, jeżeli dowody zgromadzone w postępowaniu w sposób budzą wątpliwość świadczą o ich legalności;
- 2) nakazuje usunięcie ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w sprawie nie świadczą o nielegalnej treści, pod warunkiem że zostało to oświadczone;
- 4) odmawia nakazania uniemożliwienia dostępu do treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w sprawie w sposób niebudzący wątpliwości nie świadczą o ich legalności;
- 5) odmawia nakazania usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli dowody zgromadzone w postępowaniu świadczą o nielegalnej treści, na podstawie których nałożono te ograniczenia.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano wprowadzenie na poziomie państw członkowskich możliwości zaangażowania się, w dobrej wierze, w pozasądowe rozstrzyganie sporów przez certyfikowane organy, które dysponują niezbędną niezależnością, środkami i wiedzą ekspercką, aby wykonywać swoje działania w sposób sprawiedliwy, szybki i oszczędny. Niezależność pozasądowych organów rozstrzygania sporów należy zapewnić również na poziomie osób fizycznych odpowiedzialnych za rozstrzyganie sporów, w tym za pomocą zasad dotyczących konfliktu interesów. Z tego względu w projekcie ustawy przewidziano procedurę certyfikacji podmiotów, które byłyby zainteresowane prowadzeniem tego typu polubownych postępowań. Zgodnie z opracowaną procedurą certyfikacji dokonywał będzie Prezes UKE jako koordynator do spraw usług cyfrowych. Mając na uwadze merytorykę powierzonego Prezesowi UKE zadania określono, iż przed dokonaniem certyfikacji powinien on zasięgnąć opinii organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o certyfikację w celu oceny posiadania przez ten podmiot wiedzy w konkretnym obszarze nielegalnych treści lub w odniesieniu do stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej. Przewidziano przy tym termin 30 dni na przedstawienie opinii od dnia doręczenia wniosku o jej wydanie. Brak przedstawienia opinii, o którą wystąpił Prezes UKE, do organu administracji publicznej, nie wstrzymuje postępowania w sprawie certyfikacji. Certyfikacji dokonuje się na wniosek organu pozasądowego rozstrzygania sporów. Celem przyspieszenia postępowania, jak również w związku z wypełnianiem postulatów należytej cyfryzacji administracji, wniosek składa się w postaci elektronicznej do Prezesa UKE. Wniosek nie jest obciążony koniecznością uiszczenia opłaty. Certyfikacja dokonywana jest w oparciu o kryteria określone w przepisach rozporządzenia 2022/2065. Postępowanie w sprawie udzielenia certyfikacji może zakończyć się wydaniem certyfikatu albo wydaniem decyzji o odmowie certyfikacji. Ponadto w przypadku, w którym podmiot przestanie spełniać warunki określone w rozporządzeniu 2022/2065, cofa certyfikację. W takim przypadku również wydana zostanie decyzja cofająca certyfikację. Od decyzji Prezesa UKE o odmowie certyfikacji i o cofnięciu certyfikacji przysługuje skarga do sądu administracyjnego. Zgodnie z przepisem art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, certyfikacji udziela się na maksymalny

okres 5 lat. Przez cały ten okres certyfikowany podmiot pozasądowego rozstrzygania sporów jest obowiązany spełniać warunki określone w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065. Dokumentem potwierdzającym certyfikację jest przyznany certyfikat. Certyfikowane w ten sposób organy zobowiązane będą składać corocznie sprawozdania z własnej działalności, w oparciu o przepisy rozporządzenia 2022/2065 zawarte w art. 21 ust. 4 zdanie 1. W projekcie przewidziano także możliwość złożenia przez podmiot wniosku o przedłużenie okresu certyfikacji. Prezes UKE prowadzi i na bieżąco aktualizuje wykaz organów pozasądowych rozstrzygania sporów, którym udzielił certyfikacji.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano także funkcjonowanie instytucji zaufanych podmiotów sygnalizujących, działających w wyznaczonych dziedzinach, w których dysponują wiedzą specjalistyczną, za pośrednictwem mechanizmów zgłaszania i działania wymaganych na podstawie niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla wymogu przetwarzania wszystkich zgłoszeń dokonywanych w ramach tych mechanizmów i podejmowania decyzji w ich sprawie w sposób terminowy i niearbitralny oraz z zachowaniem należytej staranności. W myśl rozporządzenia 2022/2065 status zaufanego podmiotu sygnalizującego powinien być przyznawany przez koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym podmiot ubiegający się o ten status ma siedzibę; status ten powinien być uznawany przez wszystkich dostawców platform internetowych objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Status zaufanego podmiotu sygnalizującego należy przyznawać wyłącznie podmiotom (a nie osobom), które to podmioty wykazały między innymi, że posiadają szczególną wiedzę ekspercką i kompetencje w zakresie zwalczania nielegalnych treści oraz że działają w sposób dokładny, obiektywny i z zachowaniem należytej staranności. W celu realizacji przepisów rozporządzenia 2022/2065 w projekcie ustawy uregulowano procedurę ubiegania się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, zawieszenia takiego statusu i w określonych przypadkach cofnięcia statusu. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia 2022/2065 będzie prowadził Prezes UKE na wniosek podmiotu, który ubiega się o przyznanie takiego statusu. W celu wypełniania postulatów należytej cyfryzacji administracji, wniosek składa się w postaci elektronicznej do Prezesa UKE. Motyw 61 rozporządzenia 2022/2065 stanowić może wytyczną co do określenia rodzaju tych podmiotów, które mogą ubiegać się o status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dokonywane jest w oparciu o kryteria określone w przepisach rozporządzenia 2022/2065. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, w przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, kończy się wydawaniem przez Prezesa UKE zaświadczenia. Prezes UKE prowadzi i na bieżąco aktualizuje wykaz zaufanych podmiotów sygnalizujących. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, jeżeli podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego występuje o informację do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych oraz zasięga opinii innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.

Ze względu na wagę zagadnienia, jakim jest działalność zaufanych podmiotów sygnalizujących, Prezes UKE może wystąpić o informację do Prezesa Urzędu Ochrony Danych w sytuacji, w której zgodnie z oceną Prezesa UKE kwestia ochrony danych osobowych okaże się nadrzędna. Przewidziano termin 30 dni na przedstawienie informacji lub opinii od dnia doręczenia wniosku o jej wydanie, przy czym jeżeli organy, nie zajmą stanowiska w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony. Prezes UKE rozpatruje wniosek o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia jego złożenia.

Przepisy rozporządzenia 2022/2065 określają sytuację, w której konieczne jest cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego. Cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego będzie również następowało w drodze decyzji. Ponadto, zgodnie z art. 22 ust. 6 rozporządzenia 2022/2065, Prezes UKE po uzyskaniu informacji, iż zaufany podmiot sygnalizujący dokonał znacznej liczby niewystarczająco precyzyjnych, niedokładnych lub nieodpowiednio uzasadnionych zgłoszeń, może zawiesić, w drodze postanowienia, status zaufanego podmiotu sygnalizującego na czas trwania kontroli. W przypadku stwierdzenia, w ramach postępowania prowadzonego z własnej inicjatywy albo na podstawie informacji otrzymanych od osób trzecich, w tym informacji udzielonych przez dostawcę platform internetowych na podstawie art. 22 ust. 6 rozporządzenia 2022/2065, iż podmiot nie spełnia wymaganych warunków, Prezes UKE po negatywnym dla zaufanego podmiotu sygnalizującego wyniku postępowania sprawdzającego wydaje decyzję, w której cofa przyznany status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Od decyzji Prezesa UKE o odmowie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego i cofnięciu statusu przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Podobnie w projekcie ustawy uregulowano przyznawanie statusu zweryfikowanego badacza, o którym mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065. Przyznanie statusu zweryfikowanego badacza dokonywane jest w oparciu o kryteria określone w przepisach rozporządzenia 2022/2065 przez koordynatora do spraw usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby, tj. koordynatora, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy bardzo dużej platformy internetowej albo bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę. Wniosek, w celu wypełniania postulatów należytej cyfryzacji administracji, składa się w postaci elektronicznej do Prezesa UKE. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zweryfikowanego badacza będzie prowadził

na gruncie krajowym Prezes UKE a potwierdzeniem przyznania tego statusu będzie wydanie zaświadczenia. Odmowa nadania takiego statusu kończy się decyzją. Należy podkreślić, że rolą zweryfikowanego badacza jest przeprowadzenie konkretnych badań w oparciu o dane przetwarzane przez wskazanego dostawcę. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zweryfikowanego badacza występuje o informację do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych oraz zasięga opinii innych organów administracji publicznej w sprawach zbieżnych z przedmiotem badań, będących przedmiotem wniosku o dostęp do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065. Prezes UKE w przypadku zasięgania opinii powinien kierować się własną wiedzą i doświadczeniem oraz znajomością polskiego systemu prawnego w określeniu właściwości organów działających w dziedzinie zainteresowania danego badacza reprezentującego określoną organizację badawczą. Prezes UKE zobowiązany będzie występować o informację do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Podyktowane jest to ryzykiem naruszenia ochrony danych osobowych w przypadku udzielenia dostępu badaczowi do danych danego dostawcy, co wymaga należytej oceny każdego takiego wniosku. Wydanie zaświadczenia o nadaniu statusu zweryfikowanego badacza może być oparte o wniosek przekazany przez koordynatora do spraw usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie członkowskim, w przypadku gdy badacz starający się o status zweryfikowanego badacza jest członkiem organizacji badawczej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim. Ze względu na konstrukcję rozporządzenia 2022/2065, sytuację tę przewidzianą w art. 40 ust. 9 rozporządzenia 2022/2065, wyczerpują wprowadzane rozwiązania ustawowe, gdyż niezależnie od przekazywania wniosku przez koordynatora do spraw usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie, decyzję wydaje się na wniosek badacza – w tym wypadku złożony na ręce tego innego koordynatora. Koordynator do spraw usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zobowiązany jest przekazać tej platformie lub wyszukiwarce wniosek złożony przez zweryfikowanego badacza celem udzielenia dostępu do danych tym badaczom. Przewidziano sytuację, w której dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zwraca się do koordynatora do spraw usług cyfrowych z własnym wnioskiem o zmianę pierwotnie złożonego przez koordynatora wniosku. W takim przypadku koordynator zobowiązany jest rozpatrzyć sprawę zgodnie z przepisami rozporządzenia 2022/2065 określonymi w art. 40 ust. 6, a następnie przekazać dostawcy wniosek z uwzględnionymi zmianami lub informację o nieuwzględnieniu wniosku o zmianę. Przyjęty w nowelizacji przepis ma za zadanie uszczegółowić, iż kontakt odbywa się przez pojedynczy punkt kontaktowy dostawcy oraz wskazywać, że Prezes UKE, w drodze decyzji, wyraża zgodę lub odmawia zgody na zmianę wniosku, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, na wniosek bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, złożony na podstawie art. 40 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065. W rozporządzeniu 2022/2065 określono także sytuację, w której cofa się status zweryfikowanego badacza. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza również następowało będzie w drodze decyzji. Zgodnie z art. 40 ust. 10 rozporządzenia 2022/2065, Prezes UKE po stwierdzeniu, iż zweryfikowany badacz nie spełnia wymaganych warunków określonych w rozporządzeniu 2022/2065, wydaje decyzję o zakończeniu dostępu do danych dla zweryfikowanego badacza. Prezes UKE informuje dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej wycofuje wniosek o udzielenie danych przekazany temu dostawcy. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza może być poprzedzone kontrolą przeprowadzoną przez Prezesa UKE. Od decyzji Prezesa UKE o odmowie przyznania statusu zweryfikowanego badacza i cofnięciu statusu przysługuje skarga do sądu administracyjnego. W przypadku statusu zweryfikowanych badaczy, ze względu na zakres działalności badaczy, konkretną sprawę, w której działają, jak i zakres danych osobowych przetwarzanych w związku z rozpatrywanym wnioskiem, nie zdecydowano się na utworzenie rejestru badaczy posiadających status zweryfikowanego badacza. Koordynatorzy do spraw usług cyfrowych zobowiązani będą jednak, zgodnie z przepisami rozporządzenia 2022/2065, do przekazywania Radzie Usług Cyfrowych informacji o osobach lub podmiotach, którym nadano taki status.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano, że bez uszczerbku dla ustanowionych w tym rozporządzeniu przepisów dotyczących wyłączenia z odpowiedzialności w odniesieniu do informacji przekazywanych lub przechowywanych na żądanie odbiorcy usługi, dostawca usług pośrednich powinien ponosić odpowiedzialność za szkody poniesione przez odbiorców usługi spowodowane naruszeniem obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu przez tego dostawcę. Takie odszkodowanie powinno być zgodne z przepisami i procedurami określonymi w obowiązującym prawie krajowym i powinno pozostawać bez uszczerbku dla innych możliwości odwołania się dostępnych na mocy przepisów o ochronie konsumentów. Mając na względzie powyższe w projekcie ustawy zawarto regulacje dotyczące odpowiedzialności cywilnej i postępowania przed sądami, w przypadku dochodzenia odszkodowania z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065.

W projekcie ustawy zawarto także przepisy dotyczące prowadzenia kontroli w celu weryfikacji przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065. W projekcie ustawy przewidziano jednolitą procedurę przeprowadzania kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził.

W celu zagwarantowania przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 w projekcie ustawy przewidziano nakładanie kar pieniężnych. Wysokość kar określono uwzględniając wymogi rozporządzenia 2022/2065, zgodnie z którymi państwa członkowskie zapewnią możliwość karania za naruszenia obowiązków ustanowionych w rozporządzeniu 2022/2065 w sposób skuteczny, proporcjonalny i odstraszający, uwzględniając charakter, ciężar, powtarzalność i czas trwania naruszenia oraz mając na uwadze interes publiczny, zakres i rodzaj prowadzonej działalności, jak również możliwości ekonomiczne podmiotu dopuszczającego się naruszenia. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by grzywny lub okresowe kary

pieniężne nakładane za naruszenia były w każdym indywidualnym przypadku skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, przez ustanowienie krajowych przepisów i procedur zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065, z uwzględnieniem wszystkich kryteriów dotyczących ogólnych warunków nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych. W myśl rozrządzenia 2022/2065 państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń tego rozporządzenia przez dostawców usług pośrednich podlegających ich kompetencji oraz przyjmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich wykonania zgodnie z art. 51 rozporządzenia 2022/2065. Należy zwrócić uwagę, iż państwo członkowskie, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy usług pośrednich, ma wyłączne uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania rozporządzenia 2022/2065, z wyjątkami tj.:

- 1) Komisja ma wyłączne uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania rozdziału III sekcja 5 rozporządzenia 2022/2065;
- 2) w odniesieniu do dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych Komisja ma uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania tego rozporządzenia inne niż określone w rozdziale III sekcja 5 rozporządzenia 2022/2065;
- 3) jeżeli Komisja nie wszczęła postępowania w sprawie tego samego naruszenia, państwo członkowskie, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, ma w odniesieniu do tych dostawców uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania obowiązków wynikających z rozporządzenia innych niż określone w rozdziale III sekcja 5 rozporządzenia 2022/2065.

Należy podkreślić, iż zakres wyłączenia stosowania przepisów nowelizowanej ustawy nie uległ zmianie. Przepisy związane z wyłączeniem stosowania przepisów ustawy, które do tej pory odwoływały się do implementowanych w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym, od tej pory stosowane będą z uwzględnieniem bezpośrednio stosowanych przepisów rozporządzenia 2022/2065, w których zawarte są analogiczne przepisy. W związku z tym przepisy ustawy nadal nie będą stosowane do świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem określonych regulacji rozporządzenia 2022/2065.

Projektowana procedura w zakresie nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazów usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu w zakresie blokowania dostępu do nielegalnych treści służy realizacji podstawowych celów rozporządzenia 2022/2065, jakim jest zapewnienie bezpiecznego i przewidywalnego środowiska internetowego, ale wykracza poza minimalne regulacje wymagane do realizacji obowiązków wynikających z prawa Unii Europejskiej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozporządzenie 2022/2065 jest aktem prawnym bezpośrednio obowiązującym, zatem będzie miało bezpośrednie zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Jednym z celów, dla którego przyjęto rozporządzenie, jest zapewnienie skutecznego nadzoru nad dostawcami usług pośrednich oraz zapewnienie spójnego poziomu ochrony odbiorców ich usług. Rozporządzenie ma ułatwić funkcjonowanie przedsiębiorstw na jednolitym rynku, w taki sposób, aby nie musiały one dostosowywać się do możliwie rozbieżnych przepisów krajowych. Wszystkie państwa członkowskie UE będą stosowały przepisy rozporządzenia 2022/2065. Jednocześnie jednak niniejsze rozporządzenie pozostawia pewne kwestie do uregulowania i doprecyzowania w prawie krajowym poszczególnych państw członkowskich. W szczególności dotyczy to zaprojektowania skutecznego systemu egzekwowania przepisów rozporządzenia w danym państwie.

W efekcie w pozostałych państwach członkowskich UE, analogicznie jak w przypadku Polski, były prowadzone lub są prowadzone nadal niezbędne prace wdrożeniowe. Obejmują one wyznaczenie organu, który ma pełnić funkcje nadzorcze wynikające z rozporządzenia (koordynator ds. usług cyfrowych) oraz ewentualne przyznanie dodatkowych zadań wynikających z rozporządzenia innym regulatorom krajowym. Prace te obejmują także przegląd i dostosowanie (zmiana bądź uchylenie) przepisów krajowych dotyczących dostawców usług pośrednich do nowych wymogów, jakie nakłada niniejsze rozporządzenie (w tych państwach gdzie przyjęto regulacje krajowe wchodzące w zakres merytoryczny spraw regulowanych w rozporządzeniu 2022/2065). Przepisy rozporządzenia mają charakter pionierski, tj. jest to pierwsza tak kompleksowa regulacja na świecie regulująca zasady działania dostawców usług pośrednich pod kątem sposobu moderowania przez nich treści.

Poniżej przedstawiono organy wskazane do pełnienia roli koordynatora ds. usług cyfrowych w innych państwach członkowskich UE:

Państwo	Koordinador ds. usług cyfrowych – wyznaczony lub planowany do wyznaczenia	Zakres kompetencji danego regulatora
Austria	KommAustria (Austrian Communications	Media

	Authority)	
Belgia	Belgian Institute for Postal and Telecoms (BIPT)	Telekomunikacja, Poczta
Bułgaria	Communications Regulation Commission	Telekomunikacja, Poczta
Chorwacja	Croatian Regulatory Authority for Network Industries (HAKOM)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje
Cypr	Cyprus Radiotelevision Authority (CRTA)	Media
Czechy	Czech Telecommunication Office	Telekomunikacja, Poczta
Dania	Danish Competition and Consumer Authority (DCCA)	Ochrona konkurencji, Ochrona konsumentów
Estonia	Consumer Protection and Technical Regulatory Authority (CPTRA)	Telekomunikacja, Koleje, Ochrona konsumentów
Finlandia	Finnish Transport and Communications Agency (Traficom)	Transport, Telekomunikacja
Francja	Regulatory Authority for Audiovisual and Digital Communication (ARCOM)	Media, Telekomunikacja
Niemcy	Federal Network Agency (Bundesnetzagentur, BNetzA)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje, Energia
Grecja	Hellenic Telecommunications and Post Commission (EETT)	Telekomunikacja, Poczta
Węgry	National Media and Infocommunications Authority (NMHH)	Media, Telekomunikacja
Irlandia	Media Commission (Coimisiún na Meán)	Media
Włochy	Authority for Communications Guarantees (AGCOM)	Media, Telekomunikacja, Poczta
Łotwa	Consumer Rights Protection Centre	Ochrona konsumentów
Litwa	Communications Regulatory Authority (RRT)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje
Luksemburg	Competition Authority	Ochrona konkurencji
Malta	Malta Communications Authority (MCA)	Telekomunikacja, Poczta, eCommerce
Holandia	Authority for Consumers and Markets (ACM)	Ochrona konkurencji, Telekomunikacja, Transport, Poczta, Energia, Ochrona konsumentów
Portugalia	National Communications Authority	Telekomunikacja, Poczta
Rumunia	National Authority for Administration and Regulation in Communications (ANCOM)	Telekomunikacja, Poczta
Słowacja	Council for Media Services	Media
Słowenia	Agency for Communication Networks and Services (AKOS)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje
Hiszpania	National Markets and Competition Commission (CNCM)	Ochrona konkurencji, Telekomunikacja, Energy, Poczta, Transport

Szwecja	Postal and Telecommunication Authority (PTA)	Telekomunikacja, Poczta	
4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Użytkownicy internetu	93,3% gospodarstw domowych w Polsce.	GUS (Społeczeństwo informacyjne w Polsce w 2022 r.).	Możliwość składania skarg na działalność usługodawców do Prezesa UKE na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Możliwość dochodzenia odszkodowania za poniesione przez użytkownika straty związane z działaniem usługodawcy w ramach postępowania prowadzonego przed sądem powszechnym.
Dostawcy usług pośrednich	Około 10 tys. w całej UE W Polsce działa 3952 przedsiębiorców telekomunikacyjnych – oferujących usługę pośrednictwa w rozumieniu DSA. Na koniec września 2022 r. w Polsce zarejestrowanych było 6239 firm określonych na podstawie klasyfikacji PKD jako potencjalni hostingodawcy. Brak danych dotyczących liczby platform internetowych.	Brak rzeczowych rejestrów dostawców usług pośrednich utrudnia adekwatne określenie liczby podmiotów. Impact Assessment wykonany przez Komisję Europejską szacuje liczbę takich dostawców w Europie na około dziesięć tysięcy (występujących w formie mikro, małych, średnich i dużych przedsiębiorstw) – dane KE. Dane pochodzą z Rejestru Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych prowadzonego przez UKE. Podklasa 63.11.Z, Przetwarzanie informacji; zarządzanie stronami internetowymi (hosting) i podobna działalność. Z tej liczby jedynie 33 są sklasyfikowane jako średnie lub duże firmy. Trudność w określeniu liczby podmiotów tego rodzaju wynika między innymi z faktu, iż definicja platformy została wprowadzona do prawa stosunkowo niedawno.	Obowiązki nakładane przez rozporządzenie 2022/2065, konieczność poddania się kontroli wypełniania obowiązków określonych w rozporządzeniu 2022/2065 przeprowadzanej przez Prezesa UKE, możliwość konieczności uiszczenia kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065. Uniemożliwienie dostępu do domen internetowych wpisanych na listę ostrzeżeń (dotyczy wyłącznie przedsiębiorstw telekomunikacyjnych zapewniających dostęp do internetu będących stroną porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1803)).
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	1	Informacja ogólnodostępna	Szereg obowiązków, związanych z powierzeniem Prezesowi UKE roli właściwego organu oraz koordynatora ds. usług cyfrowych, których spełnienie wymusza zwiększenie liczby pracowników ze względu na znaczną liczbę obowiązków nieistniejących w obowiązującym stanie prawnym. Wprowadzony zostaje obowiązek kontrolowania przestrzegania przepisów przez podmioty do tego

			zobowiązane oraz przewiduje się możliwość nakładania kar pieniężnych. Zgodnie z przepisami projektu ustawy Prezes UKE wydawać będzie decyzje w postępowaniach dotyczących: – wydawania nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, oraz nakazów przywrócenia dostępu do treści; – certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów; – przyznania statusu zaufanego podmiotu cyfrowego; – przyznania statusu zweryfikowanego badacza. Prezes UKE będzie również organem zobowiązanym do prowadzenia współpracy z koordynatorami ds. usług cyfrowych innych państw członkowskich.
Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy nakłada na Prezesa UOKiK obowiązki w zakresie spraw, o których mowa w rozdziale III sekcja 4 rozporządzenia 2022/2065 oraz innych spraw dotyczących ochrony konsumentów, o których mowa w rozporządzeniu 2022/2065. W ramach tych obowiązków Prezes UOKiK uprawniony będzie do przeprowadzania kontroli i nakładania kar pieniężnych. Organ zobowiązany będzie również przysyłać do Prezesa UKE coroczne sprawozdanie z przeprowadzonych przez siebie działań związanych z pełnieniem organu właściwego w rozumieniu rozporządzenia 2022/2065.
Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy nakłada na Przewodniczącego KRRiT obowiązki w zakresie spraw, o których mowa w rozporządzeniu 2022/2065 dotyczących platform udostępniania wideo, w rozumieniu art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722, oraz z 2024 r. poz. 96 i 1222), z wyłączeniem spraw, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065. W ramach tych obowiązków KRRiT uprawniona będzie do przeprowadzania kontroli i nakładania kar pieniężnych. KRRiT zobowiązany będzie również przysyłać do Prezesa UKE coroczne sprawozdanie z przeprowadzonych przez siebie działań związanych z pełnieniem organu właściwego w rozumieniu rozporządzenia 2022/2065.

Organy pozasądowego rozstrzygania sporów	Brak danych	Brak danych	Rozporządzenie 2022/2065 nakłada na państwa członkowskie obowiązek certyfikowania organów pozasądowego rozstrzygania sporów na potrzeby rozwiązywania sporów wynikających z decyzji dostawców platform internetowych (art. 20 rozporządzenie 2022/2065). Projekt ustawy ustanawia procedurę certyfikacji takich organów.
Zaufane podmioty sygnalizujące	Brak danych	Brak danych	Dostawcy platform internetowych wprowadzają niezbędne środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia priorytetowego traktowania zgłoszeń dokonywanych przez zaufane podmioty sygnalizujące, działające w wyznaczonych dziedzinach, w których dysponują wiedzą ekspercką, za pośrednictwem mechanizmów. Projekt ustawy ustanawia procedurę uzyskiwania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.
Zweryfikowani badacze	Brak danych	Brak danych	Na uzasadniony wniosek koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych udzielają dostępu do danych zweryfikowanym badaczom, którzy spełniają wymogi określone w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065. Projekt ustawy ustanawia procedurę uzyskiwania statusu zweryfikowanego badacza.
Sądy administracyjne	16 wojewódzkich sądów administracyjnych i Naczelny Sąd Administracyjny	Informacja ogólnodostępna	Rozpatrywanie skarg na decyzje Prezesa UKE.
Sądy okręgowe	47	Informacja ogólnodostępna	Zwiększenie wpływu spraw związanych z roszczeniami odbiorców usług za naruszenia obowiązków dostawców usług pośrednich wynikających z rozporządzenia 2022/2065. Rozpoznawanie spraw przekazanych na podstawie sprzeciwu strony niezadowolonej z decyzji Prezesa UKE lub Przewodniczącego KRRiT.
Sądy apelacyjne	11	Informacja ogólnodostępna	Zwiększenie wpływu spraw w związku z nowymi uprawnieniami sądów okręgowych.
Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	1	Informacja ogólnodostępna	Rozpatrywanie odwołań od decyzji i postanowień właściwych organów w sprawach określonych przepisami rozporządzenia 2022/2065.

Sąd Apelacyjny w Warszawie	1	Informacja ogólnodostępna	Zwiększenie wpływu spraw w związku nowymi uprawnieniami Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Prokuratury	342 prokuratur rejonowych i 46 prokuratur okręgowych	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwia prokuratorowi w zakresie jego właściwości działania, w tym składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom
Policja	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwia Policji, w zakresie jej właściwości działania, składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom; pomoce w przeprowadzeniu kontroli dostawców usług pośrednich.
Straż Graniczna	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwia Straży Granicznej, w zakresie jej właściwości działania (handel ludźmi), składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom.
Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych	1	Informacja ogólnodostępna	Udzielanie informacji w zakresie wniosków o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz wniosków o dostęp do danych dla badaczy.
NASK – Państwowy Instytut Badawczy	1	Informacja ogólnodostępna	Pomoc w przeprowadzeniu kontroli dostawców usług pośrednich, prowadzenie listy ostrzeżeń, o której mowa w art. 20 ustawy zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej
Krajowa Administracja Skarbowa	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy umożliwia organom KAS składanie wniosków w sprawach nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W dniach 5–19 stycznia 2024 r. przeprowadzono konsultacje założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw wdrażającej rozporządzenie 2022/2065. Podsumowanie konsultacji umieszczono na stronie internetowej Ministerstwa Cyfryzacji: <https://www.gov.pl/web/cyfryzacja/wyniki-konsultacji-zalozen-wdrozenia-aktu-o-uslugach-cyfrowych-w-polsce>.

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny” zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677). Od 14 marca do 15 kwietnia 2024 r. trwały uzgodnienia, konsultacje publiczne oraz opiniowanie projektu ustawy wdrażającej rozporządzenie 2022/2065.

Dnia 19 lipca 2024 r. projekt, w związku z wprowadzonymi w nim zmianami, został ponownie skierowany do uzgodnień, konsultacji publicznych oraz opiniowania.

Poniżej wskazano podmioty, do których został przesłany projekt ustawy w ramach konsultacji publicznych:

1. Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
2. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji
3. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
4. Krajowa Izba Gospodarczej,

5. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
6. Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej,
7. Polska Izba Handlu,
8. Izba Gospodarki Elektronicznej,
9. Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej,
10. Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń,
11. Polskie Towarzystwo Informatyczne,
12. Fundacja Nowoczesna Polska,
13. Fundacja Projekt Polska,
14. Internet Society Poland,
15. Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji,
16. Fundacja Panoptykon,
17. Związek Pracodawców Mediów Publicznych,
18. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom,
19. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
20. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza,
21. Związek Rzemiosła Polskiego,
22. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
23. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
24. Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB,
25. Fundacja ePaństwo,
26. Amerykańska Izba Handlowa w Polsce,
27. Federacja Konsumentów,
28. Związek Cyfrowa Polska,
29. Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych,
30. Sektorowa Rada ds. Kompetencji – Telekomunikacja i Cyberbezpieczeństwo,
31. Stowarzyszenie Producentów i Dystrybutorów Oprogramowania Rozrywkowego,
32. Federacja Przedsiębiorców Polskich,
33. Fundacja Open Allies,
34. Fundacja Instrat,
35. Fundacja Startup Poland,
36. Wikimedia Europe,
37. Fundacja Forum Konsumentów,
38. Stowarzyszenie Dziennikarzy i Wydawców Repropol,
39. Stowarzyszenie Sygnał,
40. Izba Wydawców Prasy,
41. Stowarzyszenie Autorów ZAiKS (ZAiKS),
42. Związek Autorów i Producentów Audiowizualnych (ZAPA),
43. Związek Polskich Autorów i Kompozytorów ZAKR,
44. Stowarzyszenie Kreatywna Polska (SKP),
45. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji,
46. Sieć Badawcza Łukasiewicz – PORT,
47. Stowarzyszenie Nowoczesnej Edukacji Prawnej.

Wyznaczono 30 dni na zgłaszanie uwag w ramach konsultacji publicznych.

Projekt ustawy został skierowany do opiniowania do następujących podmiotów:

1. Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
2. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
3. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
4. Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji,
5. Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego,
6. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców,
7. Rzecznika Praw Obywatelskich,
8. Rzecznika Praw Dziecka,

9. Prezesa Prokuratury Generalnej RP,
10. Prezesa Krajowej Izby Radców Prawnych,
11. Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej,
12. Dyrektora Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej – Państwowego Instytutu Badawczego,
13. Przewodniczącej Krajowej Rady Sądownictwa,
14. Przewodniczącej Rady Dialogu Społecznego,
15. Sekretarza Rady Działalności Pożytku Publicznego,
16. Przewodniczącego Zarządu Głównego Forum Związków Zawodowych,
17. Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,
18. Przewodniczącego Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
19. Prezydenta Konfederacji Lewiatan,
20. Prezydenta Pracodawców RP,
21. Prezesa Związku Pracodawców Businesss Center Club,
22. Prezesa Związku Przedsiębiorców i Pracodawców,
23. Prezesa Związku Rzemiosła Polskiego,
24. Przewodniczącego Federacji Przedsiębiorców Polskich,
25. Prezesa Polskiego Towarzystwa Gospodarczego.

Wyznaczono 30 dni na zgłaszanie uwag w ramach opiniowania.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2024 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
ZUS	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
NFZ	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
FP + FS	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
FGPS + FEP	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Wydatki ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
ZUS	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
NFZ	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
FP + FS	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
FGPS + FEP	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Saldo ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
ZUS	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
NFZ	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
FP + FS	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
FGPS + FEP	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Źródła finansowania	Ewentualne skutki finansowe wynikające z wejścia w życie przedmiotowej ustawy dla części 05 – Naczelny Sąd Administracyjny, 09 – Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, 10 – Urząd Ochrony Danych Obywatelskich; 53 – UOKiK, 76 – UKE, 88 – Powszechne jednostki organizacyjne prokuratury zostaną											

	sfinansowane w ramach dotychczasowych środków finansowych i nie będą stanowiły podstawy do planowania oraz ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<u>Administracyjne kary pieniężne:</u> Projekt zakłada, że Prezes UKE może nałożyć na dostawcę usług pośrednich obowiązany do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065, w drodze decyzji: • administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 6% światowego obrotu osiągniętego przez ten podmiot w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, • okresową karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 5% średniego dziennego obrotu dostawcy usług pośrednich osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary za każdy dzień opóźnienia, • administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 1% rocznego dochodu lub światowego obrotu danego podmiotu w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Przedmiotowe rozwiązania wpłyną na wielkość wpływów finansowych do budżetu państwa. Jednocześnie ze względu na istotne <i>novum</i> przedmiotowych rozwiązań określenie nawet przybliżonych skutków finansowych jest utrudnione. Zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065 dostawcy usług pośrednich, którzy nie mają siedziby w UE, ale oferują usługi w UE wyznaczają na piśmie osobę prawną lub fizyczną do działania w charakterze ich przedstawiciela prawnego w jednym z państw członkowskich, w których dostawca oferuje swoje usługi. Takie rozwiązanie ma ułatwić egzekwowanie obowiązków rozporządzenia od dostawców z państw trzecich. W myśl rozporządzenia 2022/2065 w przypadku gdy jest to konieczne do wykonywania zadań wynikających z rozporządzenia, koordynatorom ds. usług cyfrowych w odniesieniu do dostawców usług pośrednich podlegających kompetencji ich państwa członkowskiego przysługuje również uprawnienie do przyjęcia środków tj.: 1) żądania, aby organ zarządzający tych dostawców bez zbędnej zwłoki zbadał sytuację, przyjął i przedłożył plan działania określający niezbędne środki mające na celu zaprzestanie naruszenia, zapewnił przyjęcie takich środków przez dostawcę i przedłożył sprawozdanie o przyjętych środkach; 2) w przypadku gdy koordynator ds. usług cyfrowych uzna, że dostawca usług pośrednich nie spełnił w wystarczający sposób tych wymogów, że naruszenie nie zostało usunięte lub nadal trwa i wyrządza poważne szkody oraz że naruszenie to wiąże się z przestępstwem zagrażającym życiu lub bezpieczeństwu osób – zwrócenia się do organu sądowego swojego państwa członkowskiego z wnioskiem o nakazanie tymczasowego ograniczenia dostępu odbiorców do usługi, której dotyczy naruszenie, lub – wyłącznie gdy nie jest to wykonalne z przyczyn technicznych – do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	pracownicy*	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Konieczność poddania się kontroli ze strony właściwych organów, w tym adekwatnej współpracy w ramach wszelkich czynności kontrolnych określonych przepisami. Obowiązek zapłaty administracyjnej kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez właściwy organ.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Konieczność poddania się kontroli ze strony właściwych organów, w tym adekwatnej współpracy w ramach wszelkich czynności kontrolnych określonych przepisami. Obowiązek zapłaty administracyjnej kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez właściwy organ.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065 obywatele zyskają możliwość wnoszenia skarg do Prezesa UKE na działanie dostawców usług pośrednich.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym		*szczegółowy wpływ na pracowników – w związku ze zwiększeniem zatrudnienia dla UOKiK, UKE i MS – został przedstawiony w załączniku do OSR. Powyżej przedstawiono łączne kwoty wynagrodzeń brutto						

wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	dla wszystkich tych instytucji. Wpływ na przedsiębiorców Dokonując oceny wpływu projektowanych zmian należy zwrócić uwagę, iż precyzyjne oszacowanie skutków przedmiotowych regulacji jest utrudnione, a w przypadku niektórych aspektów na obecnym etapie prowadzonych prac nieosiągalne. Kontrolom wykonywanym przez Prezesa UKE oraz inne właściwe organy podlegać będą nie tylko przedsiębiorcy, lecz wszyscy usługodawcy oferujący usługi pośrednie polegające na świadczeniu usług znanych jako usługi „zwykłego przekazu”, „cachingu” i „hostingu”. Projekt ustawy nie nakłada na te podmioty dodatkowych, wychodzących poza ramy rozporządzenia 2022/2065 obowiązków, a jedynie służy wyposażeniu właściwych organów w kompetencje kontrolne, zmierzające do zapewnienia skuteczności i egzekwowalności przepisów rozporządzenia 2022/2065. Tym samym, w związku z wynikiem kontroli przeprowadzonej przez właściwy organ, podmioty zobowiązane do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 mogą być zmuszone do poniesienia wydatków koniecznych do wdrożenia rozwiązań określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Szacowane koszty, które potencjalnie będą musiały zostać poniesione przez podmioty zależą od paru czynników, takich jak zasięg oddziaływania usługodawcy (terytorialny, liczba użytkowników korzystających z usług), jak i modelu biznesowego przyjętego przez dany podmiot. Szczegółowe wyliczenia wskazane są w <i>Impact Assessment</i> wykonanym przez Komisję Europejską. W zakresie projektowanej ustawy koszty poniesione przez podmioty zobowiązane do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 związane byłyby z hipotetycznymi karami pieniężnymi, do których nakładania uprawniony jest właściwy organ w zakresie swojej właściwości, w przypadku stwierdzenia niewywiązywania się z przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez te podmioty. Należy wyraźnie podkreślić, iż nowe obowiązki po stronie przedsiębiorców oraz ewentualne koszty z tym związane wynikają wprost z przepisów rozporządzenia 2022/2065, nie zaś z samego projektu ustawy. Wpływ na obywateli Obywatele – jako użytkownicy usług oferowanych przez usługodawców, np. użytkownicy platform społecznościowych, w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2022/2065 zostaną wyposażeni w możliwość składania skarg na działalność usługodawców do Prezesa UKE na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Ponadto projektowana ustawa przewiduje możliwość dochodzenia odszkodowania za poniesione przez użytkownika straty związane z działaniem usługodawcy w ramach postępowania prowadzonego przed sądem powszechnym. Wpływ na poziom gwarancji procesowych przysługujących stronom postępowania Stronami postępowania przed organem właściwym do rozpatrzenia wniosku o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom są wnioskodawca, dostawca usług pośrednich oraz i usługobiorca, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku. Jednocześnie dostawca usług pośrednich będzie zobowiązany do przekazania zawiadomienia o wniesionym wniosku usługobiorcy, który opublikował treść. Usługobiorca ten będzie miał z kolei możliwość przedstawienia stanowiska w sprawie w terminie 2 dni od otrzymania zawiadomienia. Rozwiązanie to z jednej strony odpowiada na potrzebę uznania praw użytkownika, a z drugiej strony umożliwia sprawne procedowanie.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

☒ tak
☐ nie
☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów
☐ zmniejszenie liczby procedur
☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

☒ zwiększenie liczby dokumentów
☒ zwiększenie liczby procedur
☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

☒ tak
☐ nie
☐ nie dotyczy

Komentarz:

Projekt ustawy nie nakłada na podmioty zobowiązane do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 obowiązków wychodzących poza zakres tego rozporządzenia. Wśród obowiązków nałożonych przez rozporządzenie 2022/2065 wymienić należy następujące obowiązki.

A. Obowiązki dostawców usług pośrednich:

- 1) wyznaczanie pojedynczego punktu kontaktowego umożliwiającego dostawcy bezpośrednią komunikację z organami państwa członkowskiego oraz Komisją i Radą Unii Cyfrowej;
- 2) wyznaczanie pojedynczego punktu kontaktowego umożliwiającego odbiorcom usługi bezpośrednią i szybką komunikację z nimi, drogą elektroniczną i w sposób przydatny dla użytkowników;
- 3) uwzględnianie w warunkach korzystania z usług informacji na temat wszelkich ograniczeń, które nakładają w związku z korzystaniem z usług, w odniesieniu do informacji przekazanych przez odbiorców usług;
- 4) co najmniej raz w roku dostawcy usług pośrednich mają obowiązek podania do wiadomości publicznej w formie nadającym się do odczytu maszynowego oraz w łatwo dostępny sposób jasne, łatwo zrozumiałe sprawozdania dotyczące wszelkiego moderowania treści, które dokonali w danym okresie.

B. Dodatkowe przepisy mające zastosowanie do dostawców usługi hostingu, w tym platform internetowych:

- 1) obowiązek wdrażania mechanizmów umożliwiających dowolnej osobie lub dowolnemu podmiotowi zgłoszenie im obywateli w ich usługach elektronicznych i informacji, które dokończ lub inny podmiot uwzględni i zgłosi;
- 2) obowiązek przedstawiania wszystkim zainteresowanym odbiorcom usługi jasne i konkretne uzasadnienie w odniesieniu do ograniczeń nałożonych ze względu na fakt, iż informacje przekazane przez odbiorcę usługi stanowią nielegalne treści lub są niezgodne z warunkami korzystania z usług dostawcy;
- 3) w przypadku gdy dostawca usługi hostingu poweźmie jakiegokolwiek informacje dające podstawę do podejrzenia, że popełniono, popełnia się lub może dojść do popełnienia przestępstwa zagrażającego życiu lub bezpieczeństwu osoby lub osób, ma obowiązek natychmiast informować o swoim podejrzeniu organy ścigania lub organy sądowe zainteresowanego państwa członkowskiego lub zainteresowanych państw członkowskich i przekazać wszystkie dostępne informacje na ten temat.

C. Dodatkowe przepisy mające zastosowanie do platform internetowych (z wyłączeniem dotyczącym mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw):

- 1) obowiązek zapewnienia odbiorcom usługi, w tym osobom lub podmiotom, które dokonały zgłoszenia, dostępu do skutecznego wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg, który umożliwia im elektroniczne i bezpłatne wnoszenie skarg online;
- 2) obowiązek informowania o możliwości skorzystania przez odbiorców usługi z pozasądowego rozstrzygnięcia sporów oraz współpraca, w dobrej wierze, z wybranym certyfikowanym organem pozasądowego rozstrzygnięcia sporów w celu rozstrzygnięcia sporu;
- 3) wprowadzenie niezbędnych środków technicznych i organizacyjnych w celu zapewnienia priorytetowego traktowania zgłoszeń dokonanych przez podmioty zagrożone;
- 4) obowiązek zawieszania na rozsądny okres i po wydaniu uprzedniego ostrzeżenia świadczenie usług na rzecz odbiorców usługi jeżeli przekazywane o niewłaściwe informacje;
- 5) dostawcy platform internetowych, którzy prezentują reklamy na swoich interfejsach internetowych, mają obowiązek zapewniać, aby odbiorcy usługi byli w stanie w sposób jasny, wyraźny, zwięzły i jednoznaczny oraz w czasie rzeczywistym stwierdzić, m.in. że informacja reklamowa;
- 6) dostawcy platform internetowych, którzy korzystają z systemów rekomendacji, w prostym i przystępnym języku mają obowiązek określić w swoich warunkach korzystania z usług główne parametry dotyczące w tym systemie rekomendacji;
- 7) dostawcy platform internetowych dostępnych dla małoletnich mają obowiązek wprowadzać odpowiednie i proporcjonalne środki, aby zapewnić wysoki poziom prywatności, bezpieczeństwa i ochrony małoletnich w ramach świadczonych przez siebie usług;
- 8) specjalne obowiązki platform handlowych w zakresie sprawdzania tożsamości osób trzecich („Know Your Business Customer”, KYBC), zgodność w fazie projektowania, kontrole weryfikacyjne, informowanie konsumentów o nielegalnym produkcie lub nielegalnej usłudze.

Projekt przewiduje, w przypadku postępowań kontrolnych lub dotyczących certyfikacji oraz nadawania statusów zaufanego podmiotu sygnalizującego lub zweryfikowanego badacza, konieczność wydania decyzji przez Prezesa UKE, co wiąże się z koniecznością zwiększenia liczby dokumentów oraz procedur. Jednakże przepisy dotyczące kontroli, jak i wydawania innych decyzji oparte są na rozwiązaniach obecnie stosowanych w polskim systemie prawnym, zwłaszcza przez Prezesa UKE w postępowaniach innych niż te dotyczące zakresu niniejszego projektu. Tym samym wykorzystanie znajomości praktyk tego typu postępowań skutkować będzie obniżeniem negatywnego wpływu na czas postępowania lub liczbę dokumentów. Zarazem zarówno skargi na działanie usługodawców, kierowane do Prezesa UKE, jak i decyzje

związane z certyfikacją oraz nadawaniem statusów zaufanego podmiotu sygnalizującego lub zweryfikowanego badacza, przystosowane są do elektronizacji.

Dodatkowo rozporządzenie 2022/2065 przewiduje powierzenie części obowiązków wynikających z kontroli przestrzegania przepisów tego rozporządzenia Komisji Europejskiej, co wpływa na ostateczny wymiar pracy krajowych organów nadzorczych, ograniczony do działań dotyczących co do zasady krajowych usługodawców. Według projektu ustawy postępowanie zaczynać się będzie od wydania przez właściwy organ postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 oraz zawiadomienia o tym stron postępowania. Kontrola będzie mogła być prowadzona przez koordynatora do spraw usług cyfrowych – Prezesa UKE albo właściwy organ, w zakresie wynikającym z rozporządzenia 2022/2065. Z uwagi na fakt, że kontrola będzie dotyczyła przestrzegania przez podmioty kontrolowane przepisów rozporządzenia 2022/2065, w projekcie ustawy przewidziano jedną wspólną procedurę kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził. W przypadku kontroli jest to podyktowane koniecznością zapewnienia stosowania przy kontroli jednolitych procedur i uprawnień organu prowadzącego kontrolę, a także zagwarantowaniem takich samych praw kontrolowanemu bez względu, na to który organ przeprowadzi kontrolę. Prezes UKE, KRRiT oraz Prezes UOKiK są uprawnieni i zobowiązani do kontroli weryfikacji przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065. Kontrolę wszczyna się z urzędu. W celu zapewnienia pewności prawnej i rzetelności przeprowadzenia kontroli odwołano się do zawartych obecnie m.in. w ustawie – Prawo komunikacji elektronicznej regulacji wymagających, aby co do zasady kontrole przeprowadzali pracownicy właściwego urzędu (a zatem osoby pozostające w stosunku pracy) po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli. Projektowane przepisy na wzór regulacji obecnie stosowanych, zawartych w ustawie – Prawo komunikacji elektronicznej oraz ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zawierają katalog czynności, do których przeprowadzający kontrolę jest upoważniony. Są to uprawnienia w szczególności dotyczące dostępu do materiałów, dokumentów, wstępu do obiektów, nieruchomości. Obok tego, ze względu na potrzebę zapewnienia efektywności, sprawności przeprowadzania kontroli, w szczególności w przypadku czynności wymagających eksperckiej wiedzy, wprowadzono regulację dopuszczającą udział w czynnościach kontrolnych również innych osób – posiadających wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości wiedzę specjalistyczną, czy też pracownicy Komisji Europejskiej. Osoby takie będą musiały również dysponować upoważnieniem udzielonym przez organ przeprowadzający kontrolę. Z kontroli sporządza się projekt wystąpienia pokontrolnego. Po zakończeniu postępowania właściwy organ uprawniony będzie:

- wydawać decyzję o uznaniu praktyki dostawcy za naruszającą obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065. W decyzji tej właściwy organ będzie mógł też określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia obowiązków w celu zapewnienia wykonania nakazu, w szczególności zobowiązać dostawcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o trwałym i w formie określonej w decyzji;
- wydać decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i stwierdzającą zaniechanie ich stosowania.

Jeżeli w toku postępowania w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, że dostawca usług pośrednich:

- 1) naruszył obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań mających do końca roku obrotowego lub w formie określonej w decyzji skutków;
- 2) zaprzestał naruszania przepisów rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia

właściwy organ może, w drodze decyzji, zobowiązać dostawcę usług pośrednich do wykonania tych zobowiązań.

Należy przy tym zwrócić uwagę, iż ciężar udowodnienia okoliczności, o których mowa w przypadku wydawania decyzji o uznaniu praktyki przedsiębiorcy za naruszającą obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania spoczywa na dostawcy. Projektowane przepisy określają skutki stwierdzenia nieprawidłowości w następstwie przeprowadzanego postępowania, tj. możliwość nałożenia kary. Regulacją umożliwiającą nałożenie kary na podstawie wyników kontroli w ramach przeprowadzanego postępowania podyktowana jest zapobiegnięciem sytuacji, w której kara groziłaby dopiero za nieusunięcie nieprawidłowości wykazanych w ewentualnym zaleceniu pokontrolnym. Przepisy ustawy nie przewidują realizacji mechanizmu zaleceń pokontrolnych, gdyż w przypadku dostawców usług pośrednich i ich obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu 2022/2065, nadrzędnymi wartościami są czas i sprawność działania, ze względu na ciągły, trwający w czasie rzeczywistym charakter naruszania praw odbiorców usługi. Inne rozwiązanie mogłoby skutkować, wbrew celowi przepisów, ewentualną zachętą do nieprzestrzegania przepisów.

Projekt ustawy wprowadza obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE w zakresie ustanowienia procedury krajowej umożliwiającej wydawanie nakazów blokowania dostępu do nielegalnych treści, o których mowa w art. 9 rozporządzenia 2022/2065. Za organy właściwe do wydawania nakazów uznane zostały Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji – w zakresie treści występujących w usłudze świadczonej przez platformę udostępniania wideo oraz Prezes

Urzędu Komunikacji Elektronicznej – w zakresie innych treści. W wyniku przeprowadzonego postępowania właściwy organ wydaje decyzję, w której: 1) nakazuje uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrdi; 2) nakazuje usunięcie ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez do w uługi hostingu usługobiorcę; 3) odmawia nakazania uniemożliwienia dostępu do treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrdi; 4) odmawia nakazania usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Przewiduje się zwiększenie liczby miejsc pracy związane ze zwiększeniem liczby etatów w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej, Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz w sądownictwie.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Rozporządzenie 2022/2065 oraz projekt ustawy wymuszają dostosowanie w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej systemów telekomunikacyjnych ułatwiających rozpatrywanie przez organ spraw oraz utrzymywanie kontaktu z obywatelami. Przewiduje się, iż potencjalne zmiany powinny objąć istniejące już systemy teleinformatyczne wykorzystywane przez Urząd Komunikacji Elektronicznej. W związku z wprowadzeniem możliwości zaskarżenia decyzji UKE w sprawie certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów, przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz przyznania statusu zweryfikowanego badacza – przewiduje się zwiększenie liczby spraw wpływających do sądów administracyjnych. W związku z wprowadzeniem prawa dochodzenia od dostawców usług pośrednich odszkodowania za wszelkie szkody lub straty poniesione w wyniku naruszenia przez tych dostawców ich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 przewiduje się zwiększenie liczby spraw wpływających do sądów okręgowych. W związku z rozpatrywaniem zaskarżeń od rozstrzygnięć właściwych organów w sprawach określonych przepisami rozporządzenia 2022/2065, projektowana regulacja spowoduje zwiększony wpływ spraw do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a co za tym idzie także Sądu Apelacyjnego w Warszawie.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wejście w życie ustawy planowane jest po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie jest konieczne przeprowadzenie ewaluacji ze względu na charakter wdrożeniowy projektu ustawy, określającego ramy instytucjonalne i proceduralne stosowania rozporządzenia 2022/2065. Zgodnie z art. 55 rozporządzenia 2022/2065 Prezes UKE jako koordynator ds. usług cyfrowych sporządza roczne sprawozdanie ze swojej działalności na podstawie tego rozporządzenia, uwzględniające liczbę skarg otrzymanych na podstawie art. 54 rozporządzenia oraz przegląd działań następczych. Rozporządzenie wprowadza nakład na koordynatorów ds. usług cyfrowych obowiązek podania rocznego sprawozdania do wiadomości publicznej w formacie nadającym się do odczytu maszynowego. Na tej podstawie możliwa będzie ocena stosowania rozporządzenia 2022/2065 w Polsce.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

Warszawa, 26 września 2024 r.

Raport z konsultacji publicznych projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21)

1. Informacje ogólne

Pierwsza tura konsultacji publicznych projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (numer w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów [UC21](#)) była prowadzona od 14 marca do 15 kwietnia 2024 r. (30 dni). Zaproszenia do udziału w konsultacjach publicznych i opiniowaniu zostały przekazane do wybranych podmiotów, w tym gronie uwzględniono interesariuszy, którzy zgłosili swoje wkłady w ramach [konsultacji założeń](#) wdrożenia Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (Akt o usługach cyfrowych) .

Mając na uwadze otrzymane stanowiska projekt uległ gruntownym zmianom. Z tego względu przeprowadzona została druga tura konsultacji publicznych. Pismo w sprawie ponownych konsultacji publicznych zostało wysłane 19 lipca 2024 r. Czas na przesyłanie stanowisk został wyznaczony na 21 dni.

2. Omówienie wyników konsultacji publicznych

Projekt został poddany konsultacjom publicznym z następującymi podmiotami:

1. Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
2. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
3. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
4. Krajowa Izba Gospodarcza,
5. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
6. Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej,
7. Polska Izba Handlu,
8. Izba Gospodarki Elektronicznej,
9. Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej,
10. Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń,
11. Polskie Towarzystwo Informatyczne,
12. Fundacja Nowoczesna Polska,
13. Fundacja Projekt Polska,
14. Internet Society Poland,
15. Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji,
16. Fundacja Panoptykon,
17. Związek Pracodawców Mediów Publicznych,
18. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom,
19. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
20. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza,

21. Związek Rzemiosła Polskiego,
22. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
23. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
24. Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB,
25. Fundacja ePaństwo,
26. Amerykańska Izba Handlowa w Polsce,
27. Federacja Konsumentów,
28. Związek Cyfrowa Polska,
29. Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych,
30. Sektorowa Rada ds. Kompetencji - Telekomunikacja i Cyberbezpieczeństwo,
31. Stowarzyszenie Producentów i Dystrybutorów Oprogramowania Rozrywkowego,
32. Fundacja Open Allies,
33. Fundacja Instrat,
34. Fundacja Startup Poland,
35. Wikimedia Europe,
36. Fundacja Forum Konsumentów,
37. Stowarzyszenie Dziennikarzy i Wydawców Repropol,
38. Stowarzyszenie Sygnał,
39. Izba Wydawców Prasy,
40. Stowarzyszenie Autorów ZAiKS (ZAiKS),
41. Związek Autorów i Producentów Audiowizualnych (ZAPA),
42. Związek Polskich Autorów i Kompozytorów ZAKR,
43. Stowarzyszenie Kreatywna Polska (SKP),
44. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji,
45. Sieć Badawcza Łukasiewicz – PORT,
46. Stowarzyszenie Nowoczesnej Edukacji Prawnej.

Komunikat ws. prowadzonych konsultacji przepisów wdrażających rozporządzenie unijne Akt o usługach cyfrowych (DSA) został umieszczony także [na stronie](#) Ministerstwa Cyfryzacji. Zainteresowani mogli przesyłać swoje stanowiska drogą mailową na skrzynkę: sekretariat.dp@cyfra.gov.pl lub piotr.idzikowski@cyfra.gov.pl.

A. Podsumowanie pierwszej tury konsultacji publicznych

Poniżej omówiono najważniejsze uwagi , które zgłoszone podczas pierwszej tury konsultacji publicznych projektu ustawy do pierwszej wersji projektu ustawy umieszczonej na stronie RCL (projekt odstępny na stronie RCL: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12383101>).

- 1. Doprecyzowanie kompetencji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej UOKiK) oraz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej UKE) w zakresie obowiązków nakładanych projektowaną ustawą, aby uniknąć wątpliwości na etapie egzekwowania prawa.**

W tym zakresie pojawiły się postulaty **dokładnego przypisania zakresów kompetencyjnych** obydwu organów właściwych do poszczególnych przepisów Aktu o usługach cyfrowych (DSA). Taki postulat był zgłaszany przez: następujące podmioty: Krajowa Izba Gospodarcza

Elektroniki i Telekomunikacji, Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, KWKR Konieczny Wierzbicki i Partnerzy S.K.A., Stowarzyszenie Sygnał, Izba Gospodarki Elektronicznej, Izba Wydawców Prasy oraz Stowarzyszenie Dziennikarzy i Wydawców REPROPOL (wspólne stanowisko), Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB.

Zagadnienia problematyczne, które były w szczególności sygnalizowane to **jasne wskazanie na kwestie dotyczące ochrony konsumenta, które mają podlegać pod kompetencje Prezesa UOKiK**. Pojawiło się wskazanie, że określenie „sprawy dotyczące ochrony konsumentów” jest bardzo szerokie i ogólne i trudno jednoznacznie odpowiedzieć na pytanie o zakres spraw podlegających kompetencji Prezesa UOKiK. Z tym wiązać się będą trudności ze wskazaniem kto będzie wszczynał postępowanie ws. naruszenia DSA. Taki postulat był zgłaszany przez: następujące podmioty: Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Izba Wydawców Prasy oraz Stowarzyszenie Dziennikarzy i Wydawców REPROPOL (wspólne stanowisko), Fundacja Instrat, Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB.

Projektodawca częściowo uwzględnił zgłaszane uwagi w drugiej wersji projektu ustawy tj. kompetencje Prezesa UOKiK zostały doprecyzowane. W projekcie ustawy wskazano, że właściwość Prezesa UOKiK, oprócz spraw wynikających z rozdziału III sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065, będzie dotyczyła spraw objętych zakresem wyznaczonym przez art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

2. Wyznaczenie PUODO jako jednego z „właściwych organów” w rozumieniu art. 49 ust. 2.

W trakcie konsultacji pojawił się postulat dodania Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych (PUODO) jako organu właściwego **ponieważ w kilku przepisach rozporządzenia 2022/2065 znajduje się bezpośrednie odesłanie do przepisów RODO**. Postulat taki został zgłoszony przez: Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska, KWKR Konieczny Wierzbicki i Partnerzy S.K.A., Fundacja Instrat. Jednocześnie należy odnotować, że pojawiła się także odmienna opinia Stowarzyszenia Sygnał tj. poparcie dla obecnego projektu, aby nie dodawać PUODO jako organu właściwego.

Uwaga o dodanie PUODO jako organu właściwego nie została uwzględniona. Rozporządzenie DSA wprost odwołuje się do przepisów RODO regulującego kwestie dotyczące ochrony danych osobowych i postępowań o ich naruszenie. Za egzekwowanie przepisów RODO odpowiada już UODO. Należy przy tym nadmienić, że zgodnie z przepisami ustawy o ochronie danych osobowych, pozwalającymi Prezesowi UODO występować z „wnioskiem” stricte w przypadkach określonych w art. 52 ustawy o ochronie danych osobowych (są to wystąpienia do organów zmierzające do zapewnienia skutecznej ochrony danych osobowych czy wnioski o podjęcie inicjatywy ustawodawczej albo o wydanie bądź zmianę aktów prawnych w sprawach dotyczących ochrony danych osobowych). Prezes UODO może natomiast prowadzić z urzędu postępowanie w sprawie naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych (przepisy ustawy nie wskazują wyraźnie na możliwość wnioskowania na potrzeby uzyskania stosownych informacji przez Prezesa UODO). Z tego względu dodanie UODO jako organu właściwego nie jest uzasadnione.

3. **Przypisanie poszczególnych podmiotów sygnalizujących do określonych obszarów (rodzajów) nielegalnych treści oraz wskazanie zakresu dokonanej certyfikacji podmiotu ds. pozasądowego rozstrzygania sporów.**

Uwaga taka została zgłoszona przez: Krajową Izbę Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji, Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska, Polską Izbę Informatyki i Telekomunikacji, Fundację DigitalPoland.

W przesłanych uwagach przywoływana była także praktyka przyjęta przez irlandzkiego regulatora **Commission for Communications Regulation**, który wydał [wytyczne dla podmiotów sygnalizujących](#) wśród których jest wymóg, aby podmiot składający wniosek określił, dla których obszarów ze wskazanej przez regulatora listy ubiega się o status **zaufanego podmiotu sygnalizującego**. Lista oparta jest o obszary wskazane w, który był przedmiotem konsultacji prowadzonych przez Komisję Europejską. Uwagi w tym zakresie zostały przesłane przez: Krajową Izbę Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji, Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska, Polską Izbę Informatyki i Telekomunikacji.

W odniesieniu do przekazanej uwagi projektodawca podkreśla, że podmioty uzyskują taki status, tylko w przypadku posiadania odpowiedniej wiedzy eksperckiej w danej dziedzinie, w projekcie ustawy doprecyzowano, że certyfikacja podmiotu będzie dotyczyła konkretnego obszaru działalności.

4. **Uwagi dotyczące wprowadzenia silnych gwarancje dla bezpieczeństwa przetwarzanych danych przez osoby, którym przyznano status zweryfikowanych badaczy (tj. naukowcy mający badać na ile duże platformy i wyszukiwarki właściwie identyfikują ryzyka systemowe i im przeciwdziałają).**

Uwaga ta została zgłaszana przez: Polską Izbę Handlu, Związek Cyfrowa Polska, Związek Przedsiębiorców i Pracodawców.

Zgłoszona uwaga została uwzględniona tj. przepisy projektu ustawy zostały doprecyzowane poprzez wskazanie, że dostęp dla badaczy dotyczy wyłącznie konkretnych badań. Nie można jednak wprowadzać dodatkowych wymogów wykraczających poza postanowienia art. 40 DSA – badacze we wniosku muszą wskazać konkretne rozwiązania techniczne zapewniające bezpieczeństwo i poufność danych.

5. **Nakazy – zróżnicowane stanowiska co do kwestii regulowania nakazów w projekcie.**

W trakcie konsultacji jedna grupa podmiotów wskazywała na **wyłącznie informacyjny, nadmiarowy charakter przepisów ustawy**, tj. skoro wymogi nakazów są już określone w art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 2 DSA, to oba przepisy spełniać będą wyłącznie funkcję informacyjną. Takie uwagi zgłosiła: Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Krajowa Izba Radców Prawnych.

Druha grupa podmiotów postulowała natomiast wprowadzenie dodatkowych przepisów dotyczących nakazów oraz konieczność przeglądu innych ustaw regulujących działanie innych organów aby - w uzasadnionych przypadkach – przewidzieć możliwość odstąpienia lub odroczenia obowiązku poinformowania odbiorcy usługi o realizacji nakazu, o którym mowa w art.9 ust.1 DSA. Takie uwagi zgłosiła: Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji, Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska, Izba Gospodarki Elektronicznej.

W odniesieniu do tego obszaru **przepisy projektu ustawy dotyczące nakazów zostały zmienione.** W projekcie ustawy zaproponowano dodanie rozdziału 2a w ustawie o świadczeniach usług drogą elektroniczną, który umożliwi stosowanie przepisów art. 9 i 10 Rozporządzenia DSA. W prawie polskim nie istnieje szczególna podstawa prawna, która umożliwiałaby złożenie wniosku do sądu lub organu administracji o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, jedynym wyjątkiem jest art. 32c ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. 2024 r. poz. 812) (wdrożenie rozporządzenia 2021/784 – dot. treści terrorystycznych, stanowi lex specialis do art. 9 Rozporządzenia DSA). Brak szczególnej procedury do wydawania nakazów w projekcie ustawy spowoduje, że ochrona prawna obywateli Rzeczypospolitej Polskiej będzie słabsza niż obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

6. Nadzór sprawowany przez UKE i UOKiK powinien dotyczyć systemowych naruszeń przepisów DSA.

Cześć podmiotów w konsultacjach publicznych podkreślała konieczność doprecyzowania zawartego w projekcie nieostrego zwrotu "naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065". Wskazanie, że **regulatorzy powinni się zajmować systemową zawodnością działań dostawców usług pośrednich - a nie dotykać rozpatrywania podejścia do pojedynczej treści.** W uwagach wskazanie, że celem DSA jest stworzenie szczelnego i wydajnego systemu, który zapobiegnie indywidualnym naruszeniom zasad i pozwoli uniknąć długotrwałej i wymagającej znacznych nakładów ścieżki sądowej, w której to platforma, ze względu na swoją wielkość, jest na uprzywilejowanej pozycji. Dlatego też DSA przewiduje narzędzia, które pozwalają na rozwiązywanie kwestii indywidualnych bez konieczności ingerencji sądu, czyli wewnętrzne mechanizmy skargowe oraz alternatywne metody rozwiązywania sporów. Takie uwagi zostały zgłoszone przez: Polską Izbę Handlu, Związek Cyfrowa Polska, Konfederację Lewiatan, Związek Przedsiębiorców i Pracodawców.

Uwaga została uwzględniona. W kolejnej wersji projektowanej nowelizacji ustawy skierowanej do konsultacji 19 lipca 2024 r. **zawarte zostały przepisy w sposób wyczerpujący określające zasady nakładania administracyjnych kar pieniężnych, a zwłaszcza precyzyjnie wskazujące na sankcjonowany czyn.** Przywołane zostały odpowiednie ustępy rozporządzenia DSA wskazujące, że kary będą wymierzone w przypadku naruszeń DSA (z czego jasno wynika, że kary będą nakładane za systemowe naruszanie DSA) np. art. 16 rozporządzenia DSA, tj. brak wdrożenia przez dostawców usług hostingu, w tym platform internetowych, mechanizmów umożliwiających dowolnej osobie lub dowolnemu podmiotowi zgłoszenie im obecności w ich usłudze określonych informacji, które dana osoba lub dany podmiot uważają za nielegalne treści.

7. Doprecyzowanie zasad kontroli

W ramach doprecyzowania zasad kontroli pojawił się postulat **uzupełnienia przepisów o dookreślenie, z jakim wyprzedzeniem organ kontrolujący powinien dokonać zawiadomienia**- uwaga zgłoszona przez Krajową Izbę Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji oraz Polską Izbę Informatyki i Telekomunikacji.

Uwaga uwzględniona w zakresie kontroli odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy ustawy Prawo przedsiębiorców

Wskazano, że **projektowane przepisy nie określają odpowiednio kryteriów wyboru osoby posiadającej „wiedzę specjalistyczną”** i niebędącą pracownikiem właściwego organu. Podkreślano - w kontekście wskazania, że do czynności kontrolnych, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych oraz o tajemnicy telekomunikacyjnej, a także o ochronie danych osobowych – że taki przepis nie jest wystarczająco szczegółowy i daje podstawy do rozszerzonej interpretacji, zwłaszcza że w kontrolach mają brać udział osoby niebędące pracownikami organu. Uwaga zgłoszona przez: Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska, Izbę Gospodarki Elektronicznej, Konfederację Lewiatan.

Uwaga nie została uwzględniona. Podobne rozwiązanie ma zastosowanie w prawie telekomunikacyjnym i ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów;

8. Większe różnicowanie wysokości kar w zależności od osiąganego obrotu, jak też uwzględnienie sytuacji w której dostawca usług pośrednich jest organizacją niedochodową.

W przekazanych uwagach wskazano, że wyznaczając maksymalne stawki kar projektodawca nie uwzględnił **skali naruszenia ani skali obowiązków nałożonych na dostawców usług pośrednich**. Także uwagi Wikimedia Europe wskazywały na konieczność uwzględnienia formy prawnej (w szczególności statusu organizacji pozarządowej) oraz sposób prowadzenia działalności przez organizację prowadzącą lub dostawcę usług pośrednich. Uwaga zgłaszana przez: Krajową Izbę Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji, Polską Izbę Informatyki i Telekomunikacji, Wikimedia Europe.

W odniesieniu do kryteriów ustalania wysokości kary pieniężnej poniesiono, że **projektowany przepis ustanawia kryteria nakładania kar, których zakres odnośnie możliwości ich „łagodzenia”, jest znacznie węższy niż na podstawie ogólnych zasad postępowania administracyjnego**. Postulowano, aby właściwy organ, miał w zakresie łagodzenia kar takie same możliwości jak na gruncie ogólnych zasad postępowania administracyjnego. Uwaga zgłaszana przez: Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska, Izbę Gospodarki Elektronicznej.

Postulowano także wykreślenie z projektu artykułu: „Przepisów art. 189d-189f ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się”. Uwaga zgłoszona przez : Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska, Izbę Gospodarki Elektronicznej.

Odnosząc się do uwag dotyczących zagadnienia kar w kolejnej wersji projektu ustawy przekazanej do drugiej tury konsultacji **dopracowane zostały przepisy dotyczących kar tj.** co do zasady przyjęto takie same możliwości jak na gruncie ogólnych zasad postępowania administracyjnego.

9. Wprowadzenie mechanizmów umożliwiających wsparcie finansowe dla działalności zaufanych podmiotów sygnalizujących (zajmujących się weryfikowaniem faktów i wykrywających dezinformację) oraz dla podmiotów do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów.

Uwaga dotyczyła wprowadzenia mechanizmu na rzecz finansowania działalności zaufanych podmiotów sygnalizujących. **W niektórych uwagach wskazano, że środki powinny pochodzić z nałożonego na dostawców platform internetowych podatku z reklam publikowanych na rynku polskim. Możliwym źródłem finansowania byłyby kary nakładane na dostawców.** Dodatkowo Fundacja DigitalPoland wskazuje, że środki powinny pochodzić od bardzo dużych platform internetowych i być przeznaczone także na finansowanie koordynatora. Uwagi zgłoszone przez : Stowarzyszenie Demagog, Fundacja DigitalPoland, Stowarzyszenie Polska Sieć Ekonomii, Żydowskie Stowarzyszenie Czulent.

Pojawiły się także uwagi co do konieczności wprowadzenia przepisów dotyczących zapewnienia **wsparcia państwa dla powstania pozasądowych organów rozstrzygania sporów.** Uwaga taka została zgłoszona przez: Panoptikon, Fundacja Instrat.

Uwagi zgłaszane w pierwszej turze konsultacji w tym zakresie zostały uwzględnione. Zgodnie z drugą wersją projektu wpływy z kar za niewypełnianie obowiązków Aktu o usługach cyfrowych będą zasilały Fundusz Szerokopasmowy, w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych **zakres wsparcia ze środków Funduszu zostanie rozszerzony na zaufane podmioty sygnalizującego oraz pozasądowe organy rozstrzygania sporów.**

10. Zwiększenie kwot przeznaczonych na funkcjonowanie systemu nadzoru nad DSA.

W tym kontekście dużo podmiotów, które wzięło udział w konsultacjach wyraziło **obawy o kwestie odpowiedniego dofinansowania nowych obowiązków regulatorów.** Wyrażana była także przez izby m.in. obawa, że niedopuszczalne byłoby finansowanie (choćby częściowe) działań związanych z nadzorem nad dostawcami usług pośrednich z opłat pochodzących od przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Uwagi zgłoszone przez: Krajową Izbę Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji, Polską Izbę Informatyki i Telekomunikacji, Wikimedia Europe, Żydowskie Stowarzyszenie Czulent, Izba Wydawców Prasy oraz Stowarzyszenie Dziennikarzy i Wydawców REPROPOL (wspólne stanowisko), Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Fundacja Instrat.

Uwaga dotycząca zwiększenia finansowania została uwzględniona i w drugiej wersji projektu wspinane zostało do OSR wnioskowane wzmocnienie organów nadzoru (na

podstawie wniosków UKE, UOKiK i Ministerstwo Sprawiedliwości - odpowiednio 30, 11 i 64 nowe etaty).

11. Wprowadzenie mechanizmów umożliwiających współpracę regulatora z organizacjami społecznymi np. powołanie Rady organizacji pozarządowych przy koordynatorze do spraw usług cyfrowych.

Uwagi dotyczące powołania przy koordynatorze rady społecznej złożonej z ekspertów, specjalistów oraz doświadczonych przedstawicieli wszystkich sektorów. Wskazywane także możliwości udziału w radzie zaufanych podmiotów sygnalizujących, zweryfikowanych badaczy, czy też przedstawicieli ministerstw, regulatorów, organów ścigania. **Rolą będzie doradztwo koordynatorowi do spraw usług cyfrowych w działaniach wynikających z ustawy** – (m.in. certyfikacja organów pozasądowego rozstrzygania sporów, przyznawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego i zweryfikowanego badacza). W Radzie tej powinni znaleźć się pochodzący z otwartego naboru przedstawiciele wszystkich zainteresowanych grup: m.in. nauki, administracji publicznej, przedsiębiorstw i organizacji pozarządowych. W uwadze Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej wskazywano przykład rady doradczej przy koordynatorze z Niemiec. Uwagi zgłoszone przez: Wikimedia Europe, Żydowskie Stowarzyszenie Czulent, Izba Wydawców Prasy oraz Stowarzyszenie Dziennikarzy i Wydawców REPROPOL (wspólne stanowisko), Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej.

Uwaga została uwzględniona w projekcie ustawy tj. w przepisach przewiduje się utworzenie **Krajowej Rady do Spraw Usług Cyfrowych przy Prezesie UKE.**

B. Podsumowanie drugiej tury konsultacji publicznych

Poniżej omówiono najważniejsze uwagi, które zgłoszone podczas drugiej tury konsultacji publicznych projektu ustawy.

1. Ocena wprowadzenia do projektu ustawy Rozdziału: Nakazy podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, nakazy usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę oraz nakazy udostępniania informacji o usługobiorcy.

Co do zasady środowiska prawno-autorskie **popierają uwzględnienie nakazów w projekcie ustawy.** W przekazanych uwagach wskazano, że wprowadzenie regulacji umożliwiającej blokowanie dostępu do treści rozpowszechnianej bez zgody podmiotów uprawnionych wychodzi naprzeciw postulatami środowiska. Wprowadzenie środków prawnych w postaci nakazów blokowania dostępu do nielegalnych treści audiowizualnych - występujących w usługach świadczonych przez dostawców usług pośrednich - będzie miało istotny wymiar praktyczny w postaci ograniczenia zjawiska piractwa treści audiowizualnych. Z tego względu wskazywano, że procedura wydawania nakazów powinna zostać utrzymana w projekcie. Uwaga zgłaszana przez: Związek Polskich Autorów i Kompozytorów (ZAKR), Stowarzyszenie Filmowców Polskich Związek Autorów i Producentów Audiowizualnych (SFP-ZAPA), Copyright Polska, Polska Izba Książki, ZAiKS, IAB Polska, część podmiotów zrzeszonych w PIIT oraz KIGEIT (tj. stanowisko niektórych dostawców treści).

Dostawcy usług pośrednich krytykowali natomiast dodanie rozdziału 2a do projektu. Izby oceniają projektowane rozwiązanie jako nieefektywne i nieegzekwowalne. Wskazywane, że przepisy zawarte w Rozdziale 2a przewidują wprowadzenie procedury, która nie uwzględnia faktycznych możliwości technicznych i organizacyjnych dostawców usług zwykłego przekazu - w szczególności, przepisy te stwarzają wyraźną niepewność co do zakresu obowiązków, nieuzasadnionego obciążenia dostawców usług zwykłego przekazu, wyjścia poza ramy DSA, a także odwrócenia logiki i równowagi wypracowanej w Unii Europejskiej co do zakresu obowiązków nakładanych przez DSA na poszczególne kategorie dostawców usług. Sprzeciw, aby procedura blokowania nielegalnych treści stała się nadmiernie otwartym i uniwersalnym środkiem nakładania na operatorów telekomunikacyjnych jednostkowych obowiązków wykonywania ww. nakazów. Postulat zgłaszany przez: Polską Izbę Komunikacji Elektronicznej i Krajową Izbę Komunikacji Ethernetowej (wspólne stanowisko), część podmiotów zrzeszonych w PIIT oraz KIGEiT (tj. stanowisko niektórych dostawców dostępu do internetu).

Sposób uwzględnienia uwagi: **Utrzymanie procedury nakazów** w ramach projektu ustawy i dopracowanie przepisów mając na uwadze otrzymane uwagi. Proponuje się przyjęcie w projekcie ustawy jednolitej procedury administracyjnej. **Doprecyzowano zakres nakładanych nakazów, terminy i zakres obowiązków.**

2. **Rezygnacja ze ścieżki rozstrzygania sporów moderacyjnych w trybie decyzji administracyjnych Prezesa UKE/UOKiK i przekazanie kompetencji wydawania nakazów blokowania dostępu do nielegalnych treści na rzecz sądów powszechnych.**

W zgłoszonych uwagach wskazano m.in. na **brak uzasadnienia dla różnicowania ścieżek postępowania** związanych z naruszeniami dotyczącymi prawa własności intelektualnej i prawa ochrony konsumentów oraz naruszeń dotyczących ochrony dóbr osobistych czy związanych z treściami stanowiącymi czyn zabroniony. Wskazywane, że sądy powszechne, a nie organy administracji publicznej, mają najwłaściwsze kompetencje do rozstrzygania sporów związanych z granicami swobody wypowiedzi, których wymaga ocena decyzji moderacyjnych usługodawców cyfrowych. Postulat zgłaszany przez: Fundację Panoptykon, IAB Polska.

Wskazywane **ryzyko przewlekłości postępowania** ponieważ art. 11b i konieczność skróconego terminu dla organu do wydania decyzji w sprawie nakazu blokującego. Uwaga zgłaszana przez: PIIT, Związek Autorów i Producentów Audiowizualnych (SFP-ZAPA).

W konsultacjach podniesiono także konieczność zdefiniowania pojęcia „prawa własności intelektualnej”. Uwaga zgłoszona przez: Stowarzyszenie Filmowców Polskich Związek Autorów i Producentów Audiowizualnych (SFP-ZAPA), KIGEiT, PIIT, IAB Polska.

Sposób uwzględnienia uwagi: **Wprowadzenie jednolitej procedury administracyjnej w związku z uwagami dotyczącym braku uzasadnienia dla wprowadzenia dwóch odrębnych ścieżek postępowania** i wydawania nakazów – sądowej i administracyjnej oraz braku

uzasadnienia dla takiej niespójności procedur. W projekcie ustawy proponuje się utrzymanie art. 11b i procedury nakazów wydawanych w trybie decyzji administracyjnych Prezesa UKE/UOKiK przy dopracowaniu niektórych procedur.

3. Określenie zakresu dostawców pośrednich do których powinien odnosić się wniosek o uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści.

W konsultacjach część podmiotów podnosił wątpliwość czy zamiarem było, aby wnioskiem o uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści objąć wszystkie usługi pośrednie, czy tylko usługi hostingu. Takie wątpliwości podniosło IAB Polska.

Wskazywane, że wyłącznie hostingodawcy, są w stanie choćby usuwać oznaczone treści w domenach, które mają pod kontrolą. Takiej możliwości nie mają natomiast operatorzy, którzy jedynie świadczą usługi dostępu do sieci Internet, ale nie mają prawa ani technicznej możliwości ingerować w treści, które pojawiają się na określonych stronach internetowych. Postulat zgłaszany przez: Polską Izbę Komunikacji Elektronicznej i Krajową Izbę Komunikacji Ethernetowej (wspólne stanowisko), PIIT.

Sposób uwzględnienia uwagi: celem projektodawcy jest umożliwienie stosowania art. 9 rozporządzenia 2022/2065, który ustanawia zasady blokowania dostępu do nielegalnych treści występujących we wszystkich usługach pośrednich, nie ograniczając ich tylko do usług hostingowych/platform internetowych. Możliwości techniczne blokowania dostępu do nielegalnych treści będą jeszcze analizowane w stosunku do usług zwykłego przekazu/cachingu.

3. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy nie wymagał zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji ani uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

4. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Zestawienie nieuwzględnionych uwag zgłoszonych do projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (UC21) w ramach opiniowania

Lp.	Podmiot wnoszący uwagi	Jednostka redakcyjna, do której wnoszone są uwagi	Zgłoszona uwaga	Stanowisko
1.	KRRiT	Uwaga ogólna – Relacja między DSA a ustawą o radiofonii i telewizji	- Brak szczegółowego zdefiniowania pojęcia „nielegalnych treści” w DSA. Z tego względu Ministerstwo Cyfryzacji powinno doprecyzować w projekcie zmiany ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną służącej wdrożeniu DSA, jakie treści na gruncie prawa krajowego uznaje się za nielegalne np. poprzez przywołanie odpowiednich przepisów ustaw, w tym ustawy o radiofonii i telewizji. - W projekcie nowelizacji ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, Ministerstwo Cyfryzacji wprowadza wyraźne ograniczenia stosowania procedury nakazowej określonej w art. 9 DSA – przede wszystkim należy podkreślić ograniczenia przedmiotowe (Art. 11a ust. 1). Obawy dotyczące interpretacji tego przepisu, który zawęża sytuacje nielegalności treści do tych informacji, które dotyczą dobra osobistego. - Obawa ograniczenia podmiotowego dotyczące stosowanej procedury nakazowej. Zgodnie z projektowanym art. 11a ust. 2. Tym samym DSA wskazuje, iż postępowanie nakazowe może wynikać z przepisów krajowych a organami, które wydają nakazy dotyczące treści nielegalnych są krajowe organy sądowe oraz organy administracyjne. O ile nowy projekt nowelizacji ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną uwzględnia już rolę sądów, o tyle rola organu administracyjnego, jakim jest KRRiT w dalszym ciągu nie została uwzględniona. - Ma to tym większe znaczenie w świetle tego, iż przepisy DSA powinny mieć zastosowanie do kwestii, których nie uwzględniono lub których nie uwzględniono w pełni w tych innych aktach prawnych, jak również do	Uwaga nieuwzględniona Pojęcie nielegalnych treści powinno być rozumiane w oparciu o krajowy porządek w odwołaniu do treści, które rzeczywiście są uznawane za nielegalne przez określone przepisy. Niniejsza ustawa nie jest odpowiednim miejscem do wprowadzania definicji nielegalnych treści, m.in. z powodu uniknięcia sytuacji, w której definicja uznana by została za katalog zamknięty w polskim porządku prawnym. Ponadto wprowadzenie definicji na poziomie krajowym mogłoby skutkować powstaniem odmiennego rozumienia tego pojęcia na poziomie krajowymi UE. Literalne brzmienie przepisu nie wskazuje na możliwość przyjęcia interpretacji zawężającej. Projekt ustawy nie ogranicza kompetencji KRRiT. Kompetencje KRRiT pozostają bez zmian i w każdym przypadku, w ramach swoich zadań, KRRiT może prowadzić postępowania administracyjne. Nie

			kwestii, w przypadku których te inne akty pozostawiają państwowym członkowskim możliwość przyjęcia niektórych środków na poziomie krajowym. Tym samym, prawodawca unijny przesądził, że w zakresie treści nielegalnych na platformach internetowych służących wymianie treści, DSA ma w zastosowanie jedynie wtedy, gdy jakaś kwestia nie jest regulowana przez dyrektywę o audiowizualnych usługach medialnych. Należy zatem podkreślić, że dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych, a tym samym implementująca jej postanowienia do polskiego porządku prawnego ustawa o radiofonii i telewizji stanowią podstawowe obowiązujące regulacje sektorowe dotyczące treści nielegalnych (lex specialis), a przepisy uzupełniające w tym zakresie wprowadza DSA.	ogranicza także stosowania przepisów ustawy o radiofonii i telewizji. Zakres projektowanej ustawy nie obejmuje implementacji przepisów dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych i nie wpływa na stosowanie przepisów implementujących dyrektywę
2.	Rzecznik Praw Dziecka	Art. 11a ust. 2	Dodanie list podmiotów uprawnionych do zgłaszania wniosku do sądu o wszczęcie postępowania w przedmiocie nakazu blokady treści – Rzecznika Praw Dziecka. Proponowany przepis - „ 2. Prokurator, Policja, Rzecznik Praw Dziecka, właściwy organ, o którym mowa w art. 49 rozporządzenia 2022/2065, usługobiorca...”. Zgodnie z pkt 12 i 80 preambuły rozporządzenia 2022/2065 typowymi przykładami „nielegalnych treści”, w stosunku do których mogą zostać wydane sądowe nakazy ich blokady są obrazy przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych. W ramach postępowania uregulowanego w art. 11a nowelizacji Sąd może nakazać uniemożliwienie dostępu do takich treści. Wcześniejsza wersja projektu nowelizacji pozwalała na interpretację, zgodnie z którą Rzecznik Praw Dziecka mógł inicjować postępowanie w przedmiocie tego typu ograniczeń na podstawie ogólnych kompetencji wynikających z art. 10 u.r.p.d. W wersji projektu z dnia 19 lipca 2024 r. projektodawca zdecydował się na wyraźne wskazanie w art. 11 a ust. 2 podmiotów legitymowanych do złożenia wniosku w przypadku podejrzenia czynu zabronionego. Dodatkowo zgodnie z projektowanym art. 11 a ust. 28 do tak zainicjowanego postępowania ma zastosowanie pomocnicze k.p.k., zaś w art. 11d wskazano dodatkowe podmioty legitymowane do inicjowania postępowań „nakazowych” z art. 11a-11c. Powyższe powoduje, że postępowanie z art. 11a ust. 2 nowelizacji nie może zostać zakwalifikowane jako postępowanie, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4 u.r.p.d.,	Uwaga nieuwzględniona Określenie organów uprawnionych do składania wniosków o wydania nakazu ograniczenia dostępu do nielegalnych treści wynika z kompetencji poszczególnych organów do prowadzenia postępowania przygotowawczego.

			a jednocześnie nie jest to też postępowanie cywilne lub administracyjne, w którym Rzecznik Praw Dziecka dysponuje legitymacją do wszczęcia lub przystąpienia do postępowania na prawach przysługujących prokuratorowi. Mając na uwadze konieczność zapewnienia konstytucyjnemu organowi ochrony praw dziecka jakim jest Rzecznik Praw Dziecka możliwości szybkiej reakcji, na czyny zabronione skierowane przeciwko dzieciom, zasadna jest postulowana powyżej zmiana art. 11 a ust. 2 lub alternatywnie dodanie Rzecznika Praw Dziecka do art. 11 d nowelizacji. W zależności od wybranego wariantu zasadne jest również uzupełnienie art. 10 ust. 1 u.r.p.d. o kompetencję do zainicjowania takiego postępowania sądowego. Usunie to ewentualne wątpliwości interpretacyjne i pozwoli na realizację zadań ustawowych Rzecznika.	
3.	KRRiT	Art. 11a ust. 2	Nieuzasadnione jest ograniczanie grona podmiotów uprawnionych do występowania z wnioskiem o wydanie nakazu. Należy sądzić, iż takie wnioski powinny móc składać także inne organy administracji, zgodnie ze zakresem kompetencji, w tym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji.	Uwaga nieuwzględniona Określenie organów uprawnionych do składania wniosków o wydania nakazu ograniczenia dostępu do nielegalnych treści wynika z kompetencji poszczególnych organów do prowadzenia postępowania przygotowawczego.
4.	UOKiK	Art. 11a ust. 9	• Dodać należy terytorialny zakres stosowania danego nakazu (zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2022/2065). Nakaz powinien zawierać taki zakres, a nie wydaje się zasadne pozostawienie decyzji co do takiego zakresu sądowi. • Proponuję również doprecyzować, w jaki sposób określony powinien być dokładny adres zamieszczenia nielegalnej treści (pkt 5) przez dodanie fragmentu: „takie jak dokładny adres URL lub dokładne adresy URL, oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowe informacje umożliwiające identyfikację nielegalnych treści, stosownie do rodzaju treści i konkretnego rodzaju usługi” (zgodnie z art. 16 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2022/2065). Wobec braku takiego unormowania, pojawia się ryzyko, że zarówno	Uwaga częściowo uwzględniona Przyjęcie uwagi w zakresie terytorialności nakazu oznaczałoby powielenie przepisów rozporządzenia 2022/2065.

			wnioskodawcy jak i sądy będą w tym względzie nieprecyzyjni. Zwłaszcza, że jest to wymóg nakazu (art. 9 ust. 2 lit. a) pkt (iv)).	
5.	KRRiT	Art. 11b	należy zauważyć, iż na gruncie DSA nakazy takie może wydawać nie tylko sąd czy organ właściwy, ale stosownie do prawa krajowego „odpowiednie krajowe organy sądowe lub administracyjne”. Nic zatem nie stoi na przeszkodzie, aby ustawodawca krajowy taką kompetencję przyznał KRRiT i innym właściwym organom administracji, w poszczególnych obszarach regulacji, niezależnie od wyznaczenia jako organ właściwy. W wielu sytuacjach konieczne jest sprawne i szybkie podejmowanie działań, dlatego wydłużanie ścieżki administracyjnej obiegu dokumentów nie jest rozwiązaniem optymalnym.	Uwaga nieuwzględniona KRRiT posiada już podobne uprawnienia na podstawie ustawy o radiofonii i telewizji (art. 47t).
6.	UKE	Art. 11b	Hipoteza przepisu art. 11b ust. 1 wskazuje na uprawnienie dla każdego, czyje prawo własności intelektualnej zostało naruszone i nie ogranicza tego naruszenia do jakiegokolwiek rodzaju usług. Zatem każde naruszenie praw własności intelektualnej mogłoby skutkować wystąpieniem prawa po stronie określonego podmiotu do wystąpienia z wnioskiem o wydanie nakazu, który został określony mianem „nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści naruszających prawa własności intelektualnej występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich”. Jednak takie określenie przedmiotowego nakazu wyraźnie, ale również zgodnie z rozporządzeniem, ogranicza do usług świadczonych przez dostawcę usług pośrednich, pole manewru dla organu wydającego taki nakaz. W sytuacji braku tożsamości przedmiotu uprawnienia i nakazu ograniczonego do usług, w których doszło do naruszenia praw własności intelektualnej, może w konsekwencji prowadzić do sytuacji wykluczającej możliwość podjęcia działań przez Prezesa UKE. Wydaje się zatem celowym ograniczenie hipotezy przepisu do naruszeń praw własności intelektualnej występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich. Prezes UKE nie posiada wiedzy do prowadzenia tego typu postępowań, z tego względu zachodziłaby konieczność poniesienia kosztów związanych z utworzeniem stanowisk i zatrudnieniem osób, które mogłyby zapewnić efektywną realizację zupełnie nowych zadań Prezesa UKE.	Uwaga nieuwzględniona Istotą projektowanej instytucji nakazu jest ograniczenie jej tylko do przesądzenia, czy badana treść stanowi “nielegalną treść” bez konieczności orzekania o winie czy odpowiedzialności użytkownika, który umieścił nielegalną treść oraz dostawcy usług pośrednich.

		Niezależnie od powyższego należy podkreślić, że ochrona praw własności intelektualnej przewidziana w dyrektywie nr 2004/48/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej zasadniczo opiera się na organach sądowych. W związku z powyższym projektowana regulacja będzie stanowić wyłom w ramach systemu ochrony praw własności intelektualnej, w tym przepisów w zakresie reakcji na bezprawność działań dotyczących praw własności intelektualnej. Jednocześnie w kontekście przepisów projektowanej ustawy niejasna jest relacja pomiędzy rozstrzygnięciem wydanym przez Prezesa UKE w sprawie związanej z naruszeniem praw własności intelektualnej a ewentualnym rozstrzygnięciem wydanym przez sąd powszechny w sprawie o to samo naruszenie praw własności intelektualnej. Projektowane rozwiązania wydają się prowadzić do dualizmu w rozstrzyganiu w przedmiocie naruszeń praw własności intelektualnej (tj. tryb administracyjny przed Prezesem UKE oraz tryb sądowy), który może prowadzić nawet do odmiennych rozstrzygnięć w sprawach związanych z tym samym naruszeniem. W związku z powyższym proponuje się rozważyć pozostawienie rozstrzygania w sprawach o naruszenie praw własności intelektualnej w wyłącznej kompetencji sądów powszechnych (co np. pozwoliłoby uniknąć ryzyka związanego z ewentualnymi roszczeniami odszkodowawczymi w przypadku odmiennych rozstrzygnięć wydawanych w ww. trybach administracyjnym i sądowym). Na skutek uchwalonej przez Sejm w dniu 26 lipca 2024 r. ustawy o zmianie w prawie autorskim i prawach pokrewnych, ustawy o ochronie baz danych oraz ustawy o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi na Prezesa UKE został nałożony obowiązek przeprowadzania mediacji w przedmiocie określenia wynagrodzenia z tytułu korzystania z prawa do rozporządzania publikacją i korzystania z niej. W związku z tym pojawia się realne niebezpieczeństwo, że w odniesieniu do tej samej treści i w stosunku do tych samych podmiotów Prezes UKE będzie występował raz w roli organu przeprowadzającego mediację na podstawie ww. ustawy, a raz w roli organu rozstrzygającego w przedmiocie wydania nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści naruszających prawa własności intelektualnej. Tym samym istnieje ryzyko zaistnienia konfliktu interesów nie tylko w rozstrzyganiu przez	
--	--	--	--

			Prezesa UKE spraw w przedmiocie nielegalnych treści (co do których uprzednio występował w roli organu prowadzącego mediację), lecz także w sprawach będących przedmiotem mediacji, jeśli uprzednio wydał nakaz podjęcia działań przeciwko nielegalnej treści. W związku z powyższym, łączenie roli Prezesa UKE jako organu przeprowadzającego mediację z rolą organu wydającego nakazy wydaje się niezasadne.	
7.	KRRiT	Art. 11b ust. 1-2	Należy zwrócić uwagę na niedookreślony zakres regulacji objętych przepisem; nie jest jasne, jak należy odczytywać zakres określenia „nielegalnych treści naruszających prawa ochrony konsumentów” i „nielegalnych treści naruszających prawa własności intelektualnej”. Przykład: W przypadku praw własności intelektualnej można sądzić, iż proponowane brzmienie miało szeroko ujmować zakres ochrony wykraczając poza prawa autorskie, prawa pokrewne, prawa z patentów, prawa ochronne na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, prawa ochronne na znak towarowy, prawa z rejestracji na oznaczenie geograficzne, prawa z rejestracji topografii układu scalonego, inne kategorie praw, tak w zakresie określonym przez prawo polskie i prawo Unii Europejskiej, jak i wynikające z zawartych przez Rzeczpospolitą Polską wielostronnych i dwustronnych umów międzynarodowych, w tym dotyczących stosunków handlowych i gospodarczych, w których zobowiązanie do takiej ochrony może wynikać z postanowień ogólnych w zakresie ochrony inwestycji. Należałoby jednak w trosce o przejrzystość i pewność obrotu dookreślić, iż o takie właśnie szerokie rozumienie praw własności intelektualnej i praw ochrony konsumenta chodzi, niekoniecznie enumeratywnie wpisując długą listę mających zastosowanie aktów prawnych do treści projektowanego przepisu ustawy, lecz przewidując inne rozwiązanie zwiększające przejrzystość i pewność prawa w trosce o ochronę interesów konsumentów, uprawnionych z tytułu praw własności intelektualnej i dostawców usług pośrednich np. przez prowadzenie elektronicznego wykazu, w formie zdatnej do odczytu maszynowego, przez ministra właściwego dla danego działu administracji i wprowadzić obowiązek okresowej aktualizacji wykazu.	Uwaga nieuwzględniona Pojęcie nielegalnych treści powinno być rozumiane w oparciu o krajowy porządek w odwołaniu do treści, które rzeczywiście są uznawane za nielegalne przez określone przepisy. Niniejsza ustawa nie jest odpowiednim miejscem do wprowadzania definicji nielegalnych treści, m.in. z powodu uniknięcia sytuacji, w której definicja uznana została by za katalog zamknięty w polskim porządku prawnym. Ponadto wprowadzenie definicji na poziomie krajowym mogłoby skutkować powstaniem odmiennego rozumienia tego pojęcia na poziomie krajowym i UE.

8.	UKE	Art. 11b ust. 10	Przepis ograniczający dowody w postępowaniu w sprawie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści naruszających prawa własności intelektualnej występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich został zaprojektowany w ramach instytucji, gdzie określony organ ma stwierdzić, iż nielegalne treści bezprawnie naruszają prawa własności intelektualnej, aby następnie uniemożliwić do nich dostęp. Warto podkreślić doniosłość takiej decyzji, również w aspekcie orzeczeń sądowych wydawanych w wyniku przedmiotowej decyzji, co w kontekście ograniczonych możliwości dowodowych może skutkować chociażby negatywną oceną takich rozstrzygnięć organu dokonywaną przez sądy.	Uwaga częściowo uwzględniona Wprowadzenie zasad prekluzji dowodowej ma za zadanie w pełni realizować koncepcję szybkości postępowania oraz koncentracji materiału procesowego. Jednak, w szczególnie skomplikowanych przypadkach, Prezes UKE może przeprowadzić dowody z zeznań świadków, przesłuchania stron, opinii biegłych oraz oględzin.
9.	UKE	Art. 11b ust. 14	Nie jest jasne, co oznacza możliwość określenia zakresu przez m. in. Prezesa UKE. W jaki bowiem sposób, poprzez jakie środki, organ miałby „określić zakres” uniemożliwienia dostępu do nielegalnych treści naruszających prawa własności intelektualnej występujących w usłudze?	Uwaga nieuwzględniona Określenie zakresu ograniczenia dostępu do nielegalnych treści dotyczy sytuacji, w których odpowiedzialność dostawców usług pośrednich jest szersza niż określona w rozdziale II rozporządzenia 2022/2046. Dotyczy to sytuacji określonych w art. 22² ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.
10.	UKE	Art. 11b ust. 15	Wyłączenie przepisów art. 8, 10, 36 czy art. 38 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „KPA”, może prowadzić do podważenia wiarygodności i rzetelności ustaleń dokonanych przez organ w toku postępowania w sprawie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści naruszających prawa własności intelektualnej występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich. W tym kontekście należy podkreślić wagę rozstrzygnięcia, która będzie doniosła i może implikować procesy odszkodowawcze, natomiast warto również zauważyć, że wyłączenie stosowania np.	Uwaga częściowo nieuwzględniona Z wyłączenia przepisów kpa wykreślono art. 8, 36 i 38. Pozostawiono wyłączenie art. 10 kpa – zasadą postępowania nie będzie zapewnienie czynnego udziału stron w każdym stadium postępowania ze względu na zapewnienie szybkości postępowania.

			art. 8 oraz art. 10 KPA spowoduje eliminację elementarnych praw strony w przedmiotowym postępowaniu.	
11.	UKE	Art. 22f	Niniejszy przepis jest zbędny z uwagi na brzmienie art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, z późn. zm.).	Uwaga nieuwzględniona Rzeczywiście prawo do odwołania do sądu wynika z przepisów ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi ale do spójności całej procedury i czytelności dla adresatów proponuję pozostawić ten przepis.
12.	NASK	Art. 22i ust. 4 i art. 22o ust. 4	Zaproponowanie, aby w ocenę wniosku o przyznanie zarówno statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, jak i zweryfikowanego badacza, skorzystać z wiedzy ekspertów, którzy zasiądą w Radzie do Spraw Usług Cyfrowych. Szczególnie, gdy dana dziedzina niezupełnie pokrywa się z zakresem działalności organów administracji publicznej (rozumianych zgodnie z art. 5 § 2 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego).	Uwaga nieuwzględniona W Radzie do Spraw Usług Cyfrowych będą przedstawiciele zaufanych podmiotów sygnalizujących czy pozasądowe organy rozstrzygania sporów - włączenie tych ekspertów w proces oceny wniosków, o których mowa w uwadze NASK, może doprowadzić do konfliktu interesów.
13.	NASK	Art. 22k ust. 3	• Zaproponowanie, by rozważyć dodanie możliwości zawieszenia statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w zakresie konkretnych dziedzin. • Maksymalny czas trwania czynności sprawdzających nie został określony. NASK-PIB proponuje zatem określenie maksymalnego czasu trwania czynności sprawdzających, by uniknąć przedłużającego się okresu zawieszenia, który może negatywnie wpłynąć na ich pracę.	Uwaga nieuwzględniona Jeśli pojawiły się przesłanki skutkujące koniecznością przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, to dotyczą one tego podmiotu jako takiego. Nie jest zasadne umożliwienie mu dalszego działania ze statusem podmiotu zaufanego i zawieszenie go tylko we fragmencie działalności.
14.	UKE	Art. 22t	Przepisy dotyczące skarg z art. 53 rozporządzenia 2022/2065 umiejscowiono w rozdziale 4d pt. „Odpowiedzialność dostawców usług pośrednich”, bezpośrednio przed przepisami określającymi obowiązki organu właściwego w sprawie naruszenia rozporządzenia 2022/2065 oraz przepisami dotyczącymi kontroli dostawców usług	Uwaga nieuwzględniona Postępowanie w zakresie naruszenia obowiązków wynikających

			pośrednich. Powstaje pytanie odnośnie celu i zasadności takiego zabiegu. Wydaje się bowiem, że takie usytuowanie wskazanych przepisów art. 22t może prowadzić do wniosku, że właściwy organ uznając skargę za zasadną powinien przeprowadzić postępowanie w sprawie naruszenia rozporządzenia 2022/2065 określone w przepisach następujących po tym artykule, co byłoby sprzeczne z przepisami rozporządzenia 2022/2065. Niezależnie od powyższego powstaje pytanie, w jakiej formie i jakim kanałem będzie przebiegało przekazywanie skarg innemu organowi właściwemu, tj. UOKiK? Brak określenia formy i trybu przekazywania skargi może rodzić wątpliwości (w tym np. odnośnie stosowania art. 65 KPA). W tym zakresie przypomnieć trzeba, że na spotkaniu roboczym, które miało miejsce w maju br. ustalono, iż wnoszenie skarg, jak i korespondencja w sprawie skarg będą prowadzone poprzez PUE UKE. Dodatkowo, mając na uwadze aktualne brzmienie projektowanego art. 22t ust. 1 uśude wydaje się zasadne, aby w przypadku skarg składanych do Prezesa UKE miały zastosowanie wymagania, o których mowa np. w dodawanym art. 22b ust. 3 uśude.	z rozporządzenia 2022/2065 wszczynane jest wyłącznie z urzędu. Analiza przepisów rozdziału IV rozporządzenia 2022/2065 wskazuje, że przedmiotem postępowania „naruszeniowego” są w szczególności “praktyki” dostawców usług pośrednich.
15.	UKE	Art. 22t ust. 4	Przepis w obecnym brzmieniu pomija prawo do bycia wysłuchanym, o którym mowa w ostatnim zdaniu w art. 53 rozporządzenia 2022/2065. Po drugie, należy poddać w wątpliwość celowość odesłania do przepisów art. 35-37 KPA. Pojawia się bowiem pytanie o to, w jaki sposób np. przepisy o ponagleniu będą stosowane w przypadku przekazywania przez Prezesa UKE informacji określonych w tym przepisie. Poza tym podkreślenia wymaga, że dodawany art. 15a ust. 3 uśude przewiduje, że do postępowań przed właściwymi organami, w zakresie nieuregulowanym w uśude, KPA będzie stosowany w całości. Ponadto w projekcie nie zawarto regulacji przewidującej tryb procedowania w przypadku, gdy skarga nie spełnia wymagań, o których mowa w projektowanym art. 22t ust. 1 uśude. Wydaje się, że powinien mieć tu zastosowanie tryb analogiczny do przewidzianego w projektowanych art. 22b ust. 10, art. 22i ust. 8 oraz art. 22o ust. 8 uśude.	Uwaga nieuwzględniona Dostawca usług pośrednich będzie mógł wypowiedzieć się w ramach prowadzenia ewentualnego postępowania „naruszeniowego”. W przypadku gdyby Prezes UKE pozostawał w zwłoce z rozpatrzeniem skargi, powinien on o tym poinformować skarżącego w myśl art. 36 § 1 kpa, bez względu na przyczyny tej zwłoki. Informacja powinna wskazywać zarówno przyczyny zwłoki, jak i nowy termin rozpatrzenia skargi. Przepis art. 37 § 1 kpa stanowi, że w przypadku niezafatwienia sprawy

				w terminie określonym w art. 35 stronie służy ponaglenie. W projektowanym przepisie dot. skarg zastosowano elastyczne podejście, które ma stanowić podstawę do przekazywania stosunkowo wiarygodnych informacji dla Prezesa UKE w zakresie naruszeń obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065. Ustanawianie szczególnych wymogów formalnych dla zgłoszenia skargi mogłoby zniechęcać podmioty do informowania organu.
16.	UKE	Art. 22u ust. 3	Wymóg wydania postanowienia o wszczęciu postępowania jest nadmiarowy, gdyż art. 61 § 4 KPA ustanawia jedynie obowiązek zawiadomienia o wszczęciu postępowania wszystkich stron.	Uwaga nieuwzględniona Postępowania w sprawach naruszeń wszczynane będą poprzez wydanie postanowienia, na podstawie art. 123 kpa w związku z projektowanym art. 15a ust. 3. Projektowany art. 22u ust. 3 znajduje potwierdzenie w praktyce decyzyjnej Prezesa UOKiK, na podstawie art. 49 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.
17.	NASK	Art. 22v ust. 9	Przepis ten sformułowany jest niezwykle szeroko i może budzić wątpliwości co do rzeczywistego zakresu takiej pomocy. W szczególności, obecne sformułowanie budzi skojarzenia z możliwością zlecenia w ramach pomocy audytu bezpieczeństwa teleinformatycznego. W tym zakresie niezbędne jest doprecyzowanie zakresu pomocy, tak aby zachować realne możliwości techniczne, terminowe i finansowe dla jej realizacji.	Uwaga nieuwzględniona Intencją projektodawcy jest umożliwienie pracownikom NASK uczestnictwa w czynnościach kontrolnych w celu ustalenia stanu faktycznego, w szczególności dot. ustalenia faktycznej aktywności usługobiorców podczas

			Działalność polegająca na prowadzeniu audytów bezpieczeństwa teleinformatycznego jest w NASK wykonywana w ramach prowadzonej przez Instytut działalności gospodarczej (komercyjnie). W przepisach nie znalazła się możliwość odmowy udzielenia pomocy, jeśli wcześniej w podmiocie świadczona była tego rodzaju usługa. Co prawda, w art. 22v ust. 22 zawarto ogólne odwołanie do stosowania rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2008 r. – Prawo przedsiębiorców, której art. 49 ust. 5 odsyła w tym zakresie do przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, wątpliwe jednak w takim przypadku jest zastosowanie art. 24 lub art. 35 KPA, które dotyczą wyłączenia pracownika i organu, ze względu na brak odpowiedniej przesłanki w tym zakresie.	korzystania z usług świadczonych przez dostawców usług pośrednich poprzez interpretację dziennika zdarzeń.
18.	UOKiK	Art. 22v ust. 9	Zwracam uwagę, że PUODO może ewentualnie udzielić pomocy w ustaleniu stanu faktycznego dotyczącego ewentualnego naruszenia i to tylko na podstawie materiału zebranego podczas kontroli (a nie materiału dowodowego z całego postępowania). Zachodzi obawa o możliwość podejmowania dalszych kroków w sytuacji braku odpowiednich ustaleń ze strony PUODO. Natomiast w odniesieniu do pomocy NASK zakres tej pomocy jest określony zbyt wąsko, co może np. eliminować możliwość pomocy przy ustaleniu naruszenia z art. 28 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065.	Uwaga nieuwzględniona Intencją projektodawcy jest umożliwienie zwrócenia się do UODO o pomoc w ustaleniu stanu faktycznego.
19.	UODO	Art. 22v ust. 9 pkt 2	Organ nadzorczy zwraca uwagę, że obecnie w polskim systemie prawnym nie ma analogicznej instytucji, zgodnie z którą organ nadzorczy w związku z wnioskiem innego podmiotu byłby zobowiązany do stwierdzenia naruszenia przepisów związanych z przetwarzaniem danych osobowych. Instytucja ta ingeruje w autonomię Prezesa UODO co do decyzji o przeprowadzeniu kontroli, a jednocześnie zobowiązanie organu nadzorczego do kontroli na podstawie DSA nie znajduje uzasadnienia. Należy podkreślić, że instytucja ta stawia Prezesa UODO w niepożądaną przez niego „rolę służebnej” wobec organów prowadzących kontrolę. Budzi to zasadnicze wątpliwości w zakresie gwarancji niezależności organu nadzorczego, której poszanowanie wymagane mocą art. 8 ust. 3 Karty Praw Podstawowych UE oraz art. 51 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 w zw. z art. 34 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych.	Uwaga nieuwzględniona Intencją projektodawcy jest umożliwienia pracownikom UODO i NASK uczestnictwa w czynnościach kontrolnych.

		Powstaje także kolejne pytanie co do tego, czy po „udzieleniu pomocy” w omawianym trybie i stwierdzeniu naruszenia u danego administratora, organ nadzorczy byłby uprawniony do skorzystania ze wszystkich swoich prerogatyw, w tym do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 83 rozporządzenia 2016/679. Wątpliwości budzi również jaki sąd oceniałby kwestie związane z takim naruszeniem, czy byłby to sąd administracyjny, tak jak przewiduje to rozdział 7 ustawy o ochronie danych osobowych, czy też ocena będzie należeć do sądu ochrony konkurencji i konsumentów (art. 22zu ust. 1 uśude). Projektowana ustawa nie określa również trybu i sposobu udzielania przedmiotowej pomocy. Ze względu na brak przepisów dotyczących sposobu postępowania, z treści projektowanych unormowań nie wynika, na czym ta pomoc miałaby polegać: czy na uczestniczeniu przez pracowników wyznaczonych przez Prezesa UODO w czynnościach kontrolnych dokonywanych przez Prezesa UKE czy też na prowadzeniu odrębnej kontroli w oparciu o przepisy ustawy o ochronie danych osobowych lub ewentualnie na wydaniu stosownej opinii w oparciu o ustalenia dokonane w inny sposób. W ocenie organu nadzorczego nienaruszającą rozporządzenia 2016/679 procedura nadzoru nad przestrzeganiem art. 26 ust. 3 oraz art. 28 ust. 2 DSA mogłaby się opierać na instytucji zagadnienia wstępnego z ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), dalej: KPA. Organ właściwy w rozumieniu DSA zawieszałby postępowanie w trybie art. 97 § 1 pkt 4 KPA, jeżeli prawdopodobnym byłoby naruszenie przez podmiot kontrolowany art. 26 ust. 3 lub art. 28 ust. 2 DSA dotyczących przetwarzania danych w ramach reklamy behawioralnej na platformach internetowych. Postępowanie byłoby zawieszone do czasu rozstrzygnięcia tej kwestii przez Prezesa UODO jako zagadnienia wstępnego. Pozwoliłoby to zapewnić również odpowiednie gwarancje procesowe podmiotom kontrolowanym, które oceniane byłyby wówczas w trybie rozporządzenia 2016/679 oraz ustawy o ochronie danych osobowych. Niezależnie od powyższego kwestie te wymagają szerokiego rozwinięcia w uzasadnienie do projektowanej ustawy, tak aby zapewnić możliwość harmonijnej współpracy między	
--	--	---	--

			organami właściwymi w rozumieniu DSA oraz Prezesem UODO, nie wpływając jednocześnie na niezależność organu nadzorczego.	
20.	UKE	Art. 22v ust. 11	Czy koszty, które ponosić ma na podstawie projektowanego przepisu właściwy organ, zostały uwzględnione w OSR? Ponadto, co najmniej w uzasadnieniu proponuje się wyjaśnić, jak należy rozumieć „przypadek udzielenia pomocy”, o którym mowa w art. 105ca ust. 4 ustawy dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.	Uwaga nieuwzględniona Koszty nie zostały uwzględnione w OSR, ze względu na fakt, że do oceny właściwego organu będzie należała decyzja o zastosowaniu pomocy ze strony UODO lub NASK, która może mieć charakter incydentalny, związany z prowadzonym postępowaniem „naruszeniowym”.
21.	UKE	Art. 22za ust. 3	Przepis nie uwzględnia sytuacji, gdy zobowiązania mogą zostać zrealizowane jednym działaniem. W takim przypadku dostawca usług pośrednich powinien poinformować właściwy organ o zrealizowaniu zobowiązań, a nie informować go o stopniu realizacji tych zobowiązań.	Uwaga nieuwzględniona Sformułowanie „stopień realizacji zobowiązań” może dotyczyć również sytuacji, gdy zobowiązanie zrealizowane zostało w całości.
22.	UKE	Art. 22zb ust. 1	W odniesieniu do treści tego przepisu należy wskazać, że ograniczenie zakresu świadczonych usług, oznacza de facto ograniczenie możliwości prowadzenia działalności gospodarczej. Z czego wynika takie uprawnienie właściwego organu? Art. 51 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2022/2065 mówi o tymczasowym ograniczeniu dostępu odbiorców do usługi, które jest dokonywane przez sąd na wniosek koordynatora ds. usług cyfrowych w okolicznościach wskazanych w tym przepisie i jest to najdalej idący, a zarazem najdotkliwszy dla dostawcy usług pośrednich, środek zwalczania naruszeń przepisów rozporządzenia 2022/2065. Wydaje się, że projektowane uprawnienie koordynatora ds. usług cyfrowych dalece wykracza poza przepisy rozporządzenia 2022/2065. Poza powyższym skreślić należy wyraz „dopuszczalny”, a także zauważyć, że „zakres tego ograniczenia” nie pasuje do „zmiany praktyk naruszających przepisy rozporządzenia 2022/2065”.	Uwaga nieuwzględniona Niewprowadzenie takiego środka tymczasowego mogłoby skutkować tym, że usunięcie skutków w późniejszym terminie, po zakończeniu pełnego postępowania, będzie już niemożliwe. Tego typu postępowanie zabezpieczające jest normalną praktyką, nawet na gruncie już obowiązujących przepisów.

23.	NASK	Art. 22zp ust. 2 pkt 3	Budzący zastrzeżenia w kontekście wymogu określoności przepisów karnych. Nie jest bowiem jasne, jakie konkretnie przestępstwa zagrażające życiu lub bezpieczeństwu osoby objęte są sankcją w postaci kary pieniężnej. W motywie [56] rozporządzenia 2022/2065 wskazano, że chodzi o czyny „takie jak przestępstwa określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE, dyrektywie 2011/93/UE lub dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541. Przykładowo określone treści mogą rodzić podejrzenie, że stanowią zagrożenie publiczne, takie jak podżeganie do terroryzmu w rozumieniu art. 21 dyrektywy (UE) 2017/541”. Wymienione w tym motywie akty prawne zostały wdrożone do polskiego systemu prawnego. Warto zatem rozważyć doprecyzowanie, o jakich konkretnie przestępstwach związanych z zagrożeniem życia lub bezpieczeństwa osoby ma informować hostodawca, w szczególności, że w projektowanym przepisie mowa o „przestępstwach”, a zatem czynach określonych w ustawach karnych, które mogą zostać wymienione. Ma to szczególne znaczenie w kontekście art. 202 Kodeksu karnego, który co prawda odnosi się do jednego z przestępstw o jakich mowa w wymienionej w motywie [56] dyrektywie 2011/93/UE, jednak w zależności od okoliczności czynu jego związek z zagrożeniem życia lub bezpieczeństwa może być mniej lub bardziej silny. Z tego względu zwracamy się z prośbą o doprecyzowanie propozycji w tym zakresie.	Uwaga nieuwzględniona Katalog przestępstw wymienionych w motywie 56 nie ma charakteru zamkniętego, nie jest zatem możliwe wyczerpujące wskazanie takich przestępstw na poziomie przepisów krajowych. Ponadto użyte w art. 22zp ust. 2 pkt 3 sformułowanie jest tożsame z brzmieniem art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065.
24.	UKE	Art. 22zp ust. 3 pkt 10	W projektowanym przepisie użyto wyraz „funkcji” (analogicznie jak w art. 26 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065), jednakże na gruncie prawa krajowego użycie tego wyrazu może stwarzać wątpliwości interpretacyjne.	Uwaga nieuwzględniona Użycie innego sformułowania niż w rozporządzeniu 2022/2065 tym bardziej będzie generować wątpliwości interpretacyjne.
25.	UKE	Art. 5	Proponuje się umożliwienie finansowania ze środków Funduszu Szerokopasmowego działalności Prezesa UKE i obsługującego go urzędu. Stworzyłoby to możliwość przeznaczenia środków zgromadzonych na rachunku tego funduszu m. in. na finansowanie wydatków związanych z funkcjonowaniem tworzonej projektowaną ustawą Krajowej Rady do Spraw Usług Cyfrowych, pokrycie kosztów udzielenia pomocy przez inne organy w przeprowadzeniu kontroli przestrzegania przepisów	Uwaga nieuwzględniona Uwzględnienie uwagi wymaga ustaleń z MF, w tym celu MC przeanalizuje możliwość takiego rozwiązania.

			rozporządzenia 2022/2065 (dodawany art. 22v ust. 11 uśude) lub na wynagrodzenia dla pracowników UAE.	
--	--	--	--	--

TYTUŁ PROJEKTU		Ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107)			
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU / PROJEKTÓW		Po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia – krótki termin <i>vacatio legis</i> wynika z mijającego terminu na wdrożenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 do krajowych porządków prawnych – 17 lutego 2024 r.			
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONIECZNOŚĆ WDROŻENIA T/N*	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU / PRZEPISÓW PROJEKTU	UZASADNIENIE
Art. 1	1. Celem niniejszego rozporządzenia jest przyczynienie się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego usług pośrednich poprzez ustanowienie zharmonizowanych przepisów dotyczących bezpiecznego, przewidywalnego i budzącego zaufanie środowiska internetowego, które ułatwia innowacje i w którym skutecznie chronione są prawa podstawowe zapisane w Karcie, w tym zasada ochrony konsumentów. 2. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się zharmonizowane przepisy dotyczące świadczenia usług pośrednich na rynku wewnętrznym. Ustanawia się w szczególności: a) ramy warunkowego wyłączenia odpowiedzialności dostawców usług pośrednich; b) przepisy dotyczące szczególnych obowiązków w zakresie należytej staranności dostosowane do	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	określonych szczególnych kategorii dostawców usług pośrednich; c) przepisy dotyczące wdrażania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia, w tym w odniesieniu do współpracy i koordynacji między właściwymi organami.				
Art. 2	1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do usług pośrednich, które są oferowane odbiorcom usługi, którzy mają siedzibę lub znajdują się w Unii, niezależnie od miejsca siedziby dostawców tych usług pośrednich. 2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do usługi, która nie jest usługą pośrednią, ani do wymogów nakładanych w odniesieniu do takiej usługi, niezależnie od tego, czy taka usługa jest świadczona za pośrednictwem korzystania z usługi pośredniej. 3. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na stosowanie dyrektywy 2000/31/WE. 4. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w innych aktach prawnych Unii regulujących inne aspekty świadczenia usług pośrednich na rynku wewnętrznym lub określających i uzupełniających niniejsze rozporządzenie, w szczególności dla: a) dyrektywy 2010/13/UE; b) prawa Unii dotyczącego praw autorskich i pokrewnych; c) rozporządzenia (UE) 2021/784; d) rozporządzenia (UE) 2019/1148; e) rozporządzenia (UE) 2019/1150;	T	Art. 1 pkt 1	1) odnośnik nr 1 otrzymuje brzmienie: „Niniejsza ustawa: 1) dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2000, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 25, str. 399, Dz. Urz. UE L	

	f) prawa Unii w dziedzinie ochrony konsumentów i bezpieczeństwa produktów, w tym rozporządzeń (UE) 2017/2394 i (UE) 2019/1020 oraz dyrektyw 2001/95/WE i 2013/11/UE; g) prawa Unii w dziedzinie ochrony danych osobowych, w szczególności rozporządzenia (UE) 2016/679 i dyrektywy 2002/58/WE; h) prawa Unii w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach cywilnych, w szczególności rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 i wszelkich aktów prawnych Unii regulujących prawo właściwe dla zobowiązań umownych i pozaumownych; i) prawa Unii w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach karnych, w szczególności rozporządzenia w sprawie europejskiego nakazu wydania dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych i europejskiego nakazu zabezpieczenia dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych; j) dyrektywy ustanawiającej zharmonizowane przepisy dotyczące ustanawiania przedstawicieli prawnych w celu gromadzenia dowodów na potrzeby postępowań karnych.			277 z 27.10.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107); 2) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107).”;	
Art. 3	Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: a) „usługa społeczeństwa informacyjnego” oznacza „usługę” zgodnie z definicją w art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy (UE) 2015/1535; b) „odbiorca usługi” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która korzysta z usługi pośredniej, w	T	Art. 1 pkt 3	3) w art. 2: a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu: „1a) dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej	Dostosowanie definicji ustawowych do definicji z rozporządzenia 2022/2065

szczegółności w celu poszukiwania informacji lub udostępnienia jej; c) „konsument” oznacza osobę fizyczną, która działa w celach innych niż jej działalność handlowa, gospodarcza, rzemieślnicza lub zawodowa; d) „oferować usługi w Unii” oznacza umożliwiać osobom fizycznym lub prawnym w co najmniej jednym państwie członkowskim korzystanie z usług dostawcy usług pośrednich, który posiada istotne powiązanie z Unią; e) „istotne powiązanie z Unią” oznacza powiązanie dostawcy usług pośrednich z Unią wynikające z posiadania przez niego siedziby w Unii albo z określonych kryteriów faktycznych, takich jak: - – znaczna liczba odbiorców usługi w co najmniej jednym państwie członkowskim w stosunku do jego ludności; lub - – ukierunkowanie prowadzonej działalności na co najmniej jedno państwo członkowskie; f) „przedsiębiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną, bez względu na to, czy jest nim podmiot publiczny czy prywatny, która działa – w tym również za pośrednictwem osoby działającej w jej imieniu lub na jej rzecz – w celach związanych z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową; g) „usługa pośrednia” oznacza jedną z następujących usług społeczeństwa informacyjnego: (i) usługę „zwykłego przekazu” polegającą na transmisji w sieci telekomunikacyjnej informacji przekazanych przez odbiorcę usługi lub na zapewnianiu dostępu do sieci telekomunikacyjnej;		wyszukiwarki internetowej – usługodawcę, świadczącego usługę platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej, wobec których Komisja Europejska przyjęła decyzję, o której mowa w art. 33 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065; 1b) dostawca usługi pośredniej – usługodawcę świadczącego usługę pośrednią;”, b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a–2e w brzmieniu: „2a) interfejs internetowy – interfejs internetowy, o którym mowa w art. 3 lit. m rozporządzenia 2022/2065; 2b) koordynator do spraw usług cyfrowych – koordynatora do spraw usług	
---	--	--	--

(ii) usługę „cachingu” polegającą na transmisji w sieci telekomunikacyjnej informacji przekazanych przez odbiorcę usługi, obejmującą automatyczne, pośrednie i krótkotrwałe przechowywanie tej informacji, dokonywane wyłącznie w celu usprawnienia późniejszej transmisji informacji na żądanie innych odbiorców; (iii) usługę „hostingu” polegającą na przechowywaniu informacji przekazanych przez odbiorcę usługi oraz na jego żądanie; h) „nielegalne treści” oznaczają informacje, które same w sobie lub przez odniesienie do działania, w tym sprzedaży produktów lub świadczenia usług, nie są zgodne z prawem Unii lub z prawem jakiegokolwiek państwa członkowskiego, które jest zgodne z prawem Unii, niezależnie od konkretnego przedmiotu lub charakteru tego prawa; i) „platforma internetowa” oznacza usługę hostingu, która na żądanie odbiorcy usługi przechowuje i rozpowszechnia publicznie informacje, chyba że takie działanie jest nieznaczną lub wyłącznie poboczną cechą innej usługi lub nieznaczną funkcją głównej usługi, i że względów obiektywnych i technicznych nie można z niej skorzystać bez takiej innej usługi, a włączenie takiej cechy lub funkcji w taką inną usługę nie jest sposobem na obejście stosowania niniejszego rozporządzenia; j) „wyszukiwarka internetowa” oznacza usługę pośrednią, która umożliwia użytkownikom dokonywanie zapytań w celu wyszukiwania – co do zasady – wszystkich stron internetowych lub wszystkich stron internetowych w danym języku za pomocą zapytania na jakikolwiek temat przez podanie słowa kluczowego, zapytania głosowego, wyrażenia lub innej		cyfrowych, o którym mowa w art. 49 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065; 2c) nielegalne treści – nielegalne treści, o których mowa w art. 3 lit. h rozporządzenia 2022/2065; 2d) obrót – obrót, o którym mowa w art. 3 lit. x rozporządzenia 2022/2065; 2e) platforma internetowa – platforma internetowa, o której mowa w art. 3 lit. i rozporządzenia 2022/2065;”, c) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu: „5a) usługa pośrednia – usługa pośrednia, o której mowa w art. 3 lit. g rozporządzenia 2022/2065;”, d) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:	
---	--	--	--

wartości wejściowej i która podaje wyniki wyszukiwania w dowolnym formacie, w którym można znaleźć informacje związane z zadaniem zapytaniem; k) „publiczne rozpowszechnianie” oznacza udostępnianie informacji na żądanie odbiorcy usługi, który przekazał informacje, potencjalnie nieograniczonej liczbie osób trzecich; l) „umowa zawierana na odległość” oznacza „umowę zawieraną na odległość” zgodnie z definicją w art. 2 pkt 7 dyrektywy 2011/83/UE; m) „interfejs internetowy” oznacza oprogramowanie komputerowe, w tym stronę internetową lub jej część, oraz aplikacje, w tym aplikacje mobilne; n) „koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby” oznacza koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy usługi pośredniej lub w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę; o) „koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca przeznaczenia” oznacza koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym świadczona jest usługa pośrednia; p) „aktywny odbiorca platformy internetowej” oznacza odbiorcę usługi, który skorzystał z usługi platformy internetowej, poprzez żądanie od platformy internetowej hostingu informacji albo zetknięcie się z informacjami, których hostem jest platforma internetowa, i rozpowszechnianymi za pośrednictwem jej interfejsu internetowego; q) „aktywny odbiorca wyszukiwarki internetowej” oznacza odbiorcę usługi, który dokonał zapytania w		„9) właściwy organ – właściwy organ, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065; 10) wyszukiwarka internetowa – wyszukiwarę internetową, o której mowa w art. 3 lit. j rozporządzenia 2022/2065.”;	
--	--	---	--

wyszukiwarce internetowej i zetknął się z prezentowaną na jej interfejsie internetowym informacją indeksowaną; r) „reklama” oznacza informację przeznaczoną do propagowania przekazu osoby prawnej lub fizycznej, niezależnie od tego, czy w celach komercyjnych czy niekomercyjnych, i prezentowaną przez platformę internetową na jej interfejsie internetowym za wynagrodzeniem konkretnie za propagowanie tej informacji; s) „system rekomendacji” oznacza w pełni lub częściowo zautomatyzowany system wykorzystywany przez platformę internetową w celu sugerowania odbiorcom usługi w jej interfejsie internetowym konkretnych informacji i ich szeregowanie, w tym na skutek wyszukiwania dokonanego przez odbiorcę usługi lub w inny sposób determinującego względną kolejność lub eksponowanie pokazywanych informacji; t) „moderowanie treści” oznacza działania, bez względu na to czy są one zautomatyzowane, podejmowane przez dostawców usług pośrednich, których celem jest, w szczególności, wykrywanie, identyfikowanie i zwalczanie nielegalnych treści lub informacji niezgodnych z warunkami korzystania z ich usług, przekazywanych przez odbiorców usługi, w tym wdrażane środki, które wpływają na dostępność, widoczność i osiągalność takich nielegalnych treści lub informacji, takie jak depozycjonowanie takich treści lub informacji, demonetyzacja, uniemożliwienie dostępu do nich lub ich usunięcie, lub które wpływają na możliwość przekazywania takich informacji przez odbiorców usługi, takie jak zamknięcie lub zawieszenie konta odbiorcy;				
--	--	--	--	--

	u) „warunki korzystania z usług” oznaczają klauzule, niezależnie od ich nazwy lub formy, które regulują stosunek umowny między dostawcą usług pośrednich a odbiorcami usług; v) „osoby z niepełnosprawnościami” oznaczają „osoby z niepełnosprawnościami”, o których mowa w art. 3 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 38); w) „informacja handlowa” oznacza „informację handlową” zgodnie z definicją w art. 2 lit. f) dyrektywy 2000/31/WE; x) „obróć” oznacza kwotę uzyskaną przez przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 39).				
Art. 4	1. W przypadku świadczenia usługi społeczeństwa informacyjnego polegającej na transmisji w sieci telekomunikacyjnej informacji przekazanych przez odbiorcę usługi lub na zapewnianiu dostępu do sieci telekomunikacyjnej dostawca usług nie ponosi odpowiedzialności za przekazywane lub uzyskiwane informacje, pod warunkiem że dostawca: a) nie jest inicjatorem transmisji; b) nie wybiera odbiorcy transmisji; oraz c) nie wybiera ani nie modyfikuje informacji zawartych w transmisji. 2. Czynności polegające na transmisji oraz zapewnianiu dostępu, o których mowa w ust. 1, obejmują automatyczne, pośrednie i krótkotrwałe przechowywanie przekazywanych informacji w zakresie, w jakim służy to wyłącznie wykonywaniu transmisji w sieci telekomunikacyjnej, oraz że okres	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	przechowywania nie przekracza czasu rozsądnie koniecznego do transmisji. 3. Niniejszy artykuł nie ma wpływu na możliwość wymagania od dostawcy usług przez organy sądowe lub administracyjne, zgodnie z systemem prawnym państwa członkowskiego, żeby przerwał naruszanie prawa lub mu zapobiegł.				
Art. 5	1. W przypadku świadczenia usługi społeczeństwa informacyjnego polegającej na transmisji w sieci telekomunikacyjnej informacji przekazanych przez odbiorcę usługi dostawca usług nie ponosi odpowiedzialności z tytułu automatycznego, pośredniego i krótkotrwałego przechowywania tej informacji, dokonywanego wyłącznie w celu usprawnienia lub lepszego zabezpieczenia późniejszej transmisji informacji na żądanie innych odbiorców usługi, pod warunkiem że dostawca: a) nie modyfikuje informacji; b) przestrzega warunków dostępu do informacji; c) przestrzega zasad dotyczących aktualizowania informacji, określonych w sposób szeroko uznany i stosowany w branży; d) nie zakłóca zgodnego z prawem posługiwania się technologią szeroko uznaną i stosowaną w branży w celu uzyskania danych o korzystaniu z informacji; oraz e) podejmuje bezzwłocznie odpowiednie działania w celu usunięcia przechowywanych informacji lub uniemożliwienia dostępu do nich, gdy uzyska faktyczną wiedzę, że informacje zostały usunięte z początkowego źródła transmisji lub dostęp do nich został	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	uniemożliwiony, albo gdy organy sądowe lub administracyjne nakazały usunięcie informacji lub uniemożliwienie dostępu do niej. 2. Niniejszy artykuł nie ma wpływu na możliwość wymagania od dostawcy usług przez organy sądowe lub administracyjne, zgodnie z systemem prawnym państwa członkowskiego żeby przerwał naruszanie prawa lub mu zapobiegł.				
Art. 6	1. W przypadku świadczenia usługi społeczeństwa informacyjnego polegającej na przechowywaniu informacji przekazanych przez odbiorcę usługi dostawca usług nie ponosi odpowiedzialności za informacje przechowywane na wniosek odbiorcy usługi, pod warunkiem że dostawca: a) nie ma faktycznej wiedzy o nielegalnej działalności lub nielegalnych treściach, a w odniesieniu do roszczeń odszkodowawczych – nie wie o stanie faktycznym lub okolicznościach, które w sposób oczywisty świadczą o nielegalnej działalności lub nielegalnych treściach; lub b) podejmuje bezzwłocznie odpowiednie działania w celu usunięcia lub uniemożliwienia dostępu do nielegalnych treści, gdy uzyska taką wiedzę lub wiadomość. 2. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli odbiorca usługi działa z upoważnienia lub pod kontrolą dostawcy. 3. Ust. 1 nie ma zastosowania w odniesieniu do odpowiedzialności na mocy prawa ochrony konsumentów platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, w przypadku gdy taka platforma internetowa przedstawia określoną informację	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	lub w inny sposób umożliwia zawarcie danej transakcji w sposób, który wzbudzałby u przeciętnego konsumenta przekonanie, że informacja, produkt lub usługa będące przedmiotem transakcji są dostarczane lub świadczone przez samą platformę internetową albo przez odbiorcę usługi działającego z jej upoważnienia lub pod jej kontrolą. 4. Niniejszy artykuł nie ma wpływu na możliwość wymagania od dostawcy usług przez organy sądowe lub administracyjne, zgodnie z systemem prawnym państwa członkowskiego, żeby przerwał naruszanie prawa lub mu zapobiegł.				
Art. 7	Dostawców usług pośrednich nie można uznać za nieuprawnionych do skorzystania z wyłączeń odpowiedzialności, o których mowa w art. 4, 5 i 6, tylko z tego powodu, że w dobrej wierze i z należytą starannością prowadzą z własnej inicjatywy dobrowolne czynności sprawdzające lub podejmują inne środki mające na celu wykrycie, identyfikację i usunięcie nielegalnych treści lub uniemożliwienie do nich dostępu lub podejmują niezbędne środki, aby spełnić wymogi prawa Unii i prawa krajowego zgodnego z prawem Unii, w tym wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
Art. 8	Na dostawców usług pośrednich nie nakłada się ogólnego obowiązku monitorowania informacji, które dostawcy ci przekazują lub przechowują, ani aktywnego ustalania faktów lub okoliczności wskazujących na nielegalną działalność.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

Art. 9	1. Po otrzymaniu nakazu podjęcia działań przeciwko określonej nielegalnej treści lub określonym nielegalnym treściom, wydane go przez odpowiednie krajowe organy sądowe lub administracyjne na podstawie mającego zastosowanie prawa Unii lub mającego zastosowanie prawa krajowego zgodnego z prawem Unii, dostawcy usług pośrednich bez zbędnej zwłoki informują organ, który wydał nakaz, lub inny organ określony w nakazie o wszelkich działaniach podjętych w odpowiedzi na nakaz, wskazując, czy i kiedy zostały podjęte działania w odpowiedzi na ten nakaz. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku przekazania dostawcy nakazu, o którym mowa w ust. 1, nakaz ten spełniał co najmniej następujące warunki: a) nakaz musi zawierać następujące elementy: (i) przywołanie podstawy prawnej nakazu zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym; (ii) uzasadnienie wyjaśniające powody, dla których dane informacje stanowią nielegalne treści, przez odesłanie do co najmniej jednego szczególnego przepisu prawa Unii lub prawa krajowego zgodnego z prawem Unii; (iii) informacje służące wskazaniu organu wydającego nakaz; (iv) jasne informacje umożliwiające dostawcy usług pośrednich zidentyfikowanie i zlokalizowanie nielegalnych treści, takie jak co najmniej jeden dokładny adres URL, oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowe informacje; (v) informacje na temat mechanizmów odwoławczych przysługujących dostawcy usług pośrednich i odbiorcy usługi, który przekazał treści;	T	Art. 1 pkt 2 lit. a <i>in principio</i> Art. 1 pkt 5	a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1d w brzmieniu: „1a) zasady i tryb wydawania nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, oraz nakazów usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu; (...)”; „Rozdział 2a Nakazy podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, nakazy usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu (...). Art. 11e. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 1 zawiera: 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i	
--------	--	---	--	--	--

(vi) w stosownych przypadkach, informacje o tym, który organ powinien otrzymać informacje o działaniach podjętych w odpowiedzi na nakazy; b) terytorialny zakres stosowania danego nakazu na podstawie mających zastosowanie przepisów Unii i prawa krajowego, w tym Karty praw podstawowych, oraz – w stosownych przypadkach – ogólnych zasad prawa międzynarodowego musi być ograniczony do tego, co jest absolutnie niezbędne do osiągnięcia celu nakazu; c) nakaz musi być przekazany w jednym z języków zadeklarowanych przez dostawcę usług pośrednich na podstawie art. 11 ust. 3 lub w innym języku urzędowym państw członkowskich, uzgodnionym przez organ wydający nakaz i tego dostawcę, a ponadto musi być przesłany do elektronicznego punktu kontaktowego wyznaczonego przez tego dostawcę zgodnie z art. 11; w przypadku gdy nakaz nie został sporządzony w języku zadeklarowanym przez dostawcę usług pośrednich lub w innym uzgodnionym języku, nakaz można przekazać w języku organu wydającego nakaz, pod warunkiem że towarzyszy mu tłumaczenie co najmniej elementów określonych w lit. a) i b) niniejszego ustępu na taki zadeklarowany lub uzgodniony język. 3. Organ wydający nakaz lub, w stosownych przypadkach, organ w nim określony przekazują nakaz koordynatorowi ds. usług cyfrowych z państwa członkowskiego organu wydającego wraz z otrzymanymi od dostawcy usług pośrednich informacjami o działaniach podjętych w odpowiedzi na ten nakaz.		siedzibę wnioskodawcy; 2) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i siedzibę przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika wnioskodawcy, jeżeli został ustanowiony; 3) opis stanu faktycznego, którego dotyczy wniosek, w szczególności informację o skorzystaniu z mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065; 4) opis naruszenia; 5) informacje umożliwiające identyfikację i dokładne miejsce zamieszczenia nielegalnej treści, takie jak dokładny	
---	--	--	--

	4. Po otrzymaniu nakazu od organu sądowego lub administracyjnego koordynator ds. usług cyfrowych z zainteresowanego państwa członkowskiego bez zbędnej zwłoki przekazuje kopię nakazu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wszystkim pozostałym koordynatorom ds. usług cyfrowych za pośrednictwem systemu ustanowionego zgodnie z art. 85. 5. Najpóźniej w momencie podjęcia działań w odpowiedzi na nakaz lub, w stosownych przypadkach, w momencie określonym w nakazie przez organ wydający nakaz, dostawcy usług pośrednich informują odbiorcę danej usługi o otrzymanym nakazie i o działaniach podjętych w odpowiedzi na ten nakaz. Takie informacje przekazane odbiorcy usługi obejmują uzasadnienie, istniejące możliwości odwołania się oraz opis terytorialnego zakresu stosowania nakazu, zgodnie z ust. 2. 6. Warunki i wymogi ustanowione w niniejszym artykule pozostają bez uszczerbku dla krajowego prawa cywilnego procesowego i krajowego prawa karnego procesowego.		adres URL lub dokładne adresy URL lub dodatkowe informacje umożliwiające identyfikację nielegalnych treści, stosownie do rodzaju treści i konkretnego rodzaju usługi pośredniej; 6) podpis wnioskodawcy albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, jeżeli został ustanowiony. 2. Do wniosku dołącza się powiadomienie, o którym mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, w przypadku jego otrzymania oraz dowody uprawdopodobniające nielegalny charakter treści będącej przedmiotem wniosku.	
--	---	--	---	--

			Art. 11f. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 2, zawiera: 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i siedzibę wnioskodawcy; 2) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę lub firmę i siedzibę przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika wnioskodawcy, jeżeli został ustanowiony; 3) opis stanu faktycznego będącego podstawą wniosku, w tym wskazanie treści, które dostawca usługi hostingu uznał za nielegalne; 4) żądanie usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1	
--	--	--	---	--

			rozporządzenia 2022/2065; 5) podpis wnioskodawcy albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, jeżeli został ustanowiony. 2. Do wniosku dołącza się uzasadnienie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065. (...) Art. 11l. 1. W wyniku postępowania przeprowadzonego na skutek wniesienia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1 i 2, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku wydaje decyzję, w której: 1) nakazuje uniemożliwienie dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług	
--	--	--	---	--

			pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego, o którym mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1, lub pochwalających lub nawołujących do popełnienia takiego czynu zabronionego, jeżeli dowody zgromadzone w postępowaniu w sposób niebudzący wątpliwości świadczą o nielegalnej treści; 2) nakazuje usunięcie ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w postępowaniu nie świadczą o nielegalnej treści;	
--	--	--	--	--

			3) odmawia nakazania uniemożliwienia dostępu do treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, jeżeli stwierdzi, że dowody zgromadzone w postępowaniu w sposób niebudzący wątpliwości nie świadczą o nielegalnej treści; 4) odmawia nakazania usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę, jeżeli dowody zgromadzone w postępowaniu świadczą o nielegalnej treści. Art. 4. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992	
--	--	--	---	--

			Art. 4 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96 i 1222) wprowadza się następujące zmiany: 1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu: „Art. 10a. Przewodniczący Krajowej Rady jest właściwym organem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.¹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem	
--	--	--	---	--

¹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

			2022/2065”, w zakresie spraw dotyczących platform udostępniania wideo, z wyłączeniem spraw, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 tego rozporządzenia.”; 2) w art. 47t: a) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu: „7a. Decyzję, o której mowa w ust. 6, Przewodniczący Krajowej Rady przekazuje do wiadomości koordynatorowi do spraw usług cyfrowych, o którym mowa w art. 15b ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, wraz z informacją o sposobie jej wykonania przez dostawcę platformy udostępniania wideo.”, b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:	
--	--	--	---	--

				„8. W zakresie uregulowanym w niniejszym rozdziale przepisu art. 6 rozporządzenia 2022/2065 nie stosuje się.”.	
Art. 10	1. Po otrzymaniu nakazu udzielenia określonych informacji na temat co najmniej jednego określonego indywidualnego odbiorcy usługi, wydanego przez odpowiednie krajowe organy sądowe lub administracyjne na podstawie mającego zastosowanie prawa Unii lub mającego zastosowanie prawa krajowego zgodnego z prawem Unii, dostawcy usług pośrednich bez zbędnej zwłoki informują organ, który wydał nakaz, lub inny organ określony w nakazie o jego otrzymaniu oraz o działaniach podjętych w odpowiedzi na ten nakaz, wskazując, czy i kiedy zostały podjęte działania w odpowiedzi na ten nakaz. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku przekazania dostawcy nakazu o którym mowa w ust. 1, nakaz ten spełniał co najmniej następujące warunki: a) nakaz musi zawierać następujące elementy: (i) przywołanie podstawy prawnej nakazu zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym; (ii) informacje służące wskazaniu organu wydającego nakaz; (iii) jasne informacje umożliwiające dostawcy usług pośrednich zidentyfikowanie konkretnego odbiorcy lub odbiorców, na temat których poszukiwane są	T	Art. 1 pkt 2 lit. a Art. 1 pkt 5	a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1d w brzmieniu: „1a) zasady i tryb wydawania nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazów usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu;” „Rozdział 2a Nakazy podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, nakazy usunięcia ograniczeń nałożonych przez dostawcę usługi hostingu oraz nakazy udzielania informacji	

informacje, takie jak co najmniej jedna nazwa rachunku lub niepowtarzalne identyfikatory; (iv) uzasadnienie wyjaśniające cel, dla którego wymaga się udzielenia informacji oraz dla którego wymóg przekazania informacji jest niezbędny i proporcjonalny w celu określenia, czy odbiorcy usług pośrednich przestrzegają mającego zastosowanie prawa Unii lub prawa krajowego zgodnego z prawem Unii, chyba że nie można podać takiego uzasadnienia z przyczyn związanych z zapobieganiem przestępczości, prowadzeniem postępowań przygotowawczych, wykrywaniem lub ściganiem przestępstw; (v) informacje na temat mechanizmów odwoławczych przysługujących dostawcy i zainteresowanym odbiorcom danej usługi; (vi) w stosownych przypadkach, informacje o tym, do którego organu należy przekazać informacje o działaniach podjętych w odpowiedzi na ten nakaz; b) nakaz może wymagać wyłącznie, aby dostawca udzielił informacji już zgromadzonych na potrzeby świadczenia usługi i znajdujących się pod kontrolą dostawcy; c) nakaz musi być przekazany w jednym z języków zadeklarowanych przez dostawcę usług pośrednich na podstawie art. 11 ust. 3 lub w innym języku urzędowym państw członkowskich, uzgodnionym przez organ wydający nakaz i dostawcę, a ponadto musi być przesłany do elektronicznego punktu kontaktowego, wyznaczonego przez tego dostawcę, zgodnie z art. 11; w przypadku gdy nakaz nie został sporządzony w języku zadeklarowanym przez dostawcę usług pośrednich lub w innym uzgodnionym języku, nakaz			Art. 11t. Ilekroć przepisy szczególne regulują nakazy udzielenia informacji w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nakazy te spełniają warunki, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.	
---	--	--	---	--

można przekazać w języku organu wydającego nakaz, pod warunkiem że towarzyszy mu tłumaczenie co najmniej elementów określonych w lit. a) i b) niniejszego ustępu na taki zadeklarowany lub uzgodniony język. 3. Organ wydający nakaz lub, w stosownych przypadkach, organ w nim określony przekazują nakaz koordynatorowi ds. usług cyfrowych z państwa członkowskiego organu wydającego wraz z otrzymanymi od dostawcy usług pośrednich informacjami o działaniach podjętych w odpowiedzi na ten nakaz. 4. Po otrzymaniu nakazu od organu sądowego lub administracyjnego koordynator ds. usług cyfrowych z zainteresowanego państwa członkowskiego bez zbędnej zwłoki przekazuje kopię nakazu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wszystkim koordynatorom ds. usług cyfrowych za pośrednictwem systemu ustanowionego zgodnie z art. 85. 5. Najpóźniej w momencie podjęcia działań w odpowiedzi na nakaz lub, w stosownych przypadkach, w momencie określonym w nakazie przez organ wydający nakaz, dostawcy usług pośrednich informują odbiorcę danej usługi o otrzymanym nakazie i działaniach podjętych w odpowiedzi na ten nakaz. Takie informacje przekazane odbiorcy usługi obejmują uzasadnienie i istniejące możliwości odwołania się, zgodnie z ust. 2. 6. Warunki i wymogi ustanowione w niniejszym artykule pozostają bez uszczerbku dla krajowego prawa cywilnego procesowego i krajowego prawa karnego procesowego.				
---	--	--	--	--

Art. 11	1. Dostawcy usług pośrednich wyznaczają pojedynczy punkt kontaktowy umożliwiający im bezpośrednią komunikację – drogą elektroniczną – z organami państw członkowskich, Komisją i Radą Usług Cyfrowych, o której mowa w art. 61, na potrzeby stosowania niniejszego rozporządzenia. 2. Dostawcy usług pośrednich udostępniają publicznie informacje niezbędne do łatwego zidentyfikowania ich pojedynczych punktów kontaktowych i kontaktowania się z nimi. Informacje te muszą być łatwo dostępne i aktualizowane. 3. W informacjach, o których mowa w ust. 2, dostawcy usług pośrednich określają język lub języki urzędowe państw członkowskich, które, oprócz języka szeroko rozumianego przez jak największą liczbę obywateli Unii, można wykorzystywać do celów komunikacji z ich punktami kontaktowymi i które muszą obejmować co najmniej jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym dostawca usług pośrednich ma swoje główne miejsce prowadzenia działalności lub w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
Art. 12	1. Dostawcy usług pośrednich wyznaczają pojedynczy punkt kontaktowy umożliwiający odbiorcom usługi bezpośrednią i szybką komunikację z nimi, drogą elektroniczną i w sposób przyjazny dla użytkownika, w tym poprzez umożliwienie odbiorcom usługi wyboru środków komunikacji, które nie mogą opierać się wyłącznie na zautomatyzowanych narzędziach. 2. W uzupełnieniu obowiązków ustanowionych w dyrektywie 2000/31/WE dostawcy usług pośrednich	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	udostępniają publicznie informacje niezbędne użytkownikom usługi do łatwego zidentyfikowania ich pojedynczych punktów kontaktowych i kontaktowania się z nimi. Informacje te muszą być łatwo dostępne i aktualizowane.				
Art. 13	1. Dostawcy usług pośrednich, którzy nie mają siedziby w Unii, ale oferują usługi w Unii wyznaczają na piśmie osobę prawną lub fizyczną do działania w charakterze ich przedstawiciela prawnego w jednym z państw członkowskich, w których dostawca oferuje swoje usługi. 2. Dostawcy usług pośrednich upoważniają swoich przedstawicieli prawnych do tego, aby właściwe organy państw członkowskich, Komisja oraz Rada Usług Cyfrowych zwracały się do nich – zamiast do takiego dostawcy lub dodatkowo – w odniesieniu do wszystkich kwestii niezbędnych do otrzymywania decyzji wydawanych w związku z niniejszym rozporządzeniem oraz stosowania się do nich i ich egzekwowania. Dostawcy usług pośrednich przekazują swojemu przedstawicielowi prawnemu niezbędne uprawnienia oraz wystarczające zasoby, aby zagwarantować ich skuteczną i terminową współpracę z właściwymi organami państw członkowskich, Komisją i Radą Usług Cyfrowych oraz zastosowanie się do takich decyzji. 3. Wyznaczony przedstawiciel prawny może zostać pociągnięty do odpowiedzialności z tytułu niewypełniania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia bez uszczerbku dla odpowiedzialności dostawcy usług pośrednich i kroków prawnych, które mogą zostać przeciwko niemu podjęte.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	4. Dostawcy usług pośrednich podają koordynatorowi ds. usług cyfrowych w państwie członkowskim, w którym ich przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, imię i nazwisko lub nazwę, adres pocztowy, adres e-mail oraz numer telefonu tego przedstawiciela prawnego. Dostawcy zapewniają, aby informacje te zostały podane do wiadomości publicznej i aby były łatwo dostępne, prawidłowe oraz aktualne. 5. Wyznaczenie przedstawiciela prawnego na terytorium Unii zgodnie z ust. 1 nie jest równoznaczne z posiadaniem siedziby w Unii.				
Art. 14	1. W warunkach korzystania z usług dostawcy usług pośrednich uwzględniają informacje na temat wszelkich ograniczeń, które nakładają w związku z korzystaniem z ich usług, w odniesieniu do informacji przekazywanych przez odbiorców usługi. Informacje te muszą zawierać informacje na temat wszelkich polityk, procedur, środków i narzędzi wykorzystywanych na potrzeby moderowania treści, w tym na temat algorytmicznego podejmowania decyzji i przeglądu dokonywanego przez człowieka, a także na temat regulaminu wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg. Informacje te formułuje się jasno i w sposób prosty, zrozumiały, przyjazny dla użytkownika i jednoznaczny oraz podaje do wiadomości publicznej w łatwo dostępnym i nadającym się do odczytu maszynowego formacie. 2. Dostawcy usług pośrednich informują odbiorców usługi o wszelkich istotnych zmianach warunków korzystania z usług.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	3. Jeżeli usługa pośrednia jest skierowana przede wszystkim do małoletnich lub gdy korzystają z niej w głównej mierze małoletni, dostawca usługi pośredniej wyjaśnia warunki i ograniczenia korzystania z tej usługi w sposób zrozumiały dla małoletnich. 4. Dostawcy usług pośrednich, stosując i egzekwując ograniczenia, o których mowa w ust. 1, działają z należytą starannością, w sposób obiektywny i proporcjonalny oraz z należytym uwzględnieniem praw i prawnie uzasadnionych interesów wszystkich zaangażowanych stron, w tym zapisanych w Karcie praw podstawowych odbiorców usługi, takich jak wolność wypowiedzi, wolność i pluralizm mediów i inne prawa podstawowe i wolności. 5. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych zapewniają odbiorcom usługi zwięzłe, łatwo dostępne i nadające się do odczytu maszynowego streszczenie warunków korzystania z usług, w tym informacje o dostępnych środkach odwoławczych i mechanizmach odwoławczych, w jasnym i jednoznacznym języku. 6. Bardzo duże platformy internetowe i bardzo duże wyszukiwarki internetowe w rozumieniu art. 33 publikują swoje warunki korzystania z usług w językach urzędowych wszystkich państw członkowskich, w których oferują usługi.				
Art. 15	1. Co najmniej raz w roku dostawcy usług pośrednich podają do wiadomości publicznej w formie nadającym się do odczytu maszynowego oraz w łatwo dostępny sposób jasne, łatwo zrozumiałe sprawozdania dotyczące wszelkiego moderowania treści, które	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost,

	dokonali w danym okresie. Stosownie do przypadku sprawozdania te zawierają w szczególności następujące informacje: a) w przypadku dostawców usług pośrednich – liczbę nakazów otrzymanych od organów państw członkowskich, w tym nakazów wydanych zgodnie z art. 9 i 10, pogrupowanych według rodzaju odpowiednich nielegalnych treści, państwo członkowskie wydające nakaz oraz medianę czasu potrzebnego na poinformowanie organu wydającego nakaz lub dowolnego innego organu określonego w nakazie o jego otrzymaniu i na podjęcie działań w odpowiedzi na nakaz; b) w przypadku dostawców usług hostingu – liczbę zgłoszeń dokonanych zgodnie z art. 16, pogrupowanych według rodzaju odpowiednich potencjalnych nielegalnych treści, liczbę zgłoszeń dokonanych przez zaufane podmioty sygnalizujące, wszelkie działania podjęte zgodnie ze zgłoszeniami w podziale ze względu na to, czy działanie podjęto na podstawie przepisów prawa czy warunków korzystania z usług dostawcy, liczbę zgłoszeń rozpatrywanych z wykorzystaniem zautomatyzowanych środków oraz medianę czasu potrzebnego na podjęcie działania; c) w przypadku dostawców usług pośrednich – istotne i zrozumiałe informacje na temat moderowania treści dokonanego z własnej inicjatywy dostawców, w tym na temat korzystania ze zautomatyzowanych narzędzi, środków przyjętych w celu zapewnienia szkoleń i pomocy osobom odpowiedzialnym za moderowanie treści, liczby i rodzaju przyjętych środków, które wpływają na dostępność, widoczność i osiągalność				nie wymaga wdrożenia
--	---	--	--	--	----------------------

informacji przekazanych przez odbiorców usługi oraz na zdolność odbiorców do przekazywania informacji za pośrednictwem usługi, a także innych powiązanych ograniczeń usługi; zawarte w sprawozdaniu informacje grupuje się według rodzaju nielegalnych treści lub naruszenia warunków korzystania z usług dostawcy usług, według metody wykrywania i rodzaju zastosowanego ograniczenia; d) w przypadku dostawców usług pośrednich – liczbę skarg otrzymanych za pośrednictwem wewnętrznych systemów rozpatrywania skarg zgodnie z warunkami korzystania z usług dostawcy oraz dodatkowo, w przypadku dostawców platform internetowych, zgodnie z art. 20, podstawę tych skarg, podjęte w odniesieniu do nich decyzje oraz medianę czasu potrzebnego na podjęcie takich decyzji, a także liczbę przypadków, w których decyzje uchylono; e) wszelkie przypadki wykorzystania zautomatyzowanych środków do celów moderowania treści, w tym opis jakościowy, wyszczególnienie konkretnych celów, wskaźniki dokładności i ewentualny poziom błędu zautomatyzowanych środków wykorzystanych w osiągnięciu tych celów oraz zastosowane zabezpieczenia. 2. Ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do dostawców usług pośrednich, którzy kwalifikują się jako mikroprzedsiębiorstwa lub małe przedsiębiorstwa zgodnie z definicją w zaleceniu 2003/361/WE i którzy nie są bardzo dużymi platformami internetowymi w rozumieniu art. 33 niniejszego rozporządzenia. 3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze w celu ustanowienia wzorów określających formę, treść i inne				
--	--	--	--	--

	szczegóły sprawozdań na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, w tym zharmonizowane okresy sprawozdawczości. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 88.				
Art. 16	1. Dostawcy usług hostingu wdrażają mechanizmy umożliwiające dowolnej osobie lub dowolnemu podmiotowi zgłoszenie im obecności w ich usłudze określonych informacji, które dana osoba lub dany podmiot uważają za nielegalne treści. Mechanizmy te muszą być łatwo dostępne i przyjazne dla użytkownika oraz muszą pozwalać na dokonywanie zgłoszeń wyłącznie drogą elektroniczną. 2. Mechanizmy, o których mowa w ust. 1, muszą być mechanizmami ułatwiającymi dokonywanie wystarczająco precyzyjnych i odpowiednio uzasadnionych zgłoszeń. W tym celu dostawcy usług hostingu przyjmują niezbędne środki umożliwiające im i ułatwiające dokonywanie zgłoszeń zawierających wszystkie poniższe elementy: a) wystarczająco uzasadnione wyjaśnienie powodów, dla których dana osoba lub dany podmiot zarzucają, że odpowiednie informacje stanowią nielegalne treści; b) jasne wskazanie dokładnej elektronicznej lokalizacji informacji, takiej jak dokładny adres URL lub dokładne adresy URL, oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowe informacje umożliwiające identyfikację nielegalnych treści, stosownie do rodzaju treści i konkretnego rodzaju usługi hostingu; c) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres e-mail osoby lub podmiotu dokonujących zgłoszenia, z wyjątkiem zgłoszenia dotyczącego informacji uznawanych za	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

związane z jednym z przestępstw, o których mowa w art. 3–7 dyrektywy 2011/93/UE; d) oświadczenie potwierdzające powzięte w dobrej wierze przekonanie osoby lub podmiotu dokonujących zgłoszenia, że informacje i zarzuty w nim zawarte są prawidłowe i kompletne. 3. Zgłoszenia, o których mowa w niniejszym artykule, uznaje się za dające podstawę do uzyskania faktycznej wiedzy lub wiadomości do celów art. 6 w odniesieniu do określonej informacji, której dotyczą, jeżeli umożliwiają dostawcy usług hostingu działającemu z należytą starannością stwierdzenie – bez szczegółowej analizy prawnej – nielegalnego charakteru danej działalności lub informacji. 4. Jeżeli zgłoszenie zawiera elektroniczne dane kontaktowe osoby lub podmiotu, które dokonały zgłoszenia, dostawca usług hostingu bez zbędnej zwłoki przesyła takiej osobie lub takiemu podmiotowi potwierdzenie otrzymania zgłoszenia. 5. Dostawca powiadamia także bez zbędnej zwłoki taką osobę lub taki podmiot o swojej decyzji w odniesieniu do informacji, których dotyczy zgłoszenie, przekazując informacje na temat możliwości odwołania się od podjętej decyzji. 6. Dostawcy usług hostingu rozpatrują wszystkie zgłoszenia, które otrzymują w ramach mechanizmów, o których mowa w ust. 1, oraz podejmują decyzje w odniesieniu do informacji, których dotyczą zgłoszenia, w sposób terminowy, niearbitralny i obiektywny oraz z zachowaniem należytej staranności. Jeżeli na potrzeby takiego rozpatrywania lub podejmowania decyzji korzystają oni ze				
---	--	--	--	--

	zautomatyzowanych środków, uwzględniają informacje na ten temat w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 5.				
Art. 17	1. Dostawcy usług hostingu przedstawiają wszystkim zainteresowanym odbiorcom usługi jasne i konkretne uzasadnienie w odniesieniu do następujących ograniczeń nałożonych ze względu na fakt, iż informacje przekazane przez odbiorcę usługi stanowią nielegalne treści lub są niezgodne z warunkami korzystania z usług dostawcy: a) ograniczenia w zakresie widoczności określonych informacji przekazywanych przez dostawcę usługi, w tym usuwanie treści, uniemożliwianie dostępu do treści lub depozycjonowanie treści; b) zawieszenie, zakończenie lub inne ograniczenie płatności pieniężnych; c) zawieszenie lub zakończenie świadczenia usługi w całości lub w części; d) zawieszenie lub zamknięcie konta odbiorcy usługi. 2. Ust. 1 ma zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy dostawca zna odpowiednie elektroniczne dane kontaktowe. Ma on zastosowanie najpóźniej od dnia nałożenia ograniczenia, bez względu na powód i sposób jego nałożenia. Ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku, gdy informacje są wprowadzającymi w błąd treściami handlowymi o dużej objętości. 3. Uzasadnienie, o którym mowa w ust. 1, musi zawierać co najmniej następujące informacje: a) wskazanie, czy decyzja obejmuje usunięcie informacji, uniemożliwienie dostępu do nich,	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

depozycjonowanie lub ograniczenie widoczności informacji lub zawieszenie lub zakończenie płatności pieniężnych odnoszących się do takich informacji albo nakłada inne środki, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do informacji, oraz, w stosownych przypadkach, zakres terytorialny decyzji i okres jej obowiązywania; b) fakty i okoliczności, na podstawie których podjęto decyzję, w tym w stosownych przypadkach informację, czy decyzję podjęto na podstawie zgłoszenia dokonanego zgodnie z art. 16 czy na podstawie dobrowolnych czynności sprawdzających prowadzonych z własnej inicjatywy oraz, gdy jest absolutnie niezbędne, tożsamość zgłaszającego; c) w stosownych przypadkach informacje na temat wykorzystania zautomatyzowanych środków podczas podejmowania decyzji, w tym informację, czy decyzję podjęto w odniesieniu do treści wykrytych lub zidentyfikowanych z wykorzystaniem zautomatyzowanych środków; d) jeżeli decyzja dotyczy potencjalnie nielegalnych treści, wskazanie podstawy prawnej, na której opiera się decyzja, oraz wyjaśnienia dotyczące powodów, dla których na tej podstawie uznaje się dane informacje za nielegalne treści; e) jeżeli decyzja opiera się na zarzucanej niezgodności informacji z warunkami korzystania z usług dostawcy usługi hostingu, wskazanie podstawy umownej, na której opiera się decyzja, oraz wyjaśnienia dotyczące powodów, dla których uznaje się dane informacje za niezgodne z tą podstawą;				
---	--	--	--	--

	f) jasne i przyjazne dla użytkownika informacje na temat przysługujących odbiorcy usługi możliwości odwołania się od decyzji, w szczególności w stosownych przypadkach za pośrednictwem wewnętrznych mechanizmów rozpatrywania skarg, pozasądowego rozstrzygania sporów i sądowych środków odwoławczych. 4. Informacje przekazane przez dostawców usług hostingu zgodnie z niniejszym artykułem muszą być jasne i łatwo zrozumiałe oraz na tyle dokładne i szczegółowe, na ile można tego zasadnie oczekiwać w danych okolicznościach. Informacje muszą w szczególności w rozsądny sposób umożliwiać zainteresowanemu odbiorcy danej usługi skuteczne wykonywanie możliwości odwołania się, o których mowa w ust. 3 lit. f). 5. Niniejszego artykułu nie stosuje się do nakazów, o których mowa w art. 9.				
Art. 18	1. W przypadku gdy dostawca usług hostingu poweźmie jakiegokolwiek informacje dające podstawę do podejrzenia, że popełniono, popełnia się lub może dojść do popełnienia przestępstwa zagrażającego życiu lub bezpieczeństwu osoby lub osób, natychmiast informuje o swoim podejrzeniu organy ścigania lub organy sądowe zainteresowanego państwa członkowskiego lub zainteresowanych państw członkowskich i przekazuje wszystkie dostępne informacje na ten temat. 2. W przypadku gdy dostawca usług hostingu nie może z dostateczną pewnością wskazać zainteresowanego państwa członkowskiego, informuje organy ścigania	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	państwa członkowskiego, w którym znajduje się jego siedziba lub w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub informuje Europol. Do celów niniejszego artykułu zainteresowanym państwem członkowskim jest państwo członkowskie, w którym według podejrzeń popełniono, popełnia się lub może dojść do popełnienia przestępstwa, lub państwo członkowskie, w którym ma miejsce zamieszkania lub znajduje się osoba podejrzana o popełnienie przestępstwa, lub państwo członkowskie, w którym ma miejsce zamieszkania lub znajduje się ofiara takiego zarzucanego przestępstwa.				
Art. 19	1. Niniejsza sekcja, z wyjątkiem art. 24 ust. 3, nie ma zastosowania do dostawców platform internetowych, które kwalifikują się jako mikroprzedsiębiorstwa lub małe przedsiębiorstwa zgodnie z definicją w zaleceniu 2003/361/WE. Niniejsza sekcja, z wyjątkiem art. 24 ust. 3, nie ma zastosowania do dostawców platform internetowych, którzy wcześniej kwalifikowali się do statusu mikroprzedsiębiorstwa lub małego przedsiębiorstwa zgodnie z definicją w zaleceniu 2003/361/WE, przez okres dwunastu miesięcy od utraty tego statusu zgodnie z art. 4 ust. 2 tego zalecenia, chyba że są oni bardzo dużymi platformami internetowymi zgodnie z art. 33. 2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu niniejsza sekcja ma zastosowanie do dostawców platform internetowych, którzy zostali wskazani jako bardzo duże platformy internetowe zgodnie z art. 33,	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	bez względu na to, czy kwalifikują się oni jako mikroprzedsiębiorstwa czy małe przedsiębiorstwa.				
Art. 20	1. Dostawcy platform internetowych zapewniają odbiorcom usługi, w tym osobom lub podmiotom, które dokonały zgłoszenia – przez okres co najmniej sześciu miesięcy od podjęcia decyzji, o której mowa w niniejszym ustępie – dostęp do skutecznego wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg, który umożliwia im elektroniczne i bezpłatne wnoszenie skarg na decyzję podjętą przez dostawcę platformy internetowej po otrzymaniu zgłoszenia, lub na następujące decyzje podjęte przez dostawcę platformy internetowej ze względu na fakt, iż informacje przekazane przez odbiorców stanowią nielegalne treści lub są niezgodne z warunkami korzystania z usług dostawcy: a) decyzje w sprawie usunięcia informacji lub uniemożliwienia do nich dostępu lub ograniczeniu widoczności informacji; b) decyzje w sprawie zawieszenia lub zakończenia świadczenia usługi, w pełni lub częściowo, na rzecz odbiorców; c) decyzje w sprawie zawieszenia lub zamknięcia konta odbiorców; d) decyzje w sprawie zawieszenia, zakończenia lub ograniczenia w inny sposób możliwości monetyzacji informacji przekazanych przez odbiorców. 2. Okres co najmniej sześciu miesięcy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, rozpoczyna się w dniu, w którym odbiorca usługi został poinformowany o decyzji zgodnie z art. 16 ust. 5 lub art. 17.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	3. Dostawcy platform internetowych zapewniają, aby ich wewnętrzne systemy rozpatrywania skarg były łatwo dostępne, przyjazne dla użytkowników oraz aby umożliwiały i ułatwiały przekazywanie wystarczająco precyzyjnych i odpowiednio uzasadnionych skarg. 4. Dostawcy platform internetowych rozpatrują skargi przekazane za pośrednictwem ich wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg w sposób terminowy, niedyskryminujący, obiektywny i niearbitralny. Jeżeli skarga zawiera wystarczające powody, aby dostawca platformy internetowej uznał, że jego decyzja o niepodejmowaniu działań w odpowiedzi na zgłoszenie jest nieuzasadniona lub że informacje, których dotyczy skarga, nie są nielegalne i niezgodne z jego warunkami korzystania z usług, lub zawiera informacje wskazujące, że działanie skarżącego nie uzasadnia podjętego środka, dostawca platformy internetowej bez zbędnej zwłoki uchyla swoją decyzję, o której mowa w ust. 1. 5. Dostawcy platform internetowych bez zbędnej zwłoki informują skarżących o swojej decyzji z uzasadnieniem dotyczącej informacji, do których odnosi się skarga, oraz informują skarżących o możliwości pozasądowego rozstrzygnięcia sporów przewidzianego w art. 21 oraz o innych dostępnych możliwościach odwołania. 6. Dostawcy platform internetowych zapewniają, aby decyzje, o których mowa w ust. 5, podejmowano pod nadzorem odpowiednio wykwalifikowanego personelu a nie tylko na podstawie zautomatyzowanych środków.				
Art. 21	1. Odbiorcy usługi, w tym osoby lub podmioty, które dokonały zgłoszenia, do których skierowane są decyzje, o których mowa w art. 20 ust. 1, mają prawo wyboru	T	Art. 1 pkt 2 lit. a	a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1d w brzmieniu:	

dowolnego organu pozasądowego rozstrzygania sporów certyfikowanego zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu w celu rozstrzygnięcia sporów dotyczących tych decyzji, w tym w odniesieniu do skarg, które nie zostały rozstrzygnięte w ramach wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg, o którym mowa w tym artykule. Dostawcy platform internetowych zapewniają, aby informacje na temat możliwości korzystania przez odbiorców usługi z pozasądowego rozstrzygania sporów, o którym mowa w akapicie pierwszym, były łatwo dostępne na ich interfejsie internetowym, jasne i przyjazne dla użytkownika. Akapit pierwszy pozostaje bez uszczerbku dla prawa zainteresowanego odbiorcy usługi do wszczęcia na każdym etapie postępowania w celu zaskarżenia tych decyzji przez dostawców platform internetowych przed sądem zgodnie z mającym zastosowanie prawem. 2. W celu rozstrzygnięcia sporu obie strony współpracują, w dobrej wierze, z wybranym certyfikowanym organem pozasądowego rozstrzygania sporów. Dostawcy platform internetowych mogą odmówić współpracy z takim organem pozasądowego rozstrzygania sporów, jeżeli spór dotyczący tych samych informacji i tych samych podstaw zarzucanej nielegalności lub niezgodności treści został już rozstrzygnięty. Certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów nie może narzucać stronom wiążącego rozstrzygnięcia sporu. 3. Koordynator ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba organu		Art. 1 pkt 8 „1b) tryb certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów” 8) po rozdziale 4 dodaje się rozdziały 4a–4f w brzmieniu: „Rozdział 4a Certyfikacja organów pozasądowego rozstrzygania sporów Art. 22a. Certyfikacji, o której mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, dokonuje koordynator do spraw usług cyfrowych na okres 5 lat, na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Art. 22b. 1. Podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji składa do koordynatora do spraw usług cyfrowych wnioski o	
--	--	---	--

	pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, dokonuje jego certyfikacji na okres nieprzekraczający pięciu lat, który można przedłużyć, na jego wniosek, jeżeli organ ten wykazał, że spełnia wszystkie następujące warunki: a) jest bezstronny i niezależny, w tym niezależny finansowo, od dostawców platform internetowych i od odbiorców usługi świadczonej przez dostawców platform internetowych, w tym od osób lub podmiotów, które dokonały zgłoszenia; b) dysponuje niezbędną wiedzą ekspercką na temat problemów występujących w co najmniej jednym konkretnym obszarze nielegalnych treści lub w odniesieniu do stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej, która to wiedza pozwala organowi na skuteczne rozstrzygnięcie sporów; c) jego członkowie otrzymują wynagrodzenie niepowiązane z wynikiem postępowania; d) oferowane przez niego pozasądowe rozstrzygnięcie sporów jest łatwo dostępne za pośrednictwem technologii łączności elektronicznej oraz istnieje możliwość wszczęcia rozstrzygnięcia sporów oraz złożenia wymaganych dokumentów potwierdzających przez internet; e) ma możliwość rozstrzygnięcia sporów w sposób szybki, skuteczny i oszczędny oraz w co najmniej jednym języku urzędowym instytucji Unii; f) oferowane przez niego pozasądowe rozstrzygnięcie sporów odbywa się zgodnie z jasnym i sprawiedliwym regulaminem wewnętrznym, który jest łatwo i publicznie dostępny, oraz jest zgodne		dokonanie certyfikacji. 2. Wniosek sporządza się na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej i opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym. 3. Wniosek zawiera następujące informacje: 1) nazwę podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji; 2) adres siedziby albo adres miejsca prowadzenia działalności gospodarczej podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji; 3) adres poczty elektronicznej podmiotu	
--	--	--	---	--

z obowiązującym prawem, w tym z niniejszym artykułem. Koordynator ds. usług cyfrowych w stosownych przypadkach wskazuje w certyfikacie: a) konkretne sprawy, w zakresie których dany organ dysponuje wiedzą ekspercką, o czym mowa w akapicie pierwszym lit. b); oraz b) język urzędowy lub języki urzędowe instytucji Unii, w których dany organ może rozstrzygać spory, o czym mowa w akapicie pierwszym lit. e). 4. Co roku certyfikowane organy pozasądowego rozstrzygania sporów składają koordynatorowi ds. usług cyfrowych, który je certyfikował, sprawozdanie z działalności, określając co najmniej liczbę otrzymanych sporów, informacje na temat wyników tych sporów, średni czas potrzebny do ich rozstrzygnięcia oraz wszelkie napotkane niedociągnięcia lub trudności. Na wniosek tego koordynatora ds. usług cyfrowych przekazują one dodatkowe informacje. Co dwa lata koordynatorzy ds. usług cyfrowych sporządzają sprawozdanie z działalności certyfikowanych przez nich organów pozasądowego rozstrzygania sporów. W sprawozdaniu tym należy w szczególności: a) podać liczbę sporów, które każdy certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów otrzymał rocznie; b) wskazać wyniki postępowań wniesionych do tych organów oraz średni czas potrzebny na rozstrzygnięcie sporów;		ubiegającego się o dokonanie certyfikacji; 4) kategorie spraw, w zakresie których podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji dysponuje wiedzą ekspercką oraz w zakresie których ubiega się o dokonanie certyfikacji; 5) język urzędowy lub języki urzędowe instytucji Unii Europejskiej, w których dany podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji może rozstrzygać spory. 4. Do wniosku, dołącza się dokumenty, które zawierają informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065.	
---	--	---	--

c) określić i wyjaśnić wszelkie systematyczne lub sektorowe niedociągnięcia lub trudności napotkane w związku z działalnością tych organów; d) określić najlepsze praktyki dotyczące takiej działalności; e) wydać zalecenia dotyczące sposobów poprawy takiej działalności. Certyfikowane organy pozasądowego rozstrzygania sporów udostępniają stronom swoje decyzję w rozsądnym terminie, nie później niż 90 dni kalendarzowych od dnia otrzymania skargi. W przypadku bardzo złożonych sporów certyfikowany pozasądowego rozstrzygania sporów może według własnego uznania przedłużyć termin 90 dni kalendarzowych o kolejny okres nieprzekraczający 90 dni, skutkujący maksymalnym łącznym terminem wynoszącym 180 dni. 5. Jeżeli organ pozasądowego rozstrzygania sporów rozstrzygnie spór na korzyść odbiorcy usługi, w tym osoby lub podmiotu, które dokonały zgłoszenia, dostawca platformy internetowej ponosi wszystkie opłaty pobrane przez organ pozasądowego rozstrzygania sporów i zwraca temu odbiorcy, w tym osobie lub podmiotowi, wszelkie inne zasadne wydatki, które poniósł on w związku z rozstrzygnięciem sporu. Jeżeli organ pozasądowego rozstrzygania sporów rozstrzygnie spór na korzyść dostawcy platformy internetowej, nie można zobowiązać odbiorcy usługi, w tym osoby lub podmiotu, do zwrócenia jakichkolwiek opłat ani innych wydatków, które dostawca platformy internetowej poniósł lub ma ponieść w związku z rozstrzygnięciem sporu, chyba że organ pozasądowego rozstrzygania		Art. 22c. 1. Przed dokonaniem certyfikacji koordynator do spraw usług cyfrowych zasięga opinii organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji w celu oceny, czy podmiot ten posiada wiedzę dotyczącą konkretnego obszaru nielegalnych treści lub wiedzę dotyczącą stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej. 2. Organ administracji publicznej przedstawia opinię w terminie 30 dni od dnia doręczenia mu wniosku o jej wydanie.	
--	--	--	--

sporów uzna, że odbiorca ten działał w sposób oczywisty w złej wierze. Pobierane przez organ pozasądowego rozstrzygania sporów od dostawców platform internetowych opłaty za rozstrzygnięcie sporu muszą być rozsądne i w żadnym wypadku nie mogą być wyższe niż koszty poniesione przez ten organ. Rozstrzyganie sporów musi być dostępne dla odbiorców usługi bezpłatnie lub za nieznaczną opłatą. Przed przystąpieniem do rozstrzygania sporu certyfikowane organy pozasądowego rozstrzygania sporów informują odbiorcę usługi, w tym osoby i podmioty, które dokonały zgłoszenia, i dostawcę platformy internetowej o wysokości opłat lub o mechanizmach stosowanych do ustalenia wysokości opłat. 6. Państwa członkowskie mogą ustanowić organy pozasądowego rozstrzygania sporów do celów określonych w ust. 1 lub mogą wspierać działania niektórych lub wszystkich organów pozasądowego rozstrzygania sporów, które państwa te certyfikowały zgodnie z ust. 3. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich działania podejmowane na podstawie akapitu pierwszego nie wpływały na możliwość certyfikowania zainteresowanych organów zgodnie z ust. 3 przez ich koordynatorów ds. usług cyfrowych. 7. Koordynator ds. usług cyfrowych, który certyfikował organ pozasądowego rozstrzygania sporów, cofa tę certyfikację, jeżeli w wyniku czynności sprawdzających prowadzonych z własnej inicjatywy albo na podstawie informacji otrzymanych przez osoby trzecie ustali, że		3. Jeżeli organ administracji publicznej nie zajmie stanowiska w terminie, uznaje się, że wymóg uzyskania opinii został spełniony. Art. 22d. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych rozpatruje wniosek, o którym mowa w art. 22b ust. 1, w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia. 2. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w art. 22b ust. 3, lub nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 22b ust. 2 lub 4, koordynator do spraw usług cyfrowych wzywa podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji do jego uzupełnienia wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7	
--	--	--	--

	organ pozasądowego rozstrzygania sporów nie spełnia już warunków określonych w ust. 3. Przed cofnięciem tej certyfikacji koordynator ds. usług cyfrowych zapewnia temu organowi możliwość ustosunkowania się do ustaleń dokonanych w toku czynności sprawdzających oraz do zamiaru cofnięcia certyfikacji tego organu pozasądowego rozstrzygania sporów. 8. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych zgłaszają Komisji organy pozasądowego rozstrzygania sporów, które certyfikowali zgodnie z ust. 3, w tym w stosownych przypadkach przekazują informacje, o których mowa w akapicie drugim tego ustępu, a także organy pozasądowego rozstrzygania sporów, których certyfikację cofnęli. Komisja publikuje wykaz tych organów wraz z tymi informacjami na specjalnej stronie internetowej, która jest łatwo dostępna, i aktualizuje go. 9. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla dyrektywy 2013/11/UE oraz dla postępowań i podmiotów alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich ustanowionych na mocy tej dyrektywy.		dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania. Art. 22e. 1. Koordinatorem do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji jej o dokonaniu. 2. Dokumentem potwierdzającym dokonanie certyfikacji jest certyfikat wydawany przez koordynatora do spraw usług cyfrowych. 3. Certyfikat zawiera następujące informacje: 1) nazwę certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów; 2) nazwę organu dokonującego certyfikacji oraz wskazanie adresu jego siedziby;	
--	---	--	---	--

				3) numer lub oznaczenie certyfikatu; 4) okres na jaki została dokonana certyfikacja; 5) datę wydania certyfikatu; 6) informacje, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia 2022/2065; 7) podpis organu dokonującego certyfikacji albo osoby przez niego upoważnionej. Art. 22f. W okresie, na jaki została dokonana certyfikacja, certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów, jest obowiązany spełniać warunki certyfikacji, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.	
--	--	--	--	---	--

			Art. 22g. 1. Na wniosek certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów, koordynator do spraw usług cyfrowych przedłuża okres na jaki została dokonana certyfikacja na kolejne 5 lat, jeżeli organ ten spełnia warunki, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065. 2. Wniosek składa się nie później niż 30 dni przed dniem upływu okresu na jaki została dokonana certyfikacja. 3. Wniosek zawiera informacje, o których mowa w art. 22b ust. 3. Do wniosku dołącza się oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy	
--	--	--	---	--

				rozporządzenia 2022/2065. Art. 22h. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych prowadzi i na bieżąco aktualizuje wykaz certyfikowanych organów pozasądowego rozstrzygania sporów, zawierający następujące informacje: 1) nazwę certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów wraz z numerem certyfikatu; 2) adres siedziby albo adres miejsca prowadzenia działalności gospodarczej certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów; 3) adres poczty elektronicznej certyfikowanego	
--	--	--	--	--	--

			organu pozasądowego rozstrzygania sporów; 4) konkretne sprawy, w zakresie których certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów dysponuje wiedzą ekspercką oraz w zakresie których dokonano jego certyfikacji; 5) język urzędowy lub języki urzędowe instytucji Unii Europejskiej, w których certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów może rozstrzygać spory. 2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zamieszcza wykaz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu zapewniającego jego obsługę Prezesa UKE. Art. 22i. Koordynator do spraw usług	
--	--	--	---	--

			cyfrowych odmawia, w drodze decyzji, dokonania certyfikacji, jeżeli podmiot ubiegający się o dokonanie certyfikacji nie spełnia warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065. Art. 22j. 1. Koordinator do spraw usług cyfrowych jest uprawniony, w celu oceny spełniania warunków certyfikacji, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065 do przeprowadzenia czynności sprawdzających dotyczących podmiotu ubiegającego się o dokonanie certyfikacji oraz certyfikowanego organu pozasądowego rozstrzygania sporów.	
--	--	--	---	--

			2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot albo organ, o którym mowa w ust. 1, o zamiarze przeprowadzenia czynności sprawdzających. 3. Czynności sprawdzające przeprowadza się nie wcześniej niż po upływie 7 dni i nie później niż przed upływem 30 dni od dnia doręczenia podmiotowi, albo organowi, o którym mowa w ust. 1, zawiadomienia o zamiarze ich przeprowadzenia. Jeżeli czynności sprawdzające nie zostaną rozpoczęte w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, ich przeprowadzenie	
--	--	--	---	--

			wymaga ponownego zawiadomienia. 4. Czynności sprawdzające przeprowadza się na podstawie wydanego przez koordynatora do spraw usług cyfrowych imiennego upoważnienia, które zawiera następujące informacje: 1) imię i nazwisko osoby przeprowadzającej czynności sprawdzające; 2) nazwę podmiotu albo organu, o którym mowa w ust. 1; 3) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia czynności sprawdzających; 4) zakres czynności sprawdzających; 5) datę i miejsce jego wystawienia; 6) podpis koordynatora do spraw usług	
--	--	--	--	--

			cyfrowych albo osoby przez niego upoważnionej. Art. 22k. 1. Osoba przeprowadzająca czynności sprawdzające jest uprawniona do: 1) wstępu na grunt oraz do obiektów budowlanych, a także do pomieszczeń i lokali znajdujących się w budynkach, w dniach i godzinach pracy podmiotu albo organu, o którym mowa w art. 22j ust. 1; 2) wglądu do dokumentów i informacji w zakresie objętym czynnościami sprawdzającymi; 3) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień w zakresie objętym czynnościami sprawdzającymi. 2. Czynności sprawdzających dokonuje się w obecności podmiotu	
--	--	--	--	--

			albo organu, o którym mowa w art. 22j ust. 1, lub osoby przez niego upoważnionej. 3. Z czynności sprawdzających sporządza się projekt protokołu, który przekazuje się podmiotowi albo organowi, o którym mowa w art. 22j ust. 1. 4. Projekt protokołu zawiera w szczególności następujące informacje: 1) nazwę podmiotu albo organu, o którym mowa w art. 22j ust. 1; 2) określenie zakresu czynności sprawdzających; 3) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności sprawdzających; 4) imiona i nazwiska osób przeprowadzających czynności sprawdzające;	
--	--	--	---	--

			5) opis przebiegu czynności sprawdzających; 6) ustalenia z przeprowadzonych czynności sprawdzających; 7) informację o spełnianiu albo niespełnianiu warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065; 8) podpis koordynatora do spraw usług cyfrowych albo osoby przez niego upoważnionej. 5. Podmiotowi albo organowi, o którym mowa w art. 22j ust. 1, przysługuje prawo wniesienia do koordynatora do spraw usług cyfrowych zastrzeżeń do otrzymanego projektu protokołu, w terminie 14 dni od	
--	--	--	--	--

			dnia doręczenia tego projektu. 6. W przypadku wniesienia zastrzeżeń, osoba przeprowadzająca czynności sprawdzające dokonuje ich analizy i, w razie potrzeby, podejmuje dodatkowe czynności, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienia lub uzupełnia odpowiednią część projektu protokołu. 7. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości albo części, koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje podmiotowi albo organowi, o którym mowa w art. 22j ust. 1, informację o tym wraz z uzasadnieniem. 8. Protokół podpisują koordynator do spraw	
--	--	--	---	--

			usług cyfrowych albo osoba przez niego upoważniona oraz podmiot albo organ, o którym mowa w art. 22j ust. 1. 9. O odmowie podpisania protokołu koordynator do spraw usług cyfrowych czyni wzmiankę w protokole. 10. Od protokołu nie przysługują środki odwoławcze Art. 22l. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych cofa, w drodze decyzji, certyfikację w przypadku stwierdzenia, że certyfikowany organ pozasądowego rozstrzygania sporów nie spełnia już warunków, których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065.	
--	--	--	---	--

			2. Decyzja o cofnięciu certyfikacji podlega natychmiastowemu wykonaniu. Art. 22m. Od decyzji koordynatora do spraw usług cyfrowych, o których mowa w art. 22i i art. 22l. ust. 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego. Art. 22n. 1. Certyfikowane organy pozasądowego rozstrzygania sporów przekazują koordynatorowi do spraw usług cyfrowych sprawozdanie, o którym mowa w art. 21 ust. 4 zdanie pierwsze rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie. 2. W terminie 14 dni od dnia otrzymania	
--	--	--	--	--

				sprawozdania koordynator do spraw usług cyfrowych może wezwać certyfikowany organ pozasądowy rozstrzygania sporów do uzupełnienia sprawozdania, o którym mowa w art. 21 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia 2022/2065. Certyfikowany organ pozasądowy rozstrzygania sporów uzupełnia sprawozdanie w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. 3. Do przekazania sprawozdania lub jego uzupełnienia stosuje się odpowiednio przepisy art. 22b ust. 2.	
Art. 22	1. Dostawcy platform internetowych wprowadzają niezbędne środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia priorytetowego traktowania zgłoszeń dokonywanych przez zaufane podmioty sygnalizujące,	T	Art. 1 pkt 2 lit. a	c) po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1d w brzmieniu: „(...)”	

działające w wyznaczonych dziedzinach, w których dysponują wiedzą ekspercką, za pośrednictwem mechanizmów, o których mowa w art. 16, a także rozpatrywania takich zgłoszeń oraz podejmowania decyzji w ich sprawie bez zbędnej zwłoki. 2. Status „zaufanego podmiotu sygnalizującego” na podstawie niniejszego rozporządzenia jest przyznawany, na wniosek dowolnego podmiotu, przez koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym wnioskodawca ma siedzibę, wnioskodawcy, który wykaże, że spełnia wszystkie następujące warunki: a) dysponuje szczególną wiedzą ekspercką i kompetencjami do celów wykrywania, identyfikowania i zgłaszania nielegalnych treści; b) jest niezależny od dostawców platform internetowych; c) podejmuje działania mające na celu dokonywanie zgłoszeń w sposób dokładny i obiektywny oraz z zachowaniem należytej staranności. 3. Zaufane podmioty sygnalizujące publikują co najmniej raz w roku łatwo zrozumiałe i szczegółowe sprawozdanie dotyczące zgłoszeń dokonanych zgodnie z art. 16 w danym okresie. W sprawozdaniu podaje się co najmniej liczbę zgłoszeń pogrupowanych według: a) tożsamości dostawcy usług hostingu; b) rodzaju potencjalnie nielegalnych treści będących przedmiotem zgłoszenia; c) działań podjętych przez dostawcę usług. Sprawozdania te zawierają wyjaśnienie obowiązujących procedur zapewniających zachowanie niezależności zaufanego podmiotu sygnalizującego.		Art. 1 pkt 8 1c) tryb przyznawania statusu zaufanych podmiotów sygnalizujących;” „Rozdział 4b Przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego Art. 22o. Przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dokonuje koordynator do spraw usług cyfrowych na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Art. 22p. 1. Podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego składa do koordynatora do spraw usług cyfrowych wnioski o przyznanie takiego statusu. Do złożenia	
---	--	--	--

Zaufane podmioty sygnalizujące przesyłają te sprawozdania koordynatorowi ds. usług cyfrowych przyznającemu status i podają je do wiadomości publicznej. Informacje podane w sprawozdaniach nie mogą zawierać danych osobowych. 4. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych przekazują Komisji i Radzie Usług Cyfrowych nazwy, adresy oraz adresy poczty elektronicznej podmiotów, którym przyznali status zaufanego podmiotu sygnalizującego zgodnie z ust. 2 lub którym zawiesili status zaufanego podmiotu sygnalizującego zgodnie z ust. 6, lub którym cofnęli taki status zgodnie z ust. 7. 5. Komisja publikuje informacje, o których mowa w ust. 4, w publicznie dostępnej bazie danych w łatwo dostępnym formacie nadającym się do odczytu maszynowego i aktualizuje tę bazę danych. 6. W przypadku gdy dostawca platform internetowych dysponuje informacjami wskazującymi, że zaufany podmiot sygnalizujący dokonał za pośrednictwem mechanizmów, o których mowa w art. 16, znacznej liczby niewystarczająco precyzyjnych, niedokładnych lub nieodpowiednio uzasadnionych zgłoszeń, w tym informacji pozyskanych w związku z rozpatrywaniem skarg w ramach wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg, o którym mowa w art. 20 ust. 4, przekazuje te informacje koordynatorowi ds. usług cyfrowych, który przyznał danemu podmiotowi status zaufanego podmiotu sygnalizującego, wraz z niezbędnymi wyjaśnieniami i dokumentami potwierdzającymi. Po otrzymaniu informacji od dostawcy platform internetowych, jeżeli koordynator ds. usług cyfrowych uzna, że istnieją uzasadnione powody, by podjąć		wniosku stosuje się odpowiednio przepisy art. 22b ust. 2. 2. Wniosek o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego zawiera następujące informacje: 1) nazwę podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego; 2) adres siedziby podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego; 3) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego; 4) konkretne dziedziny, w których podmiot ubiega się o przyznanie statusu	
--	--	--	--

	czynności sprawdzające, status zaufanego podmiotu sygnalizującego zawiesza się na czas trwania tych czynności sprawdzających. Czynności sprawdzające należy przeprowadzić bez zbędnej zwłoki. 7. Koordynator ds. usług cyfrowych, który przyznał danemu podmiotowi status zaufanego podmiotu sygnalizującego, cofa taki status, jeżeli w wyniku czynności sprawdzających prowadzonych z własnej inicjatywy albo na podstawie informacji otrzymanych od osób trzecich, w tym informacji udzielonych przez dostawcę platform internetowych na podstawie ust. 6, ustali, że dany podmiot nie spełnia już warunków określonych w ust. 2. Przed cofnięciem tego statusu koordynator ds. usług cyfrowych zapewnia podmiotowi możliwość ustosunkowania się do ustaleń dokonanych w toku czynności sprawdzających oraz do zamiaru cofnięcia jego statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego. 8. Po konsultacji z Radą Usług Cyfrowych Komisja wydaje, jeżeli zachodzi taka potrzeba, wytyczne w celu wsparcia dostawców platform internetowych i koordynatorów ds. usług cyfrowych w stosowaniu ust. 2, 6 i 7.		zaufanego podmiotu sygnalizującego i w zakresie których dysponuje wiedzą ekspercką oraz kompetencjami; 5) informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065. 3. Do wniosku dołącza się dokumenty zawierające informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065. Art. 22q. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych przed przyznaniem statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w celu oceny spełnienia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2	
--	---	--	---	--

			rozporządzenia 2022/2065: 1) występuje do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych o informację dotyczącą podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu w zakresie prawomocnie zakończonych rozstrzygnięć w postępowaniach, o których mowa w art.1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781), dotyczących środków technicznych i organizacyjnych stosowanych przez ten podmiot w celu ochrony danych osobowych; 2) zasięga opinii innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych	
--	--	--	--	--

				z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego w celu oceny posiadania, czy podmiot ten posiada wiedzę dotyczącą konkretnego obszaru nielegalnych treści lub wiedzę dotyczącą stosowania i egzekwowania warunków korzystania z usług co najmniej jednego rodzaju platformy internetowej. 2. Organy, o których mowa w ust. 1, przedstawiają informację albo opinię, w terminie 30 dni od dnia doręczenia im wniosku o jej wydanie. 3. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 1, nie przedstawiają informacji albo opinii	
--	--	--	--	--	--

			w terminie, o którym mowa w ust. 2, uznaje się, że wymóg jej uzyskania został spełniony. Art. 22r. 1. Koordinator do spraw usług cyfrowych rozpatruje wniosek, o którym mowa w art. 22p ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia jego złożenia. 2. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w art. 22p ust. 2, nie jest opatrzony odpowiednim podpisem lub nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 22p ust. 3, koordinator do spraw usług cyfrowych wzywa podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego do uzupełnienia wniosku	
--	--	--	--	--

				wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania. Art. 22s. 1. Koordinator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego o przyznaniu tego statusu. 2. Dokumentem potwierdzającym przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego jest zaświadczenie wydawane przez koordynatora do spraw usług cyfrowych, zawierające następujące informacje:	
--	--	--	--	---	--

			1) nazwę podmiotu, któremu przyznano status zaufanego podmiotu sygnalizującego; 2) nazwę organu przyznającego status zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz wskazanie adresu jego siedziby; 3) numer lub oznaczenie zaświadczenia; 4) datę wydania zaświadczenia; 5) informacje o dziedzinach, w których podmiot, któremu przyznano status zaufanego podmiotu sygnalizującego, dysponuje wiedzą ekspercką; 6) podpis organu przyznającego status zaufanego podmiotu sygnalizującego albo osoby przez niego upoważnionej.	
--	--	--	---	--

			Art. 22t. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych prowadzi i na bieżąco aktualizuje wykaz zaufanych podmiotów sygnalizujących, zawierający następujące informacje: 1) nazwę zaufanego podmiotu sygnalizującego; 2) adres siedziby zaufanego podmiotu sygnalizującego; 3) adres poczty elektronicznej zaufanego podmiotu sygnalizującego; 4) konkretne dziedziny, w zakresie których zaufany podmiot sygnalizujący dysponuje wiedzą ekspercką. 2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zamieszcza wykaz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie	
--	--	--	--	--

			podmiotowej urzędu zapewniającego obsługę Prezesa UKE. Art. 22u. 1. Koordinator do spraw usług cyfrowych odmawia, w drodze decyzji, przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, jeżeli podmiot ubiegający się przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065. 2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna. Art. 22v. 1. W celu oceny spełnienia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, koordinator do spraw usług cyfrowych jest uprawniony do	
--	--	--	--	--

			przeprowadzenia czynności sprawdzających u podmiotu ubiegającego się o status zaufanego podmiotu sygnalizującego oraz u podmiotu, któremu przyznano taki status. Przepisy art. 22j ust. 2–4 oraz art. 22k stosuje się odpowiednio. 2. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiesza, w drodze postanowienia, status zaufanego podmiotu sygnalizującego na okres trwania czynności sprawdzających w przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 6 rozporządzenia 2022/2065. Na postanowienie nie przysługuje zażalenie. Art. 22w. 1. Koordynator do spraw	
--	--	--	--	--

			usług cyfrowych cofa, w drodze decyzji, status zaufanego podmiotu sygnalizującego w przypadku stwierdzenia, że podmiot, któremu przyznano ten status, przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065. 2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu. Art. 22x. Od decyzji koordynatora do spraw usług cyfrowych, o których mowa w art. 22u ust. 1 i art. 22w ust. 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego. Art. 22y. 1. Zaufane podmioty sygnalizujące przekazują	
--	--	--	---	--

				koordynatorowi do spraw usług cyfrowych coroczne sprawozdanie dotyczące zgłoszeń dokonanych zgodnie z art. 16 rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie. 2. Do złożenia sprawozdania stosuje się odpowiednio przepisy art. 22b ust. 2.	
Art. 23	1. Dostawcy platform internetowych zawieszają na rozsądny okres i po wydaniu uprzedniego ostrzeżenia świadczenie usług na rzecz odbiorców usługi często przekazujących oczywiście nielegalne treści. 2. Dostawcy platform internetowych zawieszają na rozsądny okres i po wydaniu uprzedniego ostrzeżenia rozpatrywanie zgłoszeń dokonanych za pośrednictwem mechanizmów zgłaszania i działania oraz skarg wnoszonych za pośrednictwem wewnętrznych systemów rozpatrywania skarg, o których mowa w, odpowiednio, art. 16 i 20, przez osoby lub podmioty dokonujące często oczywiście bezzasadnych zgłoszeń lub przez skarżących wnoszących często oczywiście bezzasadne skargi.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	3. Przy podejmowaniu decyzji o zawieszeniu dostawcy platform internetowych oceniają w poszczególnym przypadku oraz w sposób terminowy i obiektywny, z zachowaniem należytej staranności, czy odbiorca usługi, osoba, podmiot lub skarżący dopuszcza się nadużywania, o którym mowa w ust. 1 i 2, z uwzględnieniem wszystkich istotnych faktów i okoliczności wynikających z informacji dostępnych dla dostawcy platform internetowych. Okoliczności takie obejmują co najmniej: a) liczbę bezwzględną oczywiście nielegalnych treści lub oczywiście bezzasadnych zgłoszeń lub skarg, które zostały odpowiednio przekazane, dokonane lub wniesione w danym okresie; b) względny stosunek takiej liczby do całkowitej liczby informacji lub zgłoszeń odpowiednio przekazanych lub dokonanych w danym okresie; c) ciężar nadużywania, w tym charakter nielegalnych treści, i jego konsekwencje; d) zamiar odbiorcy usługi, osoby, podmiotu lub skarżącego, jeżeli można go określić. 4. Dostawcy platform internetowych jasno i szczegółowo określają w warunkach korzystania z usług swoją politykę dotyczącą nadużywania, o którym mowa w ust. 1 i 2, oraz podają przykłady faktów i okoliczności, które uwzględniają przy ocenie tego, czy dane zachowanie stanowi nadużywanie, oraz przy ocenie długości okresu zawieszenia.				
Art. 24	1. Oprócz informacji, o których mowa w art. 15, dostawcy platform internetowych zawierają	N			Przepis o charakterze ogólnym

w sprawozdaniach, o których mowa w tym artykule, następujące informacje: a) liczbę sporów przekazanych do organów pozasądowego rozstrzygania sporów, o których mowa w art. 21, wyniki rozstrzygania tych sporów oraz medianę czasu potrzebnego na przeprowadzenie postępowania w sprawie rozstrzygania sporów, a także udział sporów, w których dostawca platformy internetowej wdrożył decyzje tego organu; b) liczbę przypadków zawieszenia świadczenia usług na podstawie art. 23 z podziałem na zawieszenia dokonane w związku z przekazywaniem oczywiście nielegalnych treści, dokonywaniem oczywiście bezzasadnych zgłoszeń oraz wnoszeniem oczywiście bezzasadnych skarg. 2. Do dnia 17 lutego 2023 r., a następnie co najmniej raz na sześć miesięcy dostawcy, w odniesieniu do każdej platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej, publikują w publicznie dostępnej sekcji swojego interfejsu internetowego informacje na temat średniej liczby aktywnych miesięcznie odbiorców usługi w Unii, obliczonej jako średnia liczba w okresie poprzednich sześciu miesięcy oraz zgodnie z metodyką ustanowioną w aktach delegowanych, o których mowa w art. 33 ust. 2, jeżeli te akty delegowane zostały przyjęte. 3. Dostawcy platform internetowych lub wyszukiwarek internetowych przekazują koordynatorowi ds. usług cyfrowych właściwemu dla miejsca siedziby i Komisji – na ich wniosek i bez zbędnej zwłoki – informacje, o których mowa w ust. 2, zaktualizowane na moment złożenia takiego wniosku. Koordynator ds. usług cyfrowych lub Komisja mogą zażądać, aby dostawca				stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
--	--	--	--	---

	platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej przekazał dodatkowe informacje dotyczące obliczenia, o którym mowa w tym ustępie, w tym wyjaśnienia i uzasadnienie odnośnie do wykorzystanych danych. Informacje te nie mogą zawierać danych osobowych. 4. Gdy w oparciu o informacje otrzymane na podstawie ust. 2 i 3 niniejszego artykułu koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby ma powody, aby uważać, że dostawca platform internetowych lub wyszukiwarek internetowych osiągnął określony w art. 33 ust. 1 próg średniej liczby aktywnych miesięcznie odbiorców usługi w Unii, informuje o tym Komisję. 5. Dostawcy platform internetowych bez zbędnej zwłoki przekazują Komisji decyzje i uzasadnienia, o których mowa w art. 17 ust. 1, w celu umieszczenia ich w dostępnej publicznie bazie danych nadającej się do odczytu maszynowego zarządzanej przez Komisję. Dostawcy platform internetowych zapewniają, aby przekazywane informacje nie zawierały danych osobowych. 6. Komisja może przyjmować akty wykonawcze w celu ustanowienia wzorów określających formę, treść i inne szczegóły sprawozdań na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 88.				
Art. 25	1. Dostawcy platform internetowych nie mogą projektować, organizować ani obsługiwać swoich interfejsów internetowych w sposób, który wprowadza w błąd odbiorców usługi lub nimi manipuluje lub w inny istotny sposób zakłóca lub ogranicza zdolność	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost,

	odbiorców ich usługi do podejmowania wolnych i świadomych decyzji. 2. Zakaz przewidziany w ust. 1 nie ma zastosowania do praktyk objętych dyrektywą 2005/29/WE lub rozporządzeniem (UE) 2016/679. 3. Komisja może wydać wytyczne dotyczące stosowania ust. 1 do konkretnych praktyk, w szczególności: a) większego eksponowania niektórych wyborów, gdy odbiorca usługi jest proszony o podjęcie decyzji; b) wielokrotnego żądania od odbiorcy usługi dokonania wyboru, gdy wyboru takiego już dokonał, w szczególności przez pokazywanie wyskakujących okienek, które zakłócają środowisko użytkownika; c) sprawiania, że procedura zrezygnowania z usługi jest trudniejsza niż procedura jej subskrypcji.				nie wymaga wdrożenia
Art. 26	1. Dostawcy platform internetowych, którzy prezentują reklamy na swoich interfejsach internetowych, zapewniają, aby – w odniesieniu do każdej konkretnej reklamy prezentowanej każdemu indywidualnemu odbiorcy – odbiorcy usługi byli w stanie w sposób jasny, wyraźny, zwięzły i jednoznaczny oraz w czasie rzeczywistym: a) stwierdzić, że informacje są reklamą, w tym za pomocą widocznych oznaczeń, które mogą być zgodne z normami na podstawie art. 44; b) stwierdzić, w imieniu jakiej osoby fizycznej lub prawnej jest prezentowana reklama; c) stwierdzić, jaka osoba fizyczna lub prawna zapłaciła za reklamę, jeżeli osobą tą nie jest osoba fizyczna lub prawna, o której mowa w lit. b);	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	d) znaleźć istotne informacje, pozyskane bezpośrednio i łatwo z reklamy, na temat głównych parametrów wykorzystanych do określenia odbiorcy, któremu reklama jest prezentowana i, w stosownych przypadkach, sposobu zmiany tych parametrów. 2. Dostawcy platform internetowych zapewniają odbiorcom usługi funkcję umożliwiającą składanie oświadczenia, czy przekazywane przez nich treści są informacjami handlowym lub zawierają informacje handlowe. Gdy odbiorca usługi składa oświadczenie na podstawie niniejszego ustępu, dostawca platform internetowych zapewnia, aby inni odbiorcy usługi mogli w sposób jasny i jednoznaczny oraz w czasie rzeczywistym, w tym za pomocą widocznych oznaczeń, które mogą być zgodne z normami na podstawie art. 44, stwierdzić, że treści przekazane przez odbiorcę usługi są informacjami handlowymi lub zawierają informacje handlowe zgodnie z tym oświadczeniem. 3. Dostawcy platform internetowych nie mogą prezentować odbiorcom usługi reklam opartych na profilowaniu zgodnie z definicją w art. 4 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2016/679 z wykorzystaniem szczególnych kategorii danych osobowych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679.				
Art. 27	1. Dostawcy platform internetowych, którzy korzystają z systemów rekomendacji, w prostym i przystępnym języku określają w swoich warunkach korzystania z usług główne parametry stosowane w ich systemach rekomendacji, a także wszelkie opcje zmieniania tych	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	parametrów przez odbiorców usługi lub wpływania na nie. 2. W głównych parametrach, o których mowa w ust. 1, wyjaśnia się, dlaczego niektóre informacje są sugerowane odbiorcy usługi. Obejmują one co najmniej: a) kryteria, które są najistotniejsze przy określaniu informacji sugerowanych odbiorcy usługi; b) powody względnego znaczenia tych parametrów. 3. Jeżeli na podstawie ust. 1 dostępnych jest kilka opcji dla systemów rekomendacji, które określają względną kolejność informacji przedstawianych odbiorcom usługi, dostawcy platform internetowych udostępniają również funkcję umożliwiającą odbiorcy usługi wybór i zmianę w dowolnym momencie preferowanej opcji. Ta funkcja musi być bezpośrednio i łatwo dostępna w określonej sekcji interfejsu internetowego platformy internetowej, w której informacje są szeregowane.				
Art. 28	1. Dostawcy platform internetowych dostępnych dla małoletnich wprowadzają odpowiednie i proporcjonalne środki, aby zapewnić wysoki poziom prywatności, bezpieczeństwa i ochrony małoletnich w ramach świadczonych przez siebie usług. 2. Dostawcy platform internetowych nie mogą prezentować na swoim interfejsie reklam opartych na profilowaniu zgodnie z definicją w art. 4 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2016/679 z wykorzystaniem danych osobowych odbiorcy usługi, jeżeli wiedzą z wystarczającą pewnością, że odbiorca usługi jest małoletni. 3. Wypełnianie obowiązków określonych w niniejszym artykule nie zobowiązuje dostawców platform	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	internetowych do przetwarzania dodatkowych danych osobowych w celu oceny, czy odbiorca usługi jest małoletni. 4. Po konsultacji z Radą Usług Cyfrowych Komisja może wydać wytyczne w celu wsparcia dostawców platform internetowych w stosowaniu ust. 1.				
Art. 29	1. Niniejsza sekcja nie ma zastosowania do dostawców platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, którzy kwalifikują się jako mikroprzedsiębiorstwa lub małe przedsiębiorstwa zgodnie z definicją w zaleceniu 2003/361/WE. Niniejsza sekcja nie ma zastosowania do dostawców platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, którzy wcześniej kwalifikowali się do statusu mikroprzedsiębiorstwa lub małego przedsiębiorstwa zgodnie z definicją w zaleceniu 2003/361/WE, przez okres dwunastu miesięcy od utraty tego statusu zgodnie z art. 4 ust. 2 tego zalecenia, chyba że są oni bardzo dużymi platformami internetowymi zgodnie z art. 33. 2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu niniejsza sekcja ma zastosowanie do dostawców platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, którzy zostali wskazani jako bardzo duże platformy internetowe zgodnie z art. 33, bez względu na to, czy kwalifikują się oni jako mikroprzedsiębiorstwa czy małe przedsiębiorstwa.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

Art. 30	1. Dostawcy platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość zapewniają, aby przedsiębiorcy mogli korzystać z tych platformach internetowych jedynie w celu propagowania wiadomości o produktach lub usługach lub oferowania usług lub produktów konsumentom znajdującym się w Unii, jeżeli przed takim skorzystaniem z ich usług do tych celów uzyskali – o ile dotyczy to danego przedsiębiorcy – następujące informacje: a) imię i nazwisko lub nazwę, adres, numer telefonu i adres poczty elektronicznej przedsiębiorcy; b) kopię dokumentu tożsamości przedsiębiorcy lub jakąkolwiek inną identyfikację elektroniczną zgodnie z definicją w art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014; c) dane rachunku płatniczego przedsiębiorcy; d) w przypadku gdy przedsiębiorca jest wpisany do rejestru handlowego lub podobnego rejestru publicznego – rejestr handlowy, do którego przedsiębiorca jest wpisany, oraz jego numer rejestracyjny lub równoważne środki pozwalające na ustalenie tożsamości znajdujące się w rejestrze; e) własne poświadczenie przedsiębiorcy, w którym zobowiązuje się do oferowania wyłącznie produktów lub usług zgodnych z mającymi zastosowanie przepisami prawa Unii. 2. Dostawca platformy internetowej umożliwiającej konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 1, i przed umożliwieniem zainteresowanemu przedsiębiorcy korzystania z jego	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
---------	---	---	--	--	--

usług, dokłada wszelkich starań w celu oceny, czy informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a)-e), są wiarygodne i pełne, korzystając z wszelkich ogólnodostępnych oficjalnych internetowych baz danych lub interfejsów internetowych udostępnianych przez państwo członkowskie lub Unię lub zwracając się do przedsiębiorcy o przekazanie dokumentów potwierdzających pochodzących z wiarygodnych źródeł. Do celów niniejszego rozporządzenia przedsiębiorcy ponoszą odpowiedzialność za prawdziwość dostarczonych informacji. W odniesieniu do przedsiębiorców, którzy korzystają już z usług dostawców platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość do celów, o których mowa w ust. 1, w dniu 17 lutego 2024 r. dostawcy dokładają wszelkich starań, aby uzyskać wymienione informacje od zainteresowanych przedsiębiorców w terminie 12 miesięcy. Jeżeli zainteresowani przedsiębiorcy nie dostarczą informacji w tym terminie, dostawcy zawieszają świadczenie usług na ich rzecz do czasu dostarczenia przez przedsiębiorców wszystkich informacji. 3. Jeżeli dostawca platformy internetowej umożliwiającej konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość uzyskał wystarczające wskazówki lub ma powody, by sądzić, że którakolwiek z informacji, o których mowa w ust. 1, uzyskanych od zainteresowanego przedsiębiorcy jest nieprawdziwa, niekompletna lub nieaktualna, dostawca taki żąda, aby przedsiębiorca				
---	--	--	--	--

niezwłocznie lub w terminie określonym w prawie Unii lub prawie krajowym usunął takie uchybienia. Jeżeli przedsiębiorca nie poprawi lub nie uzupełni takich informacji, dostawca platformy internetowej umożliwiającej konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość szybko zawiesza świadczenie usług na rzecz tego przedsiębiorcy w zakresie oferowania produktów lub usług konsumentom znajdującym się w Unii do czasu spełnienia żądania w całości. 4. Bez uszczerbku dla art. 4 rozporządzenia (UE) 2019/1150, jeżeli dostawca platformy internetowej umożliwiającej konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość odmawia przedsiębiorcy zezwolenia na korzystanie z jego usługi zgodnie z ust. 1 i lub zawiesza jej świadczenie zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, zainteresowany przedsiębiorca ma prawo do wniesienia skargi zgodnie z art. 20 i 21 niniejszego rozporządzenia. 5. Dostawcy platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość przechowują w sposób bezpieczny informacje uzyskane na podstawie ust. 1 i 2 przez okres sześciu miesięcy po zakończeniu stosunku umownego z zainteresowanym przedsiębiorcą. Po upływie tego okresu usuwają oni te informacje. 6. Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu, dostawca platformy internetowej umożliwiającej konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość ujawnia informacje osobom trzecim jedynie wówczas, gdy jest to wymagane zgodnie z mającym zastosowanie prawem, w tym z nakazami,				
--	--	--	--	--

	o których mowa w art. 10, a także wszelkimi nakazami wydanymi przez właściwe organy państw członkowskich lub Komisję do celów wykonywania ich zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia. 7. Dostawca platformy internetowej umożliwiającej konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość udostępnia odbiorcom usługi informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a), d) i e) na swojej platformie internetowej w sposób jasny, łatwo dostępny i zrozumiały. Informacje te muszą być dostępne co najmniej na interfejsie internetowym platformy internetowej, gdzie przedstawione są informacje na temat produktu lub usługi.				
Art. 31	1. Dostawcy platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość zapewniają zaprojektowanie i organizację swojego interfejsu internetowego w taki sposób, aby umożliwić przedsiębiorcom wypełnianie obowiązków dotyczących informacji przed zawarciem umowy, zgodności i informacji na temat bezpieczeństwa produktów, wynikających z mającego zastosowanie prawa Unii. W szczególności zainteresowany dostawca zapewnia, aby jego interfejs internetowy umożliwiał przedsiębiorcom podanie informacji na temat nazwy, adresu, numeru telefonu i adresu poczty elektronicznej podmiotu gospodarczego, zgodnie z definicją w art. 3 pkt 13 rozporządzenia (UE) 2019/1020 i innych przepisach Unii. 2. Dostawcy platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

zawieranych na odległość zapewniają zaprojektowanie i organizację swojego interfejsu internetowego w taki sposób, aby umożliwić przedsiębiorcom dostarczanie co najmniej: a) informacji niezbędnych do jasnego i jednoznacznego stwierdzenia, które produkty lub usługi są promowane lub oferowane konsumentom znajdującym się w Unii za pośrednictwem usług świadczonych przez dostawców; b) wszelkich znaków identyfikujących przedsiębiorcę, takich jak znak towarowy, symbol lub logo; oraz c) w stosownych przypadkach, informacji dotyczących etykietowania i oznakowania zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa Unii dotyczącymi bezpieczeństwa produktów i zgodności produktów. 3. Dostawcy platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość dokładają wszelkich starań, aby ocenić, czy tacy przedsiębiorcy dostarczyli informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, przed umożliwieniem im oferowania produktów lub usług na tych platformach. Po umożliwieniu przedsiębiorcy oferowania produktów lub usług na swojej platformie internetowej umożliwiającej konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, dostawca dokłada rozsądnych starań, aby losowo sprawdzić, w jakichkolwiek oficjalnych, ogólnodostępnych internetowych bazach danych lub interfejsach internetowych nadających się do odczytu maszynowego, czy oferowane produkty lub usługi zostały zidentyfikowane jako nielegalne.				
--	--	--	--	--

Art. 32	1. Jeżeli dostawca platformy internetowej umożliwiającej konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość poweźmie wiadomość, niezależnie od wykorzystanych środków, o nielegalnym produkcie lub nielegalnej usłudze oferowanych przez przedsiębiorcę konsumentom znajdującym się w Unii za pośrednictwem jego usług, dostawca taki informuje konsumentów, którzy nabyli nielegalny produkt lub nielegalną usługę za pośrednictwem jego usług, o ile posiada ich dane kontaktowe, o: a) tym, że produkt lub usługa są nielegalne; b) tożsamości przedsiębiorcy; oraz c) wszelkich odpowiednich środków odwoławczych. Obowiązek ustanowiony w akapicie pierwszym jest ograniczony do przypadków nabycia nielegalnych produktów lub usług w ciągu sześciu miesięcy poprzedzających moment, w którym dostawca powziął wiadomość o ich nielegalnym charakterze. 2. Jeżeli w sytuacji, o której mowa w ust. 1, dostawca platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość nie posiada danych kontaktowych wszystkich zainteresowanych konsumentów, dostawca ten podaje do wiadomości publicznej i w łatwo dostępny sposób na swoim interfejsie internetowym informacje dotyczące nielegalnego produktu lub nielegalnej usługi, tożsamości przedsiębiorcy oraz wszelkich odpowiednich środków odwoławczych.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
Art. 33	1. Niniejsza sekcja ma zastosowanie do platform internetowych i wyszukiwarek internetowych, które	N			Przepis o charakterze

mają średnią liczbę miesięcznie aktywnych odbiorców usługi w Unii wynoszącą co najmniej 45 mln i które zostały wskazane jako bardzo duże platformy internetowe lub bardzo duże wyszukiwarki internetowe na podstawie ust. 4. 2. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 87 w celu dostosowania średniej liczby aktywnych miesięcznie odbiorców usługi w Unii, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy liczba ludności Unii zmaleje lub wzrośnie o co najmniej 5 % w porównaniu z liczbą ludności w 2020 r. lub z liczbą ludności po jej dostosowaniu na mocy aktu delegowanego w roku, w którym przyjęto najnowszy akt delegowany. W takim przypadku Komisja dostosowuje taką średnią liczbę aktywnych miesięcznie odbiorców usługi w Unii, aby odpowiadała ona 10 % liczby ludności Unii w roku, w którym Komisja przyjęła akt delegowany, w zaokrągleniu w górę lub w dół, tak aby liczba ta była wyrażona w milionach. 3. Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 87 po konsultacji z Radą Usług Cyfrowych, aby uzupełnić przepisy niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie metodyki obliczania średniej liczby aktywnych miesięcznie odbiorców usługi w Unii do celów ust. 1 niniejszego artykułu i art. 24 ust. 2, zapewniając, aby w metodyce tej uwzględniono zmiany rynkowe i technologiczne. 4. Po konsultacji z państwem członkowskim siedziby lub po uwzględnieniu informacji przekazanych przez koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby na podstawie art. 24 ust. 4 Komisja przyjmuje decyzję wskazującą jako bardzo dużą				ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
---	--	--	--	---

platformę internetową lub bardzo dużą wyszukiwarkę internetową do celów niniejszego rozporządzenia platformę internetową lub wyszukiwarkę internetową, w przypadku której średnia liczba aktywnych miesięcznie odbiorców usługi jest równa liczbie, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub wyższa od tej liczby. Komisja podejmuje decyzję na podstawie danych przekazanych przez dostawcę platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej na podstawie art. 24 ust. 2 lub informacji żądanych na podstawie art. 24 ust. 3 lub wszelkich innych informacji dostępnych Komisji. Nieprzestrzeganie przez dostawcę platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej art. 24 ust. 2 lub niezastosowanie się do wniosku koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby lub Komisji na podstawie art. 24 ust. 3 nie uniemożliwia Komisji wskazania tego dostawcy jako dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zgodnie z niniejszym ustępem. W przypadku gdy Komisja opiera swoją decyzję na innych informacjach dostępnych Komisji zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu lub na podstawie dodatkowych informacji żądanych na podstawie art. 24 ust. 3, Komisja wyznacza dostawcy platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej termin 10 dni roboczych na przedstawienie stanowiska odnośnie do wstępnych ustaleń Komisji oraz zamiaru wskazania tej platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej jako odpowiednio bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki				
---	--	--	--	--

internetowej. Komisja należycie uwzględniła stanowisko przedstawione przez danego dostawcę. Nieprzedstawienie przez dostawcę platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej stanowiska na podstawie akapitu trzeciego nie uniemożliwia Komisji wskazania tej platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej jako bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej w oparciu o inne informacje dostępne Komisji. 5. Komisja znosi to wskazanie, jeżeli w nieprzerwanym okresie jednego roku platforma internetowa lub wyszukiwarka internetowa nie ma średniej liczby aktywnych miesięcznie odbiorców usługi równej liczbie, o której mowa w ust. 1, lub wyższej od tej liczby. 6. Komisja bez zbędnej zwłoki powiadamia o swoich decyzjach na podstawie ust. 4 i 5 dostawcę platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej, Radę Usług Cyfrowych i koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby. Komisja zapewnia, aby wykaz wskazanych bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych był publikowany w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>, oraz aktualizuje ten wykaz. Obowiązki określone w niniejszej sekcji mają zastosowanie lub przestają mieć zastosowanie do danych bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych w terminie czterech miesięcy od powiadomienia danego dostawcy, o czym mowa w akapicie pierwszym.				
---	--	--	--	--

Art. 34	1. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych z należytą starannością identyfikują, analizują i oceniają ryzyko systemowe w Unii wynikające z projektu lub funkcjonowania swojej usługi i powiązanych z nią systemów, w tym systemów algorytmicznych, lub z korzystania z ich usług. Przeprowadzają oni oceny ryzyka do dnia rozpoczęcia stosowania, o której mowa w art. 33 ust. 6 akapit drugi, a następnie co najmniej raz każdego roku, a w każdym razie przed uruchomieniem funkcji, które mogą mieć krytyczny wpływ na ryzyko zidentyfikowane zgodnie z niniejszym artykułem. Taka ocena ryzyka musi uwzględniać specyfikę ich usług oraz być proporcjonalna do ryzyka systemowego, biorąc pod uwagę jego wagę i prawdopodobieństwo, a także obejmować następujące rodzaje ryzyka systemowego: a) ryzyko rozpowszechniania nielegalnych treści za pośrednictwem ich usług; b) ryzyko wystąpienia faktycznych lub przewidywalnych negatywnych skutków dla wykonywania praw podstawowych, w szczególności prawa podstawowego do godności ludzkiej zapisanego w art. 1 Karty, do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego zapisanego w art. 7 Karty, do ochrony danych osobowych zapisanego w art. 8 Karty, do wolności wypowiedzi i informacji, w tym wolności i pluralizmu mediów, zapisanego w art. 11 Karty, do niedyskryminacji zapisanego w art. 21 Karty, do przestrzegania praw dziecka zapisanego w art. 24 Karty i do wysokiej jakości ochrony konsumentów zapisanego w art. 38 Karty;	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
---------	---	---	--	--	--

c) ryzyko wystąpienia faktycznych lub przewidywalnych negatywnych skutków dla dyskursu obywatelskiego i procesów wyborczych oraz dla bezpieczeństwa publicznego; d) ryzyko wystąpienia faktycznych lub przewidywalnych negatywnych skutków w odniesieniu do przemocy ze względu na płeć, ochrony zdrowia publicznego i małoletnich, oraz poważnych negatywnych skutków dla fizycznego i psychicznego dobrostanu osoby. 2. Przeprowadzając ocenę ryzyka, dostawcy bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych uwzględniają w szczególności, czy i w jaki sposób następujące czynniki mają wpływ na ryzyko systemowe, o którym mowa w ust. 1: a) projekt ich systemów rekomendacji i wszelkich innych właściwych systemów algorytmicznych; b) ich systemy moderowania treści; c) obowiązujące warunki korzystania z usług i ich egzekwowanie; d) systemy wyboru i prezentowania reklam; e) praktyki dostawcy związane z danymi. W ocenach analizuje się również, czy i w jaki sposób na ryzyko, o którym mowa w ust. 1, wpływa celowa manipulacja ich usługą, w tym w wyniku nieautentycznego korzystania z usługi lub zautomatyzowanego wykorzystywania usługi, a także akcentowanie i potencjalnie szybkie i szerokie rozpowszechnianie nielegalnych treści i informacji, które są niezgodne z ich warunkami korzystania z usług.				
--	--	--	--	--

	W ocenie uwzględnia się szczególne aspekty regionalne lub językowe, w tym specyficzne dla danego państwa członkowskiego. 3. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek cyfrowych przechowują dokumenty potwierdzające odnoszące się do ocen ryzyka przez co najmniej trzy lata po przeprowadzeniu ocen ryzyka i na wniosek przekazują je Komisji i koordynatorowi ds. usług cyfrowych właściwemu dla miejsca siedziby.				
Art. 35	1. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych wprowadzają rozsądne, proporcjonalne i skuteczne środki zmniejszające ryzyko, dopasowane do konkretnego ryzyka systemowego zidentyfikowanego na podstawie art. 34, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu takich środków na prawa podstawowe. W stosownych przypadkach takie środki mogą obejmować: a) dostosowanie projektu, cech lub funkcjonowania ich usług, w tym ich interfejsów internetowych; b) dostosowanie warunków korzystania z usług i ich egzekwowania; c) dostosowanie procesów moderowania treści, w tym szybkości i jakości rozpatrywania zgłoszeń związanych z określonymi rodzajami nielegalnych treści oraz, w stosownych przypadkach, szybkiego usuwania zgłaszanych treści lub uniemożliwiania dostępu do nich, w szczególności w odniesieniu do nielegalnego nawoływania do nienawiści lub cyberprzemocy, a także dostosowanie odpowiednich procesów podejmowania	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

decyzji i zasobów przeznaczonych do moderowania treści; d) testowanie i dostosowywanie ich systemów algorytmicznych, w tym systemów rekomendacji; e) dostosowanie ich systemów reklam i przyjęcie ukierunkowanych środków mających na celu ograniczenie lub dostosowanie prezentowania reklam w związku ze świadczoną przez nich usługą świadczoną; f) wzmocnienie wewnętrznych procesów, zasobów, testowania, dokumentowania lub nadzoru nad ich działaniami, w szczególności w zakresie wykrywania ryzyka systemowego; g) inicjowanie lub dostosowanie współpracy z zaufanymi podmiotami sygnalizującymi zgodnie z art. 22 oraz wykonywanie decyzji organów pozasądowego rozstrzygania sporów na podstawie art. 21; h) inicjowanie lub dostosowanie współpracy z innymi dostawcami platform internetowych lub wyszukiwarek internetowych za pomocą kodeksów postępowania i protokołów kryzysowych, o których mowa w, odpowiednio, art. 45 i 48; i) podejmowanie działań uświadamiających i dostosowywanie ich interfejsu internetowego w celu udzielenia odbiorcom usługi większej ilości informacji; j) podejmowanie ukierunkowanych działań w celu ochrony praw dziecka, w tym stosowanie narzędzi weryfikacji wieku i kontroli rodzicielskiej, narzędzi mających na celu pomaganie małoletnim sygnalizować niegodziwe traktowanie lub, w stosownych przypadkach, uzyskanie wsparcia;				
---	--	--	--	--

k) zapewnienie, aby informację – bez względu na fakt czy stanowi ona wygenerowany lub zmanipulowany obraz, treść dźwiękową lub treść wideo, które łudząco przypominają istniejące osoby, obiekty, miejsca lub inne podmioty lub zdarzenia, przez co osoba będąca ich odbiorcą niesłusznie uznaje je za autentyczne lub prawdziwe – można było rozróżnić dzięki widocznym oznaczeniom, gdy prezentuje się ją na ich interfejsach internetowych, oraz dodatkowo udostępnienie łatwej w użyciu funkcji umożliwiającej odbiorcom usługi wskazanie takiej informacji. 2. Rada Usług Cyfrowych, we współpracy z Komisją, raz w roku publikuje kompleksowe sprawozdania. Sprawozdania te zawierają następujące elementy: a) identyfikację i ocenę najważniejszego i powtarzającego się ryzyka systemowego zgłoszonego przez dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek cyfrowych lub zidentyfikowanego na podstawie innych źródeł informacji, w szczególności tych przekazanych zgodnie z art. 39, 40 i 42; b) najlepsze praktyki dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych w zakresie zmniejszania zidentyfikowanego ryzyka systemowego. W sprawozdaniach tych przedstawia się ryzyko systemowe w podziale na państwa członkowskie, w których ono wystąpiło, oraz – w stosownych przypadkach – w odniesieniu do całej Unii. 3. Komisja, we współpracy z koordynatorami ds. usług cyfrowych, może wydać wytyczne dotyczące stosowania ust. 1 w odniesieniu do konkretnych				
---	--	--	--	--

	rodzajów ryzyka, w szczególności w celu przedstawienia najlepszych praktyk i zalecanych możliwych środków, z należyтым uwzględnieniem możliwych konsekwencji tych środków dla zapisanych w Karcie praw podstawowych wszystkich zaangażowanych stron. W trakcie prac nad tymi wytycznymi Komisja organizuje konsultacje publiczne.				
Art. 36	1. Jeżeli wystąpi sytuacja kryzysowa, Komisja – działając na zalecenie Rady Usług Cyfrowych – może przyjąć decyzję zobowiązującą co najmniej jednego dostawcę bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych do podjęcia co najmniej jednego z następujących działań: a) oceny, czy i w jakim zakresie oraz w jaki sposób funkcjonowanie ich usług i korzystanie z nich znacząco przyczynia się lub może znacząco przyczyniać się do poważnego zagrożenia, o którym mowa w ust. 2; b) określenia i stosowania szczególnych, skutecznych i proporcjonalnych środków, takich jak środki przewidziane w art. 35 ust. 1 lub art. 48 ust. 2, aby zapobiegać poważnemu zagrożeniu określoneµ zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, jego wyeliminowania lub ograniczenia; c) złożenia Komisji sprawozdania w określonym terminie lub w regularnych odstępach czasu określonych w decyzji na temat ocen, o których mowa w lit. a), dokładnej treści, wdrożenia oraz jakościowych i ilościowych skutków szczególnych środków podjętych zgodnie z lit. b) oraz wszelkich innych kwestii	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

związanych z tymi ocenami lub środkami, jak określono w decyzji. Przy określaniu i stosowaniu środków zgodnie z lit. b) niniejszego ustępu dostawca lub dostawcy usług należycie uwzględniają wagę poważnego zagrożenia, o którym mowa w ust. 2, pilny charakter środków oraz faktyczne lub potencjalne skutki dla praw i prawnie uzasadnionych interesów wszystkich zainteresowanych stron, w tym ewentualne naruszenie przez te środki praw podstawowych zapisanych w Karcie. 2. Do celów niniejszego artykułu uznaje się, że kryzys ma miejsce, gdy nadzwyczajne okoliczności prowadzą do poważnego zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego w Unii lub w jej znacznej części. 3. Podejmując decyzję, o której mowa w ust. 1, Komisja zapewnia, aby spełnione zostały wszystkie następujące wymogi: a) działania wymagane na mocy decyzji są absolutnie niezbędne, uzasadnione i proporcjonalne, z uwzględnieniem w szczególności wagi poważnego zagrożenia, o którym mowa w ust. 2, pilnego charakteru środków oraz faktycznych lub potencjalnych skutków dla praw i prawnie uzasadnionych interesów wszystkich zainteresowanych stron, w tym ewentualnego naruszenia przez te środki praw podstawowych zapisanych w Karcie; b) w decyzji określono rozsądny termin, w którym należy podjąć szczególne środki, o których mowa w ust. 1 lit. b), uwzględniając w szczególności pilny charakter tych środków oraz czas potrzebny na ich przygotowanie i wdrożenie;				
---	--	--	--	--

c) działania wymagane na mocy decyzji ograniczają się do okresu nieprzekraczającego trzech miesięcy. 4. Po przyjęciu decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja podejmuje bez zbędnej zwłoki następujące kroki: a) powiadamia o decyzji dostawcę lub dostawców, do których skierowana jest decyzja; b) podaje decyzję do wiadomości publicznej; oraz c) informuje Radę Usług Cyfrowych o decyzji, zwraca się do niej o przedstawienie stanowiska odnośnie do tej decyzji i na bieżąco informuje ją o wszelkich późniejszych zmianach dotyczących decyzji. 5. Wybór szczególnych środków, które należy podjąć zgodnie z ust. 1 lit. b) i ust. 7 akapit drugi, należy do dostawcy lub dostawców, do których skierowana jest decyzja Komisji. 6. Komisja może – z własnej inicjatywy lub na wniosek dostawcy – nawiązać dialog z dostawcą, aby ustalić, czy w świetle szczególnych okoliczności, w jakich znajduje się dostawca, zamierzone lub wdrożone środki, o których mowa w ust. 1 lit. b), są skuteczne i proporcjonalne do osiągnięcia zamierzonych celów. W szczególności Komisja zapewnia, aby środki podjęte przez dostawcę usługi na mocy ust. 1 lit. b) spełniały wymogi, o których mowa w ust. 3 lit. a) i c). 7. Komisja monitoruje stosowanie szczególnych środków podjętych na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, na podstawie sprawozdań, o których mowa w lit. c) tego ustępu, oraz wszelkich innych istotnych informacji, w tym informacji, o które może zwrócić się na podstawie art. 40 lub art. 67, z uwzględnieniem rozwoju sytuacji kryzysowej. Co				
---	--	--	--	--

najmniej raz w miesiącu Komisja składa Radzie Usług Cyfrowych regularne sprawozdania z tego monitorowania. Jeżeli Komisja uzna, że zamierzone lub wdrożone środki szczególne podjęte zgodnie z ust. 1 lit. b) nie są skuteczne lub proporcjonalne, może, po konsultacji z Radą Usług Cyfrowych, przyjąć decyzję zobowiązującą dostawcę do przeglądu dotyczącego określenia lub stosowania tych szczególnych środków. 8. W stosownych przypadkach w świetle rozwoju sytuacji kryzysowej Komisja, działając na zalecenie Rady Usług Cyfrowych, może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1 lub w ust. 7 akapit drugi, przez: a) cofnięcie decyzji oraz, w stosownych przypadkach, zobowiązanie bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej do zaprzestania stosowania środków określonych i wdrożonych na podstawie ust. 1 lit. b) lub ust. 7 akapit drugi, w szczególności w przypadku gdy powody zastosowania takich środków przestały istnieć; b) przedłużenie okresu, o którym mowa w ust. 3 lit. c), o okres nie dłuższy niż trzy miesiące; c) uwzględnienie doświadczenia zdobytego podczas stosowania środków, w szczególności ewentualnego naruszenia przez te środki praw podstawowych zapisanych w Karcie. 9. Wymogi określone w ust. 1–6 mają zastosowanie do decyzji i jej zmian, o których mowa w niniejszym artykule. 10. Komisja w jak największym stopniu uwzględnia zalecenia Rady Usług Cyfrowych wydane na podstawie niniejszego artykułu.				
---	--	--	--	--

	11. Po przyjęciu decyzji zgodnie z niniejszym artykułem Komisja co roku, a w każdym razie trzy miesiące po zakończeniu sytuacji kryzysowej, składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania szczególnych środków podjętych na podstawie tych decyzji.				
Art. 37	Dostawcy bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych na własny koszt co najmniej raz w roku poddają się niezależnym audytom, których celem jest ocena wypełniania: a) obowiązków określonych w rozdziale III; b) zobowiązań podjętych na podstawie kodeksów postępowania, o których mowa w art. 45 i 46, oraz protokołów kryzysowych, o których mowa w art. 48. 2. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych zapewniają organizacjom przeprowadzającym audyty na podstawie niniejszego artykułu współpracę i pomoc niezbędną do umożliwienia im przeprowadzenia tych audytów w sposób skuteczny, wydajny i terminowy, w tym przez udzielenie im dostępu do wszystkich istotnych danych i pomieszczeń oraz udzielenie odpowiedzi na pytania ustne lub pisemne. Powstrzymują się oni od utrudniania, nadmiernego wpływania na prowadzenie audytu lub podważania go. Takie audyty zapewniają odpowiedni poziom poufności i tajemnicy zawodowej w odniesieniu do informacji uzyskanych od dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych oraz osób trzecich w kontekście audytów, w tym po zakończeniu audytów. Spełnienie tego	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

wymogu nie może jednak negatywnie wpływać na prowadzenie audytów i inne przepisy niniejszego rozporządzenia, w szczególności przepisy dotyczące przejrzystości, nadzoru i egzekwowania. Jeżeli jest to konieczne do celów sprawozdawczości w zakresie przejrzystości zgodnie z art. 42 ust. 4, do sprawozdań z audytu i sprawozdań z realizacji audytu, o których mowa w ust. 4 i 6 niniejszego artykułu, załącza się wersje niezawierające żadnych informacji, które mogłyby zostać zasadnie uznane za poufne. 3. Audyty przeprowadzane zgodnie z ust. 1 przeprowadzają organizacje, które: a) działają niezależnie od danego dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych i innych osób prawnych związanych z tym dostawcą i nie pozostają z nimi w konflikcie interesów; w szczególności: (i) nie świadczyły usług niezwiązanych z audytem dotyczących spraw będących przedmiotem audytu na rzecz danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej ani osoby prawnej związanej z tym dostawcą w okresie 12 miesięcy przed rozpoczęciem audytu i zobowiązały się nie świadczyć takich usług na jego rzecz w okresie 12 miesięcy po zakończeniu audytu; (ii) nie świadczyły usług audytu na podstawie niniejszego artykułu na rzecz danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej ani osoby prawnej powiązanej z tym dostawcą przez okres dłuższy niż 10 kolejnych lat;				
--	--	--	--	--

(iii) nie przeprowadzają audytu w zamian za wynagrodzenie uzależnione od wyniku audytu; b) dysponują potwierdzoną wiedzą ekspercką w obszarze zarządzania ryzykiem oraz kompetencjami i możliwościami technicznymi; c) stosują potwierdzone zasady obiektywizmu i etyki zawodowej, oparte w szczególności na przestrzeganiu kodeksów zawodowych lub odpowiednich norm. 4. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych zapewniają, aby organizacje, które przeprowadzają audyty, sporządziły w odniesieniu do każdego audytu sprawozdanie z audytu. Sprawozdanie to musi zawierać pisemne uzasadnienie oraz co najmniej następujące informacje: a) nazwę, adres i punkt kontaktowy dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej poddanego audytowi oraz okres, którego audyt dotyczy; b) nazwę i adres organizacji przeprowadzającej lub organizacji przeprowadzających audyt; c) deklarację interesów; d) opis określonych elementów będących przedmiotem audytu oraz zastosowanej metodyki; e) opis i streszczenie głównych wniosków z audytu; f) wykaz stron trzecich, z którymi skonsultowano się w toku audytu; g) opinię audytową dotyczącą tego, czy dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej poddany audytowi wypełnia obowiązki i zobowiązania, o których mowa w ust. 1,				
--	--	--	--	--

która to opinia może być „pozytywna”, „pozytywna z uwagami” albo „negatywna”; h) w przypadku wydania opinii audytowej innej niż „pozytywna” – zalecenia operacyjne dotyczące szczególnych środków umożliwiających przestrzeganie przepisów i zalecany termin zapewnienia zgodności. 5. Jeżeli organizacja przeprowadzająca audyt nie była w stanie przeprowadzić audytu niektórych określonych elementów lub wyrazić opinii audytowej na podstawie przeprowadzonych przez siebie czynności sprawdzających, w sprawozdaniu z audytu zamieszcza się wyjaśnienie okoliczności oraz powody, dla których elementy te nie mogły zostać poddane audytowi. 6. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych, którzy otrzymują sprawozdanie z audytu inne niż „pozytywne”, należycie uwzględniają skierowane do nich zalecenia operacyjne w celu podjęcia środków niezbędnych do wdrożenia tych zaleceń. Przyjmują oni w terminie jednego miesiąca od otrzymania tych zaleceń sprawozdanie z realizacji audytu, w którym określają te środki. Jeżeli nie wdrożą oni zaleceń operacyjnych, muszą przedstawić w sprawozdaniu z realizacji audytu powody, dla których nie wdrożyli tych zaleceń, oraz określają ewentualne środki alternatywne, które podjęli w celu zaradzenia wszelkim zidentyfikowanym przypadkom nieprzestrzegania przepisów. 7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 87 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie niezbędnych przepisów dotyczących przeprowadzania audytów zgodnie z niniejszym artykułem,				
---	--	--	--	--

	w szczególności w odniesieniu do niezbędnych przepisów dotyczących etapów procedury, metodyk audytowych i wzorów sprawozdań w odniesieniu do audytów przeprowadzanych na podstawie niniejszego artykułu. W tych aktach delegowanych uwzględnia się wszelkie dobrowolne normy dotyczące audytu, o których mowa w art. 44 ust. 1 lit. e).				
Art. 38	Oprócz wymogów określonych w art. 27 dostawcy bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych, którzy korzystają z systemów rekomendacji, zapewniają co najmniej jedną opcję dla każdego ze swoich systemów rekomendacji, która nie jest oparta na profilowaniu zgodnie z definicją w art. 4 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2016/679.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
Art. 39	1. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych, którzy prezentują reklamy na swoich interfejsach internetowych, zbierają i podają do wiadomości publicznej w określonej sekcji swojego interfejsu internetowego, za pomocą umożliwiającego wyszukiwanie na podstawie wielu kryteriów i niezawodnego narzędzia oraz za pośrednictwem interfejsów programowania aplikacyjnego, repozytorium zawierające informacje, o których mowa w ust. 2, przez cały okres prezentowania reklamy aż do upływu jednego roku po ostatnim zaprezentowaniu reklamy na swoich interfejsach internetowych. Dostawcy ci zapewniają, aby repozytorium nie zawierało żadnych danych osobowych odbiorców usługi, którym reklama była lub mogła być	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

prezentowania, oraz dokładają rozsądnych starań, aby zapewnić prawdziwość i kompletność informacji. 2. Repozytorium to zawiera co najmniej wszystkie następujące informacje: a) treść reklamy, w tym nazwę produktu, usługi lub marki oraz przedmiot reklamy; b) osobę fizyczną lub prawną, w imieniu której reklama jest prezentowana; c) osobę fizyczną lub prawną, która zapłaciła za reklamę, jeżeli osoba ta nie jest osobą, o której mowa w lit. b); d) okres, w którym reklama była prezentowana; e) informację o tym, czy zamierzano prezentować reklamę konkretnie co najmniej jednej szczególnej grupie odbiorców usługi, a jeżeli tak – główne parametry zastosowane do tego celu, w tym, w stosownych przypadkach, główne parametry zastosowane w celu wyłączenia co najmniej jednej szczególnej grupy; f) informacje handlowe opublikowane na bardzo dużych platformach internetowych i zidentyfikowane zgodnie z art. 26 ust. 2; g) całkowitą liczbę odbiorców usługi, do których reklama dotarła, oraz – w stosownych przypadkach – zagregowaną liczbę w podziale na państwa członkowskie w przypadku grupy lub grup odbiorców, do których reklama była konkretnie skierowana. 3. W odniesieniu do ust. 2 lit. a), b) i c), jeżeli dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej usunął lub uniemożliwił dostęp do konkretnej reklamy na podstawie zarzucanej nielegalności lub niezgodności z warunkami korzystania				
---	--	--	--	--

	z usług, repozytorium nie zawiera informacji, o których mowa w tych literach. W takim przypadku repozytorium zawiera, w odniesieniu do danej konkretnej reklamy, informacje, o których mowa w art. 17 ust. 3 lit. a)–e) lub art. 9 ust. 2 lit. a) pkt (i) stosownie do przypadku. Komisja może – po konsultacji z Radą Usług Cyfrowych, właściwymi zweryfikowanymi badaczami, o których mowa w art. 40, i opinią publiczną – wydać wytyczne dotyczące struktury, organizacji i funkcji repozytoriów, o których mowa w niniejszym artykule.				
Art. 40	1. Na uzasadniony wniosek koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby lub Komisji, w rozsądnym terminie wskazanym w tym wniosku, dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych zapewniają takiemu koordynatorowi lub Komisji dostęp do danych, które są niezbędne do monitorowania i oceny przestrzegania niniejszego rozporządzenia. 2. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych i Komisja wykorzystują dane, do których uzyskali dostęp na podstawie ust. 1, wyłącznie do celów monitorowania i oceny przestrzegania niniejszego rozporządzenia oraz należycie uwzględniają prawa i interesy dostawców bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych oraz zainteresowanych odbiorców usługi, w tym ochronę danych osobowych, ochronę informacji poufnych, w szczególności tajemnic przedsiębiorstwa, oraz utrzymanie bezpieczeństwa ich usług.	T	Art. 1 pkt 2 lit. a Art. 1 pkt 8	c) po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1d w brzmieniu: „(...) 1d) tryb przyznawania statusu zweryfikowanego badacza;” „Rozdział 4c Status zweryfikowanego badacza Art. 22z. Koordynator do spraw usług cyfrowych przyznaje status zweryfikowanego	

3. Do celów ust. 1 dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych – na wniosek koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby albo Komisji – wyjaśniają projekt, logikę funkcjonowania i testowanie swoich systemów algorytmicznych, w tym systemów rekomendacji. 4. Na uzasadniony wniosek koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych udzielają dostępu do danych, w rozsądnym terminie wskazanym w tym wniosku, zweryfikowanym badaczom, którzy spełniają wymogi określone w ust. 8 niniejszego artykułu, wyłącznie w celu przeprowadzenia badań, które przyczynią się do wykrycia, zidentyfikowania i zrozumienia ryzyka systemowego w Unii określonego na podstawie art. 34 ust. 1 oraz do oceny adekwatności, efektywności i skutków środków zmniejszających ryzyko na podstawie art. 35. 5. W terminie 15 dni od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 4, dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych mogą zwrócić się do koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby z wnioskiem o zmianę wniosku, jeżeli uznają, że nie są w stanie udzielić dostępu do żądanych danych z jednego z dwóch następujących powodów: a) nie mają dostępu do danych; b) udzielenie dostępu do danych doprowadzi do znacznych luk w zakresie bezpieczeństwa ich usług		badacza, o którym mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, w celu udzielenia dostępu do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065. Art. 22za. 1. Podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoba ubiegająca się o przyznanie takiego statusu składa wniosek dotyczący potrzeby przeprowadzenia konkretnych badań, o których mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065. Do złożenia wniosku stosuje się odpowiednio przepisy art. 22b ust. 2. 2. Wniosek zawiera następujące informacje:	
--	--	---	--

lub ochrony informacji poufnych, w szczególności tajemnic przedsiębiorstwa. 6. Wnioski o zmianę zgodnie z ust. 5 zawierają propozycję co najmniej jednego środka alternatywnego, za pomocą którego można udzielić dostępu do żądanych danych lub innych danych, który jest odpowiedni i wystarczający do celów wniosku. Koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby podejmuje decyzję w sprawie wniosku o zmianę w terminie 15 dni i informuje dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej o swojej decyzji, a w stosownych przypadkach przekazuje mu zmieniony wniosek wraz z nowym terminem na zastosowanie się do wniosku. 7. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych ułatwiają i zapewniają dostęp do danych zgodnie z ust. 1 i 4 za pośrednictwem odpowiednich interfejsów określonych we wniosku, w tym internetowych baz danych lub interfejsów programowania aplikacyjnego. 8. Na należycie uzasadniony wniosek badaczy koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby przyznaje takim badaczom status „zweryfikowanych badaczy” na potrzeby konkretnych badań wskazanych w tym wniosku i wydaje uzasadniony wniosek o dostęp do danych skierowany do dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej na podstawie ust. 4, w przypadku gdy badacze ci wykażą, że spełniają wszystkie następujące warunki:		1) nazwę podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo imię i nazwisko osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu; 2) adres siedziby podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo adres zamieszkania osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu; 3) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoby ubiegającej się o przyznanie tego statusu; 4) informacje potwierdzające spełnianie warunków,	
--	--	---	--

a) są członkami organizacji badawczej zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2019/790; b) działają niezależnie od interesów handlowych; c) w złożonym przez nich wniosku ujawniono finansowanie badań; d) są w stanie spełnić konkretne wymogi dotyczące bezpieczeństwa i poufności danych w odniesieniu do każdego wniosku oraz chronić dane osobowe, a w swoim wniosku opisują odpowiednie środki techniczne i organizacyjne wprowadzone przez nich w tym celu; e) w ich wniosku wykazano konieczność i proporcjonalność wnioskowanego przez nich dostępu do danych oraz i jego ram czasowych dla potrzeb ich badań a także wykazano, iż oczekiwane wyniki tych badań przyczynią się do realizacji celów określonych w ust. 4; f) planowana działalność badawcza będzie prowadzona w celach określonych w ust. 4; g) zobowiązali się do bezpłatnego podania do wiadomości publicznej wyników swoich badań w rozsądnym terminie po zakończeniu badań, z zastrzeżeniem praw i interesów odbiorców danej usługi, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679. Po otrzymaniu wniosku na podstawie niniejszego ustępu koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby informuje Komisję i Radę Usług Cyfrowych. 9. Badacze mogą również złożyć wniosek do koordynatora ds. usług cyfrowych w państwie członkowskim organizacji badawczej, której są członkami. Po otrzymaniu wniosku zgodnie z niniejszym ustępem koordynator ds. usług cyfrowych		o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065. 3. Do wniosku dołącza się dokumenty zawierające informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065. Art. 22zb. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych przed przyznaniem statusu zweryfikowanego badacza: 1) występuje do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych o informację dotyczącą podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoby ubiegającej się o przyznanie tego	
--	--	--	--

przeprowadza wstępną ocenę, czy odpowiedni badacze spełniają wszystkie warunki określone w ust. 8. Dany koordynator ds. usług cyfrowych przesyła następnie wnioski wraz z dokumentami potwierdzającymi przedłożonymi przez odpowiednich badaczy i oceną wstępną koordynatorowi ds. usług cyfrowych właściwemu dla miejsca siedziby. Koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby podejmuje bez zbędnej zwłoki decyzję o tym, czy przyznać badaczowi status „zweryfikowanego badacza”. Przy należytym uwzględnieniu dostarczonej wstępnej oceny ostateczna decyzja o przyznaniu badaczowi statusu „zweryfikowanego badacza” leży w gestii koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby na podstawie ust. 8. 10. Koordynator ds. usług cyfrowych, który przyznał status zweryfikowanego badacza i wydał uzasadniony wniosek o dostęp do danych na rzecz zweryfikowanego badacza skierowany do dostawców bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych, wydaje decyzję o zakończeniu dostępu, jeżeli w wyniku czynności sprawdzających przeprowadzonych z własnej inicjatywy lub na podstawie informacji otrzymanych od osób trzecich stwierdzi, że zweryfikowany badacz nie spełnia już warunków określonych w ust. 8, i informuje o tej decyzji zainteresowanego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej. Przed zakończeniem dostępu koordynator ds. usług cyfrowych umożliwia zweryfikowanemu badaczowi zareagowanie na ustalenia dokonane w toku		statusu w zakresie prawomocnie zakończonych rozstrzygnięć w postępowaniach, o których mowa w art.1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, dotyczących środków technicznych i organizacyjnych stosowanych przez ten podmiot albo osobę w celu ochrony danych osobowych; 2) zasięga opinii innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem badań, objętych zakresem wniosku o dostęp do danych, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, w celu oceny, czy we wniosku wykazano, iż oczekiwane wyniki	
--	--	---	--

czynności sprawdzających oraz na zamiar zakończenia dostępu. 11. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych właściwi dla miejsca siedziby przekazują Radzie Usług Cyfrowych imiona i nazwiska lub nazwy oraz dane kontaktowe osób fizycznych lub podmiotów, którym przyznały status „zweryfikowanego badacza” zgodnie z ust. 8, a także cel badań, w odniesieniu do których wystąpiono z wnioskiem lub, w przypadku zakończenia dostępu do danych zgodnie z ust. 10, informację dla Rady Usług Cyfrowych o tym fakcie. 12. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych udzielają bez zbędnej zwłoki dostępu do danych, w tym, o ile to technicznie możliwe, danych w czasie rzeczywistym, pod warunkiem że dane te są publicznie dostępne na ich interfejsie internetowym dla badaczy, w tym osób powiązanych z podmiotami, organizacjami i stowarzyszeniami nienastawionymi na zysk, którzy spełniają warunki określone w ust. 8 lit. b), c), d) i e) i którzy wykorzystują dane wyłącznie do prowadzenia badań przyczyniających się do wykrywania, identyfikacji i zrozumienia ryzyka systemowego w Unii zgodnie z art. 34 ust. 1. 13. Po konsultacji z Radą Usług Cyfrowych Komisja przyjmuje akty delegowane uzupełniające niniejsze rozporządzenie poprzez określenie warunków technicznych, zgodnie z którymi dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych mają udostępniać dane na podstawie ust. 1 i 4, a także cele, do których dane te mogą być wykorzystywane. W tych aktach		badania przyczynią się do realizacji celów wykrywania, identyfikacji i zrozumienia ryzyka systemowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, oraz do oceny adekwatności, efektywności i skutków środków zmniejszających ryzyko, o których mowa w art. 35 rozporządzenia 2022/2065. 2. Organ, o którym mowa w ust. 1, przedstawia informację albo opinię w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku o jej wydanie. 3. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1, nie przedstawi informacji albo opinii w terminie, o którym mowa w ust. 2, uznaje	
---	--	---	--

	delegowanych określa się szczególne warunki udostępniania danych badaczom zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679, jak również odpowiednie obiektywne wskaźniki, procedury i, w stosownych przypadkach, niezależne mechanizmy doradcze wspierające udostępnianie danych, z uwzględnieniem praw i interesów zainteresowanych dostawców bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych oraz zainteresowanych odbiorców usługi, w tym ochrony informacji poufnych, w szczególności tajemnic przedsiębiorstwa, oraz przy zachowaniu bezpieczeństwa ich usługi.		się, że wymóg jej uzyskania został spełniony. Art. 22zc. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych rozpatruje wniosek, o którym mowa w art. 22za ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia jego złożenia. 2. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w art. 22za ust. 2 i 3 pkt 2-4 koordynator do spraw usług cyfrowych wzywa podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osobę ubiegającą się o przyznanie takiego statusu do uzupełnienia wniosku wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje	
--	--	--	--	--

				pozostawienie wniosku bez rozpoznania. Art. 22zd. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych zawiadamia podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osobę ubiegającą się o przyznanie takiego statusu o przyznaniu statusu zweryfikowanego badacza. 2. Dokumentem potwierdzającym przyznanie statusu zweryfikowanego badacza jest zaświadczenie wydawane przez koordynatora do spraw usług cyfrowych. Art. 22ze. Koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje wniosek, o którym mowa w art.	
--	--	--	--	--	--

				40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej. Art. 22zf. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych, w drodze decyzji, wyraża zgodę albo nie wyraża zgody na zmianę wniosku, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, na wniosek bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, złożony na podstawie art. 40	
--	--	--	--	--	--

			ust. 5 rozporządzenia 2022/2065. 2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu. Art. 22zg. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych odmawia, w drodze decyzji, przyznania statusu zweryfikowanego badacza, jeżeli podmiot ubiegający się przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoba ubiegająca się o przyznanie takiego statusu nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065. 2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna. Art. 22zh. 1. W celu oceny spełniania	
--	--	--	--	--

			warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, koordynator do spraw usług cyfrowych jest uprawniony do przeprowadzenia czynności sprawdzających u: 1) podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza albo osoby ubiegającej się o przyznanie takiego statusu; 2) podmiotu, któremu przyznano status zweryfikowanego badacza albo osoby, której przyznano ten status. 2. Do oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, przepisy art. 22j ust. 2–4 oraz	
--	--	--	---	--

			art. 22k stosuje się odpowiednio. Art. 22zi. 1. Koordinator do spraw usług cyfrowych wydaje decyzję o zakończeniu dostępu do danych dla podmiotu, któremu przyznano status zweryfikowanego badacza albo osoby, której przyznano taki status w przypadku stwierdzenia, że ten podmiot albo osoba przestała spełniać warunki, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065. 2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu. 3. O wydanej decyzji, o której mowa w ust. 1, koordinator do spraw usług cyfrowych informuje zainteresowanego	
--	--	--	--	--

				dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej oraz cofa wniosek, o którym mowa w art. 40 ust. 4 lub 6 rozporządzenia 2022/2065, skierowany do takiego dostawcy. Art. 22zj. Od decyzji koordynatora do spraw usług cyfrowych, o których mowa w art. 22zf ust. 1, art. 22zg ust. 1 i art. 22zi ust. 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego.”.	
Art. 41	1. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych ustanawiają komórkę nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia, która jest niezależna od ich komórek operacyjnych i składa się z co najmniej jednego pracownika ds. nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia, w tym kierownika komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia. Ta komórka nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia musi mieć wystarczające uprawnienia,	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

status i zasoby, a także dostęp do organu zarządzającego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, aby monitorować przestrzeganie przez tego dostawcę niniejszego rozporządzenia. 2. Organ zarządzający dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zapewniają, aby pracownicy ds. nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia mieli kwalifikacje zawodowe, wiedzę, doświadczenie i umiejętności niezbędne do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 3. Organ zarządzający dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zapewnia, aby kierownik komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia był niezależnym członkiem kierownictwa wyższego szczebla, któremu wyraźnie powierzono odpowiedzialność za tę komórkę. Kierownik komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia podlega bezpośrednio organowi zarządzającemu dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej i może zgłaszać obawy i ostrzegać ten organ, w przypadku gdy ryzyko, o którym mowa w art. 34, lub nieprzestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia wpływa lub może wpłynąć na dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, bez uszczerbku dla obowiązków organu zarządzającego w ramach jego funkcji nadzorczych i zarządczych.				
--	--	--	--	--

Kierownik komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia nie może zostać odwołany bez uprzedniej zgody organu zarządzającego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej. 3. Zadania pracowników ds. nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia są następujące: a) współpraca z koordynatorem ds. usług cyfrowych właściwym dla miejsca siedziby i Komisją do celów niniejszego rozporządzenia; b) zapewnianie, aby wszystkie rodzaje ryzyka, o których mowa w art. 34, były identyfikowane i właściwie zgłaszane oraz by podejmowane były racjonalne, proporcjonalne i skuteczne środki zmniejszające ryzyko na podstawie art. 35; c) organizacja działań dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej związanych z niezależnym audytem na podstawie art. 37 oraz nadzór nad tymi działaniami; d) przekazywanie informacji i doradzanie kierownictwu i pracownikom dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej w odniesieniu do obowiązków spoczywających na nim na mocy niniejszego rozporządzenia; e) monitorowanie wypełniania przez dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej obowiązków spoczywających na nim na mocy niniejszego rozporządzenia; f) w stosownych przypadkach, monitorowanie wypełniania przez dostawcę bardzo dużej platformy				
---	--	--	--	--

internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zobowiązań podjętych na mocy kodeksów postępowania zgodnie z art. 45 i 46 lub protokołów kryzysowych zgodnie z art. 48. 4. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych przekazują koordynatorowi ds. usług cyfrowych właściwemu dla miejsca siedziby i Komisji imię i nazwisko oraz dane kontaktowe kierownika komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia. 5. Organ zarządzający dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej określa i nadzoruje ustalenia w zakresie zarządzania dostawcy, które zapewniają niezależność komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia, w tym podział obowiązków w organizacji dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, zapobieganie konfliktom interesów oraz należyte zarządzanie ryzykiem systemowym zidentyfikowanym zgodnie z art. 34, oraz odpowiada za wdrażanie tych rozwiązań. 6. Organ zarządzający zatwierdza i poddaje okresowemu przeglądowi, co najmniej raz w roku, strategię i politykę w zakresie podejmowania ryzyka zidentyfikowanego zgodnie z art. 34, na które jest lub może być narażona bardzo duża platforma internetowa lub bardzo duża wyszukiwarka internetowa, w zakresie zarządzania tym ryzykiem, jego monitorowania i zmniejszania. 7. Organ zarządzający poświęca wystarczająco dużo czasu na rozważenie środków związanych				
--	--	--	--	--

	z zarządzaniem ryzykiem. Aktywnie uczestniczy on w podejmowaniu decyzji związanych z zarządzaniem ryzykiem i zapewnia przeznaczenie odpowiednich zasobów na zarządzanie ryzykiem zidentyfikowanym zgodnie z art. 34.				
Art. 42	1. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych publikują sprawozdania, o których mowa w art. 15, najpóźniej dwa miesiące od dnia rozpoczęcia stosowania, o którym mowa w art. 33 ust. 6 akapit drugi, a następnie co najmniej co sześć miesięcy. 2. W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, publikowanych przez dostawców bardzo dużych platform internetowych oprócz informacji, o których mowa w art. 15 i art. 24 ust. 1, określa się: a) zasoby ludzkie, które dostawca bardzo dużych platform internetowych przeznacza na moderowanie treści w odniesieniu do usługi oferowanej w Unii, w podziale na każdy właściwy język urzędowy państw członkowskich, w tym na wypełnianie obowiązków określonych w art. 16 i 22, a także na wypełnianie obowiązków określonych w art. 20; b) kwalifikacje i znajomość języków osób wykonujących działania, o których mowa w lit. a), a także szkolenia i wsparcie udzielane takim pracownikom; c) wskaźniki dokładności i powiązane informacje, o których mowa w art. 15 ust. 1 lit. e), w podziale na każdy język urzędowy państw członkowskich.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

Sprawozdania są publikowane w co najmniej jednym z języków urzędowych państw członkowskich. 3. Oprócz informacji, o których mowa w art. 24 ust. 2, dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych zamieszczają w sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, informacje na temat średniej miesięcznie liczby odbiorców usługi w każdym państwie członkowskim. 4. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych przekazują koordynatorowi ds. usług cyfrowych właściwemu dla miejsca siedziby i Komisji bez zbędnej zwłoki po zakończeniu oraz podają do wiadomości publicznej najpóźniej trzy miesiące od otrzymania każdego ze sprawozdań z audytu zgodnie z art. 37 ust. 4: a) sprawozdanie zawierające wyniki oceny ryzyka przeprowadzonej zgodnie z art. 34; b) szczególne środki zmniejszające ryzyko wprowadzone zgodnie z art. 35 ust. 1; c) sprawozdanie z audytu przewidziane w art. 37 ust. 4; d) sprawozdanie z realizacji audytu przewidziane w art. 37 ust. 6; e) w stosownych przypadkach informacje na temat konsultacji przeprowadzonych przez dostawcę w celu wsparcia ocen ryzyka i opracowania środków zmniejszających ryzyko. 5. W przypadku gdy dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej uważa, że opublikowanie informacji na podstawie ust. 4 może spowodować ujawnienie informacji poufnych tego dostawcy lub odbiorców				
---	--	--	--	--

	usługi, prowadzić do znacznych luk w zakresie bezpieczeństwa usługi świadczonej przez tę platformę, stworzyć zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego lub zaszkodzić odbiorcom, dostawca może usunąć takie informacje z publicznie dostępnych sprawozdań. W takim przypadku dostawca przekazuje koordynatorowi ds. usług cyfrowych właściwemu dla miejsca siedziby i Komisji kompletne sprawozdania, którym towarzyszy uzasadnienie usunięcia tych informacji z publicznie dostępnych sprawozdań.				
Art. 43	1. Komisja pobiera od dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych roczną opłatę nadzorczą po ich wskazaniu zgodnie z art. 33. 2. Całkowita kwota rocznych opłat nadzorczych pokrywa szacunkowe koszty, jakie Komisja ponosi w związku z wykonywaniem zadań nadzorczych wynikających z niniejszego rozporządzenia, w szczególności koszty związane ze wskazaniem zgodnie z art. 33, z utworzeniem, utrzymywaniem i funkcjonowaniem bazy danych zgodnie z art. 24 ust. 5 oraz z systemem wymiany informacji zgodnie z art. 85, ze skierowaniem sprawy do Komisji zgodnie z art. 59, ze wspieraniem Rady Usług Cyfrowych zgodnie z art. 62 oraz z zadaniami nadzorczymi zgodnie z art. 56 i rozdziałem IV sekcja 4. 3. Opłatę nadzorczą pobiera się rocznie od dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych za każdą usługę,	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

w odniesieniu do której zostali oni wskazani zgodnie z art. 33. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające wysokość rocznej opłaty nadzorczej w odniesieniu do każdego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej. Przyjmując te akty wykonawcze Komisja stosuje metodykę ustanowioną w aktach delegowanych, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu i przestrzega zasad ustanowionych w ust. 5 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 88. 4. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 87 ustanawiające szczegółową metodykę i procedury dotyczące: a) określenia szacunkowych kosztów, o których mowa w ust. 2; b) określenia indywidualnych rocznych opłat nadzorczych, o których mowa w ust. 5 lit. b) i c); c) określenia maksymalnego ogólnego limitu, o którym mowa w ust. 5 lit. c); oraz d) szczegółowych ustaleń niezbędnych do dokonywania płatności. Przyjmując te akty delegowane Komisja przestrzega zasad ustanowionych w ust. 5 niniejszego artykułu. 5. Akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 3, a także akt delegowany, o którym mowa w ust. 4, muszą być zgodne z następującymi zasadami: a) przy szacowaniu całkowitej kwoty rocznej opłaty nadzorczej uwzględnia się koszty poniesione w poprzednim roku;				
--	--	--	--	--

	b) roczna opłata nadzorcza jest proporcjonalna do średniej liczby aktywnych miesięcznie odbiorców w Unii w odniesieniu do każdej bardzo dużej platformy internetowej lub każdej bardzo dużej wyszukiwarki internetowej wskazanej zgodnie z art. 33; c) całkowita kwota rocznej opłaty nadzorczej pobieranej od danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej w żadnym przypadku nie przekracza 0,05 % jego światowego rocznego dochodu netto w poprzednim roku obrotowym. 6. Indywidualne roczne opłaty nadzorcze pobrane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu stanowią zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046. 7. Komisja co roku składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące całkowitej kwoty kosztów poniesionych w związku z wykonywaniem zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz całkowitej kwoty indywidualnych rocznych opłat nadzorczych pobranych w poprzednim roku.				
Art. 44	1. Komisja konsultuje się z Radą Usług Cyfrowych oraz wspiera i promuje opracowywanie i wdrażanie dobrowolnych norm ustanawianych przez odpowiednie europejskie i międzynarodowe jednostki normalizacyjne co najmniej w odniesieniu do: a) dokonywania zgłoszeń drogą elektroniczną na podstawie art. 16; b) norm dotyczących szablonów, projektowania i przetwarzania na potrzeby komunikacji z odbiorcami	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

usługi w sposób przyjazny dla użytkownika w zakresie ograniczeń wynikających z warunków korzystania z usług i zmian do tych warunków; c) dokonywania zgłoszeń drogą elektroniczną przez zaufane podmioty sygnalizujące na podstawie art. 22, w tym za pośrednictwem interfejsów programowania aplikacyjnego; d) specjalnych interfejsów, w tym interfejsów programowania aplikacyjnego, ułatwiających wypełnianie obowiązków określonych w art. 39 i 40; e) audytów bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych zgodnie z art. 37; f) interoperacyjności repozytoriów reklam, o których mowa w art. 39 ust. 2; g) transmisji danych między pośrednikami reklamowymi w celu wsparcia wypełniania obowiązków w zakresie przejrzystości zgodnie z art. 26 ust. 1 lit. b), c) i d); h) środków technicznych umożliwiających wypełnianie obowiązków związanych z reklamą, zawartych w niniejszym rozporządzeniu, w tym obowiązków dotyczących widocznych oznaczeń reklam i informacji handlowych, o których mowa w art. 26; i) wyboru interfejsów i prezentacji informacji na temat głównych parametrów różnych rodzajów systemów rekomendacji, zgodnie z art. 27 i 38; j) norm dotyczących ukierunkowanych środków ochrony małoletnich w internecie. 2. Komisja wspiera aktualizowanie norm w świetle rozwoju technologicznego i zachowań odbiorców przedmiotowych usług. Odpowiednie informacje				
--	--	--	--	--

	dotyczące aktualizacji norm są publicznie i łatwo dostępne.				
Art. 45	1. Komisja i Rada Usług Cyfrowych wspierają i ułatwiają opracowywanie na poziomie unijnym dobrowolnych kodeksów postępowania, które mają przyczynić się do właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia, uwzględniając w szczególności specyficzne wyzwania związane ze zwalczaniem różnych rodzajów nielegalnych treści i ryzyka systemowego, zgodnie z prawem Unii, w szczególności dotyczącymi konkurencji i ochrony danych osobowych. 2. W przypadku wystąpienia znaczącego ryzyka systemowego w rozumieniu art. 34 ust. 1 dotyczącego kilku bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych Komisja może zaprosić zainteresowanych dostawców bardzo dużych platform internetowych lub zainteresowanych dostawców bardzo dużych wyszukiwarek internetowych oraz innych dostawców bardzo dużych platform internetowych, bardzo dużych wyszukiwarek internetowych, platform internetowych i innych usług pośrednich, w stosownych przypadkach, a także odpowiednie właściwe organy, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i inne zainteresowane strony do udziału w opracowywaniu kodeksów postępowania, w tym poprzez określenie zobowiązań w zakresie wprowadzania konkretnych środków zmniejszających ryzyko, jak również ram regularnej sprawozdawczości w zakresie wszelkich wprowadzanych środków i ich wyników.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

3. Wykonując ust. 1 i 2, Komisja i Rada Usług Cyfrowych oraz w stosownym przypadku inne organy dążą do zapewnienia, aby kodeksy postępowania zawierały jasno określone cele szczegółowe, kluczowe wskaźniki skuteczności działania służące do pomiaru stopnia osiągnięcia tych celów oraz aby należycie uwzględniono w nich potrzeby i interesy wszystkich zainteresowanych stron, w szczególności obywateli, na poziomie unijnym. Komisja i Rada Usług Cyfrowych dążą również do zapewnienia, aby uczestnicy regularnie zgłaszali Komisji i swoim odpowiednim koordynatorom ds. usług cyfrowych właściwym dla miejsca siedziby wszelkie wprowadzone środki i ich wyniki mierzone w stosunku do kluczowych wskaźników skuteczności działania przewidzianych w tych środkach. W kluczowych wskaźnikach skuteczności działania i obowiązkach sprawozdawczych uwzględnia się różnice między poszczególnymi uczestnikami pod względem wielkości i zdolności. 4. Komisja i Rada Usług Cyfrowych oceniają, czy kodeksy postępowania spełniają cele określone w ust. 1 i 3, oraz regularnie monitorują i oceniają stopień osiągnięcia celów tych kodeksów, z uwzględnieniem kluczowych wskaźników skuteczności działania, które mogą one zawierać. Wnioski z tych działań są podawane do wiadomości publicznej. Komisja i Rada Usług Cyfrowych wspierają i ułatwiają również regularne przeglądy i dostosowania kodeksów postępowania. W przypadku systematycznego nieprzestrzegania kodeksów postępowania Komisja i Rada Usług Cyfrowych mogą zwrócić się do sygnatariuszy				
---	--	--	--	--

	kodeksów postępowania o podjęcie niezbędnych działań.				
Art. 46	1. Komisja wspiera i ułatwia opracowywanie dobrowolnych kodeksów postępowania na poziomie unijnym przez dostawców platform internetowych i innych odpowiednich dostawców usług, takich jak dostawcy usług pośrednich w zakresie reklam internetowych, inne podmioty zaangażowane w łańcuch wartości reklamy programatycznej lub organizacje reprezentujące odbiorców usługi i organizacje społeczeństwa obywatelskiego lub odpowiednie organy w celu przyczynienia się do większej przejrzystości podmiotów w łańcuchu wartości reklamy internetowej, wykraczającej poza wymogi określone w art. 26 i 39. 2. Komisja dąży do zapewnienia, aby kodeksy postępowania przyczyniały się do skutecznej transmisji informacji, z pełnym poszanowaniem praw i interesów wszystkich zaangażowanych stron, a także do utworzenia konkurencyjnego, przejrzystego i sprawiedliwego środowiska reklam internetowych zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym, w szczególności w dziedzinie konkurencji i ochrony prywatności i danych osobowych. Komisja dąży do zapewnienia, aby w kodeksach postępowania uwzględniono co najmniej: a) transmisję informacji będących w posiadaniu dostawców usług pośrednich w zakresie reklam internetowych odbiorcom usługi dotyczącą wymogów określonych w art. 26 ust. 1 lit. b), c) i d);	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	b) transmisję informacji będących w posiadaniu dostawców usług pośrednich w zakresie reklam internetowych do repozytoriów zgodnie z art. 39; c) istotne informacje na temat monetyzacji danych. 3. Komisja zachęca do opracowania kodeksów postępowania do dnia 18 lutego 2025 r. oraz do rozpoczęcia ich stosowania do dnia 18 sierpnia 2025 r. 4. Komisja zachęca wszystkie podmioty w łańcuchu wartości reklamy internetowej, o którym mowa w ust. 1, do poparcia zobowiązań określonych w kodeksach postępowania i ich wypełniania.				
Art. 47	1. Komisja wspiera i ułatwia opracowywanie kodeksów postępowania na poziomie Unii z udziałem dostawców platform internetowych i innych odpowiednich dostawców usług, organizacji reprezentujących odbiorców usługi oraz organizacji społeczeństwa obywatelskiego lub odpowiednich organów w celu promowania pełnego i skutecznego równego uczestnictwa poprzez poprawę dostępu do usług internetowych, które – poprzez ich początkowy projekt lub późniejsze dostosowanie – uwzględniają szczególne potrzeby osób z niepełnosprawnościami. 2. Komisja dąży do zapewnienia, aby kodeksy postępowania służyły osiągnięciu celu, jakim jest zapewnienie dostępności tych usług zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym, aby zmaksymalizować przewidywalne korzystanie z nich przez osoby z niepełnosprawnościami. Komisja dąży do zapewnienia, aby w kodeksach postępowania uwzględniono co najmniej następujące cele:	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	a) projektowanie i dostosowywanie usług, aby były one dostępne dla osób z niepełnosprawnościami poprzez uczynienie ich dostrzegalnymi, funkcjonalnymi, zrozumiałymi i solidnymi; b) wyjaśnianie, w jaki sposób usługi spełniają mające zastosowanie wymogi w zakresie dostępności, oraz podanie tych informacji do wiadomości publicznej w sposób dostępny dla osób z niepełnosprawnościami; c) udostępnianie informacji, formularzy i środków przewidzianych na mocy niniejszego rozporządzenia w sposób umożliwiający ich łatwe znalezienie i zrozumienie oraz dostępny dla osób z niepełnosprawnościami. 3. Komisja zachęca do opracowania kodeksów postępowania do dnia 18 lutego 2025 r. oraz do rozpoczęcia ich stosowania do dnia 18 sierpnia 2025 r.				
Art. 48	1. Rada Usług Cyfrowych może zalecić Komisji przystąpienie do opracowania dobrowolnych protokołów kryzysowych zgodnie z ust. 2, 3 i 4 w celu przeciwdziałania sytuacjom kryzysowym. Te sytuacje są ściśle ograniczone do nadzwyczajnych okoliczności mających wpływ na bezpieczeństwo publiczne lub zdrowie publiczne. 2. Komisja wspiera i ułatwia uczestnictwo dostawców bardzo dużych platform internetowych, bardzo dużych wyszukiwarek internetowych oraz, w stosownych przypadkach, dostawców innych platform internetowych lub innych wyszukiwarek internetowych w opracowywaniu, testowaniu i stosowaniu tych protokołów kryzysowych. Komisja dąży	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

do zapewnienia, aby w protokołach kryzysowych przewidziano co najmniej jeden z następujących środków: a) wyświetlanie w widoczny sposób informacji na temat sytuacji kryzysowej przekazanych przez organy państw członkowskich lub na poziomie unijnym lub, w zależności od kontekstu kryzysu, przez inne odpowiednie wiarygodne organy; b) zapewnienie, aby dostawca usług pośrednich wyznaczył specjalny punkt kontaktowy do celów zarządzania kryzysowego; w stosownych przypadkach może nim być elektroniczny punkt kontaktowy, o którym mowa w art. 11, lub, w przypadku dostawców bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych – pracownik ds. nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia, o którym mowa w art. 41; c) w stosownych przypadkach dostosowanie zasobów przeznaczonych na zapewnienie wypełniania obowiązków określonych w art. 16, 20, 22, 23 i 35 do potrzeb powstałych w wyniku sytuacji kryzysowej. 3. W proces opracowywania, testowania i nadzorowania stosowania protokołów kryzysowych Komisja włącza – w stosownych przypadkach – organy państw członkowskich; może ona także włączyć w ten proces organy i jednostki organizacyjne Unii. W stosownych przypadkach i w razie potrzeby Komisja może również włączyć w proces opracowywania protokołów kryzysowych organizacje społeczeństwa obywatelskiego lub inne odpowiednie organizacje.				
--	--	--	--	--

4. Komisja dąży do zapewnienia, aby w protokołach kryzysowych jasno określono wszystkie następujące elementy: a) konkretne parametry pozwalające określić, co stanowi szczególne nadzwyczajne okoliczności, którym protokół kryzysowy ma zaradzić, i jakie są cele tego protokołu; b) rolę każdego uczestnika i środków, które mają zostać przez nich wprowadzone w trakcie przygotowywania i po uruchomieniu protokołu kryzysowego; c) jasną procedurę określania, kiedy należy uruchomić protokół kryzysowy; d) jasną procedurę określania okresu, w którym należy wprowadzić środki przewidziane do wprowadzenia po uruchomieniu protokołu kryzysowego, i który jest ściśle ograniczony do tego, co konieczne do zaradzenia odpowiednim konkretnym nadzwyczajnym okolicznościom; e) zabezpieczenia mające na celu zapobieżenie wszelkim negatywnym skutkom dla wykonywania praw podstawowych zapisanych w Karcie, w szczególności wolności wypowiedzi i informacji oraz prawa do niedyskryminacji; f) proces publicznego udostępniania sprawozdań dotyczących wszelkich wprowadzonych środków, czasu ich stosowania i ich wyników po zakończeniu sytuacji kryzysowej. 5. Jeżeli Komisja uzna, że protokół kryzysowy nie pozwala skutecznie zaradzić sytuacji kryzysowej lub nie zabezpiecza wykonywania praw podstawowych, o którym mowa w ust. 4 lit. e), żąda, aby uczestnicy				
---	--	--	--	--

	zmienili protokół kryzysowy, między innymi wprowadzając dodatkowe środki.				
Art. 49	1. Państwa członkowskie wyznaczają co najmniej jeden właściwy organ odpowiedzialny za nadzorowanie dostawców usług pośrednich i egzekwowanie niniejszego rozporządzenia (zwany dalej „właściwym organem”). 2. Państwa członkowskie wyznaczają jeden ze swoich właściwych organów na koordynatora ds. usług cyfrowych. Koordynator ds. usług cyfrowych odpowiada za wszystkie kwestie związane z nadzorowaniem i egzekwowaniem niniejszego rozporządzenia w danym państwie członkowskim, chyba że zainteresowane państwo członkowskie powierzyło niektóre szczególne zadania lub sektory innym właściwym organom. Koordynator ds. usług cyfrowych w każdym wypadku odpowiada za zapewnienie na poziomie krajowym koordynacji w zakresie tych kwestii, a także za przyczynianie się do skutecznego i spójnego nadzorowania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia w całej Unii. W tym celu koordynatorzy ds. usług cyfrowych współpracują ze sobą, z innymi właściwymi organami krajowymi, z Radą Usług Cyfrowych i Komisją, bez uszczerbku dla przysługującej państwom członkowskim możliwości wprowadzenia mechanizmów współpracy i regularnej wymiany poglądów między koordynatorem ds. usług cyfrowych a innymi organami krajowymi,	T	Art. 1 pkt 2 lit. c	c) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) zadania właściwych organów, o których mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm. ²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, w tym koordynatora do spraw usług cyfrowych;”	

²⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

			i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK”, w zakresie: a) naruszeń przez dostawców platform internetowych obowiązków, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065, b) innych naruszeń rozporządzenia 2022/2065 skutkujących naruszeniem interesów konsumentów w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny; 2) Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie spraw dotyczących platform udostępniania wideo, o których mowa w art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i	
--	--	--	---	--

			telewizji, z wyłączeniem spraw, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065; 3) Prezes UKE – w zakresie spraw, innych niż wskazane w pkt 1 i 2. 2. Spory o właściwość między właściwymi organami w zakresie spraw, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, rozstrzyga Prezes Rady Ministrów. 3. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed właściwymi organami, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. 4. Od decyzji właściwego organu, wydanych na podstawie art. 22zzc	
--	--	--	--	--

				ust. 1, art. 22zzd ust. 1, art. 22zze ust. 1 oraz art. 22zzh ust. 1, stronie nie przysługują środki prawne wzruszenia decyzji przewidziane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące wznowienia postępowania, uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji. 5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do postanowień właściwego organu. 6. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do decyzji właściwego organu, o których mowa w rozdziałach 4a–4c. Art. 15b. Koordynatorem do spraw usług cyfrowych jest Prezes UKE.	
--	--	--	--	--	--

			Art. 15c. Koordynator do spraw usług cyfrowych współpracuje z Prezesem UOKiK oraz Przewodniczącym Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie realizacji zadań określonych w niniejszej ustawie, w szczególności w art. 15d ust. 2, art. 22b ust. 6, art. 22i ust. 4 pkt 2 oraz w art. 22o ust. 4 pkt 2. Art. 15d. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych uczestniczy w posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych. 2. Prezes UOKiK i Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji uczestniczą, wspólnie z koordynatorem do spraw usług cyfrowych, w	
--	--	--	--	--

				posiedzeniu Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych w przypadku, gdy przedmiotem posiedzenia są sprawy będące we właściwości Prezesa UOKiK lub Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Art. 15e. 1. W celu przygotowania jednego sprawozdania obejmującego działalność wszystkich właściwych organów, o którym mowa w art. 55 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065: 1) Prezes UOKiK przekazuje koordynatorowi do spraw usług cyfrowych roczne sprawozdanie ze swojej działalności, o której mowa w art. 15a ust. 1 pkt 1, w terminie do dnia 31	
--	--	--	--	---	--

				marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie; 2) Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przekazuje koordynatorowi do spraw usług cyfrowych roczne sprawozdanie ze swojej działalności, o której mowa w art. 15a ust. 1 pkt 2, oraz informacje, o których mowa w art. 55 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie lub informacja. 2. Koordynator do spraw usług cyfrowych może zwrócić się do Prezesa UOKiK lub Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji	
--	--	--	--	---	--

			z wnioskiem o uzupełnienie sprawozdania lub informacji w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia jego otrzymania. Art. 15f. 1. Przy koordynatorze do spraw usług cyfrowych działa Krajowa Rada do spraw Usług Cyfrowych, zwana dalej „Radą”. 2. Rada jest stałym organem opiniodawczo-doradczym koordynatora do spraw usług cyfrowych w zakresie spraw związanych z zapewnieniem bezpiecznego, przewidywalnego i budzącego zaufanie funkcjonowania rynku usług cyfrowych. 3. Do zadań Rady należy:	
--	--	--	---	--

			1) przedstawianie propozycji dotyczących poprawy funkcjonowania organów pozasądowego rozstrzygania sporów i zaufanych podmiotów sygnalizujących oraz wniosków dotyczących ich funkcjonowania; 2) przedstawianie propozycji i wniosków dotyczących realizacji prawa dostępu do danych dla zweryfikowanych badaczy; 3) wyrażanie opinii w przedmiocie realizacji obowiązków dostawców usług pośrednich wynikających z rozporządzenia 2022/2065; 4) wyrażanie opinii w innych sprawach z zakresu funkcjonowania rynku usług cyfrowych.	
--	--	--	---	--

			4. W skład Rady wchodzi: 1) przewodniczący Rady; 2) zastępca przewodniczącego Rady; 3) pozostali członkowie Rady w liczbie 10. 5. Przewodniczący Rady, zastępca przewodniczącego Rady oraz pozostali członkowie Rady są powoływani przez koordynatora do spraw usług cyfrowych spośród kandydatów zgłaszanych przez organy pozasądowego rozstrzygania sporów, zaufane podmioty sygnalizujące, podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571,	
--	--	--	---	--

				z późn. zm.³⁾), organizacje społeczne oraz gospodarcze związane z rynkiem usług cyfrowych. 6. Koordynator do spraw usług cyfrowych może odwołać przewodniczącego Rady, zastępcę przewodniczącego Rady lub innego członka Rady przed upływem kadencji Rady na wniosek podmiotu, który zgłosił jego kandydaturę. 7. W miejsce odwołanego przewodniczącego Rady, zastępcy Przewodniczącego Rady lub innego członka Rady koordynator do spraw usług cyfrowych powołuje nowego przewodniczącego	
--	--	--	--	---	--

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622 i 1162.

				Rady, zastępcy przewodniczącego Rady lub innego członka Rady. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio. 8. Koordynator do spraw usług cyfrowych powołuje sekretarza Rady spośród osób zatrudnionych w urzędzie zapewniającym jego obsługę. Koordynator do spraw usług cyfrowych odwołuje sekretarza Rady. 9. Ta sama osoba może pełnić funkcję przewodniczącego Rady nie dłużej niż przez dwie kadencje Rady. 10. Kadencja Rady trwa 4 lata. 11. Przewodniczący Rady kieruje pracami Rady oraz reprezentuje Radę na zewnątrz.	
--	--	--	--	--	--

			12. Obsługę administracyjną Rady zapewnia urząd zapewniający obsługę Prezesa UKE. 13. Wydatki związane z działalnością Rady pokrywa się ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest Prezes UKE. 14. Urząd zapewniający obsługę Prezesa UKE zwraca członkom Rady koszty przejazdów na posiedzenia Rady, na zasadach określonych w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju. 15. Tryb pracy Rady określa regulamin	
--	--	--	---	--

			Art. 7 ustalony przez koordynator do spraw usług cyfrowych.”. Art. 7. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1616 oraz z 2025 r. poz. 794) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 29 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu: „2b. Prezes Urzędu jest właściwym organem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o	
--	--	--	--	--

			Art. 9	usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, w zakresie: 1) naruszeń przez dostawców platform internetowych obowiązków, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065; 2) innych naruszeń rozporządzenia 2022/2065 skutkujących naruszeniem interesów konsumentów.”; 2) w art. 31 po pkt 7b dodaje się pkt 7ba w brzmieniu: „7ba) wykonywanie zadań właściwego organu, określonych w rozporządzeniu 2022/2065, w zakresie	
--	--	--	--------	---	--

⁴⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

			określonym w art. 29 ust. 2b;”. Art. 9. W ustawie z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221 oraz z 2025 r. poz. 637 i 820) w art. 419 w ust. 1 w pkt 23 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 24 w brzmieniu: „24) realizacja obowiązków nałożonych na Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych, wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy	
--	--	--	---	--

				2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych).”.	
Art. 50	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby koordynatorzy ds. usług cyfrowych wykonywali swoje zadania wynikające z niniejszego rozporządzenia w sposób bezstronny, przejrzysty i terminowy. Państwa członkowskie zapewniają, aby koordynatorzy ds. usług cyfrowych dysponowali wszelkimi zasobami niezbędnymi do wykonywania swoich zadań, w tym wystarczającymi zasobami technicznymi, finansowymi i kadrowymi w celu odpowiedniego nadzorowania wszystkich dostawców usług pośrednich podlegających ich kompetencji. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego koordynator ds. usług cyfrowych miał wystarczającą autonomię w zarządzaniu swoim budżetem w ramach ogólnych limitów budżetowych, tak aby nie wpływać negatywnie na niezależność koordynatora ds. usług cyfrowych. 2. Podczas wykonywania swoich zadań i uprawnień zgodnie z niniejszym rozporządzeniem koordynatorzy ds. usług cyfrowych działają w sposób w pełni niezależny. Pozostają oni wolni od jakichkolwiek bezpośrednich i pośrednich wpływów zewnętrznych, nie zwracają się do żadnego innego organu publicznego ani podmiotu prywatnego o instrukcje ani nie przyjmują takich instrukcji. 3. Ust. 2 niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla zadań koordynatorów ds. usług cyfrowych w ramach systemu nadzorowania i egzekwowania przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu oraz współpracy z innymi		Art. 1 pkt 7	7) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu: „Rozdział 3a Właściwe organy, koordynator do spraw usług cyfrowych i Krajowa Rada do spraw Usług Cyfrowych Art. 15a. 1. Właściwymi organami są: 1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK” w zakresie: a) naruszeń przez dostawców platform internetowych obowiązków, o których mowa w rozdziale III w sekcji	

	właściwymi organami zgodnie z art. 49 ust. 2. Ust. 2 niniejszego artykułu nie stanowią przeszkody w wykonywaniu kontroli sądowej i pozostają również bez uszczerbku dla proporcjonalnych wymogów dotyczących odpowiedzialności w odniesieniu do ogólnych działań koordynatorów ds. usług cyfrowych, takich jak wydatki finansowe lub składanie sprawozdań parlamentom narodowym, pod warunkiem że wymogi te nie utrudniają osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia.		4 rozporządzenia 2022/2065, b) innych naruszeń rozporządzenia 2022/2065 skutkujących naruszeniem interesów konsumentów w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny; 2) Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie spraw dotyczących platform udostępniania wideo, o których mowa w art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, z wyłączeniem spraw, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065; 3) Prezes UKE – w zakresie spraw innych niż wskazane w pkt 1 i 2.	
--	---	--	--	--

			2. Spory o właściwość między właściwymi organami w zakresie spraw, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, rozstrzyga Prezes Rady Ministrów. 3. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowań administracyjnych przed właściwymi organami stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. 4. Od decyzji właściwego organu, wydanych na podstawie art. 22zzc ust. 1, art. 22zdz ust. 1, art. 22ze ust. 1 oraz art. 22zh ust. 1, stronie nie przysługują środki prawne wzruszenia decyzji przewidziane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania	
--	--	--	---	--

			administracyjnego dotyczące wznowienia postępowania, uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji. 5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do postanowień właściwego organu. 6. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do decyzji właściwego organu, o których mowa w rozdziałach 4a–4c Art. 15b. Koordynatorem do spraw usług cyfrowych jest Prezes UKE. Art. 15c. Koordynator do spraw usług cyfrowych współpracuje z Prezesem UOKiK oraz Przewodniczącym Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie realizacji zadań określonych w	
--	--	--	--	--

			niniejszej ustawie, w szczególności w art. 15d ust. 2, art. 22b ust. 6, art. 22i ust. 4 pkt 2 oraz w art. 22o ust. 4 pkt 2. Art. 15d. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych uczestniczy w posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych. 2. Prezes UOKiK i Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji uczestniczą, wspólnie z koordynatorem do spraw usług cyfrowych, w posiedzeniu Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych, w przypadku, gdy przedmiotem posiedzenia są sprawy będące we właściwości Prezesa UOKiK lub Przewodniczącego	
--	--	--	--	--

				Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Art. 15e. 1. W celu przygotowania jednego sprawozdania obejmującego działalność wszystkich właściwych organów, o którym mowa w art. 55 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065: 1) Prezes UOKiK przekazuje koordynatorowi do spraw usług cyfrowych roczne sprawozdanie ze swojej działalności, o której mowa w art. 15a ust. 1 pkt 1, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie; 2) Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przekazuje koordynatorowi do spraw usług	
--	--	--	--	---	--

				cyfrowych roczne sprawozdanie ze swojej działalności, o której mowa w art. 15a ust. 1 pkt 2, oraz informacje, o których mowa w art. 55 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie lub informacja. 2. Koordynator do spraw usług cyfrowych może zwrócić się do Prezesa UOKiK lub Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z wnioskiem o uzupełnienie sprawozdania lub informacji w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia jego otrzymania.”.	
--	--	--	--	---	--

--	--	--	--	--	--

Art. 51	1. W przypadku gdy jest to konieczne do wykonywania zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia, koordynatorom ds. usług cyfrowych przysługują następujące uprawnienia w zakresie czynności sprawdzających, w odniesieniu do praktyk dostawców usług pośrednich podlegających kompetencji ich państwa członkowskiego: a) uprawnienie do żądania od takich dostawców, a także wszelkich innych osób działających w celach związanych z ich działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową, w przypadku których można zasadnie oczekiwać, że dysponują informacjami związanymi z podejrzeniem naruszenia niniejszego rozporządzenia, w tym od organizacji przeprowadzających audyty, o których mowa w art. 37 i art. 75 ust. 2, udzielenia takich informacji bez zbędnej zwłoki;	T	Art. 1 pkt 2 lit. c Art. 1 pkt 8	„5) postępowanie w sprawach naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065;” „8) po rozdziale 4 dodaje się rozdziały 4a–4f w brzmieniu: (...) „Rozdział 4d Odpowiedzialność dostawców usług pośrednich Art. 22zn. 1. Właściwy organ	

b) uprawnienie do prowadzenia kontroli lub zwrócenia się do organu sądowego w ich państwie członkowskim o nakazanie przeprowadzenia kontroli we wszelkich pomieszczeniach, których tacy dostawcy lub takie osoby używają do celów związanych z ich działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową, lub do żądania tego od innych organów publicznych w celu zbadania, zajęcia, wykonania lub uzyskania kopii informacji związanych z podejrzeniem naruszenia w jakiegokolwiek postaci, niezależnie od nośnika, na jakim są przechowywane; c) uprawnienie do żądania, aby członek personelu lub przedstawiciel takich dostawców lub osób złożył wyjaśnienia w odniesieniu do wszelkich informacji związanych z podejrzeniem naruszenia oraz do rejestracji za ich zgodą, za pomocą wszelkich środków technicznych, odpowiedzi. 2. W przypadku gdy jest to konieczne do wykonywania zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia, koordynatorom ds. usług cyfrowych przysługują następujące uprawnienia w zakresie egzekwowania w odniesieniu do dostawców usług pośrednich podlegających kompetencji ich państwa członkowskiego: a) uprawnienie do zatwierdzania zobowiązań proponowanych przez takich dostawców w związku z przestrzeganiem przez nich niniejszego rozporządzenia oraz do uczynienia takich zobowiązań wiążącymi; b) uprawnienie do nakazania zaprzestania naruszeń i, w stosownych przypadkach, nakładania środków zaradczych proporcjonalnych do naruszenia		wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065. 2. Stroną postępowania jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065. 3. Właściwy organ wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 oraz zawiadamia o tym strony postępowania. Art. 22zo. 1. W toku postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, w celu	
--	--	---	--

i niezbędnych do skutecznego zakończenia naruszenia lub zwrócenia się do organu sądowego w ich państwie członkowskim o dokonanie takich czynności; c) uprawnienie do nakładania grzywien lub zwrócenia się do organu sądowego w ich państwie członkowskim o nałożenie grzywien zgodnie z art. 52 za nieprzestrzeganie niniejszego rozporządzenia, w tym za pomocą jakiegokolwiek nakazu wydanego w toku czynności sprawdzających na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu; d) uprawnienie do nakładania okresowych kar pieniężnych lub zwrócenia się do organu sądowego w ich państwie członkowskim o nałożenie okresowych kar pieniężnych zgodnie z art. 52, aby zapewnić zaprzestanie naruszenia zgodnie z nakazem wydanym na podstawie lit. b) niniejszego akapitu lub za niewykonanie jakiegokolwiek nakazu wydanego w toku czynności sprawdzających na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu; e) uprawnienie do przyjmowania środków tymczasowych lub zwrócenia się do właściwego krajowego organu sądowego w ich państwie członkowskim o przyjęcie środków tymczasowych, aby zapobiec ryzyku wyrządzenia poważnych szkód. W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. c) i d), koordynatorom ds. usług cyfrowych również przysługują uprawnienia w zakresie egzekwowania określone w tych literach w odniesieniu do innych osób, o których mowa w ust. 1, w przypadku niewykonania jakiegokolwiek nakazu wydanego wobec nich na podstawie tego ustępu. Mogą oni wykonywać te uprawnienia w zakresie egzekwowania wyłącznie po		realizacji uprawnień, o których mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ może przeprowadzić kontrolę podmiotu, wobec którego zostało wszczęte postępowanie oraz kontrolę innych osób działających w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową dostawców usług pośrednich, w przypadku których można zasadnie oczekiwać, że dysponują informacjami związanymi z podejrzeniem naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, zwanych	
---	--	---	--

przekazaniu takim innym osobom z odpowiednim wyprzedzeniem wszystkich istotnych informacji związanych z takimi nakazami, w tym informacji dotyczących obowiązującego terminu, grzywien lub okresowych kar pieniężnych, które mogą zostać nałożone za niewykonanie nakazu, oraz możliwości odwołania się. 3. W przypadku gdy jest to konieczne do wykonywania zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia, koordynatorom ds. usług cyfrowych w odniesieniu do dostawców usług pośrednich podlegających kompetencji ich państwa członkowskiego – jeżeli wszystkie inne uprawnienia przewidziane w niniejszym artykule mające na celu doprowadzenie do zaprzestania naruszenia zostały wyczerpane, a naruszenie nie zostało usunięte lub nadal trwa i wyrządza poważne szkody, których nie można uniknąć w drodze wykonania innych uprawnień dostępnych na mocy prawa Unii lub prawa krajowego – przysługuje również uprawnienie do przyjęcia następujących środków: a) żądania, aby organ zarządzający tych dostawców bez zbędnej zwłoki zbadał sytuację, przyjął i przedłożył plan działania określający niezbędne środki mające na celu zaprzestanie naruszenia, zapewnił przyjęcie takich środków przez dostawcę i przedłożył sprawozdanie z przyjętych środków; b) w przypadku gdy koordynator ds. usług cyfrowych uzna, że dostawca usług pośrednich nie spełnił w wystarczający sposób wymogów, o których mowa w lit. a), że naruszenie nie zostało usunięte lub nadal trwa i wyrządza poważne szkody oraz że naruszenie to wiąże się z przestępstwem zagrażającym życiu lub		dalej „podmiotem kontrolowanym”, w zakresie objętym tym postępowaniem. 2. Właściwy organ wszczyna kontrolę z urzędu. Art. 22zp. 1. Kontrola może być przeprowadzona przez upoważnionego pracownika urzędu obsługującego właściwy organ, zwanego dalej „kontrolującym”. 2. Właściwy organ może upoważnić do udziału w kontroli: 1) pracownika koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 60 rozporządzenia 2022/2065; 2) osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do	
--	--	---	--

bezpieczeństwu osób – zwrócenia się do organu sądowego swojego państwa członkowskiego z wnioskiem o nakazanie tymczasowego ograniczenia dostępu odbiorców do usługi, której dotyczy naruszenie, lub – wyłącznie gdy nie jest to wykonalne z przyczyn technicznych – do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia. Koordynator ds. usług cyfrowych – z wyjątkiem sytuacji, w której działa na wniosek Komisji, o którym mowa w art. 82 – przed złożeniem wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, zwraca się do zainteresowanych stron o przedstawianie pisemnych uwag w wyznaczonym terminie nie krótszym niż dwa tygodnie, opisując środki, o które zamierza wnioskować, i określając zamierzonego adresata lub zamierzonych adresatów tych środków. Dostawca usług pośrednich, zamierzony adresat lub zamierzeni adresaci oraz jakakolwiek inna osoba trzecia wykazująca prawnie uzasadniony interes są uprawnieni do udziału w postępowaniu przed właściwym organem sądowym. Jakikolwiek nakazany środek musi być proporcjonalny do charakteru, ciężaru, powtarzalności i czasu trwania naruszenia i nie może ograniczać w nienależyty sposób dostępu odbiorców danej usługi do zgodnych z prawem informacji. Ograniczenie dostępu obowiązuje przez cztery tygodnie, z zastrzeżeniem możliwości, którą dysponuje właściwy organ sądowy i która polega na umożliwieniu za pomocą wydanego nakazu koordynatorowi ds. usług cyfrowych przedłużenia tego okresu o kolejne okresy tej samej długości, z zastrzeżeniem maksymalnej liczby przedłużeń określonej przez ten organ sądowy.		przeprowadzenia kontroli są niezbędne tego rodzaju wiadomości. Art. 22zq. 1. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli albo do udziału w kontroli zawiera następujące informacje: 1) nazwę właściwego organu przeprowadzającego kontrolę; 2) imię, nazwisko i stanowisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej, a w przypadku upoważnienia do udziału w kontroli osób, o których mowa w art. 22zp ust. 2 – imiona i nazwiska tych osób oraz numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;	
--	--	--	--

Koordinator ds. usług cyfrowych przedłuża taki okres wyłącznie wówczas, gdy, uwzględniając prawa i interesy wszystkich stron, których dotyczy to ograniczenie, oraz wszystkie mające znaczenie okoliczności, w tym wszelkie informacje, jakie mogą mu przekazać dostawca usług pośrednich, adresat lub adresaci oraz jakakolwiek inna osoba trzecia, która wykazała prawnie uzasadniony interes, uzna iż spełnione zostały oba poniższe warunki: a) dostawca usług pośrednich nie przyjął niezbędnych środków w celu zaprzestania naruszenia; b) tymczasowe ograniczenie nie ogranicza w nienależyty sposób dostępu odbiorców usługi do zgodnych z prawem informacji, biorąc pod uwagę liczbę odbiorców, których ograniczenie dotyczy, oraz to, czy istnieją jakiekolwiek odpowiednie i łatwo dostępne rozwiązania alternatywne. W przypadku gdy koordinator ds. usług cyfrowych uzna, że warunki określone w akapicie trzecim lit. a) i b) zostały spełnione, lecz nie może dokonać kolejnego przedłużenia okresu na podstawie akapitu trzeciego, składa nowy wniosek do właściwego organu sądowego, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b). 4. Uprawnienia wymienione w ust. 1, 2 i 3 pozostają bez uszczerbku dla sekcji 3. 5. Środki przyjęte przez koordinatorów ds. usług cyfrowych w ramach wykonania uprawnień wymienionych w ust. 1, 2 i 3 muszą być skuteczne, odstraszające i proporcjonalne, biorąc pod uwagę w szczególności charakter, ciężar, powtarzalność i czas trwania naruszenia lub podejrzenia naruszenia, którego dotyczą te środki, a w stosownych przypadkach także		3) wskazanie podstawy prawnej kontroli; 4) oznaczenie podmiotu kontrolowanego; 5) określenie zakresu przedmiotowego kontroli; 6) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli; 7) imię, nazwisko oraz podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska; 8) pouczenie o prawach i obowiązkach podmiotu kontrolowanego; 9) datę i miejsce wystawienia upoważnienia. 2. Kontrolujący doręcza podmiotowi	
--	--	--	--

	zdolność ekonomiczną, techniczną i operacyjną danego dostawcy określonych usług pośrednich. 6. Państwa członkowskie ustanawiają szczególne zasady i procedury dotyczące wykonania uprawnień na podstawie ust. 1, 2 i 3 i zapewniają, aby wykonywanie tych uprawnień podlegało odpowiednim zabezpieczeniom ustanowionym w mającym zastosowanie prawie krajowym zgodnym z Kartą oraz z ogólnymi zasadami prawa Unii. W szczególności takie środki przyjmuje się wyłącznie w zgodności z prawem do poszanowania życia prywatnego i prawem do obrony, w tym z prawem do bycia wysłuchanym i prawem dostępu do akt, oraz z zastrzeżeniem prawa do skutecznego środka prawnego przysługujących wszystkim stronom, których środki dotyczą.		kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz okazuje legitymację służbową, a osoby upoważnione do udziału w kontroli, o których mowa w art. 22zp ust. 2, okazują paszport albo inny dokument potwierdzający tożsamość. 3. W przypadku nieobecności podmiotu kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz legitymacja służbowa, paszport lub inny dokument potwierdzający tożsamość mogą być okazane innemu pracownikowi podmiotu	
--	---	--	--	--

			kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, lub przywołanemu świadkowi, którym powinien być funkcjonariusz publiczny niebędący jednak pracownikiem właściwego organu przeprowadzającego kontrolę. W takim przypadku upoważnienie doręcza się niezwłocznie podmiotowi kontrolowanemu, nie później jednak niż trzeciego dnia od dnia wszczęcia kontroli. Art. 22zr. 1. Kontrolujący jest uprawniony do: 1) wstępu na grunt oraz do obiektów budowlanych, a także do pomieszczeń i lokali znajdujących się w budynkach, w	
--	--	--	--	--

			dniach i godzinach pracy podmiotu kontrolowanego; 2) żądania udostępnienia związanych z przedmiotem kontroli akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju pism, dokumentów oraz ich odpisów i wyciągów, korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną, informatycznych nośników danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. 1006, 1019 i 1158), innych urzędzeń zawierających dane informatyczne lub udostępnienia	
--	--	--	---	--

			systemów informatycznych, w tym zapewnienia dostępu do systemów informatycznych będących własnością innego niż podmiot kontrolowany podmiotu, zawierających dane podmiotu kontrolowanego związane z przedmiotem kontroli, w zakresie, w jakim podmiot kontrolowany ma do nich dostęp; 3) sporządzania notatek z materiałów, o których mowa w pkt 2; 4) żądania sporządzenia przez podmiot kontrolowany kopii lub wydruków materiałów, o których mowa w pkt 2, oraz kopii lub wydruków informacji zgromadzonych na nośnikach, w urządzeniach lub w	
--	--	--	--	--

			systemach, o których mowa w pkt 2; 5) przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym objętym przedmiotem kontroli; 6) żądania udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień od pracowników podmiotu kontrolowanego; 7) zabezpieczania materiałów, o których mowa w pkt 2, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych; 8) opieczetowania lokali, pomieszczeń lub przedmiotów w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli. 2. Osobie upoważnionej do udziału w kontroli, o której mowa w art. 22zp ust. 2,	
--	--	--	---	--

			przysługują uprawnienia kontrolującego, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3. Art. 22zs. 1. Właściwy organ może zwrócić się do Policji lub Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej – Państwowego Instytutu Badawczego, zwanej dalej „NASK – PIB”, o udzielenie pomocy w przeprowadzeniu kontroli, jeżeli jest to niezbędne do jej przeprowadzenia. 2. –Podmioty, o których mowa w ust. 1, zapewniają pomoc w przeprowadzeniu kontroli. 3. Pomoc udzielana przez: 1) Policję polega na zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania kontroli i osobistego	
--	--	--	---	--

			bezpieczeństwa osób obecnych w tym miejscu, a także na ustaleniu tożsamości tych osób; 2) NASK – PIB polega na udzieleniu wsparcia w ustaleniu stanu faktycznego w zakresie bezpieczeństwa korzystania z sieci komputerowych. 4. Właściwy organ występuje z wnioskiem o udzielenie pomocy do komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli lub do NASK–PIB, co najmniej 7 dni przed planowanym dniem wszczęcia kontroli. W przypadkach niecierpiących zwłoki właściwy organ występuje z wnioskiem, co	
--	--	--	---	--

			najmniej 3 dni przed planowanym dniem rozpoczęcia kontroli. 5. Koszty poniesione przez Policję lub NASK-PIB, z tytułu udzielonej pomocy w przeprowadzeniu kontroli ponosi właściwy organ. Do ustalania poniesionych kosztów przepis art. 105ca ust. 4 zdanie drugie ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1616 oraz z 2025 r. poz. 794) stosuje się odpowiednio. Art. 22zt. 1. Kierownik podmiotu kontrolowanego, osoba przez niego upoważniona lub inny pracownik podmiotu kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z	
--	--	--	--	--

			dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, jest obowiązany: 1) udzielać kontrolującemu wszelkich potrzebnych informacji; 2) zapewnić kontrolującemu warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli, w tym: a) sporządzanie kopii lub wydruków materiałów, o których mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 2, oraz kopii lub wydruków informacji zgromadzonych na nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, o których mowa w tym przepisie, b) w miarę możliwości samodzielne zamknięte pomieszczenie, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli,	
--	--	--	--	--

			c) wydzielone miejsce do przechowywania dokumentów i zabezpieczonych przedmiotów, d) środki łączności, którymi dysponuje, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia kontroli; 3) umożliwić kontrolującemu wstęp na grunt oraz do obiektów budowlanych, a także do pomieszczeń i lokali znajdujących się w budynkach; 4) udostępnić kontrolującemu materiały, o których mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 2, lub inne przedmioty mogące stanowić dowód w sprawie; 5) umożliwić kontrolującemu dostęp do informatycznych nośników danych, urządzeń lub systemów	
--	--	--	---	--

			informatycznych, o których mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 2, w zakresie informacji zgromadzonych na tych nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, w tym do korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną. 2. Podmiot kontrolowany dokonuje potwierdzenia za zgodność z oryginałem sporządzonych kopii dokumentów i wydruków. W przypadku odmowy potwierdzenia za zgodność z oryginałem potwierdza je kontrolujący, o czym czyni wzmiankę w protokole kontroli. Art. 22zu. 1. Kontrolujący lub osoby upoważnione do udziału w kontroli,	
--	--	--	---	--

			o których mowa w art. 22zp ust. 2, ustalają stan faktyczny na podstawie dowodów zebranych w toku kontroli, a w szczególności na podstawie dokumentów, przedmiotów, oględzin, ustnych lub pisemnych wyjaśnień i oświadczeń oraz innych nośników informacji. 2. Dowody zebrane w toku kontroli, mogą zostać zabezpieczone przez: 1) pozostawienie ich w wydzielonym lub oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu u podmiotu kontrolowanego; 2) złożenie, za pokwitowaniem udzielonym podmiotowi kontrolowanemu, na	
--	--	--	---	--

			przechowanie w pomieszczeniu urzędu obsługującego właściwy organ. Art. 22zv. 1 Właściwy organ w toku kontroli może wydać postanowienie o zajęciu akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju pism, dokumentów, korespondencji lub informatycznych nośników danych, urządzeń, o których mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 2, oraz innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, na czas niezbędny do przeprowadzenia kontroli, nie dłuższy niż 7 dni. 2. Osobę posiadającą przedmioty, o których mowa w ust. 1, kontrolujący wzywa do ich wydania dobrowolnie, a w przypadku odmowy ich wydania może	
--	--	--	---	--

				przeprowadzić ich odebranie w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. 3. Na postanowienie o zajęciu przedmiotów zażalenie przysługuje osobom, których prawa zostały naruszone. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania postanowienia. 4. Do zabezpieczenia na miejscu kontroli, w celu wykonywania czynności w toku kontroli, akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju pism, dokumentów, korespondencji, informatycznych nośników informacji, urządzeń, o których mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 2, oraz innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, jak	
--	--	--	--	--	--

			również do zabezpieczenia pomieszczeń podmiotu kontrolowanego, w których znajdują się te przedmioty, w tym do opieczetowania, o którym mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 8, przepisów ust. 1–3 nie stosuje się. 5. Przedmioty podlegające zajęciu należy po dokonaniu oględzin i sporządzeniu protokołu zajęcia zabrać albo oddać na przechowanie osobie godnej zaufania z zaznaczeniem obowiązku ich przedstawienia na żądanie właściwego organu. 6. Protokół zajęcia zawiera następujące informacje: 1) oznaczenie sprawy, z którą zajęcie ma związek;	
--	--	--	--	--

			2) dokładne wskazanie godziny rozpoczęcia i zakończenia czynności; 3) dokładną listę zajętych przedmiotów i, w miarę potrzeby, ich opis; 4) wskazanie postanowienia właściwego organu o zajęciu; 5) podpis kontrolującego, który dokonał zajęcia, i podmiotu kontrolowanego albo osoby upoważnionej przez podmiot kontrolowany. 7. Kontrolujący, który dokonał zajęcia, jest obowiązany do natychmiastowego wręczenia osobom zainteresowanym pokwitowania stwierdzającego, jakie przedmioty zostały zajęte, oraz do niezwłocznego powiadomienia	
--	--	--	--	--

			podmiotu kontrolowanego, którego przedmioty zostały zajęte, o dokonany zajęciu. 8. Zajęte przedmioty zwraca się niezwłocznie po stwierdzeniu, że są one zbędne dla postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, albo po uchyleniu przez Sąd Okręgowy – sąd ochrony konkurencji i konsumentów, zwany dalej „sądem ochrony konkurencji i konsumentów”, postanowienia o zajęciu przedmiotów, jednak nie później niż po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1. Art. 22zw. Czynności kontrolne mogą być prowadzone w sposób zdalny za pomocą środków komunikacji elektronicznej, jeżeli	
--	--	--	--	--

			może to usprawnić przeprowadzenie kontroli lub przemawia za tym charakter działalności prowadzonej przez podmiot . Art. 22zx. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół kontroli, który doręcza się podmiotowi kontrolowanemu. 2. Protokół kontroli zawiera w szczególności następujące informacje: 1) oznaczenie podmiotu kontrolowanego; 2) określenie zakresu kontroli; 3) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli; 4) imię i nazwisko kontrolującego; 5) opis przebiegu kontroli;	
--	--	--	---	--

			6) ustalenia z przeprowadzonej kontroli; 7) podpis kontrolującego i podmiotu kontrolowanego. 3. Podmiotowi kontrolowanemu przysługuje prawo wniesienia do protokołu kontroli zastrzeżeń, które wnosi do właściwego organu w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu projektu protokołu kontroli. 4. W przypadku wniesienia zastrzeżeń, kontrolujący dokonuje ich analizy i, w razie potrzeby, podejmuje dodatkowe czynności kontrolne, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienia lub uzupełnia odpowiednią część protokołu kontroli w	
--	--	--	--	--

			formie aneksu do tego protokołu. 5. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości albo części, kontrolujący przekazuje podmiotowi kontrolowanemu informacje o tym wraz z uzasadnieniem. 6. Od protokołu kontroli nie przysługują środki odwoławcze. 7. O odmowie podpisania protokołu kontroli kontrolujący czyni wzmiankę w tym protokole. Art. 22zy. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, w przypadku gdy podmiotem kontrolowanym jest przedsiębiorca, do kontroli stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo	
--	--	--	--	--

				przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 z późn. zm.⁵⁾). Art. 22zz. 1. Właściwy organ, kontrolujący oraz osoby upoważnione do udziału w kontroli, o których mowa w art. 22zp ust. 2, są obowiązani do ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa oraz innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, jak również ochrony innych informacji pozyskanych w związku z wykonywaniem czynności kontrolnych, w tym: 1) informacji znanych ograniczonej liczbie osób, których ujawnienie może wywołać negatywne skutki dla osoby, która	
--	--	--	--	---	--

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621, 622, 769 i 1168.

			te informacje przedstawiła, lub dla osoby trzeciej, w sytuacji gdy interes, który może być naruszony wskutek ujawnienia tych informacji, zasługuje na ochronę; 2) dokumentów sporządzonych na użytek wewnętrzny właściwego organu, Komisji Europejskiej lub koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz korespondencji między tymi organami. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do informacji powszechnie dostępnych, informacji o wszczęciu postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, oraz	
--	--	--	--	--

			informacji o wydaniu decyzji kończących to postępowanie i o ustaleniach zawartych w tych decyzjach. Art. 22zza. 1. Jeżeli w toku kontroli podmiot kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona oświadczy, że ujawnione w toku kontroli materiały, o których mowa w art. 22zr ust. 1 pkt 2, w tym informacje zawarte na nośnikach, w urządzeniach lub w systemach, o których mowa w tym przepisie: 1) zawierają pisemną komunikację między podmiotem kontrolowanym a niezależnym od podmiotu kontrolowanego adwokatem, radcą prawnym, prawnikiem z Unii Europejskiej w rozumieniu art. 2 pkt 2	
--	--	--	--	--

			ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2020 r. poz. 823) lub osobą, o której mowa w art. 2a tej ustawy, wytworzoną w celu realizacji prawa podmiotu kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez właściwy organ, w toku którego jest przeprowadzana kontrola, lub 2) zostały sporządzone wyłącznie w celu realizacji prawa podmiotu kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej od osób, o których mowa w pkt	
--	--	--	--	--

			1, w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez właściwy organ, w toku którego jest przeprowadzana kontrola – kontrolujący pozostawia te materiały, w tym pisma lub dokumenty, w miejscu kontroli. 2. W przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, kontrolujący może zapoznać się pobieżnie z pismem lub dokumentem, w sposób pozwalający na ustalenie autora, adresata, tytułu oraz przedmiotu pisma lub dokumentu oraz daty jego sporządzenia. Kontrolujący jest uprawniony do żądania od podmiotu kontrolowanego lub osoby przez niego	
--	--	--	--	--

			upoważnionej dodatkowych ustnych wyjaśnień w przedmiocie złożonego oświadczenia oraz przygotowania wersji pisma lub dokumentu niezawierającej informacji objętych ochroną zgodnie z ust. 1, jeżeli jest to możliwe. 3. Jeżeli oświadczenie podmiotu kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, o którym mowa w ust. 1, budzi wątpliwości w zakresie spełnienia przez dany dokument lub pismo przesłanek, o których mowa w ust. 1, kontrolujący niezwłocznie, nie później niż po zakończeniu kontroli, przekazuje pismo lub dokument, którego dotyczy wątpliwość, sądowi ochrony	
--	--	--	---	--

			konkurencji i konsumentów w sposób zapewniający należyte zabezpieczenie przed ujawnieniem treści tego pisma lub dokumentu. 4. Na podmiocie kontrolowanym spoczywa ciężar dowodu, że materiały, o których mowa w ust. 1, spełniają przesłanki określone w tym przepisie. 5. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów po zapoznaniu się z pismami lub dokumentami, o których mowa w ust. 3, wydaje w terminie miesiąca od dnia ich przekazania postanowienie o ich zwrocie podmiotowi kontrolowanemu w całości albo w części, jeżeli spełniają one przesłanki, o których	
--	--	--	--	--

				mowa w ust. 1, albo wydaje postanowienie o ich zwrocie w całości albo w części właściwemu organowi na potrzeby prowadzonego postępowania. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji. Postanowienie podlega wykonaniu z chwilą uprawomocnienia. Art. 22zzb. 1. Bez wszczynania odrębnego postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, właściwy organ może przeprowadzić kontrolę na wniosek Komisji Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 69 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.	
--	--	--	--	--	--

			2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ może upoważnić do udziału w kontroli: 1) pracownika właściwego organu; 2) pracownika Komisji Europejskiej; 3) osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli są niezbędne tego rodzaju wiadomości. 3. W przypadku gdy dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub inna odpowiednia osoba sprzeciwiają się przeprowadzeniu przez Komisję Europejską kontroli w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów	
--	--	--	--	--

			rozporządzenia 2022/2065, osobom upoważnionym przez właściwy organ do udziału w tej kontroli, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, przysługują w toku kontroli uprawnienia, o których mowa w art. 22zr ust. 1, art. 22zs, art. 22zt, art. 22zu, art. 22zv i art. 22zw. Art. 22zzc. 1. Właściwy organ wydaje decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, nakazującą zaprzestania naruszeń, jeżeli stwierdzi naruszenie tych obowiązków. 2. W decyzji właściwy organ wskazuje środki usunięcia skutków naruszenia	
--	--	--	--	--

			obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 w celu zapewnienia wykonania nakazu, w tym w szczególności może: 1) zobowiązać dostawcę usług pośrednich do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonych w decyzji; 2) nakazać publikację decyzji w całości lub w części, z zaznaczeniem, czy decyzja ta jest prawomocna, w określonej w niej formie, na koszt dostawcy usług pośrednich. 3. W przypadku braku innych skutecznych środków, które mogą doprowadzić do usunięcia skutków	
--	--	--	--	--

			naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ w decyzji nakazuje dostawcy usług pośrednich: 1) zamieszczenie wyraźnego ostrzeżenia dla usługobiorców wchodzących na interfejs internetowy; 2) uniemożliwienie dostępu do treści naruszającej rozporządzenie 2022/2065. 4. Środki, o których mowa w ust. 2–3, powinny być proporcjonalne do wagi i rodzaju naruszenia. 5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może podlegać natychmiastowemu wykonaniu. Art. 22zzd. 1. Jeżeli dostawca usług	
--	--	--	--	--

			pośrednich zaprzestał w trakcie prowadzonego postępowania naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ wydaje decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i stwierdzającą zaniechanie ich naruszania. Przepisy art. 22zzc ust. 2–5 stosuje się odpowiednio. 2. Ciężar udowodnienia zaprzestania naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w ust. 1,	
--	--	--	---	--

			spoczywa na dostawcy usług pośrednich. Art. 22z. 1. Jeżeli w toku postępowania, o którym mowa w art. 22z ust. 1, zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, że dostawca usług pośrednich: 1) naruszył obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do podjęcia określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub zaniechania określonych działań skutkujących naruszeniem oraz do usunięcia skutków tego naruszenia, 2) zaprzestał naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i	
--	--	--	--	--

			zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia – właściwy organ może, w drodze decyzji, zobowiązać dostawcę usług pośrednich do wykonania tych zobowiązań. 2. W decyzji właściwy organ może określić termin wykonania zobowiązań lub zobowiązać dostawcę usług pośrednich do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji, lub do publikacji decyzji w całości albo w części na koszt dostawcy usług pośrednich. 3. W decyzji właściwy organ nakłada na dostawcę usług pośrednich obowiązek składania w wyznaczonym	
--	--	--	---	--

			terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań. 4. Właściwy organ uchyla decyzję, w przypadku gdy: 1) została ona wydana w oparciu o nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub dokumenty; 2) dostawca usług pośrednich nie wykonuje zobowiązań lub obowiązków, o których mowa w ust. 2–3. 5. Właściwy organ może, za zgodą dostawcy usług pośrednich, z urzędu uchylć decyzję w przypadku, gdy nastąpiła zmiana okoliczności, mających istotny wpływ na wydanie decyzji. 6. W przypadku uchylecia decyzji	
--	--	--	---	--

			właściwy organ orzeka co do istoty sprawy. Art. 22zzf. 1. Jeżeli w toku postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, że dostawca usług pośrednich naruszył obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065, a dalsza działalność dostawcy usług pośrednich może spowodować poważne i trudne do usunięcia szkody, właściwy organ, w celu zapobieżenia ryzyku wystąpienia tych szkód, może, w drodze postanowienia, zobowiązać dostawcę, któremu jest zarzucane naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, do	
--	--	--	--	--

			ograniczenia zakresu świadczonych usług lub zmiany praktyk naruszających te obowiązki. 2. W postanowieniu właściwy organ określa termin obowiązywania ograniczenia zakresu świadczonych usług lub termin zmiany praktyk, o których mowa w ust. 1. nie dłuższy niż do dnia wydania decyzji kończącej postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065. 3. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów. 4. W przypadku wniesienia zażalenia na postanowienie właściwy organ	
--	--	--	--	--

			przekazuje je wraz z aktami sprawy do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 10 dni od dnia otrzymania zażalenia. 5. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów rozpoznaje zażalenie w terminie 2 miesięcy od dnia jego przekazania przez właściwy organ. Art. 22zzg. 1. Właściwy organ może bez wszczynania postępowania, o którym mowa w art. 22zn ust. 1, wystąpić do dostawcy usług pośrednich w sprawie podejrzenia naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065. 2. Dostawca usług pośrednich, do którego właściwy organ skierował wystąpienie,	
--	--	--	---	--

			może w terminie określonym przez ten organ przekazać stanowisko w tej sprawie. 3. Termin, o którym mowa w ust. 2, nie może być krótszy niż 7 dni, licząc od dnia doręczenia wystąpienia dostawcy usług pośrednich. Art. 22zzh. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ może żądać, w drodze decyzji, aby organ zarządzający dostawcy usług pośrednich zbadał sytuację oraz przyjął i przedłożył właściwemu organowi plan działania, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2022/2065.	
--	--	--	--	--

			2. W decyzji właściwy organ określa termin przedłożenia planu działania, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia 2022/2065. 3. W przypadku, o którym mowa w art. 51 ust. 3 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia 2022/2065, właściwy organ może złożyć wniosek do sądu ochrony konkurencji i konsumentów o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi, której dotyczy naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, lub do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym	
--	--	--	--	--

			dochodzi do naruszenia tych obowiązków. 4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, sąd ochrony konkurencji i konsumentów wydaje postanowienie w przedmiocie nakazu, które uzasadnia z urzędu. 5. Na postanowienie sądu ochrony konkurencji i konsumentów przysługuje zażalenie. Zażalenie wnosi się do sądu drugiej instancji za pośrednictwem sądu ochrony konkurencji i konsumentów. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania nakazu, o którym mowa w ust. 3. 6. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów przedstawia akta	
--	--	--	---	--

			sprawy sądowi drugiej instancji w terminie 7 dni od dnia wpływu zażalenia oraz doręcza stronie postępowania odpis zażalenia. 7. Strona postępowania może wnieść odpowiedź na zażalenie w terminie 7 dni od dnia doręczenia jej odpisu zażalenia. 8. Sąd drugiej instancji rozpoznaje zażalenie niezwłocznie i wydaje postanowienie w przedmiocie zażalenia, które uzasadnia z urzędu. 9. Na postanowienia sądu drugiej instancji skarga kasacyjna nie przysługuje. Art. 22zzi. 1. W toku postępowania, o którym mowa w art. 22zm ust. 1 lub art. 22zn ust. 1, dostawcy usług pośrednich są obowiązani do udzielania wszelkich	
--	--	--	--	--

			koniecznych informacji, w tym przekazywania dokumentów na żądanie właściwego organu. 2. Żądanie zawiera: 1) wskazanie celu żądania; 2) wskazanie zakresu informacji; 3) wskazanie terminu udzielenia informacji; 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. 3. Każdy ma prawo składania na piśmie – z własnej inicjatywy lub na prośbę właściwego organu – wyjaśnień dotyczących istotnych okoliczności sprawy.	
--	--	--	---	--

				4. Osoba fizyczna, do której zostało skierowane żądanie, o którym mowa w ust. 1, może odmówić udzielenia informacji tylko wtedy, gdy naraziłoby to ją lub jej małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osoby pozostające w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą we wspólnym pożyciu, na odpowiedzialność karną. Prawo odmowy udzielenia informacji trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli. Art. 22zzj. 1. Od decyzji wydanych przez właściwy organ na podstawie art.	
--	--	--	--	--	--

			22zzc ust. 1, art. 22zzd ust. 1, art. 22zze ust. 1 oraz art. 22zzh ust. 1 przysługuje odwołanie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. 2. W przypadku wniesienia odwołania od decyzji właściwy organ przekazuje je wraz z aktami sprawy do sądu ochrony konkurencji i konsumentów niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wniesienia odwołania. 3. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 i	
--	--	--	---	--

			1841 oraz z 2025 r. poz. 620 i 1172) o postępowaniu w sprawach usług świadczonych drogą elektroniczną. 4. Jeżeli właściwy organ uzna odwołanie za słuszne, może – nie przekazując akt sądowi ochrony konkurencji i konsumentów – uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub w części, o czym bezzwłocznie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję, od której stronie przysługuje odwołanie. Uchylając albo zmieniając decyzję, właściwy organ stwierdza jednocześnie, czy decyzja ta została wydana bez podstawy prawnej albo z rażącym naruszeniem prawa.	
--	--	--	--	--

			5. Przed przekazaniem odwołania do sądu ochrony konkurencji i konsumentów lub uchynieniem albo zmianą decyzji właściwy organ może również, w uzasadnionych przypadkach, przeprowadzić dodatkowe czynności zmierzające do wyjaśnienia zarzutów podniesionych w odwołaniu. Art. 22zzk. W sprawach dotyczących dowodów w postępowaniu przed właściwym organem w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio art. 227–315 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. Art. 22zzl. W postępowaniach, o	
--	--	--	--	--

				których mowa w niniejszym rozdziale, właściwy organ doręcza pisma dostawcom usług pośrednich na adres punktu kontaktowego, w sposób określony w art. 11 rozporządzenia 2022/2065.	
Art. 52	1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia przez dostawców usług pośrednich podlegających ich kompetencji oraz przyjmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich wykonania zgodnie z art. 51. 2. Sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach, a także niezwłocznie powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach mających na nie wpływ. 3. Państwa członkowskie zapewniają, aby maksymalna wysokość grzywien, które mogą być nałożone za niewypełnienie obowiązku ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu, wynosiła 6 % rocznego światowego obrotu danego dostawcy usług pośrednich w poprzednim roku obrotowym. Państwa członkowskie zapewniają, aby maksymalna wysokość grzywny, która może być nałożona za udzielenie nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd	T	Art. 1 pkt 2 lit. c Art. 1 pkt 8	„7) administracyjne kary pieniężne za naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.” „Rozdział 4f Przepisy o karach pieniężnych Art. 22zzr. 1. Dostawca usług pośrednich, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa w: 1) art. 9 ust. 1 i 5 rozporządzenia 2022/2065,	

	informacji, nieudzielenie odpowiedzi lub niepoprawienie nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd informacji oraz niepoddanie się kontroli wynosiła 1 % rocznego dochodu lub światowego obrotu danego dostawcy usług pośrednich lub danej osoby w poprzednim roku obrotowym. 4. Państwa członkowskie zapewniają, aby maksymalna dzienna wysokość okresowej kary pieniężnej wynosiła 5 % średniego dziennego światowego obrotu lub dochodu danego dostawcy usług pośrednich w poprzednim roku obrotowym, a kara ta była naliczana począwszy od daty wskazanej w odnośnej decyzji.		2) art. 11 rozporządzenia 2022/2065, 3) art. 12 rozporządzenia 2022/2065, 4) art. 13 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 2022/2065, 5) art. 14 ust. 1–4 rozporządzenia 2022/2065, 6) art. 15 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065 – podlega administracyjnej karze pieniężnej. 2. Dostawca usługi hostingu, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa w: 1) art. 16 ust. 1, 2 i 4–6 rozporządzenia 2022/2065, 2) art. 17 ust. 1, 3 i 4 rozporządzenia 2022/2065, 3) art. 18 rozporządzenia 2022/2065	
--	---	--	---	--

				– podlega administracyjnej karze pieniężnej. 3. Dostawca platformy internetowej, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa w: 1) art. 20 rozporządzenia 2022/2065, 2) art. 21 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, 3) art. 22 ust. 1 i 6 rozporządzenia 2022/2065, 4) art. 23 rozporządzenia 2022/2065, 5) art. 24 ust. 1–3 i 5 rozporządzenia 2022/2065, 6) art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, 7) art. 26 rozporządzenia 2022/2065, 8) art. 27 rozporządzenia 2022/2065,	
--	--	--	--	---	--

			9) art. 28 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2022/2065, 10) art. 30 rozporządzenia 2022/2065, 11) art. 31 rozporządzenia 2022/2065, 12) art. 32 rozporządzenia 2022/2065 – podlega administracyjnej karze pieniężnej. 4. Dostawca wyszukiwarki internetowej, który nie wypełnia obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, podlega administracyjnej karze pieniężnej. 5. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–4, nakłada właściwy organ, w drodze decyzji, w wysokości nie większej niż 6 %	
--	--	--	--	--

			światowego obrotu osiągniętego przez dostawcę usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary. 6. Właściwy organ może również nałożyć na dostawcę usług pośrednich, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 1 % rocznego dochodu albo światowego obrotu osiągniętego przez dostawcę usług pośrednich w roku obrotowym, jeżeli dostawca ten: 1) nie udzielił informacji żądanych przez właściwy organ na podstawie art. 22zzh ust. 1 bądź udzielił nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w	
--	--	--	--	--

			błąd informacji lub nie poprawił tych informacji; 2) nie poddaje się kontroli na podstawie art. 22zo ust. 1 lub art. 22zzb, w tym nie wykonuje obowiązków określonych w art. 22zt ust. 1. 7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, właściwy organ może również nałożyć administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 1 % rocznego dochodu na: 1) inne osoby działające w celach związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową dostawcy usług pośrednich, w przypadku których można zasadnie oczekiwać, że	
--	--	--	---	--

			dysponują informacjami związanymi z podejrzeniem naruszenia rozporządzenia 2022/2065, w tym od organizacji przeprowadzających audyty, o których mowa w art. 37 i art. 75 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065; 2) członka personelu lub przedstawiciela dostawcy usług pośrednich. 8. Niezależnie od administracyjnej kary pieniężnej nałożonej na podstawie ust. 6, właściwy organ może nałożyć na dostawcę usług pośrednich, w drodze decyzji, okresową karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 5 % średniego	
--	--	--	---	--

			dziennego obrotu dostawcy usług pośrednich osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary za każdy dzień opóźnienia: 1) w wykonaniu decyzji wydanych na podstawie art. 22zzc ust. 1, art. 22zzd ust. 1 oraz art. 22zze ust. 1, 2) w wykonaniu żądania właściwego organu, o którym mowa w art. 22zzh ust. 1, 3) w przypadku uniemożliwiania lub utrudniania rozpoczęcia lub przeprowadzenia kontroli na podstawie art. 22zo ust. 1 lub art. 22zzb – w celu przymuszenia tego dostawcy do wykonania nałożonych na niego obowiązków.	
--	--	--	--	--

			9. Okresową karę pieniężną, o której mowa w ust. 8, nakłada się, licząc od daty wskazanej w decyzji o nałożeniu tej kary. 10. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–4, mogą zostać nałożone także w przypadku, gdy dostawca usług pośrednich zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli właściwy organ uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia. Art. 22zzs. 1. Obrót, o którym mowa w art. 22zr ust. 5, 6 i 8, oblicza się jako sumę: 1) przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat – w przypadku dostawcy usług	
--	--	--	--	--

				pośrednich sporządzającego taki rachunek na podstawie przepisów o rachunkowości; 2) przychodów wykazanych w sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy równoważnych przychodom prezentowanym w rachunku zysków i strat sporządzanym na podstawie przepisów o rachunkowości lub wykazanych w innym dokumencie podsumowującym przychody w roku obrotowym, w tym w sprawozdaniu z wykonania budżetu – w przypadku dostawcy usług pośrednich, który nie sporządza rachunku zysków i strat na podstawie przepisów o rachunkowości;	
--	--	--	--	--	--

			3) udokumentowanych przychodów uzyskanych w roku obrotowym – w przypadku braku dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 2; 2. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych podmiotów, to przy obliczaniu wysokości jego obrotu, o którym mowa w art. 22zr ust. 5, 6 i 8, właściwy organ uwzględnia obrót osiągnięty przez te podmioty w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary. 3. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary nie osiągnął obrotu, właściwy organ,	
--	--	--	---	--

			nakładając administracyjną karę pieniężną na podstawie art. 22zzr ust. 1–4 oraz 6 i 8, uwzględnia średni obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary. 4. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim, o którym mowa w ust. 3, wysokość administracyjnej kary pieniężnej nałożonej przez właściwy organ na podstawie art. 22zzr ust. 1–4 oraz 6 i 8 nie przekracza równowartości 6 000 euro. 5. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich przed wydaniem decyzji	
--	--	--	--	--

			nakładającej administracyjną karę pieniężną nie dysponuje danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia obrotu za rok obrotowy poprzedzający rok nałożenia kary, właściwy organ, nakładając karę pieniężną na podstawie art. 22zzr ust. 1–4 oraz 6 i 8, uwzględnia: 1) obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym ten rok; 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 3 – średni obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających ten	
--	--	--	---	--

			rok; przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio. 6. Przeliczenie wartości euro na złote jest dokonywane według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Art. 22zzt. Właściwy organ ustala wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 22zrz ust. 1–4 i 6–8, w sposób skuteczny, proporcjonalny i odstraszający, uwzględniając charakter, ciężar, powtarzalność i czas trwania naruszenia oraz mając na uwadze interes publiczny, zakres i rodzaj prowadzonej	
--	--	--	--	--

			działalności, jak również możliwości ekonomiczne podmiotu dopuszczającego się naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065. Art. 22zzu. Środki z administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 22zzr ust. 1–4 i 6–8, stanowią dochód budżetu państwa. Art. 22zzv. 1. Administracyjne kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym. 2. Administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni	
--	--	--	--	--

				od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 22zzr ust. 5, stała się ostateczna. Art. 22zzw. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111⁶⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują właściwemu organowi nakładającemu administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 22zzr ust. 1–4 i 6–8.	
--	--	--	--	--	--

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 497, 621, 622, 769, 820, i 1203 i 1235.

				Art. 22zzx. 1. Od decyzji właściwego organu w sprawie nałożenia kary przysługuje odwołanie do sądu ochrony konkurencji i konsumentów. 2. Do postępowania w sprawach odwołania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach usług świadczonych drogą elektroniczną.”.	
--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

Art. 53	Odbiorcom usługi, a także wszelkim podmiotom, organizacjom i zrzeszeniom upoważnionym do wykonywania w ich imieniu praw przyznanych niniejszym rozporządzeniem, przysługuje prawo do wniesienia skargi na dostawców usług pośrednich w związku z zarzucanym naruszeniem niniejszego rozporządzenia do koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym znajduje się lub ma siedzibę odbiorca usługi. Koordynator ds. usług cyfrowych dokonuje oceny skargi i, w stosownych przypadkach, przekazuje ją koordynatorowi ds. usług cyfrowych właściwemu dla miejsca siedziby wraz z opinią, jeżeli zostanie to uznane za stosowne. Jeżeli skarga podlega kompetencji innego właściwego organu w jego państwie członkowskim, koordynator ds. usług	T	Art. 1 pkt 8	„Rozdział 4d Odpowiedzialność dostawców usług pośrednich Art. 22zk. 1. Usługobiorca lub inny podmiot, o którym mowa w art. 53 rozporządzenia 2022/2065, może wnieść do koordynatora do spraw usług cyfrowych skargę na dostawcę usług	

	cyfrowych otrzymujący skargę przekazuje ją temu organowi. W trakcie postępowania obie strony mają prawo do bycia wysłuchanymi i do otrzymania odpowiednich informacji na temat statusu skargi zgodnie z prawem krajowym.		pośrednich w związku z zarzucanym naruszeniem obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej. 2. Skarga zawiera następujące informacje: 1) informacje o dostawcy usług pośrednich, któremu jest zarzucane naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 oraz wskazanie usługi pośredniej, której dotyczy skarga; 2) opis stanu faktycznego będącego podstawą skargi; 3) wskazanie naruszenia przez dostawcę usług pośrednich obowiązków	
--	---	--	---	--

			wynikających z rozporządzenia 2022/2065; 4) wskazanie przepisu rozporządzenia 2022/2065, którego naruszenie zarzuca skarżący; 5) uprawdopodobnienie naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065; 6) dane identyfikujące skarżącego. 3. Do skargi dołącza się dokumenty, które mogą stanowić dowód naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, w szczególności materiały, zrzuty ekranu, nagrania lub inne elementy potwierdzające stan faktyczny będący podstawą skargi. 4. Koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje skarżącemu, w	
--	--	--	--	--

			terminie określonym w art. 35–37 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, informację o sposobie rozpatrzenia skargi wraz z uzasadnieniem. 5. Koordynator do spraw usług cyfrowych przekazuje skarżącemu informację o przekazaniu skargi koordynatorowi do spraw usług cyfrowych innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwego dla miejsca siedziby dostawcy usług pośrednich, którego dotyczy skarga. 6. Koordynator do spraw usług cyfrowych może żądać od skarżącego przedstawienia tłumaczenia na język	
--	--	--	--	--

				polski sporządzonej w języku obcym skargi i materiałów, o których mowa w ust. 3, przedłożonych przez skarżącego. Art. 22zl. 1. Postępowanie przed właściwym organem jest prowadzone jako postępowanie wyjaśniające albo postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065. 2. Postępowanie wyjaśniające może poprzedzać wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065. Art. 22zm. 1. Właściwy organ może wszcząć z urzędu, w drodze postanowienia,	
--	--	--	--	--	--

				postępowanie wyjaśniające, jeżeli okoliczności wskazują na możliwość naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065. 2. Postępowanie wyjaśniające może mieć na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065. 3. Zakończenie postępowania wyjaśniającego następuje w drodze postanowienia. 4. Postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 4 miesiące, a w sprawach szczególnie	
--	--	--	--	---	--

				skomplikowanych – nie dłużej niż 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.”.	
Art. 54	Odbiorcy usługi mają prawo dochodzić od dostawców usług pośrednich, zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym, odszkodowania za wszelkie szkody lub straty poniesione w wyniku naruszenia przez tych dostawców ich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.	T	Art. 1 pkt 2 lit. c Art. 1 pkt 8	„6) odpowiedzialność cywilną za naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i postępowanie przed sądem;” „Rozdział 4e Odpowiedzialność cywilna i postępowanie przed sądami Art. 22zzm. 1. W zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu 2022/2065, do roszczeń usługobiorców z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 tego	

			rozporządzenia, stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny. 2. W sprawach o roszczenia z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 rozporządzenia 2022/2065, jest właściwy sąd okręgowy. Art. 22zzn. 1. O wniesieniu pozwu oraz prawomocnym orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, o którym mowa w art. 54 tego rozporządzenia, sąd zawiadamia niezwłocznie właściwy organ. 2. Właściwy organ zawiadomiony o	
--	--	--	--	--

			toczącym się postępowaniu niezwłocznie informuje sąd o każdej sprawie dotyczącej tego samego naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, która toczy się przed właściwym organem albo została zakończona. Właściwy organ niezwłocznie informuje sąd również o wszczęciu każdego postępowania w sprawie dotyczącej tego samego naruszenia. 3. Sąd zawiesza postępowanie, jeżeli sprawa dotycząca tego samego naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 została wszczęta przed właściwym organem. 4. Sąd umarza postępowanie w	
--	--	--	--	--

			zakresie, w jakim prawomocna decyzja właściwego organu o stwierdzeniu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 uwzględnia roszczenie dochodzone przed sądem. 5. Ustalenia prawomocnej decyzji właściwego organu o stwierdzeniu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 wiążą sąd w postępowaniu o naprawienie szkody wyrządzonej na skutek naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 co do stwierdzenia naruszenia tych przepisów. Art. 22z. 1. W sprawach o roszczenia z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z	
--	--	--	---	--

			rozporządzenia 2022/2065, które mogą być dochodzone w postępowaniu przed sądem, właściwy organ lub zaufany podmiot sygnalizujący może wytaczać powództwa na rzecz usługobiorcy z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, za jego zgodą, a także wstępować, za zgodą powoda, do postępowania w każdym jego stadium. 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, do właściwego organu lub zaufanego podmiotu sygnalizującego stosuje się odpowiednio art. 55–60 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. Art. 22zzp. Właściwy organ, jeżeli uzna, że	
--	--	--	---	--

			przemawia za tym interes publiczny, przedstawia sądowi opinię w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065. Art. 22zzq. Do postępowania w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 rozporządzenia 2022/2065, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania	
--	--	--	--	--

				cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 i 1841 oraz z 2025 r. poz. 620 i 1172) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 17 w pkt 4⁵ kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4⁶ w brzmieniu: „4⁶) o roszczenia odszkodowawcze, o których mowa w rozdziale 4e ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513 oraz z 2025 r. poz. ...).”; 2) w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII po dziale IVf dodaje się dział IVfa w brzmieniu: „Dział IVfa Postępowanie w sprawach usług świadczonych drogą elektroniczną	
--	--	--	--	---	--

				Art. 479^{88a}. Sąd Okręgowy w Warszawie – sąd ochrony konkurencji i konsumentów jest właściwy w sprawach: 1) odwołań od decyzji, o których mowa w art. 22zzc ust. 1, art. 22zzd ust. 1, art. 22zze ust. 1 oraz art. 22zzh ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, właściwego organu, o którym mowa w art. 15a ust. 1 tej ustawy, zwanego dalej w przepisach niniejszego działu „właściwym organem”; 2) wniosków o wydanie nakazu tymczasowego ograniczenia dostępu usługobiorców do usługi, której dotyczy naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia	
--	--	--	--	---	--

				Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022 , str. 1, z późn. zm.⁷⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, lub do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia tych obowiązków; 3) zażaleń na postanowienia właściwego organu w postępowaniach w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z	
--	--	--	--	--	--

⁷⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

				rozporządzenia 2022/2065, prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Art. 479^{88b}. § 1. Odwołanie od decyzji właściwego organu, o których mowa w art. 22zm ust. 3, art. 22zv ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną wnosi się za jego pośrednictwem do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. § 2. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów odrzuca odwołanie wniesione po upływie terminu do jego wniesienia, niedopuszczalne z innych przyczyn, a także wtedy, gdy w	
--	--	--	--	--	--

			wyznaczonym terminie nie uzupełniono braków odwołania. Art. 479^{88c}. § 1. Właściwy organ niezwłocznie przekazuje odwołanie wraz z aktami sprawy do sądu ochrony konkurencji i konsumentów, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wniesienia odwołania. § 2. Jeżeli właściwy organ uzna odwołanie za słuszne, może – nie przekazując akt sądowi ochrony konkurencji i konsumentów – uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub w części, o czym bezzwłocznie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję, od której stronie służy odwołanie. Uchylając albo zmieniając	
--	--	--	--	--

			decyzję, właściwy organ stwierdza jednocześnie, czy decyzja ta została wydana bez podstawy prawnej albo z rażącym naruszeniem prawa. § 3. Przed przekazaniem odwołania do sądu ochrony konkurencji i konsumentów lub uchYLENIEM albo zmianą decyzji na podstawie § 2, właściwy organ może również, w uzasadnionych przypadkach, przeprowadzić dodatkowe czynności, zmierzające do wyjaśnienia zarzutów podniesionych w odwołaniu. Art. 479^{88d}. Odwołanie od decyzji właściwego organu powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma	
--	--	--	---	--

			procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także wniosek o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub w części. Art. 479^{88e}. § 1. W sprawach z zakresu usług świadczonych drogą elektroniczną stronami są także właściwy organ i zainteresowany. § 2. Zainteresowanym jest ten, czyje prawa lub obowiązki zależą od rozstrzygnięcia procesu. Jeżeli zainteresowany nie został wezwany do udziału w sprawie, sąd ochrony konkurencji i konsumentów wezwie go na wniosek strony albo z urzędu.	
--	--	--	--	--

			Art. 479^{88f}. Pełnomocnikiem właściwego organu może być pracownik Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji albo Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Art. 479^{88g}. W przypadku wniesienia odwołania od decyzji właściwego organu, sąd ochrony konkurencji i konsumentów może na wniosek strony, która wniosła odwołanie, wstrzymać wykonanie decyzji do czasu rozstrzygnięcia sprawy. Art. 479^{88h}. § 1. W sprawach, o których mowa w art. 479^{88a} pkt 1, strony mogą zawrzeć ugodę w sprawie odwołania do sądu ochrony	
--	--	--	--	--

			konkurencji i konsumentów. § 2. W sprawach, o których mowa w art. 479^{88a} pkt 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 479³⁰ § 2, 479^{30a}–479^{30f} i art. 479^{31a}–479³³. Art. 479⁸⁸ⁱ. § 1. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów oddala odwołanie od decyzji właściwego organu, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia. § 2. W przypadku uwzględnienia odwołania, sąd ochrony konkurencji i konsumentów uchyla zaskarżoną decyzję albo zmienia ją w całości lub w części i orzeka co do istoty sprawy. Art. 479^{88j}. Przepisy art. 479³² § 1, art. 479^{88b} § 2 i art. 479^{88c}–479⁸⁸ⁱ stosuje się odpowiednio do zażaleń na	
--	--	--	--	--

				postanowienia właściwego organu. Art. 479 ^{88k} . Skarga kasacyjna od orzeczenia sądu drugiej instancji przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia.”.	
Art. 55	1. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych sporządzają sprawozdanie roczne ze swojej działalności na podstawie niniejszego rozporządzenia, uwzględniające liczbę skarg otrzymanych na podstawie art. 53 oraz przegląd działań następczych. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych podają sprawozdania roczne do wiadomości publicznej w formacie nadającym się do odczytu maszynowego, z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów dotyczących poufności informacji, o których mowa w art. 84, oraz przekazują je Komisji i Radzie Usług Cyfrowych. 2. Sprawozdanie roczne zawiera ponadto następujące informacje: a) liczbę i przedmiot nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazów udzielenia informacji wydanych zgodnie z art. 9 i 10 przez krajowy organ sądowy lub administracyjny w państwie członkowskim danego koordynatora ds. usług cyfrowych;	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	b) działania podjęte w odpowiedzi na te nakazy, zgodnie z informacją przekazaną koordynatorowi ds. usług cyfrowych na podstawie art. 9 i 10. 3. Jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło kilka właściwych organów na podstawie art. 49, zapewnia, aby koordynator ds. usług cyfrowych sporządził jedno sprawozdanie obejmujące działalność wszystkich właściwych organów oraz aby koordynator ds. usług cyfrowych otrzymał wszystkie niezbędne w tym celu informacje oraz wsparcie potrzebne w tym zakresie od innych odpowiednich właściwych organów.				
Art. 56	1. Państwo członkowskie, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy usług pośrednich, ma wyłączne uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem uprawnień przewidzianych w ust. 2, 3 i 4. 2. Komisja ma wyłączne uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania rozdziału III sekcja 5. 3. W odniesieniu do dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych Komisja ma uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia inne niż określone w rozdziale III sekcja 5. 4. Jeżeli Komisja nie wszczęła postępowania w sprawie tego samego naruszenia, państwo członkowskie, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

internetowej, ma w odniesieniu do tych dostawców uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia innych niż określone w rozdziale III sekcja 5. 5. Państwa członkowskie i Komisja nadzorują i egzekwują przepisy niniejszego rozporządzenia w ścisłej współpracy. 6. Jeżeli dostawca usług pośrednich nie ma siedziby w Unii, państwo członkowskie, w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę lub Komisja ma uprawnienia, stosownie do przypadku, zgodnie z ust. 1 i 4 niniejszego artykułu, w zakresie nadzorowania i egzekwowania odpowiednich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia. 7. Jeżeli dostawca usług pośrednich nie wyznaczy przedstawiciela prawnego zgodnie z art. 13, wszystkie państwa członkowskie oraz – w przypadku dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej – Komisja mają uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania zgodnie z niniejszym artykułem. W przypadku gdy koordynator ds. usług cyfrowych zamierza wykonywać swoje uprawnienia wynikające z niniejszego ustępu, powiadamia o tym wszystkich pozostałych koordynatorów ds. usług cyfrowych i Komisję oraz zapewnia, aby przestrzegane były mające zastosowanie gwarancje przyznane przez Kartę, w szczególności w celu uniknięcia sytuacji, w której to samo zachowanie byłoby karane więcej niż jeden raz za naruszenie obowiązków ustanowionych w niniejszym				
---	--	--	--	--

	rozporządzeniu. W przypadku gdy Komisja zamierza wykonywać swoje uprawnienia wynikające z niniejszego ustępu, powiadamia o tym wszystkich pozostałych koordynatorów ds. usług cyfrowych. Po otrzymaniu powiadomienia na podstawie niniejszego ustępu inne państwa członkowskie nie wszczynają postępowania w sprawie tego samego naruszenia, o którym mowa				
Art. 57	1. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych i Komisja ściśle współpracują i udzielają sobie wzajemnej pomocy w celu spójnego i efektywnego stosowania niniejszego rozporządzenia. Wzajemna pomoc obejmuje w szczególności wymianę informacji zgodnie z niniejszym artykułem oraz spoczywający na koordynatorze ds. usług cyfrowych właściwym dla miejsca siedziby obowiązek informowania wszystkich koordynatorów ds. usług cyfrowych właściwych dla miejsca przeznaczenia, Rady Usług Cyfrowych i Komisji o podjęciu czynności sprawdzających oraz o zamiarze wydania ostatecznej decyzji, w tym jej oceny, w odniesieniu do danego dostawcy usług pośrednich. 2. Na potrzeby czynności sprawdzających koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby może zwrócić się do innych koordynatorów ds. usług cyfrowych z wnioskiem o przekazanie konkretnych informacji będących w ich posiadaniu w odniesieniu do konkretnego dostawcy usług pośrednich lub o wykonanie przez nich uprawnień w zakresie czynności sprawdzających, o których mowa art. 51	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	ust. 1, w odniesieniu do konkretnych informacji znajdujących się w ich państwie członkowskim. W stosownych przypadkach koordynator ds. usług cyfrowych otrzymujący wniosek może zaangażować inne właściwe organy lub inne organy publiczne danego państwa członkowskiego. 3. Koordynator ds. usług cyfrowych otrzymujący wniosek na podstawie ust. 2 realizuje taki wniosek i informuje koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby o podjętych działaniach bez zbędnej zwłoki i nie później niż dwa miesiące od jego otrzymania, chyba że: a) zakres lub przedmiot wniosku nie jest wystarczająco sprecyzowany, uzasadniony lub proporcjonalny ze względu na cele czynności sprawdzających; lub b) ani koordynator ds. usług cyfrowych, do którego zwrócono się z wnioskiem, ani inny właściwy organ lub inny organ publiczny tego państwa członkowskiego nie są w posiadaniu informacji, których dotyczy wniosek, ani nie mają do nich dostępu; lub c) nie można zastosować się do wniosku bez naruszenia prawa Unii lub prawa krajowego. Koordynator ds. usług cyfrowych otrzymujący wniosek uzasadnia swoją odmowę, przedkładając uzasadnioną odpowiedź w terminie określonym w akapicie pierwszym.				
Art. 58	1. O ile Komisja nie podjęła czynności sprawdzających w sprawie tego samego zarzucanego naruszenia, jeżeli koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca przeznaczenia ma powody, aby podejrzewać, że	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost,

dostawca usługi pośredniej naruszył niniejsze rozporządzenie w sposób mający negatywny wpływ na odbiorców usługi w państwie członkowskim tego koordynatora ds. usług cyfrowych, może zwrócić się do koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby z wnioskiem o dokonanie oceny sprawy oraz przyjęcie niezbędnych środków w ramach czynności sprawdzających i środków w ramach egzekwowania w celu zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia. 2. O ile Komisja nie podjęła czynności sprawdzających w sprawie tego samego zarzucanego naruszenia, Rada Usług Cyfrowych, na wniosek co najmniej trzech koordynatorów ds. usług cyfrowych właściwych dla miejsca przeznaczenia, którzy mają powody, aby podejrzewać, że określony dostawca usług pośrednich naruszył niniejsze rozporządzenie w sposób mający negatywny wpływ na odbiorców usługi w ich państwach członkowskich, może zwrócić się do koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby z wnioskiem o dokonanie oceny oraz przyjęcie niezbędnych środków w ramach czynności sprawdzających i środków w ramach egzekwowania w celu zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia. 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 lub 2, musi być należycie uzasadniony i zawierać co najmniej: a) informacje na temat punktu kontaktowego danego dostawcy usług pośrednich, o którym to punkcie mowa w art. 11; b) opis stanu faktycznego, stosowne przepisy niniejszego rozporządzenia oraz powody, dla których				nie wymaga wdrożenia
---	--	--	--	----------------------

koordynator ds. usług cyfrowych, który skierował wniosek, lub Rada Usług Cyfrowych podejrzewają, że dostawca naruszył niniejsze rozporządzenie, w tym opis negatywnych skutków zarzucanego naruszenia; c) jakiegokolwiek inne informacje, które koordynator ds. usług cyfrowych, który skierował wniosek, lub Rada Usług Cyfrowych uznają za istotne, w tym w stosownych przypadkach informacje zgromadzone z własnej inicjatywy lub sugestie dotyczące przyjęcia konkretnych środków w ramach czynności sprawdzających lub środków w ramach egzekwowania, w tym środków tymczasowych. 4. Koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby uwzględnia w jak największym stopniu wniosek na podstawie ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu. Jeżeli stwierdzi, że dysponuje niewystarczającymi informacjami, aby uwzględnić wniosek, oraz że ma powody, aby uznać, że koordynator ds. usług cyfrowych, który skierował wniosek, lub Rada Usług Cyfrowych mogliby przekazać dodatkowe informacje, koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby może zwrócić się z wnioskiem o takie informacje zgodnie z art. 57, albo, alternatywnie, podjąć czynności sprawdzające na podstawie art. 60 ust. 1, w których bierze udział co najmniej koordynator ds. usług cyfrowych, który wystąpił z wnioskiem. Bieg terminu ustanowionego w ust. 5 niniejszego artykułu ulega zawieszeniu do czasu udzielenia takich dodatkowych informacji lub do czasu odrzucenia zaproszenia do wzięcia udziału we wspólnych czynnościach sprawdzających.				
---	--	--	--	--

	5. Koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby, bez zbędnej zwłoki i w każdym wypadku nie później niż dwa miesiące od otrzymania wniosku na podstawie ust. 1 lub 2, przekazuje koordynatorowi ds. usług cyfrowych, który skierował wniosek, i Radzie Usług Cyfrowych ocenę podejrzenia naruszenia oraz wyjaśnienie dotyczące środków w ramach czynności sprawdzających lub środków w ramach egzekwowania przyjętych lub planowanych w związku z tym naruszeniem w celu zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia.				
Art. 59	1. W przypadku braku przekazania w terminie określonym w art. 58 ust. 5, w przypadku braku zgody Rady Usług Cyfrowych na ocenę lub środki podjęte lub planowane na podstawie art. 58 ust. 5 lub w przypadkach, o których mowa w art. 60 ust. 3, rada Usług Cyfrowych może skierować sprawę do Komisji, przekazując jej wszystkie istotne informacje. Informacje te obejmują co najmniej wniosek lub zalecenie skierowane do koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby, ocenę dokonaną przez tego koordynatora ds. usług cyfrowych, powody braku zgody oraz wszelkie dodatkowe informacje uzasadniające skierowanie sprawy. 2. Komisja dokonuje oceny sprawy w terminie dwóch miesięcy od przekazania sprawy zgodnie z ust. 1, po konsultacji z koordynatorem ds. usług cyfrowych właściwym dla miejsca siedziby. 3. Jeżeli na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu Komisja uzna, że ocena lub środki w ramach czynności	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	sprawdzających lub środki w ramach egzekwowania przyjęte lub planowane na podstawie art. 58 ust. 5 są niewystarczające, aby zapewnić skuteczne egzekwowanie, lub w inny sposób niezgodne z niniejszym rozporządzeniem, przekazuje swoje stanowisko koordynatorowi ds. usług cyfrowych właściwemu dla miejsca siedziby i Radzie Usług Cyfrowych oraz zwraca się do koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby z wnioskiem o dokonanie przeglądu sprawy. Koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby podejmuje niezbędne środki w ramach czynności sprawdzających lub środki w ramach egzekwowania w celu zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia, uwzględniając w jak największym stopniu stanowisko i wniosek Komisji o dokonanie przeglądu. Koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby w terminie dwóch miesięcy od złożenia wniosku o dokonanie przeglądu informuje o przyjętych środkach Komisję oraz koordynatora ds. usług cyfrowych, który wystąpił z wnioskiem, lub Radę Usług Cyfrowych, którzy podjęli działania na podstawie art. 58 ust. 1 lub 2.				
Art. 60	1. Koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby może podjąć i prowadzić czynności sprawdzające z udziałem co najmniej jednego innego zainteresowanego koordynatora ds. usług cyfrowych: a) z własnej inicjatywy w celu zbadania zarzucanego naruszenia niniejszego rozporządzenia przez danego	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

dostawcę usług pośrednich w kilku państwach członkowskich; lub b) na zalecenie Rady Usług Cyfrowych, działającej na wniosek co najmniej trzech koordynatorów ds. usług cyfrowych, zarzucającej, na podstawie uzasadnionego podejrzenia, naruszenie przez danego dostawcę usług pośrednich mające wpływ na odbiorców usługi w ich państwach członkowskich. 2. Każdy koordynator ds. usług cyfrowych, który wykaze prawnie uzasadniony interes w udziale we wspólnych czynnościach sprawdzających na podstawie ust. 1 może wystąpić z wnioskiem o taki udział. Wspólne czynności sprawdzających muszą zostać zakończone w terminie trzech miesięcy od ich podjęcia, chyba że uczestnicy uzgodnili inaczej. Koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby przekazuje swoje wstępne stanowisko w sprawie zarzucanego naruszenia wszystkim koordynatorom ds. usług cyfrowych, Komisji i Radzie Usług Cyfrowych nie później niż miesiąc po upływie terminu, o którym mowa w akapicie pierwszym. We wstępnym stanowisku uwzględnia się stanowiska wszystkich pozostałych koordynatorów ds. usług cyfrowych uczestniczących we wspólnych czynnościach sprawdzających. W stosownych przypadkach we wstępnym stanowisku określa się również przewidywane środki w ramach egzekwowania. 3. Zgodnie z art. 59 Rada Usług Cyfrowych może przekazać sprawę Komisji, jeżeli: a) koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby nie przekazał swojego wstępnego stanowiska w terminie określonym w ust. 2;				
---	--	--	--	--

	b) Rada Usług Cyfrowych zasadniczo nie zgadza się ze wstępnym stanowiskiem przekazanym przez koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby; lub c) koordynator ds. usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby nie podjął natychmiast wspólnych czynności sprawdzających na podstawie zalecenia Rady Usług Cyfrowych zgodnie z ust. 1 lit. b). 4. Prowadząc czynności sprawdzające uczestniczący w nich koordynatorzy ds. usług cyfrowych współpracują ze sobą w dobrej wierze, uwzględniając, w stosownych przypadkach, wskazówki koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby i zalecenie Rady Usług Cyfrowych. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych właściwi dla miejsca przeznaczenia uczestniczący we wspólnych czynnościach sprawdzających są uprawnieni, na wniosek koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby lub po konsultacji z nim, do wykonywania swoich uprawnień w zakresie czynności sprawdzających, o których mowa w art. 51 ust. 1, w odniesieniu do dostawców usług pośrednich, których dotyczy zarzucane naruszenie, w odniesieniu do informacji i pomieszczeń znajdujących się na ich terytorium.				
Art. 61	1. Ustanawia się niezależną grupę doradczą koordynatorów ds. usług cyfrowych do celów nadzoru dostawców usług pośrednich o nazwie „Europejska Rada ds. Usług Cyfrowych” (zwaną dalej „Radą Usług Cyfrowych”).	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost,

	2. Rada Usług Cyfrowych doradza koordynatorom ds. usług cyfrowych i Komisji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, aby osiągnąć następujące cele: a) przyczynienie się do spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia i skutecznej współpracy koordynatorów ds. usług cyfrowych i Komisji w odniesieniu do spraw objętych zakresem niniejszego rozporządzenia; b) koordynowanie sporządzania wytycznych i prowadzenia analiz przez Komisję i koordynatorów ds. usług cyfrowych oraz inne właściwe organy dotyczących pojawiających się problemów na rynku wewnętrznym w odniesieniu do spraw objętych zakresem niniejszego rozporządzenia oraz współudział w sporządzaniu takich wytycznych i prowadzeniu takich analiz; c) wspieranie koordynatorów ds. usług cyfrowych i Komisji w nadzorowaniu bardzo dużych platform internetowych.				nie wymaga wdrożenia
Art. 62	1. Rada Usług Cyfrowych składa się z koordynatorów ds. usług cyfrowych, których reprezentują wysocy rangą urzędnicy. Niewyznaczenie przez jedno lub większą liczbę państw członkowskich koordynatora ds. usług cyfrowych nie uniemożliwia Radzie Usług Cyfrowych wykonywania jej zadań. Jeżeli prawo krajowe tak stanowi, w Radzie Usług Cyfrowych mogą zasiadać – obok koordynatorów ds. usług cyfrowych – inne właściwe organy, którym powierzono konkretny zakres odpowiedzialności operacyjnej za stosowanie i egzekwowanie niniejszego rozporządzenia. Inne organy krajowe mogą być zapraszane na posiedzenia	T	Art. 1 pkt 7	„Art. 15d. 1. Koordynator do spraw usług cyfrowych uczestniczy w posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych. 2. Prezes UOKiK i Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji uczestniczą, wspólnie z koordynatorem do	

Rady Usług Cyfrowych, na których omawia się istotne dla nich kwestie. 2. Radzie Usług Cyfrowych przewodniczy Komisja. Komisja zwołuje posiedzenia i przygotowuje porządek obrad zgodnie z zadaniami Rady Usług Cyfrowych określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz zgodnie z jej regulaminem wewnętrznym. Kiedy Rada Usług Cyfrowych otrzymuje wniosek o przyjęcie zalecenia na podstawie niniejszego rozporządzenia, natychmiast udostępnia ten wniosek innym koordynatorom ds. usług cyfrowych za pośrednictwem systemu wymiany informacji określonego w art. 85. 3. Każde państwo członkowskie ma jeden głos. Komisji nie przysługuje prawo do głosowania. Rada Usług Cyfrowych przyjmuje akty zwykłą większością głosów. W przypadku przyjmowania zalecenia dla Komisji, o którym mowa w art. 36 ust. 1 akapit pierwszy, Rada Usług Cyfrowych przeprowadza głosowanie w terminie 48 godzin od złożenia wniosku przez przewodniczącego Rady Usług Cyfrowych. 4. Komisja udziela administracyjnego i analitycznego wsparcia na potrzeby działań Rady Usług Cyfrowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. 5. Rada Usług Cyfrowych może zapraszać ekspertów i obserwatorów do udziału w swoich posiedzeniach oraz może współpracować z innymi organami, jednostkami organizacyjnymi i grupami doradczymi Unii, a w stosownych przypadkach również z ekspertami zewnętrznymi. Rada Usług Cyfrowych podaje wyniki tej współpracy do wiadomości publicznej.		spraw usług cyfrowych, w posiedzeniu Europejskiej Rady ds. Usług Cyfrowych, w przypadku, gdy przedmiotem posiedzenia są sprawy będące we właściwości Prezesa UOKiK lub Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.”.	
--	--	--	--

	6. Rada Usług Cyfrowych może konsultować się z zainteresowanymi stronami i podaje wyniki takich konsultacji do wiadomości publicznej. 7. Po uzyskaniu zgody Komisji Rada Usług Cyfrowych przyjmuje regulamin wewnętrzny.				
Art. 63	1. W stosownych przypadkach, aby osiągnąć cele określone w art. 61 ust. 2, Rada Usług Cyfrowych w szczególności: a) wspiera koordynację wspólnych czynności sprawdzających; b) wspiera właściwe organy w analizowaniu sprawozdań i wyników audytów bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych przekazywanych na podstawie niniejszego rozporządzenia; c) wydaje opinie lub zalecenia lub doradza koordynatorom ds. usług cyfrowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, uwzględniając w szczególności swobodę świadczenia usług przez dostawców usług pośrednich; d) doradza Komisji w sprawie przyjmowania środków, o których mowa w art. 66, oraz przyjmuje opinie dotyczące bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem; e) wspiera i promuje we współpracy z odpowiednimi zainteresowanymi stronami opracowywanie i wdrażanie europejskich norm, wytycznych, sprawozdań, wzorów i kodeksów postępowania przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, między innymi wydając opinie lub	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	zalecenia w sprawach związanych z art. 44, a także identyfikowanie pojawiających się problemów w odniesieniu do spraw objętych zakresem niniejszego rozporządzenia. 2. Przy składaniu sprawozdania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub, w zależności od przypadku, przy przyjmowaniu odpowiednich decyzji, koordynatorzy ds. usług cyfrowych oraz, w stosownych przypadkach, inne właściwe organy krajowe niestosujące się do skierowanych do nich opinii, wniosków lub zaleceń przyjętych przez Radę Usług Cyfrowych podają przyczyny takiego postępowania, w tym wyjaśnienia dotyczące czynności sprawdzających, działań i środków, które wdrożyli.				
Art. 64	1. Komisja, we współpracy z koordynatorami ds. usług cyfrowych i Radą Usług Cyfrowych, rozwija unijną wiedzę ekspercką i zdolności, w tym w stosownych przypadkach poprzez oddelegowanie personelu państw członkowskich. 2. Komisja, we współpracy z koordynatorami ds. usług cyfrowych i Radą Usług Cyfrowych, koordynuje ponadto ocenę systemowych i pojawiających się problemów w całej Unii dotyczących bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych w odniesieniu do spraw objętych zakresem niniejszego rozporządzenia. 3. Komisja może zwrócić się do koordynatorów ds. usług cyfrowych, Rady Usług Cyfrowych i innych organów i jednostek organizacyjnych Unii posiadających odpowiednią wiedzę ekspercką o wsparcie w zakresie oceny systemowych	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	i pojawiających się problemów w całej Unii na podstawie niniejszego rozporządzenia. 4. Państwa członkowskie współpracują z Komisją, w szczególności za pośrednictwem swoich odpowiednich koordynatorów ds. usług cyfrowych i, w stosownych przypadkach, innych właściwych organów, w tym poprzez udostępnianie ich wiedzy eksperckiej i zdolności.				
Art. 65	1. Do celów czynności sprawdzających dotyczących wypełniania przez dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu Komisja może skorzystać z uprawnień w zakresie czynności sprawdzających określonych w niniejszej sekcji nawet przed wszczęciem postępowania na podstawie art. 66 ust. 2. Może ona wykonywać te uprawnienia z własnej inicjatywy lub na wniosek złożony na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu. 2. W przypadku gdy koordynator ds. usług cyfrowych ma powody, aby podejrzewać, że dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej naruszył przepisy rozdziału III sekcja 5 lub systematycznie naruszał którykolwiek z przepisów niniejszego rozporządzenia w sposób mający poważny wpływ na odbiorców usługi w jego państwie członkowskim, może przesłać Komisji za pośrednictwem systemu wymiany informacji, o którym mowa w art. 85, wniosek o ocenę tej sprawy. 3. Wniosek na podstawie ust. 2 musi być należycie uzasadniony i zawierać co najmniej:	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	a) informacje na temat punktu kontaktowego danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, o którym to punkcie mowa w art. 11; b) opis stanu faktycznego, stosowne przepisy niniejszego rozporządzenia oraz powody, dla których koordynator ds. usług cyfrowych, który wysłał wniosek, podejrzewa, że dany dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej naruszył niniejsze rozporządzenie, w tym opis stanu faktycznego, który wskazuje, że podejrzewane naruszenie ma systemowy charakter; c) wszelkie inne informacje uznane za istotne przez koordynatora ds. usług cyfrowych, który wysłał wniosek, w tym, w stosownych przypadkach, informacje zebrane z własnej inicjatywy.				
Art. 66	1. Komisja może wszcząć postępowanie w celu ewentualnego przyjęcia decyzji na podstawie art. 73 i 74 w odniesieniu do danej praktyki dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, którego Komisja podejrzewa, że naruszył którykolwiek z przepisów niniejszego rozporządzenia. 2. Jeżeli Komisja podejmie decyzję o wszczęciu postępowania na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, powiadamia o tym wszystkich koordynatorów ds. usług cyfrowych i Radę Usług Cyfrowych za pośrednictwem systemu wymiany informacji, o którym mowa w art. 85, a także dostawcę danej bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

Koordynatorzy ds. usług cyfrowych bez zbędnej zwłoki po otrzymaniu informacji o wszczęciu postępowania przekazują Komisji wszelkie posiadane informacje na temat danego naruszenia. Wszczęcie postępowania na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu przez Komisję zwalnia koordynatora ds. usług cyfrowych lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ z jego uprawnień w zakresie nadzorowania i egzekwowania określonych w niniejszym rozporządzeniu na podstawie art. 56 ust. 4. 3. Wykonując uprawnienia w zakresie czynności sprawdzających na mocy niniejszego rozporządzenia, Komisja może zwrócić się z wnioskiem o indywidualne lub wspólne wsparcie do koordynatora ds. usług cyfrowych, którego dotyczy podejrzenie naruszenia, w tym do koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych, którzy otrzymali taki wniosek, oraz każdy inny właściwy organ, w przypadku gdy został zaangażowany przez koordynatora ds. usług cyfrowych, współpracują lojalnie i terminowo z Komisją oraz są uprawnieni do wykonywania swoich uprawnień w zakresie czynności sprawdzających, o których mowa w art. 51 ust. 1, względem danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, w odniesieniu do informacji, osób i pomieszczeń znajdujących się na terytorium ich państwa członkowskiego i zgodnie z wnioskiem. 4. Komisja przekazuje koordynatorowi ds. usług cyfrowych właściwemu dla miejsca siedziby i Radzie				
--	--	--	--	--

	Usług Cyfrowych wszelkie istotne informacje na temat wykonywania uprawnień, o których mowa w art. 67–72, oraz swoje wstępne ustalenia, o których mowa w art. 79 ust. 1. Rada Usług Cyfrowych przekazuje Komisji swoje stanowisko na temat tych wstępnych ustaleń w terminie określonym na podstawie art. 79 ust. 2. W swojej decyzji Komisja w jak największym stopniu uwzględnia stanowisko Rady Usług Cyfrowych.				
Art. 67	1. W celu wykonywania zadań powierzonych w niniejszej sekcji Komisja może, w drodze zwykłego wniosku lub decyzji, żądać od danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, a także jakiegokolwiek innej osoby fizycznej lub prawnej działającej w celach związanych z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową, w przypadku których można zasadnie oczekiwać, że dysponują informacjami związanymi z podejrzeniem naruszenia, w tym od organizacji przeprowadzających audyty, o których mowa w art. 37 i art. 75 ust. 2, udzielenia takich informacji w rozsądnym terminie. 2. Jeżeli Komisja żąda od danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej osoby, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, udzielenia informacji w drodze zwykłego wniosku, podaje podstawę prawną i cel takiego żądania, wskazuje żądane informacje oraz określa termin, w którym należy udzielić informacji, jak również poucza o grzywnach przewidzianych w art. 74 za udzielenie informacji	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd. 3. Jeżeli Komisja żąda od danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej osoby, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, udzielenia informacji w drodze decyzji, podaje podstawę prawną i cel żądania, wskazuje żądane informacje oraz określa termin na ich udzielenie. Komisja poucza również o grzywnach przewidzianych w art. 74 oraz poucza o okresowych karach pieniężnych przewidzianych w art. 76 lub nakłada takie kary pieniężne. Poucza ona również o prawie do kontroli tej decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. 4. Dostawcy danej bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub inna osoba, o której mowa w ust. 1, lub ich przedstawiciele oraz, w przypadku osób prawnych, spółki lub przedsiębiorstwa lub, w przypadku braku osobowości prawnej, osoby upoważnione do ich reprezentowania z mocy prawa lub na podstawie aktu założycielskiego udzielają żądanych informacji w imieniu danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej osoby, o której mowa w ust. 1. Należycie upoważnieni do działania prawnicy mogą przekazywać informacje w imieniu swoich klientów. Klienci pozostają w pełni odpowiedzialni za informacje, jeżeli przekazane informacje są niekompletne, nieprawidłowe lub wprowadzające w błąd. 5. Na wniosek Komisji koordynatorzy ds. usług cyfrowych i inne właściwe organy udzielają Komisji				
---	--	--	--	--

	wszelkich informacji niezbędnych do wykonania zadań powierzonych jej w niniejszej sekcji. 6. Komisja, bez zbędnej zwłoki po wysłaniu zwykłego wniosku lub decyzji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przesyła ich kopię koordynatorom ds. usług cyfrowych za pośrednictwem systemu wymiany informacji, o którym mowa w art. 85.				
Art. 68	1. W celu wykonywania zadań powierzonych w niniejszej sekcji Komisja może odbierać wyjaśnienia od każdej osoby fizycznej lub prawnej, która wyrazi zgodę na złożenie wyjaśnień w celu zgromadzenia informacji dotyczących przedmiotu czynności sprawdzających związanych z podejrzeniem naruszenia. Komisja jest uprawniona do rejestrowania takich wyjaśnień za pomocą odpowiednich środków technicznych. 2. Jeżeli odbieranie wyjaśnień, o którym mowa w ust. 1, odbywa się w pomieszczeniach niebędących pomieszczeniami Komisji, Komisja informuje koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, na którego terytorium odbywa się odbieranie wyjaśnień. Na wniosek tego koordynatora ds. usług cyfrowych jego urzędnicy mogą pomagać urzędnikom i innym osobom towarzyszącym upoważnionym przez Komisję do odbierania wyjaśnień.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
Art. 69	1. W celu wykonywania zadań powierzonych w niniejszej sekcji Komisja może przeprowadzać wszelkie niezbędne kontrole w pomieszczeniach danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost,

bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej osoby, o której mowa w art. 67 ust. 1. 2. Urzędnicy i inne osoby towarzyszące upoważnione przez Komisję do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do: a) wstępu do wszelkich pomieszczeń, na teren i do środków transportu danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej odpowiedniej osoby; b) sprawdzania ksiąg i innych rejestrów związanych ze świadczeniem danej usługi, niezależnie od nośnika, na którym są one przechowywane; c) pobierania lub uzyskiwania, w dowolnej formie, kopii lub wyciągów z takich ksiąg lub rejestrów; d) żądania od dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub od innej odpowiedniej osoby do udzielenia dostępu i wyjaśnień dotyczących jej organizacji, funkcjonowania, systemu informatycznego, algorytmów, przetwarzania danych i praktyk biznesowych oraz do rejestrowania lub dokumentowania udzielonych wyjaśnień; e) pieczętowania wszelkich pomieszczeń wykorzystywanych do celów związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej odpowiedniej osoby, a także ksiąg lub innych rejestrów, na czas i w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia kontroli; f) zadawania pytań przedstawicielom lub członkom personelu dostawcy bardzo dużej platformy				nie wymaga wdrożenia
--	--	--	--	-----------------------------

internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej odpowiedniej osoby w celu uzyskania wyjaśnień co do faktów lub dokumentów związanych z przedmiotem i celem kontroli oraz rejestrowania odpowiedzi; g) kierowania do każdego takiego przedstawiciela lub członka personelu pytań dotyczących przedmiotu i celu kontroli oraz rejestrowania odpowiedzi. 3. Kontrole można również przeprowadzać przy wsparciu audytorów lub ekspertów wyznaczonych przez Komisję na podstawie art. 72 ust. 2, a także koordynatorów ds. usług cyfrowych lub innych właściwych organów krajowych państwa członkowskiego, na którego terytorium przeprowadzana jest kontrola. 4. W przypadku gdy okazane księgi lub inne rejestry związane ze świadczeniem danej usługi są niekompletne lub gdy odpowiedzi na pytania zadane na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu są nieprawidłowe, niekompletne lub wprowadzające w błąd, urzędnicy i inne osoby towarzyszące upoważnione przez Komisję do przeprowadzenia kontroli wykonują swoje uprawnienia po okazaniu pisemnego upoważnienia zawierającego określenie przedmiotu i celu kontroli oraz informacje o sankcjach przewidzianych w art. 74 i 76. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed kontrolą Komisja informuje o niej koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, na którego terytorium ma zostać przeprowadzona kontrola. 5. Podczas kontroli urzędnicy i inne osoby towarzyszące upoważnione przez Komisję, audytorzy i eksperci wyznaczeni przez Komisję, a także koordynator ds.				
--	--	--	--	--

usług cyfrowych lub inne właściwe organy państwa członkowskiego, na którego terytorium przeprowadzana jest kontrola, mogą żądać od dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub od innej odpowiedniej osoby przedstawienia wyjaśnień dotyczących jej organizacji, funkcjonowania, systemu informatycznego, algorytmów, przetwarzania danych i praktyk biznesowych, a także mogą kierować pytania do ich kluczowego personelu. 6. Dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub inna odpowiednia osoba fizyczna lub prawna mają obowiązek poddać się kontroli zarządzanej decyzją Komisji. Decyzja ta określa przedmiot i cel kontroli, termin jej rozpoczęcia i zawiera pouczenie o sankcjach przewidzianych w art. 74 i 76 oraz o prawie do kontroli tej decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Przed podjęciem tej decyzji Komisja konsultuje się z koordynatorem ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, na którego terytorium ma zostać przeprowadzona kontrola. 7. Urzędnicy koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, na którego terytorium ma zostać przeprowadzona kontrola, oraz inne upoważnione lub wyznaczone przez niego osoby, na wniosek tego koordynatora ds. usług cyfrowych lub na wniosek Komisji, aktywnie pomagają urzędnikom i innym osobom towarzyszącym upoważnionym przez Komisję w związku z kontrolą. W tym celu przysługują im uprawnienia wymienione w ust. 2.				
---	--	--	--	--

8. W przypadku gdy urzędnicy i inne osoby towarzyszące upoważnione przez Komisję stwierdzą, że dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub inna odpowiednia osoba sprzeciwia się kontroli zarządzanej na podstawie niniejszego artykułu, państwo członkowskie, na którego terytorium ma zostać przeprowadzona kontrola, na wniosek tych urzędników lub innych osób towarzyszących i zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, udziela im niezbędnej pomocy, w tym, w stosownych przypadkach na mocy tego prawa krajowego, w postaci środków przymusu zastosowanych przez właściwy organ ścigania, aby umożliwić im przeprowadzenie kontroli. 9. Jeżeli pomoc przewidziana w ust. 8 wymaga zezwolenia krajowego organu sądowego zgodnie z prawem krajowym danego państwa członkowskiego, o takie zezwolenie występuje koordynator ds. usług cyfrowych tego państwa członkowskiego na wniosek urzędników i innych osób towarzyszących upoważnionych przez Komisję. O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić jako o środek zapobiegawczy. 10. W przypadku gdy wystąpiono o zezwolenie, o którym mowa w ust. 9, krajowy organ sądowy, do którego wniesiono sprawę, sprawdza, czy decyzja Komisji nakazująca przeprowadzenie kontroli jest autentyczna oraz czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmiernie uciążliwe w stosunku do przedmiotu kontroli. Dokonując takiego sprawdzenia, krajowy organ sądowy może zwrócić się do Komisji, bezpośrednio lub za pośrednictwem				
--	--	--	--	--

	koordynatorów ds. usług cyfrowych danego państwa członkowskiego, o szczegółowe wyjaśnienia dotyczące w szczególności powodów, w oparciu o które Komisja podejrzewa naruszenie niniejszego rozporządzenia, a także dotyczących wagi zarzucanego naruszenia oraz charakteru uczestnictwa dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej odpowiedniej osoby. Krajowy organ sądowy nie może jednak kwestionować konieczności przeprowadzania kontroli ani żądać udzielenia informacji zawartych w aktach Komisji. Zgodność z prawem decyzji Komisji podlega kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.				
Art. 70	1. W toku postępowań, które mogą prowadzić do przyjęcia decyzji stwierdzającej nieprzestrzeganie przepisów na podstawie art. 73 ust. 1, w przypadkach naglących ze względu na ryzyko wyrządzenia poważnej szkody odbiorcom usługi, Komisja może, w drodze decyzji, przyjąć środki tymczasowe przeciwko danemu dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej na podstawie stwierdzenia naruszenia prima facie. 2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, obowiązuje przez czas oznaczony, który może zostać przedłużony, jeżeli to konieczne i stosowne.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
Art. 71	1. Jeżeli w toku postępowania na mocy niniejszej sekcji dany dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zaproponuje	N			Przepis o charakterze ogólnym

podjęcie zobowiązań mających na celu zapewnienie przestrzegania odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia, Komisja może, w drodze decyzji, uczynić te zobowiązania wiążącymi dla danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej oraz oświadczyć, że nie ma dalszych podstaw do prowadzenia postępowania. 2. Komisja może, na wniosek lub z własnej inicjatywy, wznowić postępowanie, jeżeli: a) nastąpiła istotna zmiana stanu faktycznego, na podstawie którego podjęta została decyzja; b) dany dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej działa w sposób sprzeczny ze swoimi zobowiązaniami; lub c) decyzja została podjęta na podstawie niekompletnych, nieprawidłowych lub wprowadzających w błąd informacji dostarczonych przez danego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub inną osobę, o której mowa w art. 67 ust. 1. 3. Jeżeli Komisja uzna, że zobowiązania zaproponowane przez danego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej nie są w stanie zapewnić skutecznego przestrzegania odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia, odrzuca te zobowiązania w drodze decyzji z uzasadnieniem wydanej po zakończeniu postępowania.				stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
--	--	--	--	---

Art. 72	1. Do celów wykonywania zadań powierzonych w niniejszej sekcji Komisja może podjąć działania niezbędne do monitorowania skutecznego wdrożenia i przestrzegania niniejszego rozporządzenia przez dostawców bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej. Komisja może nakazać im udzielenie dostępu do ich baz danych i algorytmów oraz złożenie związanych z nimi wyjaśnień. Takie działania mogą obejmować nałożenie na dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej obowiązku przechowywania wszystkich dokumentów uznawanych za niezbędne dla oceny wdrażania i wypełniania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia. 2. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą obejmować powołanie niezależnych zewnętrznych ekspertów i audytorów, a także ekspertów i audytorów z właściwych organów krajowych w porozumieniu z odpowiednim organem, celem udzielenia Komisji pomocy w zakresie monitorowaniu skutecznego wdrażania i przestrzegania odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zapewnienia Komisji konkretnej wiedzy, w tym wiedzy specjalistycznej.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
Art. 73	1. Komisja przyjmuje decyzję stwierdzającą nieprzestrzeganie przepisów, jeżeli uzna, że dany dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej: a) nie przestrzega odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia;	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

b) nie zastosowywał się do środków tymczasowych przyjętych zgodnie z art. 70; lub c) nie wykonał zobowiązań, które uczyniono wiążącymi zgodnie z art. 71. 2. Przed przyjęciem decyzji na podstawie ust. 1 Komisja przedstawia swoje wstępne ustalenia danemu dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej. We wstępnych ustaleniach Komisja wyjaśnia środki, których przyjęcie rozważa lub które jej zdaniem dany dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej powinien przyjąć w celu skutecznego zastosowania się do wstępnych ustaleń. 3. W decyzji przyjętej na podstawie ust. 1 Komisja nakazuje danemu dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej przyjęcie środków niezbędnych do zapewnienia wykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, w określonym w niej rozsądnym terminie oraz udzielenie informacji na temat środków, które dostawca ten zamierza przyjąć w celu wykonania decyzji. 4. Dany dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej wdrażając środki, które przyjął w celu zapewnienia wykonania decyzji na podstawie ust. 1, przedstawia ich opis Komisji. 5. Jeżeli Komisja stwierdzi, że warunki określone w ust. 1 nie zostały spełnione, kończy czynności sprawdzające w drodze decyzji. Decyzję stosuje się ze skutkiem natychmiastowym.				
---	--	--	--	--

Art. 74	1. Komisja może w drodze decyzji, o której mowa w art. 73, nałożyć na danego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej grzywny, których wysokość nie może przekraczać 6 % jego łącznego światowego rocznego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym, jeżeli Komisja stwierdzi, że dostawca ten umyślnie lub w wyniku zaniedbania: a) narusza odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia; b) nie zastosował się do decyzji zarządzającej środki tymczasowe, wydanej na podstawie art. 70; lub c) nie wykonał zobowiązania, które uznano za wiążące w drodze decyzji na podstawie art. 71. 2. Komisja może przyjąć decyzję o nałożeniu na danego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub na inną osobę fizyczną lub prawną, o której mowa w art. 67 ust. 1, grzywien, których wysokość nie może przekraczać 1 % łącznego rocznego dochodu lub światowego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym, jeżeli umyślnie lub w wyniku zaniedbania: a) dostarczyli nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd informacji w odpowiedzi na zwykły wniosek lub wniosek w drodze decyzji na podstawie art. 67; b) nie udzielili odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji w drodze decyzji w wyznaczonym terminie; c) nie sprostowali w terminie wyznaczonym przez Komisję nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd informacji udzielonych przez	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
---------	---	---	--	--	--

	członka personelu lub nie udzielili lub odmówili udzielenia kompletnych informacji; d) odmówili poddania się kontroli prowadzonej na podstawie art. 69; e) nie zastosowali się do środków przyjętych przez Komisję na podstawie art. 72; lub f) nie przestrzegali warunków dostępu do akt Komisji na podstawie art. 79 ust. 4. 3. Przed przyjęciem decyzji na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu Komisja przedstawia swoje wstępne ustalenia danemu dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej osobie, o której mowa w art. 67 ust. 1. 4. Ustalając kwotę grzywny, Komisja uwzględnia charakter, ciężar, czas trwania i powtarzalność naruszenia oraz, w przypadku grzywien nakładanych na podstawie ust. 2, opóźnienie spowodowane w postępowaniu.				
Art. 75	1. Przyjmując decyzję na podstawie art. 73 w odniesieniu do popełnionego przez dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej naruszenia któregokolwiek z przepisów rozdziału III sekcja 5, Komisja stosuje system wzmożonego nadzoru ustanowiony w niniejszym artykule. Komisja uwzględnia przy tym w jak największym stopniu wszelkie opinie Rady Usług Cyfrowych na podstawie niniejszego artykułu. 2. W decyzji, o której mowa w art. 73, Komisja zobowiązuje dostawcę danej bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

internetowej do sporządzenia i przekazania, w rozsądnym terminie określonym w decyzji, koordynatorom ds. usług cyfrowych, Komisji i Radzie Usług Cyfrowych planu działania określającego niezbędne środki, które są wystarczające do zaprzestania lub usunięcia naruszenia. Środki te obejmują zobowiązanie do przeprowadzenia niezależnego audytu zgodnie z art. 37 ust. 3 i 4 dotyczącego wdrożenia pozostałych środków, wraz z określeniem tożsamości audytorów, jak również metodyki, harmonogramu i działań następnych w związku z audytem. Środki te mogą również obejmować, w stosownych przypadkach, zobowiązanie do przystąpienia do odpowiedniego kodeksu postępowania przewidzianego w art. 45. 3. W terminie jednego miesiąca od otrzymania planu działania Rada Usług Cyfrowych przekazuje Komisji swoją opinię w jego sprawie. W terminie jednego miesiąca od otrzymania tej opinii Komisja podejmuje decyzję, czy środki określone w planie działania są wystarczające do zaprzestania lub usunięcia naruszenia, i wyznacza rozsądny termin na ich wdrożenie. W tej decyzji uwzględnia się możliwe zobowiązanie do przestrzegania odpowiednich kodeksów postępowania. Komisja następnie monitoruje wdrażanie planu działania. W tym celu dostawca danej bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej przekazuje Komisji sprawozdanie z audytu bez zbędnej zwłoki po jego udostępnieniu i na bieżąco informuje Komisję o środkach podjętych w celu wdrożenia planu działania. Jeżeli jest to konieczne do takiego monitorowania,				
--	--	--	--	--

	Komisja może zażądać od dostawcy danej bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej przekazania dodatkowych informacji w rozsądnym terminie wyznaczonym przez Komisję. Komisja informuje na bieżąco Radę Usług Cyfrowych i koordynatorów ds. usług cyfrowych o wdrażaniu planu działania i jego monitorowaniu. 4. Komisja może podjąć niezbędne środki zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności z art. 76 ust. 1 lit. e) i art. 82 ust. 1, w przypadku gdy: a) dostawca danej bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej nie przekazał żadnego planu działania, sprawozdania z audytu, niezbędnych aktualizacji ani dodatkowych żądanych informacji w odpowiednim terminie; b) Komisja odrzuci proponowany plan działania, ponieważ uzna, że określone w nim środki są niewystarczające do zaprzestania lub usunięcia naruszenia; lub c) na podstawie sprawozdania z audytu, wszelkich przekazanych aktualizacji lub dodatkowych informacji lub wszelkich innych istotnych informacji, którymi dysponuje, Komisja uzna, że wdrożenie planu działania jest niewystarczające do zaprzestania lub usunięcia naruszenia.				
Art. 76	1. Komisja może przyjąć decyzję o nałożeniu odpowiednio na danego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub inną osobę, o której mowa w art. 67 ust. 1, okresowych kar pieniężnych, których dzienna wysokość nie może przekraczać 5 % średniego	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	dziennego dochodu lub światowego rocznego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym i które są naliczane od daty ustalonej w decyzji, w celu zmuszenia takich podmiotów do: a) dostarczenia prawidłowych i kompletnych informacji w odpowiedzi na decyzję, w której zażądano udzielenia informacji zgodnie z art. 67; b) poddania się kontroli zarządzanej decyzją Komisji przyjętą na podstawie art. 69; c) zastosowania się do decyzji zarządzającej środki tymczasowe, wydanej na podstawie art. 70 ust. 1; d) wykonania zobowiązań, które uczyniono prawnie wiążącymi w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 71 ust. 1; e) zastosowania się do decyzji wydanej na podstawie art. 73 ust. 1, w tym, w stosownych przypadkach, do zawartych w niej wymogów dotyczących planu działania, o którym mowa w art. 75. 2. W przypadku gdy dany dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub inna osoba, o której mowa w art. 67 ust. 1, wypełnił obowiązek, w odniesieniu do którego nałożono okresową karę pieniężną w celu wyegzekwowania jego spełnienia, Komisja może ustalić ostateczną wysokość okresowej kary pieniężnej na poziomie niższym niż poziom określony w pierwotnej decyzji				
Art. 77	1. Uprawnienia przyznane Komisji na podstawie art. 74 i 76 przedawniają się po upływie pięciu lat. 2. Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym popełniono naruszenie. Jednak w przypadku	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost,

ciągłych lub powtarzających się naruszeń bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia zaprzestania naruszenia. 3. Wszelkie działania podjęte przez Komisję lub koordynatora ds. usług cyfrowych w celu przeprowadzenia czynności sprawdzających lub postępowania w odniesieniu do naruszenia przerywają bieg terminu przedawnienia dotyczącego nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych. Bieg terminu przedawnienia przerywają w szczególności: a) żądanie udzielenia informacji wystosowane przez Komisję lub koordynatora ds. usług cyfrowych; b) kontrola; c) wszczęcie postępowania przez Komisję na podstawie art. 66 ust. 1. 4. Każde przerwanie terminu przedawnienia powoduje, że termin ten zaczyna biec od początku. Termin przedawnienia dotyczący nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych upływa jednak najpóźniej w dniu, w którym upłynął okres dwukrotnie przekraczający długość terminu przedawnienia bez nałożenia przez Komisję grzywny lub okresowej kary pieniężnej. Termin ten przedłuża się o okres, na który bieg terminu przedawnienia został zawieszony na podstawie ust. 5. 5. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych ulega zawieszeniu na okres, przez który decyzja Komisji jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.				nie wymaga wdrożenia
---	--	--	--	----------------------

Art. 78	1. Uprawnienia Komisji do wykonania decyzji przyjętych na podstawie art. 74 i 76 przedawniają się po upływie pięciu lat. 2. Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się w dniu, w którym decyzja stała się ostateczna. 3. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego wykonania sankcji przerywa: a) powiadomienie o decyzji o zmianie pierwotnej kwoty grzywny lub okresowej kary pieniężnej lub o odrzuceniu wniosku o taką zmianę; b) każde działanie Komisji lub państwa członkowskiego działającego na wniosek Komisji mające na celu wyegzekwowanie zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej. 4. Każde przerwanie terminu przedawnienia powoduje, że termin ten zaczyna biec od początku. 5. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego wykonania sankcji ulega zawieszeniu: a) do upływu terminu przyznanego na zapłatę; b) na czas zawieszenia egzekucji płatności na podstawie postanowienia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej lub postanowienia sądu krajowego.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
Art. 79	1. Przed przyjęciem decyzji na podstawie art. 73 ust. 1 lub art. 74 lub 76 Komisja zapewnia danemu dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej osobie, o której mowa w art. 67 ust. 1, możliwość bycia wysłuchanym w kwestii: a) wstępnych ustaleń Komisji, w tym w każdej kwestii, w której Komisja zgłosiła zastrzeżenia; oraz	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

b) środków, które Komisja może mieć zamiar przyjąć w świetle wstępnych ustaleń, o których mowa w lit. a). 2. Dany dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub inna osoba, o której mowa w art. 67 ust. 1, mogą przedstawić swoje uwagi dotyczące wstępnych ustaleń Komisji w rozsądnym terminie wyznaczonym przez Komisję we wstępnych ustaleniach, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 14 dni. 3. Podstawą decyzji przyjmowanych przez Komisję mogą być wyłącznie zastrzeżenia, co do których zainteresowane strony mogły przedstawić swojej uwagi. 4. W toku postępowania w pełni respektuje się prawo zainteresowanych stron do obrony. Strony te mają prawo dostępu do akt Komisji na warunkach wynegocjowanego ujawnienia, z zastrzeżeniem prawnie uzasadnionego interesu danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub innej odpowiedniej osoby w zakresie ochrony ich tajemnic handlowych. Komisja jest uprawniona do przyjmowania decyzji określających takie warunki ujawniania w przypadku braku porozumienia między stronami. Prawo dostępu do akt Komisji nie obejmuje informacji poufnych i dokumentów wewnętrznych Komisji, Rady Usług Cyfrowych, koordynatorów ds. usług cyfrowych, innych właściwych organów ani innych organów publicznych państw członkowskich. W szczególności prawo dostępu nie obejmuje korespondencji między Komisją a tymi organami. Żaden przepis niniejszego ustępu nie uniemożliwia Komisji ujawnienia i wykorzystania informacji koniecznych do udowodnienia naruszenia.				
--	--	--	--	--

	5. Informacje zgromadzone zgodnie z art. 67, 68 i 69 wykorzystuje się wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia.				
Art. 80	1. Komisja publikuje decyzje, które przyjmuje na podstawie art. 70 ust. 1, art. 71 ust. 1 oraz art. 73–76. W publikacji takiej podaje się imiona i nazwiska lub nazwy stron i najważniejsze elementy decyzji, w tym ewentualnie nałożone sankcje. 2. Publikacji dokonuje się z poszanowaniem praw i prawnie uzasadnionego interesu danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, każdej innej osoby, o której mowa w art. 67 ust. 1, oraz każdej osoby trzeciej w zakresie ochrony ich informacji poufnych.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
Art. 81	Zgodnie z art. 261 TFUE Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej ma nieograniczone prawo orzekania w zakresie kontroli decyzji, którymi Komisja nałożyła grzywny lub okresowe kary pieniężne. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej może uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
Art. 82	1. W przypadku gdy wszystkie uprawnienia przyznane na podstawie niniejszej sekcji mające doprowadzić do zaprzestania naruszenia niniejszego rozporządzenia zostały wyczerpane, a naruszenie utrzymuje się i wyrządza poważne szkody, których nie można uniknąć, wykonując inne uprawnienia dostępne na mocy prawa Unii lub prawa krajowego, Komisja może zwrócić się do koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby danego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

wyszukiwarki internetowej o podjęcie działania na podstawie art. 51 ust. 3. Przed wystąpieniem z takim wnioskiem do koordynatora ds. usług cyfrowych Komisja zaprasza zainteresowane strony do składania pisemnych uwag w terminie nie krótszym niż 14 dni roboczych, opisując środki, o które ma zamiar wnieść, i określając zamierzonego adresata lub zamierzonych adresatów tych środków. 2. Komisja, działając z inicjatywy własnej, może przedstawić pisemne uwagi właściwemu organowi sądowemu, o którym mowa w art. 51 ust. 3, jeżeli jest to wymagane do zapewnienia spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia. Za zgodą danego organu sądowego Komisja może również przedstawić uwagi ustne. Wyłącznie w celu przygotowania własnych uwag Komisja może zwrócić się z wnioskiem do tego organu sądowego o przekazanie lub zapewnienie przekazania jej wszelkich dokumentów koniecznych do oceny sprawy. 3. Jeżeli sąd krajowy orzeka w sprawie, która była już przedmiotem decyzji przyjętej przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia, ten sąd krajowy nie może podjąć żadnej decyzji sprzecznej z tą decyzją Komisji. Sądy krajowe unikają również podejmowania decyzji, które mogłyby być sprzeczne z decyzją rozważaną przez Komisję w trakcie postępowania wszczętego na podstawie niniejszego rozporządzenia. W tym celu sąd krajowy może rozważyć, czy konieczne jest zawieszenie toczącego się				
--	--	--	--	--

	postępowania. Pozostaje to bez uszczerbku dla art. 267 TFUE.				
Art. 83	W odniesieniu do interwencji Komisji, której dotyczy niniejsza sekcja, Komisja może przyjmować akty wykonawcze dotyczące praktycznych ustaleń w zakresie: a) postępowania na podstawie art. 69 i 72; b) wysłuchania przewidzianego w art. 79; c) wynegocjowanego ujawnienia informacji przewidzianego w art. 79. Przed przyjęciem jakichkolwiek środków na podstawie akapitu pierwszego niniejszego artykułu Komisja publikuje ich projekt i zaprasza wszystkie zainteresowane strony do przedłożenia uwag w wyznaczonym w publikacji terminie, który nie może być krótszy niż jeden miesiąc. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 88.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
Art. 84	Bez uszczerbku dla wymiany i wykorzystywania informacji, o których mowa w niniejszym rozdziale, Komisja, Rada Usług Cyfrowych, właściwe organy państw członkowskich oraz ich urzędnicy, pracownicy i inne osoby pracujące pod ich nadzorem, a także wszelkie zaangażowane osoby fizyczne lub prawne, w tym audytorzy i eksperci powołani na podstawie art. 72 ust. 2, nie ujawniają informacji uzyskanych lub wymienionych przez nich na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
Art. 85	1. Komisja ustanawia i utrzymuje niezawodny i bezpieczny system wymiany informacji wspierający	N			Przepis o charakterze

	komunikację między koordynatorami ds. usług cyfrowych, Komisją i Radą Usług Cyfrowych. Innym właściwym organom można przyznać dostęp do takiego systemu w razie konieczności wykonywania przez nie zadań powierzonych im zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. 2. Koordynatorzy ds. usług cyfrowych, Komisja i Rada Usług Cyfrowych korzystają z tego systemu wymiany informacji do celów wszelkiej komunikacji prowadzonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. 3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające ustalenia praktyczne i operacyjne na potrzeby funkcjonowania systemu wymiany informacji i jego interoperacyjności z pozostałymi odpowiednimi systemami. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 88.				ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
Art. 86	1. Bez uszczerbku dla dyrektywy (UE) 2020/1828 lub dla wszelkich innych rodzajów przedstawicielstwa na mocy prawa krajowego odbiorcy usług pośrednich mają co najmniej prawo umocować podmiot, organizację lub zrzeszenie do wykonania w ich imieniu praw przyznanych niniejszym rozporządzeniem, pod warunkiem że taki podmiot, taka organizacja lub takie zrzeszenie spełniają wszystkie następujące warunki: a) prowadzą działalność nienastawioną na zysk; b) zostały należycie ustanowione zgodnie z prawem państwa członkowskiego; c) ich cele statutowe obejmują prawnie uzasadniony interes polegający na zapewnieniu przestrzegania niniejszego rozporządzenia.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	2. Dostawcy platform internetowych wprowadzają niezbędne środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia, aby skargi wnoszone przez podmioty, organizacje lub zrzeszenia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w imieniu odbiorców usługi za pośrednictwem mechanizmów, o których mowa w art. 20 ust. 1, były rozpatrywane, a decyzje w ich sprawie były podejmowane w sposób priorytetowy i bez zbędnej zwłoki.				
Art. 87	1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 24, 33, 37, 40 i 43, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 16 listopada 2022 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu. 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 24, 33, 37, 40 i 43, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 24, 33, 37, 40 i 43 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
Art. 88	1. Komisję wspomaga komitet („Komitet ds. Usług Cyfrowych”). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
Art. 89	1. Uchyla się art. 12–15 dyrektywy 2000/31/WE. 2. Odesłania do art. 12–15 dyrektywy 2000/31/WE odczytuje się jako odesłania odpowiednio do art. 4, 5, 6 i 8 niniejszego rozporządzenia.	T	Art. 1 pkt 2 lit b	uchyla się pkt 2;	Uchylenie przepisów implementujących uchylane przepisy

			Art. 1 pkt 6	uchyla się rozdział 3;	dyrektywy 2000/31/WE
			Art. 6	W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170) w art. 296 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Przepisu nie stosuje się do osoby, której odpowiedzialność jest wyłączona na podstawie art. 4–6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z	

				27.10.2022, str. 1, z późn. zm. ⁸⁾).”.	
art. 90	W załączniku I do dyrektywy (UE) 2020/1828 dodaje się punkt w brzmieniu: „68) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1).”.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
Art. 91	1. Do dnia 18 lutego 2027 r. Komisja przeprowadza ocenę i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie dotyczące potencjalnego wpływu niniejszego rozporządzenia na rozwój i wzrost gospodarczy małych i średnich przedsiębiorstw. Do dnia 17 listopada 2025 r. Komisja przeprowadza ocenę i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie dotyczące: a) stosowania art. 33, w tym zakresu dostawców usług pośrednich objętych obowiązkami określonymi w rozdziale III sekcja 5 niniejszego rozporządzenia; b) relacji zachodzących między niniejszym rozporządzeniem i innymi aktami prawnymi, w szczególności aktami, o których mowa w art. 2 ust. 3 i 4. 2. Do dnia 17 listopada 2027 r., a następnie co pięć lat, Komisja przeprowadza ocenę	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

⁸⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

niniejszego rozporządzenia i przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu. Sprawozdanie to dotyczy w szczególności: a) stosowania ust. 1 akapit drugi lit. a) i b); b) wkładu niniejszego rozporządzenia w pogłębianie i skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego usług pośrednich, w szczególności w odniesieniu do transgranicznego świadczenia usług cyfrowych; c) stosowania art. 13, 16, 20, 21, 45 i 46; d) zakresu obowiązków spoczywających na małych przedsiębiorstwach i mikroprzedsiębiorstwach; e) skuteczności mechanizmów nadzoru i egzekwowania; f) wpływu na poszanowanie prawa do wolności wypowiedzi i informacji. 3. W stosownych przypadkach do sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 i 2, dołącza się wniosek w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia. 4. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja dokonuje również oceny sprawozdań rocznych z działalności koordynatorów ds. usług cyfrowych przekazywanych Komisji i Radzie Usług Cyfrowych zgodnie z art. 55 ust. 1 oraz przedstawia sprawozdania na ten temat. 5. Na potrzeby ust. 2 państwa członkowskie i Rada Usług Cyfrowych przekazują informacje na wniosek Komisji. 6. Dokonując ocen, o których mowa w ust. 2, Komisja uwzględnia stanowiska i ustalenia Parlamentu Europejskiego, Rady oraz innych stosownych podmiotów lub źródeł i zwraca szczególną uwagę				
---	--	--	--	--

	na małe i średnie przedsiębiorstwa oraz na pozycję nowych konkurentów. 7. Do dnia 18 lutego 2027 r. Komisja, po konsultacji z Radą Usług Cyfrowych, przeprowadza ocenę jej funkcjonowania i stosowania art. 43 oraz przedkłada sprawozdanie z tej oceny Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, uwzględniając pierwsze lata stosowania niniejszego rozporządzenia. Na podstawie tych ustaleń i z należytym uwzględnieniem opinii Rady Usług Cyfrowych temu sprawozdaniu w stosownych przypadkach towarzyszy wnioski dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do struktury Rady Usług Cyfrowych.				
Art. 92	Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych wskazanych zgodnie z art. 33 ust. 4 po upływie czterech miesięcy od powiadomienia danego dostawcy, o którym mowa w art. 33 ust. 6, w przypadku gdy data ta jest wcześniejsza niż dzień 17 lutego 2024 r.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia
Art. 93	1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>. 2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 17 lutego 2024 r. Jednakże art. 24 ust. 2, 3 i 6, art. 33 ust. 3–6, art. 37 ust. 7, art. 40 ust. 13, art. 43 oraz rozdział IV sekcje 4, 5 i 6 stosuje się od dnia 16 listopada 2022 r.	N			Przepis o charakterze ogólnym stosowany wprost, nie wymaga wdrożenia

	Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.				
--	---	--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – **ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw**

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Projekt ustawy - ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw			
1.	Art. 11a ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11a. 1. Prokurator, Policja, organ Krajowej Administracji Skarbowej, usługobiorca lub zaufany podmiot sygnalizujący może złożyć wniosek o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich: 1) których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 119 § 1, art. 148a § 1, art. 151, art. 156a, art. 189a, art. 190 § 1, art. 190a § 2, art. 191a § 1, art. 200 § 3 i 5, art. 200a, art. 200b, art. 202 § 1, 3–4c, art. 224a, art. 256 § 1–2, art. 257, art. 286 § 1 i 2, art. 287 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383), w art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 24), w art. 12c pkt 5 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1162 oraz z 2025 r. poz. 427 i 799), w art. 305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170); 2) odnoszących się do nielegalnej sprzedaży towarów lub nielegalnego świadczenia usług, które mogą wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2025 r. poz. 633); 3) pochwalających lub nawołujących do popełnienia czynu zabronionego określonego w pkt 1 lub 2. 2. Usługobiorca może złożyć wniosek o wydanie nakazu usunięcia ograniczeń, o których mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, nałożonych przez dostawcę usługi hostingu na usługobiorcę w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065, lub na podstawie dobrowolnych czynności sprawdzających, jeżeli ograniczenia zostały nałożone ze względu na	Przedmiotowa zmiana nie wynika bezpośrednio z obowiązku implementacji przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107) lecz ma charakter uzupełniający. Celem projektodawcy jest umożliwienie sprawnego blokowania dostępu do nielegalnych treści. W prawie polskim nie istnieje bowiem szczególna podstawa prawna, która umożliwiałaby złożenie wniosku do sądu lub organu administracji o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom; jedynym wyjątkiem jest art. 32c ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902; wdrożenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/784 z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie przeciwdziałania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym; Dz. Urz. UE L 172 z 17.05.2021, str. 79 – dot. treści terrorystycznych, stanowi <i>lex specialis</i> do art. 9 rozporządzenia 2022/2065). Brak szczególnej procedury wydawania nakazów

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy – ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw*

		fakt, że informacje przekazane przez usługobiorcę stanowią potencjalnie nielegalną treść. 3. W przypadku dostawcy usługi hostingu usługobiorca lub zaufany podmiot sygnalizujący może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 1, po skorzystaniu z mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065.	w projekcie ustawy spowoduje, że ochrona prawna obywateli Rzeczypospolitej Polskiej będzie słabsza niż obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskiej.
2.	Art. 11b ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11b. Organami właściwymi do rozpatrzenia wniosków, o których mowa w art. 11a, są: 1) Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie treści występujących w usłudze świadczonej przez platformę udostępniania wideo, o której mowa w art. 4 pkt 22a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji; 2) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, w zakresie innych treści.	Jw.
3.	Art. 11c ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11c. W przypadku dostawcy usługi hostingu usługobiorca lub zaufany podmiot sygnalizujący może złożyć wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065. 2. Usługobiorca może złożyć wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 2, w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzasadnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065. 3. W przypadku gdy dostawca usługi hostingu nie powiadomił usługobiorcy lub zaufanego podmiotu sygnalizującego o decyzji, zgodnie z art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie od drugiego dnia następującego po dniu zgłoszenia przez podmiot, o którym mowa w art. 11a ust. 1, usługobiorcę lub zaufany podmiot sygnalizujący nielegalnych treści w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065. 4. W przypadku gdy dostawca usługi hostingu nie przekazał usługobiorcy uzasadnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, termin, o którym mowa w ust. 2, biegnie od drugiego dnia	Jw.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy – ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw*

		następującego po dniu, w którym dostawca usługi hostingu nałożył na usługobiorcę ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065.	
4.	Art. 11d ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11d. Przepisu art. 11a ust. 1 nie stosuje się do: 1) treści o charakterze terrorystycznym, o których mowa w art. 2 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/784 z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie przeciwdziałania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym (Dz. Urz. UE L 172 z 17.05.2021, str. 79); 2) danych informatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającym popełnienie przestępstwa szpiegostwa, lub określonych usług teleinformatycznych służących lub wykorzystywanych do spowodowania zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub uprawdopodobniającego popełnienie przestępstwa szpiegostwa, o których mowa w art. 32c ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902); 3) naruszeń prawa ochrony konsumentów; 4) audycji, wideo lub innych przekazów niezgodnych z art. 47o ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.	Jw.
5.	Art. 11e ust. 2 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	2. Do wniosku dołącza się powiadomienie o którym mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, w przypadku jego otrzymania oraz dowody uprawdopodobniające nielegalny charakter treści będącej przedmiotem wniosku.	Jw.
6.	Art. 11f ust. 2 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	2. Do wniosku dołącza się uzasadnienie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065.	Jw.
7.	Art. 11g ustawy o	Art. 11g. 1. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku niezwłocznie zawiadamia dostawcę usług pośrednich o otrzymaniu wniosku, o	Jw.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – **ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw**

	świadczeniu usług drogą elektroniczną	którym mowa w art. 11a ust. 1 oraz o możliwości przedstawienia przez usługobiorcę, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, stanowiska w sprawie. 2. Dostawca usług pośrednich niezwłocznie przekazuje usługobiorcy informacje, o których mowa w ust. 1. 3. Usługobiorca przedstawia organowi właściwemu do rozpatrzenia wniosku stanowisko w sprawie w terminie 2 dni od dnia otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1. 4. Do stanowiska usługobiorcy przepisy art. 11e ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 7 oraz art. 11j ust. 3 stosuje się odpowiednio.	
8.	Art. 11h ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11h. 1. Dostawca usług pośrednich przekazuje organowi właściwemu do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1: 1) dane usługobiorcy wymienione w art. 18 ust. 1, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, jeżeli je posiada, oraz 2) materiały, którymi dysponuje, dotyczące przedmiotu wniosku, a w przypadku usługi hostingu, w szczególności materiały zgromadzone w ramach mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065. 2. Dostawca usług pośrednich przekazuje dane i materiały, o których mowa w ust. 1, w terminie 24 godzin od dnia zawiadomienia o wniesionym wniosku, pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. Dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu.	Jw.
9.	Art. 11i ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11i. Stronami postępowania przed organem właściwym do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1, są: 1) wnioskodawca; 2) dostawca usług pośrednich; 3) usługobiorca, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku.	Jw.
10.	Art. 11j ustawy o świadczeniu	Art. 11j. 1. Postępowanie dowodowe przed organem właściwym do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1 i 2, jest ograniczone do dowodów przekazanych przez wnioskodawcę wraz z wnioskiem, dowodów przekazanych przez dostawcę usług pośrednich,	Jw.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy – ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw*

	usług drogą elektroniczną	o których mowa w art. 11h, dowodów przekazanych przez usługobiorcę, który umieścił treść będącą przedmiotem wniosku, oraz dowodów możliwych do ustalenia na podstawie materiałów, którymi dysponuje organ właściwy do rozpatrzenia wniosku. 2. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku w sprawach szczególnie skomplikowanych może przeprowadzać dowody z zeznań świadków, przesłuchania stron, opinii biegłych oraz oględzin. 3. Wnioskodawca jest obowiązany przedstawić, wraz z wnoszonym wnioskiem, wszystkie dowody pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania. Dowody zgłoszone z naruszeniem tego obowiązku podlegają pominięciu, chyba że wnioskodawca uprawdopodobni, że ich powołanie we wniosku nie było możliwe. 4. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku może pominąć dowód zmierzający w sposób oczywisty do przedłużenia postępowania.	
11.	Art. 11k ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11k. Wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 1 i 2, oparty na tych samych podstawach faktycznych co wniosek wcześniej rozpoznany pozostawia się bez rozpoznania.	Jw.
12.	Art. 11l ust. 2 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	2. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku może określić zakres uniemożliwienia dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich w przypadku nielegalnych treści, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych.	Jw.
13.	Art. 11m ustawy o świadczeniu	Art. 11m. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1, może nadać rygor natychmiastowej wykonalności decyzji, o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1, jeżeli jest to niezbędne ze względu	Jw.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – **ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw**

	usług drogą elektroniczną	na rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody albo ze względu na interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.	
14.	Art. 11n ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11n. 1. W przypadku braku skutecznych środków, które mogą doprowadzić do wykonania decyzji, o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1, w stosunku do nielegalnych treści występujących w usłudze, o której mowa w art. 4 rozporządzenia 2022/2065, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku może zgłosić domenę internetową na listę ostrzeżeń, o której mowa w art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1803). 2. Zgłoszeniu na listę ostrzeżeń podlega domena internetowa, która jest wykorzystywana przez stronę internetową objętą decyzją organu właściwego do rozpatrzenia wniosku, o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1. Przepisów art. 21 i art. 22 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej nie stosuje się.	Jw.
15.	Art. 11o ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11o. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 1 i 2, wydaje decyzję: 1) o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1, w terminie 7 dni od dnia upływu terminu na zajęcie stanowiska, o którym mowa w art. 11g ust. 3; 2) o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1, w terminie 2 dni od dnia upływu terminu na zajęcie stanowiska, o którym mowa w art. 11g ust. 3, jeżeli wnioskodawcą jest Policja lub prokurator; 3) o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1, w terminie 21 dni od dnia upływu terminu na zajęcie stanowiska, o którym mowa w art. 11g ust. 3, w sprawach szczególnie skomplikowanych; 4) o której mowa w ust. 11l ust. 1 pkt 2, w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku, o którym mowa w art. 11a ust. 2.	Jw.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – **ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw**

16.	Art. 11p ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11p. 1. Od decyzji organu właściwego do rozpatrzenia wniosku, o której mowa w art. 11l ust. 1, nie przysługuje odwołanie ani wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. 2. Strona może wnieść sprzeciw od decyzji organu właściwego do rozpatrzenia wniosku w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. 3. Sprzeciw wnosi się do sądu powszechnego za pośrednictwem organu, który wydał decyzję, o której mowa w art. 11l ust. 1. 4. Organ, który wydał decyzję, o której mowa w art. 11l ust. 1, przekazuje sprzeciw sądowi powszechnemu, wraz z aktami postępowania, w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania. 5. Przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu, decyzja, o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1 i 2, nie ulega wykonaniu, chyba że decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności. 6. Termin na wniesienie sprzeciwu przez usługobiorcę, który umieścił treść będącą przedmiotem decyzji, któremu nie można doręczyć decyzji z uwagi na brak danych, o których mowa w art. 18 ust. 1, lub który nie przedstawił stanowiska w sprawie na podstawie art. 11g ust. 3, biegnie od dnia przekazania przez dostawcę usług pośrednich informacji, o których mowa w art. 9 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065. Do sprzeciwu usługobiorca dołącza dowód otrzymania informacji, o których mowa w art. 9 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065. 7. Sąd rozpoznaje sprzeciw w trybie postępowania nieprocesowego. Sprzeciw zastępuje wniosek w postępowaniu sądowym. Wydając postanowienie, sąd stosuje odpowiednio art. 11l. 8. Od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu lub umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie przysługuje skarga kasacyjna. 9. W postępowaniu sądowym prokuratorowi i Policji przysługuje zdolność sądowa oraz zdolność procesowa.	Jw.
17.	Art. 11q ustawy o	Art. 11q. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do postępowania przed organami, o których mowa w art. 11b, stosuje się	Jw.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – **ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw**

	świadczeniu usług drogą elektroniczną	odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769), z wyłączeniem art. 28 oraz art. 31 tej ustawy.	
18.	Art. 11r ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11r. W postępowaniach, o których mowa w niniejszym rozdziale, organy, o których mowa w art. 11b, doręczają pisma dostawcom usług pośrednich na adres punktu kontaktowego, w sposób określony w art. 11 rozporządzenia 2022/2065.	Przepis ma charakter doprecyzowujący.
19.	Art. 11s ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 11s. Uprawnienia Policji, o których mowa w niniejszym rozdziale, przysługują także organom Straży Granicznej w zakresie wniosku o wydanie nakazu podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom polegającego na uniemożliwieniu dostępu do nielegalnych treści występujących w usłudze świadczonej przez dostawcę usług pośrednich, których rozpowszechnianie może wyczerpywać znamiona czynu zabronionego określonego w art. 189a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.	Przepis dodany w związku z uwzględnieniem w art. 11a ust. 1 pkt 1 przestępstwa handlu ludźmi.
20.	Art. 15f ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 15f. 1. Przy koordynatorze do spraw usług cyfrowych działa Krajowa Rada do spraw Usług Cyfrowych, zwana dalej „Radą”. 2. Rada jest organem opiniodawczo-doradczym koordynatora do spraw usług cyfrowych w zakresie spraw związanych z zapewnieniem bezpiecznego, przewidywalnego i budzącego zaufanie funkcjonowania rynku usług cyfrowych. 3. Do zadań Rady należy:	Projektodawca proponuje powołanie społecznego organu opiniodawczo-doradczego działającego przy koordynatorze do spraw usług cyfrowych. Zadaniem Krajowej Rady do spraw Usług Cyfrowych będzie w szczególności przedstawianie propozycji oraz wniosków dotyczących poprawy funkcjonowania pozasądowych organów rozstrzygania sporów i zaufanych podmiotów sygnalizujących oraz dostępu do danych dla zweryfikowanych badaczy oraz wyrażanie opinii w przedmiocie egzekwowania przez właściwe organy

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – *ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw*

	1) przedstawianie propozycji dotyczących poprawy funkcjonowania organów pozasądowego rozstrzygania sporów i zaufanych podmiotów sygnalizujących oraz wniosków dotyczących ich funkcjonowania; 2) przedstawianie propozycji i wniosków dotyczących realizacji prawa dostępu do danych dla zweryfikowanych badaczy; 3) wyrażanie opinii w przedmiocie realizacji obowiązków dostawców usług pośrednich wynikających z rozporządzenia 2022/2065; 4) wyrażanie opinii w innych sprawach z zakresu funkcjonowania rynku usług cyfrowych. 4. W skład Rady wchodzi: 1) przewodniczący Rady; 2) zastępca przewodniczącego Rady; 3) pozostali członkowie Rady w liczbie 10. 5. Przewodniczący Rady, zastępca przewodniczącego Rady oraz pozostali członkowie Rady są powoływani przez koordynatora do spraw usług cyfrowych spośród kandydatów zgłaszanych przez organy pozasądowego rozstrzygania sporów, zaufane podmioty sygnalizujące, podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.¹⁾), organizacje społeczne oraz gospodarcze związane z rynkiem usług cyfrowych. 6. Koordynator do spraw usług cyfrowych może odwołać przewodniczącego Rady, zastępcę przewodniczącego Rady lub innego członka Rady przed upływem kadencji Rady na wniosek podmiotu, który zgłosił jego kandydaturę. 7. W miejsce odwołanego przewodniczącego Rady, zastępcy przewodniczącego Rady lub innego członka Rady koordynator do spraw usług cyfrowych powołuje nowego przewodniczącego Rady, zastępcę przewodniczącego Rady lub innego członka Rady. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio.	obowiązków dostawców usług pośrednich wynikających z rozporządzenia 2022/2065.
--	---	--

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622 i 1162.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – **ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw**

		8. Koordynator do spraw usług cyfrowych powołuje sekretarza Rady spośród osób zatrudnionych w urzędzie zapewniającym jego obsługę. Koordynator do spraw usług cyfrowych odwołuje sekretarza Rady. 9. Ta sama osoba może pełnić funkcję przewodniczącego Rady nie dłużej niż przez dwie kadencje Rady. 10. Kadencja Rady trwa 4 lata. 11. Przewodniczący Rady kieruje pracami Rady oraz reprezentuje Radę na zewnątrz. 12. Obsługę administracyjną Rady zapewnia urząd zapewniający obsługę Prezesa UKE. 13. Wydatki związane z działalnością Rady pokrywa się ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest Prezes UKE. 14. Urząd zapewniający obsługę Prezesa UKE zwraca członkom Rady koszty przejazdów na posiedzenia Rady, na zasadach określonych w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju. 15. Tryb pracy Rady określa regulamin ustalony przez koordynatora do spraw usług cyfrowych.	
21.	Art. 15g ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 15g. 1. Organy pozasądowego rozstrzygania sporów, o których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, mogą otrzymywać dotację celową z budżetu państwa z części, której dysponentem jest Prezes UKE, na realizację zadań w zakresie rozstrzygania sporów dotyczących decyzji podjętych przez dostawcę platformy internetowej, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065. 2. Zaufane podmioty sygnalizujące, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, mogą otrzymywać dotację celową z budżetu państwa z części, której dysponentem jest Prezes UKE, na realizację zadań w zakresie zgłaszania nielegalnych treści za pośrednictwem	Dofinansowanie funkcjonowania organów pozasądowego rozstrzygania sporów oraz zaufanych podmiotów sygnalizujących zostanie zaprojektowane przez możliwość udzielenia dotacji przez Prezesa UKE w ramach dostępnych limitów budżetowych.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – **ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw**

		mechanizmu zgłaszania i działania, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2022/2065. 3. Dotacji, o której mowa w ust. 1 i 2, udziela się w drodze otwartego i niedyskryminacyjnego naboru wniosków o udzielenie dofinansowania. 4. Warunkiem ubiegania się o udzielenie dofinansowania jest spełnienie wymagań określonych każdorazowo dla danego naboru wniosków o udzielenie dofinansowania. 5. Łączną kwotę dotacji, o której mowa w ust. 1 i 2, określa ustawa budżetowa.	
22.	Art. 22zzu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	Art. 22zzu. Środki z administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 22zzr ust. 1-4 i 6-8, stanowią dochód budżetu państwa.	Przepis przesadzający o przeznaczeniu kar pieniężnych, o których mowa w art. 22zzr.
23.	Art. 8 i art. 10 projektu	Art. 8. W ustawie z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1803) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) lista ostrzeżeń – jawną listę ostrzeżeń dotyczących domen internetowych, które służą do rozpowszechniania nielegalnych treści lub wyłudzeń danych i niekorzystnego rozporządzenia mieniem użytkowników internetu;”; 2) w art. 20: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W celu ochrony użytkowników internetu przed stronami internetowymi wykorzystywanymi do: 1) rozpowszechniania nielegalnych treści w rozumieniu art. 3 lit. h rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy	Zmiana w ustawie z dnia 28 lipca 2023 r. o zwalczaniu nadużyć w komunikacji elektronicznej ma charakter dostosowujący do projektowanej w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną możliwości wpisania na listę ostrzeżeń domeny internetowej wykorzystywanej przez stronę internetową, której mechanizm działania jest oparty na publikacji treści naruszających cudze prawa, w szczególności publikując bez uprawnień cudze utwory. Przepis dostosowujący w art. 10 umożliwiający rozszerzenie zakresu listy ostrzeżeń.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy* – **ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw**

		2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.²⁾), 2) wyłudzającymi dane, w tym dane osobowe, oraz doprowadzającymi użytkowników internetu do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem - między Prezesem UKE, ministrem właściwym do spraw informatyzacji, Naukową i Akademicką Siecią Komputerową - Państwowym Instytutem Badawczym oraz przedsiębiorcą telekomunikacyjnym lub przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi może zostać zawarte porozumienie dotyczące prowadzenia listy ostrzeżeń oraz uniemożliwienia dostępu do tych stron.”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Na listę ostrzeżeń wpisuje się domeny internetowe: 1) których podstawowym celem jest wprowadzenie w błąd użytkowników internetu i doprowadzenie do wyłudzenia ich danych lub niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem oraz 2) wymienione w decyzji, o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513 oraz z 2025 r. poz. ...).”, c) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Każdy może zgłosić domenę internetową, o której mowa w ust. 3 pkt 1, do CSIRT NASK.”, d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Zgłoszenia domeny internetowej, o której mowa w ust. 3 pkt 2, dokonuje organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa art. 11l ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, na podstawie art. 11n tej ustawy.”,	
--	--	---	--

²⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy – ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw*

		e) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. CSIRT NASK z inicjatywy własnej lub po otrzymaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 4, wpisuje na listę ostrzeżeń domenę internetową, o której mowa w ust. 3 pkt 1.”, f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: „5a. W przypadku, o którym mowa w ust. 4a, wpis przez CSIRT NASK na listę ostrzeżeń następuje po otrzymaniu zgłoszenia organu właściwego do wydania decyzji, o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, na podstawie art. 11n tej ustawy.”, g) ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. W przypadku skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w ust. 8, przedsiębiorca telekomunikacyjny przekieruje połączenia odwołujące się do nazw domen internetowych wpisanych na listę ostrzeżeń do strony internetowej prowadzonej przez CSIRT NASK zawierającej informację skierowaną do użytkowników internetu zawierającą w szczególności informacje o lokalizacji listy ostrzeżeń, wpisaniu szukanej nazwy domeny internetowej na listę ostrzeżeń oraz o decyzji, o której mowa w art. 11l ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, lub możliwej próbie wyłudzenia danych lub niekorzystnego rozporządzania mieniem.”; 3) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu: „Art. 22a. Przepisów art. 21 i art. 22 nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w art. 20 ust. 3 pkt 2.”. Art. 10. 1. Porozumienie, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, staje się porozumieniem, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 2. Strony porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, stają się stronami	
--	--	---	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem *projektu ustawy – ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw*

		porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 3. Lista ostrzeżeń prowadzona na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, staje się listą ostrzeżeń, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 4. W terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu ustawy strony porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, mogą złożyć oświadczenie woli o braku zgody na stanie się stroną porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy wymienionej zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	
--	--	--	--